

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a členů Mgr. Michala Králíka, Ph.D., Mgr. Jana Jursíka, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Ivo Pavlu a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárné navrhovatelky: **předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 10**, se sídlem ul. 28. pluku 1533/29b, Praha 10, proti kárně obviněnému: **JUDr. J. K., Ph.D.**, předseda senátu Obvodního soudu pro Prahu 10, zastoupený JUDr. Josefem Ticháčkem, advokátem se sídlem Urbánkova 3360/47, Praha 4, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 15. 11. 2017, při ústním jednání konaném dne 20. 6. 2018,

t a k t o :

I.

JUDr. J. K., Ph.D., nar. X,
soudce Obvodního soudu pro Prahu 10,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.

u z n á v á v i n n ý m , ž e

A. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 porušením svých povinností vyplývajících z § 100 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. způsobil neodůvodněné průtahy ve věci sp. zn. 13 C 421/2013 v období od 29. 6. 2016 do 24. 10. 2016,

B. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 porušením svých povinností vyplývajících z § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. způsobil neodůvodněné průtahy v exekučních řízeních v následujících věcech:

1. sp. zn. 54 EXE 3062/2010, v níž byl soudu dne 9. 9. 2015 doručen návrh na rozšíření exekuce, o němž nebylo rozhodnuto do jeho zpětvetí dne 11. 8. 2016, a dále v níž byl soudu dne 8. 7. 2015 doručen návrh na zastavení exekuce, soudci byl spis předložen dne 8. 2. 2017, nicméně první úkon směřující k rozhodnutí o tomto návrhu byl učiněn až dne 8. 8. 2017,

2. sp. zn. 54 EXE 3366/2011, v níž bylo soudu dne 7. 6. 2016 doručeno odvolání proti usnesení ze dne 17. 5. 2016, č. j. 54 EXE 3366/2011 – 26, o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce, soudci byl spis předložen dne 24. 6. 2016, nicméně do podání kárného návrhu dne 15. 11. 2017 nebyl spis předložen Městskému soudu v Praze k rozhodnutí o tomto odvolání, a dále v níž byly soudu dne 28. 6. 2016 doručeny námitky proti příkazu k úhradě nákladů exekuce, soudci byl spis předložen dne 12. 9. 2016, nicméně o tomto návrhu bylo rozhodnuto až dne 21. 8. 2017,

C. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 porušil § 19 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb. tím, že nedodržel zákonnou lhůtu pro přiznání znalečného, a to ve věci sp. zn. 54 EXE 5455/2013, v rozsahu od 11. 4. 2016 do 15. 8. 2017,

D. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 se řádně neseznámil s obsahem spisu ve věci sp. zn. 13 C 41/2014 a nereagoval na zpětvzetí žaloby doručené obvodnímu soudu dne 8. 1. 2014 až do 7. 7. 2017,

E. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 způsobil průtahy nerespektováním zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí uvedené v § 158 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř. ve věci sp. zn. 13 C 182/2009, v níž vyhlásil usnesení o uložení pořádkové pokuty dne 14. 11. 2012, přičemž lhůta pro jeho vyhotovení uplynula dne 14. 12. 2012, avšak usnesení nebylo do podání kárného návrhu dne 15. 11. 2017 vyhotoveno,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í d ů t k a .

II.

JUDr. J. K., Ph.D., nar. X,
soudce Obvodního soudu pro Prahu 10,
se podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.

z p r o š ť u j e k á r n ě h o o b v i n ě n í

spočívajícího v tom, že

a. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 nevrátil do podání kárného návrhu dne 15. 11. 2017 věc sp. zn. 13 C 216/2009 Okresnímu soudu v Náchodě, přestože byla Obvodnímu soudu pro Prahu 10 postoupena na základě usnesení Okresního soudu v Náchodě ze dne 22. 7. 2009, č. j. 5 C 89/2009 - 23, které bylo vydáno i ve vztahu k účastníku řízení, který před tím pozbyl způsobilost být účastníkem řízení, a toto usnesení ani nebylo řádně doručeno jeho právním nástupcům,

pokračování

b. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 způsobil zaviněné průtahy v řízení, a to jednak ve smyslu nečinnosti, případně činnosti, která zcela zjevně nesměřovala k vyřízení věci, v následujících věcech:

1. sp. zn. 13 C 98/2013,
2. sp. zn. 13 C 255/2014,
3. sp. zn. 13 C 300/2014,
4. sp. zn. 13 C 312/2014,
5. sp. zn. 13 C 473/2014,
6. sp. zn. 54 EXE 3311/2012,

c. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 ve věci sp. zn. 13 C 421/2013 označoval účastníka řízení nesprávným příjmením a doručoval mu na nesprávnou adresu a z tohoto důvodu byl jím vydaný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 26. 1. 2015, č. j. 13 C 421/2013 – 26, zrušen usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2017, č. j. 68 Co 188/2017 – 67, a věc byla vrácena obvodnímu soudu k dalšímu řízení,

d. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 ve věci sp. zn. 13 C 69/2008 v rozporu s § 157 odst. 2 o. s. ř. v odůvodnění rozsudku ze dne 23. 3. 2015, č. j. 13 C 69/2008 – 892, neuvedl, jaká učinil dílčí skutková zjištění ani jaký přijal závěr o skutkovém stavu, a spokojil se v této části odůvodnění s doslovným opisem předchozího zrušujícího usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2013, č. j. 16 Co 187/2013 – 716,

e. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 porušil § 19 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb. tím, že ve věci sp. zn. 13 C 255/2014 nedodržel zákonnou lhůtu pro přiznání znalečného,

f. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 nezastavil řízení ve věci sp. zn. 13 C 68/2011 bez zbytečného odkladu po nabytí účinnosti § 141a zákona č. 182/2006 Sb. dne 1. 1. 2014, ale učinil tak až usnesením ze dne 9. 8. 2017, č. j. 13 C 68/2011 – 37,

g. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 nezastavil řízení ve věci sp. zn. 13 C 190/2014 dle § 141a zákona č. 182/2006 Sb. bez zbytečného odkladu po 30. 10. 2014, kdy nabylo právní moci usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 10. 2014, č. j. MSP 77 INS 15100/2014-A-19, jímž byl prohlášen úpadek žalovaného, ale učinil tak až usnesením ze dne 9. 8. 2017, č. j. 13 C 190/2014 – 28,

h. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 ve věci sp. zn. 13 C 160/2014 nereagoval na žádost o prominutí pořádkové pokuty v období od 7. 2. 2017 do 7. 6. 2017,

protože skutky uvedené pod body a, b.2, b.4., b.5, b.6, c, e, f, g a h **nejsou** kárným proviněním a skutky uvedené pod body b.1, b.3 a d **se nestaly**.

III.

Řízení o části návrhu týkající se skutků, jež měly spočívat v tom, že **JUDr. J. K., Ph.D.**,

A. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 způsobil zaviněné průtahy v řízení, a to jednak ve smyslu nečinnosti, případně činnosti, která zcela zjevně nesměřovala k vyřízení věci, v následujících věcech:

1. sp. zn. 13 C 201/2012, v období od 22. 6. 2015 do 14. 10. 2015 a od 18. 12. 2015 do 24. 3. 2016,
2. sp. zn. 13 C 102/2013, v období od 2. 2. 2015 do 28. 4. 2016,
3. sp. zn. 13 C 29/2014, v období od 1. 10. 2014 do 23. 2. 2015,
4. sp. zn. 13 C 255/2014, v období od 27. 2. 2015 do 30. 6. 2015 a od 30. 6. 2015 do 19. 10. 2015,
5. sp. zn. 13 C 303/2014, v období od 18. 11. 2014 do 16. 3. 2015 a od 3. 6. 2015 do 14. 9. 2015,
6. sp. zn. 13 C 473/2014, v období od 13. 3. 2015 do 24. 6. 2015,
7. sp. zn. 54 EXE 3232/2011, v období od 28. 8. 2015 do 4. 1. 2016,
8. sp. zn. 54 EXE 3056/2013, v období do 11. 9. 2015 do 30. 12. 2015 a od 31. 12. 2015 do 8. 4. 2016,
9. sp. zn. 54 EXE 1845/2014, v období od 1. 1. 2015 do 12. 4. 2016,
10. sp. zn. 54 EXE 4512/2014, v období od 13. 8. 2015 do 30. 11. 2015,

B. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 ve věci sp. zn. 13 C 69/2008 přehlédl podání ze dne 20. 9. 2001 a ze dne 24. 10. 2001 obsahující změnu žalobního návrhu a o této změně rozhodl až usnesením ze dne 23. 3. 2015, č. j. 13 C 69/2008 – 909, jímž řízení zčásti zastavil,

C. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 rozhodl ve věci sp. zn. 13 C 34/2014 rozsudkem ze dne 26. 1. 2015, č. j. 13 C 34/2014 – 25, v rozporu s § 159a odst. 4 ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř., rovněž o části původního předmětu řízení, vůči němuž už předtím usnesením ze dne 29. 7. 2014, č. j. 13 C 34/2014 - 15, řízení zastavil,

D. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 10 nejprve vyloučil usnesením ze dne 7. 1. 2014, č. j. 13 C 140/2011 – 257, část věci k samostatnému řízení nadále vedenému pod sp. zn. 13 C 39/2014 a následně rozhodl v rozporu s § 11 odst. 1 o. s. ř. usnesením ze dne 7. 7. 2014, č. j. 13 C 39/2014 – 26, o vyslovení místní nepřislusnosti a postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 5, přičemž usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2016, č. j. 1 Nc 2752/2016 - 163, byl shledán důvodným nesouhlas Obvodního soudu pro Prahu 5 s postoupením věci a věc se dne 22. 11. 2016 vrátila Obvodnímu soudu pro Prahu 10,

s e podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. **z a s t a v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Obsah návrhu

[1] Kárná navrhovatelka podala u kárného soudu dne 15. 11. 2017 návrh na zahájení kárného řízení proti kárně obviněnému soudci Obvodního soudu pro Prahu 10 JUDr. J. K., Ph.D. Kárné provinění spatřovala kárná navrhovatelka v zaviněných průtazích v řízení v podobě nečinnosti, popř. takové činnosti, která zjevně nesměřovala k vyřízení věci, a to v 19 případech. Kromě samotné nečinnosti v případě 13 věcí v této části kárného návrhu vytykala kárně obviněnému nesprávný a neefektivní postup, nedostatky dohledu nad prací asistenta a nedostatečnou znalost spisu, kvůli čemuž JUDr. K. nezaznamenal odpadnutí překážky, pro kterou bylo řízení přerušeno. Na základě neznalosti spisu mělo také dojít k přerušení řízení v důsledku prohlášení konkurzu na osobu odlišnou od účastníka řízení, k rozhodnutí pouze o části návrhu nebo k neúčinnému doručování, což vedlo ke zrušení rozsudku odvolacím soudem bez jednání. Dle kárné navrhovatelky také pochybením JUDr. K. ve věci, v níž mu již byla udělena výtka za nečinnost, nebylo adekvátně reagováno na žádost žalovaného o prominutí pořádkové pokuty.

[2] Dále měla pochybení JUDr. K. spočívat v porušení povinnosti soudce řádně odůvodňovat svá rozhodnutí a v případě jedné věci v nevyhotovení usnesení v zákonné lhůtě. V neposlední řadě kárná navrhovatelka vytykala kárně obviněnému opětovné rozhodnutí o věci pravomocně rozhoduté; v případě dvou věcí pak nezastavení řízení bez zbytečného odkladu dle § 141a zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“); dále ve dvou věcech nepřiznání znalečného za podaný znalecký posudek ve lhůtě dle § 19 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících (dále jen „zákon o znalcích a tlumočnících“), a o rozhodnutí o nepřislušnosti soudu v rozporu s § 11 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v relevantním znění (dále jen „o. s. ř.“), čímž měl kárně obviněný fakticky způsobit průtahy v řízení.

[3] K pracovnímu zázemí a výkonnosti kárně obviněného navrhovatelka uvedla, že JUDr. K. byl jmenován do funkce soudce k Obvodnímu soudu pro Prahu 10 dne 21. 9. 1994 a byl pověřen vedením oddělení 13 C. Ode dne 1. 1. 2015 vyřizuje v souladu s rozvrhem práce věci v oddělení 54 EXE a 54 Nc a jako zákonný soudce též neskončené věci v senátu 13 C a 13 EC, neboť do senátu 13 C mu byl dne 1. 1. 2015 zastaven nápad a stejně tak dne 1. 12. 2012 v senátu 13 EC.

[4] Od 1. 1. 2015 má k dispozici dva asistenty v senátech 54 EXE a 54 Nc, případně asistenta a vyššího soudního úředníka (dále jen „VSÚ“) s vysokoškolským právnickým vzděláním. Od 1. 6. do 31. 12. 2015 měl JUDr. K. navíc k dispozici asistenta samostatně pro senáty 13 C a 13 EC, od 1. 1. 2016 pak tuto funkci vykonával jeden z asistentů přidělených mu k exekuční agendě. Dle kárné navrhovatelky však je nezřídka patrné nedostatečné odborné vedení asistentů soudcem, jakož i absentující kontrola práce asistentů soudcem.

[5] K výkonnosti soudce kárná navrhovatelka uvedla, že za období od června 2016 do června 2017 bylo skončeno 52 věcí C a dále bylo vydáno jménem soudce 457 exekučních rozhodnutí (do konce července se jednalo průměrně o 33,7 rozhodnutí měsíčně); z toho bylo do ISAS vloženo přímo soudcem či jeho kanceláří 42 rozhodnutí (do konce července 2017 pak další 3), zbytek vkládali asistenti a VSÚ. Kárná navrhovatelka k tomu doložila výpis skončených věcí za jednotlivé měsíce a také přehled jednacích dnů a nařízených jednání v těchto měsících.

[6] Kárná navrhovatelka uznala, že hodnocení výkonnosti JUDr. K. je obtížné, neboť v senátech 13 C a 13 EC bylo k datu kontroly již pouze 39 věcí, z toho 15 věcí agendy C (a 3 věci

agendy EC) bylo přerušeno v důsledku insolvenčního řízení. Naopak v agendě EXE jsou věci přidělovány k vyřízení přímo asistentovi a VSÚ dle sudých a lichých čísel nápadu, tyto pracovníci následně pouze zlomek předávají k vyřízení přímo soudci. Ukazatelem tak může být počet rozhodnutí vložených do informačního systému (dále jen „ISAS“) přímo soudcem (případně vedoucí kanceláře či zapisovatelkou) či počet jednacích dnů, které však vyznívají pro soudce značně nepříznivě. Dle těchto ukazatelů soudce nelze považovat za nadměrně vytíženého, spíše naopak.

[7] K důvodům návrhu kárná navrhovatelka uvedla, že se jedná o první kárné řízení iniciované vůči kárně obviněnému. K tomuto kroku navrhovatelka přistoupila, neboť dospěla k závěru, že předchozí výtky udělené soudci celkem třemi různými předsedy soudů (poslední výtka byla udělena v červnu 2016) nevedly ke zlepšení práce soudce, a jeho činnost vykazuje nadále takové nedostatky, že v úvahu přicházející v pořadí již šesté udělení výtky se jeví jako zcela nepostačující. Výtky mu byly v minulosti opakovaně uděleny za průtahy v řízení dne 22. 4. 1999 (sp. zn. Spr 225/99), dne 4. 5. 1999 (sp. zn. Spr 259/99), dne 7. 8. 2013 (sp. zn. 39 Spr 798/2013), dne 29. 1. 2014 (sp. zn. 39 Spr 93/2014) a dne 15. 6. 2016 (sp. zn. 39 Spr 383/2016).

[8] S ohledem na výsledek prověrky senátu v roce 2016, jenž vedl k udělení výtky dne 15. 6. 2016, byla ve dnech 31. 7. 2017 – 15. 8. 2017 provedena mimořádná prověrka všech 39 neskončených věcí v senátu 13 C, 3 věci v senátu 13 EC a celkem 12 náhodně vybraných věcí v oddělení 54 EXE a 54 Nc. Některá z kárnou navrhovatelkou vytýkaných pochybení byla dle kárného návrhu zjištěna při posuzování stížností účastníků či v rámci další agendy správy soudu a dále při kontrole nedodělků, jež proběhla v senátu 13 C dne 5. 6. 2017 a v následujících třech pracovních dnech.

[9] V roce 2017 byly řešeny tři stížnosti na soudce JUDr. J. K., Ph.D., vedené pod sp. zn. 39 St 10/2017, sp. zn. 39 St 13/2017 a sp. zn. 39 St 28/2017. Dvě z uvedených stížností (ve věcech sp. zn. 13 C 2/2013 a sp. zn. 54 EXE 3062/2010) byly shledány důvodnými. V roce 2017 byla dále Ministerstvem spravedlnosti řešena důvodná žádost o odškodnění pro nepřiměřenou délku řízení ve věci sp. zn. 13 C 607/2007, kdy bylo žadateli přiznáno zadostiučnění ve výši 91 875 Kč (sp. zn. 39 Spr 216/2017).

[10] Svým chováním popsaným v kárném návrhu JUDr. J. K., Ph.D., dle kárné navrhovatelky dlouhodobě zaviněně porušuje povinnosti soudce a výrazně ohrožuje důvěru zejména v odborné rozhodování soudů. Nedbalý přístup soudce významně poškozují justici též v očích široké veřejnosti, když pochybení ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp. zn. 13 C 34/2014 bylo dne 26. 6. 2017 celostátně medializováno na internetových stránkách www.idnes.cz (kárná navrhovatelka k návrhu připojila listinnou podobu tohoto článku).

[11] Účastníci v řízeních vedených JUDr. J. K., Ph.D., jsou nezřídka nuceni důvodně urgovat postup soudu ve věci (např. věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp. zn. 13 C 255/2014, sp. zn. 13 C 300/2014, sp. zn. 54 EXE 3062/2010, sp. zn. 54 EXE 4512/2014) či upozorňovat soudce na pochybení (např. věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp. zn. 13 C 312/2014, sp. zn. 13 C 421/2013). V jedné kontrolované věci bylo dokonce zjištěno, že účastníci svůj nárok raději uplatnili v jiném samostatném řízení, než by čekali, až o něm soudce rozhodne v řízení již probíhajícím dle návrhu účastníků na rozšíření exekuce (sp. zn. 54 EXE 3062/2010).

[12] Množství zjištěných pochybení je alarmující s ohledem na počet spisů prověřovaných v rámci mimořádné kontroly v měsíci srpnu 2017, kdy bylo kontrolováno celkem pouze 39 spisů C, 3 spisy EC a 12 spisů EXE náhodně vybraných ze seznamu spisů, jež měl soudce u sebe. Dle

pokračování

kárné navrhovatelky tato pochybení nemohou být přičítána přetížení či špatným pracovním podmínkám a nejsou zapříčiněna ani chybným právním názorem soudce, nýbrž opakovanou a dlouhodobou nedbalostí soudce při výkonu jeho činnosti, kdy kárně obviněný způsobuje průtahy v řízeních svou nečinností či úkony činěnými bez znalosti základních údajů o projednávané věci. Nedostatky v práci soudce jsou nuceny ve svých rozhodnutích podrobovat zvýšené kritice též odvolací senáty nadřízeného soudu. Rovněž tento stav je z hlediska důvěry veřejnosti v odborné a spravedlivé rozhodování soudů vysoce nežádoucí (sp. zn. 13 C 69/2008).

[13] Dle kárné navrhovatelky nelze zohlednit polehčující okolnosti spočívající ve věku, zdravotním či rodinném stavu soudce, který je v produktivním věku (rok nar. 1966), na zdravotní problémy si nestěžoval a při poslední lékařské prohlídce v říjnu 2014 nebyly shledány známky poškození zdraví. Rovněž rodinné problémy soudcem zmiňovány nebyly. Soudce též dosud neprojevil jakoukoliv nespokojenost s prací svých kancelářů (C a EXE) či asistentů a VSÚ.

[14] Za hlavní důvod vzniku vytýkaných pochybení tedy kárná navrhovatelka považuje nevhodnou organizaci práce či ledabylý přístup soudce k jím vykonávané činnosti, což je neakceptovatelné s ohledem na skutečnost, že svými rozhodnutími soudce významným způsobem zasahuje do práv a povinností účastníků řízení a je od něj zcela oprávněně obecně očekáván profesionální a zodpovědný přístup k práci. Nečiní všechny potřebné úkony neprodleně tak, jak by to odpovídalo potřebám každého jednotlivého řízení a zejména zájmům účastníků na co možná nejrychlejším rozhodnutí ve věci, z čehož je patrná zřejmá lhostejnost k účastníkům a jejich právům. Se stejnou lhostejností pak soudce přistupuje též k výdajům soudu, když kupříkladu ve věci sp. zn. 13 C 219/97 způsobil soudu škodu ve výši 20 685 Kč, neboť se včas nezabýval přeplatkem na záloze vyplacené ustanovenému zástupci ve výši 94 800 Kč oproti pravomocně přiznané odměně ve výši 74 115 Kč, v důsledku čehož došlo k promlčení přeplatku (řešeno správou soudu pod sp. zn. 39 Spr 211/2017). Při pokusu o řešení uvedeného zjištění pak JUDr. K. dle kárné navrhovatelky neprojevil žádnou sebereflexi.

[15] Svým popsáním nedbalým a laxním přístupem staví kárně obviněný soudce do špatného světla nejen sebe, ale i soud, na němž působí, jakož i justici jako celek. Na základě všech výše uvedených zjištění kárná navrhovatelka navrhl, aby bylo kárně obviněnému dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), uloženo kárné opatření snížení platu o 20 % na dobu 10 měsíců.

[16] Kárná navrhovatelka na žádost kárného soudu vycházející z návrhu kárně obviněného dále dodatečně předložila mj. přehledy prověrek spisů, jež se týkaly senátu kárně obviněného soudce, a v průvodním přípisu ke kontrolám neskončených věcí uvedla, že jsou k nim sice vedeny správní spisy, které zasílá, ovšem tyto spisy neobsahují seznamy kontrolovaných spisů. Ty vytváří dozorní úřednice kvartálně ad hoc za účelem jejich předložení konkrétním kancelářím k přípravě spisů ke kontrole a pro jejich obsáhlost danou množstvím senátů C nejsou do správních spisů zakládány. Zpětně tudíž ze správních spisů nelze zjistit, které konkrétní spisy měl příslušný místopředseda soudu ke kontrole, uvedené by však mělo vyplývat ze záznamů v informačním systému ISAS o pohybu každého spisu, kde je vedoucí kanceláře povinna patřičný údaj vyznačit. Kárná navrhovatelka také upozornila na to, že nemohla vyhovět žádosti o předložení prověrek a jejich výstupů za období od 15. 5. 2014 do 31. 12. 2014, neboť v té době ještě nepůsobila u Obvodního soudu pro Prahu 10 a po svém příchodu v únoru 2015 zjistila, že řada správních spisů nebyla ukládána do ISAS a nelze je dohledat. V souvislosti s kontrolami nedodělků starších tří let pak podotkla, že sledují toliko provedení úkonu v posledním čtvrtletí či pololetí předcházejícím kontrole, a to vzhledem k množství spisů starších 3 let, při respektování stanoveného zaměření kontrol nedodělků (v souladu s výslovným požadavkem Městského soudu v Praze).

[17] Kárná navrhovatelka dále popsala zjištění, na nichž zakládá běh subjektivní šestiměsíční lhůty pro podání kárného návrhu. Vedle kontrol nedodělků byla provedena kontrola senátu kárně obviněného v měsíci dubnu 2016, jež vyústila v uložení výtky dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016. V návaznosti na zjištění učiněná při mimořádné kontrole senátu kárně obviněného uskutečněné v dubnu 2016 byla v měsíci srpnu 2017 opět provedena prověrka senátu kárně obviněného, jež vyústila v podání předmětného kárného návrhu.

[18] K věci sp. zn. 54 EXE 3062/2010 kárná navrhovatelka uvedla, že některá z vytykaných pochybení v této věci byla zjištěna na základě stížnosti ze dne 3. 8. 2017, sp. zn. 39 St 28/2017.

II.

Vyjádření kárně obviněného soudce

[19] Kárně obviněný soudce ve svém vyjádření předložil stanoviska k jednotlivým vytykaným pochybením. Následně potvrdil údaje o přidělení agendy. Ve vztahu k výtčím z roku 1999 namítl jejich zahlazení, výtky ze dne 7. 8. 2013, 29. 1. 2014 a 15. 6. 2016 uznal, avšak namítl, že vzhledem k zahlazení výtčím nelze argumentovat tím, že by se mohlo jednat o šestou výtku v pořadí, pokud by k další výtce kárná navrhovatelka přistoupila. Poukázal také na skutečnost, že po dobu 10 let (od roku 2003 do roku 2013) neměl problém s vedením soudu, nebyla mu udělena žádná výtka a nebylo proti němu použito jiné kárné opatření. Proto dle něj není možné argumentovat tvrzením, že mu byly uděleny výtky celkem třemi předsedy soudů.

[20] K přidělované agendě JUDr. K. uvedl, že na počátku roku 2017 měl celkem 49 věcí agendy C, jejichž počet se v průběhu roku snížil na 39. Dle jeho vyjádření se jedná již pouze o velmi složité věci, vyžadující náročnější přípravu i projednávání. Vzhledem k jejich stáří na jejich vyřízení klade kárně obviněný větší důraz.

[21] Pokud jde o agendu EXE, kárně obviněný uvedl, že po jejím přidělení se v roce 2015 seznamoval a v podstatě stále ještě seznamuje nejen s právní problematikou, ale rovněž s fungováním kanceláře a asistentů. Je pravdou, že většinu úkonů v této agendě realizují asistenti. Jejich kvalitu lze dle kárně obviněného zjistit až s určitým odstupem, resp. až vznikne problém. Kárně obviněný poznamenal, že na kvalitu práce asistentů a VSÚ si nestěžoval, jelikož se snažil vše řešit nejdříve přímo. K soudcům se také dostane minimum věcí, ve kterých jde ve většině případů o složitou problematiku srovnatelnou se složitými případy v agendě C. Vyřízení těchto věcí pak obnáší náročnější přípravu, a to ať již z hlediska nastudování, tak z hlediska projednání samotné věci.

[22] Kárně obviněný poukázal na skutečnost, že roční nápad v dané agendě činí přes 10 000 věcí, zároveň neexistuje evidence napadlých podání, kromě evidence prvotních návrhů na pověření a obdobně je to i s evidencí vyřízených věcí. V množství věcí, které jsou vyřizovány lze jen těžko kontrolovat práci asistentů, a to jednotlivě každý spis. Kárně obviněný potvrdil, že spisy jsou nejprve předkládány asistentům a od nich se teprve dostávají k soudci. Kárně obviněný se dle svého vyjádření seznamuje se spisy postupně, jak jsou mu předkládány kanceláří, proto lze velmi těžko nést odpovědnost za případné průtahy způsobené asistenty. Vzhledem k tomu, že na poradách předsedkyně soudu zdůrazňovala nutnost pohybu spisu, tedy provedení úkonu jednou za tři měsíce u soudce a jednou za měsíc u asistenta, si kárně obviněný za tímto účelem nechával dle svého vyjádření vytisknout evidenci spisů, jak mu byly předkládány, a v tomto pořadí je vyřizoval, přičemž se o to snažil vždy před uplynutím termínu, bez ohledu na typ agendy. Přednostně také vyřizoval spisy starší tří let. V současném systému evidence však kárně obviněný nepovažuje za možné, aby nesl bez dalšího v absolutním rozsahu odpovědnost za činnost asistentů a případně za průtahy v době, kdy mají spisy u sebe na referátu, přičemž jim

pokračování

nechával především prostor k vyřizování „pověření k vedení exekuce“, na něž se vztahuje lhůta 15 dnů, což na ně při nápadu 10 000 věcí klade vysoké nároky. Kontrola vyřizování ostatních návrhů v této agendě je dle kárně obviněného velmi obtížná, ne-li nemožná. K těmto skutečnostem kárně obviněný soud doložil výkaz o pohybu agendy rejstříku EXE za rok 2016.

[23] Dále JUDr. K. uvedl, že dle jeho názoru průtahy vytýkané v období od 26. 5. 2014 do 6. 6. 2016, a to ve spisech sp. zn. 13 C 201/2012, sp. zn. 13 C 102/2013, sp. zn. 13 C 29/2014, sp. zn. 13 C 303/2014, sp. zn. 54 EXE 3232/2011, sp. zn. 54 EXE 3056/2013, sp. zn. 54 EXE 1845/2014, sp. zn. 54 EXE 4512/2014 a sp. zn. 13 C 69/2008, dle jeho názoru nelze hodnotit, jak byly vyhodnoceny v kárném návrhu, neboť v těchto věcech dochází k překrývání vytýkaného období se spisy, za které mu byla udělena výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016, jelikož mu jsou v této výtce vytýkány průtahy právě za období od 26. 5. 2014 do 6. 6. 2016. V tomto směru odkázal na rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2010, č. j. 13 Kss 2/2010 – 87 (zde citovaná kárná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nsosud.cz).

[24] Ve svém vyjádření kárně obviněný soudce kárnému soudu dále předkládá seznam vyřízených věcí v roce 2015, což porovnává s výkonem svého senátu v letech 2012 až 2014, přičemž počty vyřízených věcí jsou podobné. Konstatuje však, že v průběhu roku 2015 byla ukončena většina tzv. „jednodušších“ věcí a v senátu začaly zůstat pouze složité věci, které jsou obvykle velmi obtížně ukončitelné. Od ledna 2015 pak začaly kárně obviněnému napadat také věci agendy EXE. Seznamování se s nimi a jejich vyřizování kladlo na kárně obviněného daleko větší časové nároky než v agendě C. Pokud jde o přehled vyřízených věcí v období od června 2016 do července 2017, jak je uveden v kárném návrhu, JUDr. K. jej nezpochybňuje, avšak doplňuje, že využívá téměř všechny jednacích dny, které má k dispozici, tj. vždy pondělí a středu v týdnu. Je pravdou, že v uváděném období bylo nařízeno méně věcí, než je obvyklé v případě plného či částečného nápadu v rámci civilní agendy, jednalo se však o zůstatek původního senátu 13 C, kde jsou již skutečně složité věci, obtížné jak na přípravu, tak na projednání. Z tohoto důvodu nařizoval maximálně jednu až dvě věci na den v kombinaci s věcmi agendy EXE. S výjimkou měsíce června 2017, kdy skončil 2 věci, které nejsou uvedeny v kárném návrhu, tento kárný návrh ve vztahu k obsazení jednacích síní a vyřízených věcí nezpochybňuje.

[25] Se stížnostmi na jeho osobu uvedenými v návrhu nebyl kárně obviněný seznámen, a proto není schopen se k nim relevantně vyjádřit. V souvislosti s věcí sp. zn. 13 C 607/2007 kárně obviněný uvádí, že se nejedná o spis, pro který by na něj byl podán kárný návrh a který nikdy nebyl řešen opatřením předsedy soudu, případně jinak. Jednalo se však o spis obtížný, nejen svou problematikou, ale rovněž z důvodů procesních úkonů ze strany účastníků. Dvakrát byla žaloba vzata zpět, bylo rozhodnuto o neúčinnosti zpětvzetí a odvolací soud tato rozhodnutí potvrdil. Důvody přiznání zadostiučinění v uváděné výši 91 875 Kč dle kárného navrhovatele nemůže a ani mu nepřísluší hodnotit. Nejsou mu známy bližší okolnosti, ze kterých kárná navrhovatelka odvozuje jeho odpovědnost za tuto škodu, má však za to, že tyto okolnosti jsou dány případně pouze v minimálním rozsahu. V tomto ohledu odkazuje na stanovisko Ministerstva spravedlnosti ze dne 30. 5. 2017, č. j. MSP-3157/2016-ODSK-ODSK/9.

[26] Ke své odborné způsobilosti JUDr. K. uvádí, že tuto otázku ponechává na hodnocení odvolacích senátů a kárného soudu, nicméně předkládá přehled věcí rozhodnutých v jeho senátu, v nichž bylo podáno odvolání, spolu s výsledkem odvolacích řízení. S ohledem na odkaz na jeho odbornou způsobilost v souvislosti s věcí sp. zn. 13 C 69/2008 podotýká kárně obviněný, že byla zcela výjimečného charakteru, jak uvádí ve vyjádření k samotnému vytýkanému pochybení v dané věci. Ke svému vyjádření kárně obviněný připojil rozsudek v této věci ze dne 25. 3. 2015, č. j. 13 C 69/2008 – 892.

[27] Ke své rodinné situaci a ke zdravotnímu stavu JUDr. K. uvedl, že tyto problémy většinou vedení soudu nesděljuje. Nicméně v roce 2015 řešil osobní záležitost, jež se mohla promítnout do jeho výsledků ve funkci soudce. Od roku 2013 se pak léčí s pozitivní nonradiografickou axiální spondyloartritidou, HLA – B27 pozitivní, s trváním aktivity na MRI SIK, což je výrazně bolestivé zánětlivé onemocnění, kdy se pravidelně potýká s bolestmi, únavou a poruchami spánku, což se průběžně odráží na jeho schopnostech soustředit se a vede i ke zrakovým problémům. Problémy způsobené touto nemocí se dle vyjádření kárně obviněného postupně zhoršují, zrakové obtíže mohou vést k nechtěnému přehlédnutí detailních skutečností, přesto se snaží vyřizovat přidělené agendy s maximálním možným nasazením. Současné vedení soudu pak dle kárně obviněného nikdy nevznoslo jakýkoliv dotaz at' ohledně osobních či zdravotních problémů jeho osoby, které by mohly být případně příčinou pracovních problémů nebo by mohly mít vliv na plnění povinností soudce.

[28] Kárně obviněný se také vyjádřil k pochybení při vyplacení přeplatku na záloze odměny ustanoveného zástupce ve věci vedené pod sp. zn. 13 C 219/97, které doznal. Není však dle něj pravdou, že by se tímto problémem včas nezabýval, jak také vyplývá ze spisu. Při jeho řešení však narazil na postup tehdejší účtárny. Následně problém s přeplatkem řešil s určitým časovým odstupem, právě ve snaze zabránit vzniku škody, avšak již v době, kdy došlo k promlčení nároku státu. K rozdílu v přeplatku došlo v důsledku rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 14. 3. 2006, spis podléhal pravidelné čtvrtletní kontrole, přesto kárně obviněný nebyl na tuto chybu upozorněn ani nebyla nijak řešena. Přišel na ni sám, v rámci řešení postagendy, bez jakéhokoliv přičinění vedení soudu a tuto chybu se rovněž snažil napravit. Není mu tak zřejmé, absence jaké sebereflexe je mu kladena k tíži kárnou navrhovatelkou. Jedná se přitom o spis, který byl velmi náročný.

[29] V závěru svého vyjádření kárně obviněný uvedl, že v zásadě od počátku, kdy JUDr. Jaroslava Pokorná nastoupila jako předsedkyně soudu, na něho činí velice silný nátlak k odchodu z justice, a to pro něj ze zcela neznámých důvodů. V takovém prostředí je pak velmi obtížné se plně soustředit a vyvarovat se chyb. Překvapením dle jeho vyjádření bylo rovněž přeřazení na agendu EXE, neboť byl v podstatě po celou dobu své praxe zařazen v agendě C, senátu 13 C. Poukázal na skutečnost, že ačkoliv v tomto směru zcela respektuje, že přidělení příslušné agendy je v dispozici vedení soudu, jeho kolegyni Mgr. M. K., jež se na úsek EXE připravovala, nebylo po návratu z mateřská dovolené vyhověno, když o daný úsek projevila zájem. Ze všech uvedených důvodů považuje kárně obviněný navržené kárné opatření za nepřiměřeně tvrdé.

[30] Dne 4. 6. 2018 zaslal kárně obviněný soudu prostřednictvím svého obhájce také doplnění vyjádření. V tomto doplnění uvedl, že nad rámec skutečností zmíněných v obsahu podrobného vyjádření k jednotlivým skutkům je obhajoba kárně obviněného toho názoru, že kárný návrh je minimálně v některých svých částech procesně i hmotněprávně vadný.

[31] Nedostatky kárného návrhu spatřuje kárně obviněný ve skutečnosti, že ačkoliv v úvodu popisu jednotlivých skutků pod body A – H v návrhu kárná navrhovatelka uvádí stručně jednání, která by měla dle navrhovatelky naplňovat skutkovou podstatu kárného provinění, ovšem taková jednání dále nijak nespécifikuje ve smyslu příslušných ustanovení zákona o soudech a soudcích, tedy ve smyslu toho, čím konkrétně mělo dojít k zaviněnému porušení povinností soudce, nebo jinému jednání, které by mělo naplňovat skutkovou podstatu kárného provinění. Mnohá z vytýkaných jednání se pak dle něj jeví být polemikou s rozhodováním soudce a jeho právním názorem na věc. Dále je dle kárně obviněného soudce nutné kárnému návrhu vytknout i to, že v něm nejsou uvedeny v podstatě žádné skutečnosti týkající se zákonného požadavku, aby jednání kárně obviněného narušilo důstojnost soudcovské funkce, nebo ohrozilo důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, a to ve vztahu ke každému

pokračování

popsanému skutku. Některé skutky se pak jeví být navrženy ke kárnému postihu v rozporu s § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, v relevantním znění (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“).

[32] Dle kárně obviněného došlo také k nepřesnému vymezení vytýkaných průtahů, neboť kárná navrhovatelka nezohledňuje vedlejší úkony nesměřující přímo k vyřízení věci (např. zjišťování procesní způsobilosti účastníka vzhledem k jeho deklarovanému špatnému zdravotnímu stavu či zjišťování procesního stanoviska žalobce ohledně uplatňovaných nároků nebo stanoviska žalovaného), považuje je za neefektivní nebo dokonce účelové, aniž by vzala v úvahu podstatu celého soudního sporu mezi účastníky, obecné povinnosti soudce při rozhodování, dobu poštovní přepravy zásilek, přemísťování spisů a dobu, kterou stráví administrativní pracovníci při realizaci pokynů soudce. Některé ze zmíněných skutečností kárně obviněný nemohl nijak ovlivnit. V mnoha případech rovněž navrhovatelka opomíjí lhůtování spisů ze strany soudce a činění dotazů na stav souvisejících řízení, tedy úkony, které směřují ke skončení věci a šetření práv účastníků řízení. V souvislosti s posuzováním práce soudce na tom kterém spisu je třeba zohlednit i komplikovanost sporu a nápad spisů, včetně obsazenosti jednacích síní.

[33] Efektivitu úkonů soudce pak dle názoru kárně obviněného nelze hodnotit bez zohlednění skutečnosti, že ex post může být úkon hodnocen jako neefektivní, ovšem v dané době se mohlo jednat o racionální postup.

[34] Vytýkané skutky tedy dle kárně obviněného nelze hodnotit formalisticky, ale je nutné zkoumat je jak jednotlivě, např. v návaznosti na obsazenost jednacích síní, jednacích dnů, na složitost jednotlivých civilních řízení, tak i vzájemně – zejména v komparaci s dalšími věcmi, které soudce v daném období řešil, a nazírat na ně i z toho pohledu, zda se jednalo o individuální záležitost v rámci konkrétního civilního sporu, která jinak neměla vliv na průběh řízení jako takového.

[35] Kárně obviněný si je dle svého vyjádření vědom toho, že každý má právo na to, aby jeho věc byla soudem projednána a rozhodnuta bez zbytečných průtahů. Na druhé straně poukazuje na administrativní formality a další skutečnosti, jež ovlivňují délku řízení, včetně subjektivních faktorů na straně soudce (nemoc, dovolená apod.) nebo faktorů objektivních na straně účastníků řízení, kdy nelze pominout ani další faktory jako svátky, činnost kanceláře soudu a v tomto konkrétním případě i přidělení zcela nové, rozsáhlé exekuční agendy kárně obviněnému, jenž se s ní musel seznámit, přičemž nápad exekučních věcí činí u kárně obviněného tisíce věcí ročně.

[36] Kárně obviněný je toho názoru, že mnohé z vytýkaných skutků nenaplnují již z formálních hledisek podstatu kárného provinění, neboť nesplňují podmínky kárného provinění tak, jak byly stanoveny zákonodárcem. Pokud jde o zbývající skutky, je nutné je hodnotit v návaznosti na uvedené faktory. Kárně obviněný nepopírá, že v některých případech k jeho pochybením skutečně došlo, a velmi se za to omlouvá. Je však také toho názoru, že pokud jde o „rychlost“ a efektivitu práce soudce, nelze ji hodnotit pouze v rámci formálního normování, neboť soudce musí vést řízení tak, aby šetřil práva účastníků, musí dostát svým poučovacím povinnostem, musí dát prostor účastníkům k vyjádření a předložení důkazů apod. Mnohdy v řízeních nastávají také komplikace způsobené tím, že řízení jsou propojena s jinými. V případě, že kárný senát dospěje k tomu, že nastal průtah či jiné pochybení kárně obviněného, je nutné hodnotit jej z hlediska závažnosti, hodnotit i vnitřní vztah kárně obviněného k věci – tedy to, zda průtah způsobil zaviněně a zda měl či mohl postupovat zcela jinak.

[37] Kárně obviněný také poukazuje na skutečnost, že nedošlo k odhalení navrhovatelkou vytýkaných pochybení při pravidelných kontrolách spisů. V této souvislosti by dle něj mělo být

rovněž postaveno na jisto, kdy se navrhovatelka dozvěděla o jednání, pro které byl podán kárný návrh, neboť se lze domnívat, že u některých skutků k tomu mohlo dojít skutečně dříve než 15. 5. 2017. Navrhl proto, aby si soud vyžádal veškeré přehledy kontrol spisů ze strany vedení Obvodního soudu pro Prahu 10, a to v období 15. 5. 2014 – 15. 5. 2017, včetně výstupů z těchto kontrol.

[38] Pokud jde o některé skutky (viz vyjádření kárně obviněného k jednotlivým bodům návrhu), pak za vzniklá pochybení se kárně obviněný velmi omlouvá a vyjadřuje svou upřímnou lítost. Závěrem uvádí, že je toho názoru, že by u něj došlo k některým dílčím pochybením, nelze je bez dalšího posoudit jako jednání, které by naplnilo skutkovou podstatu kárného provinění, a proto navrhuje, aby byl zproštěn kárného obvinění. V případě, že by kárný senát byl toho názoru, že v některých posuzovaných případech došlo k naplnění skutkové podstaty kárného provinění a že u nich neuplynula prekluzivní lhůta, žádá, aby bylo od kárného opatření upuštěno či aby kárné opatření bylo uloženo v nižší výměře, neboť navrhovatelkou navržená výše a rozsah jsou nepřiměřeně přísné.

[39] Kárně obviněný se samostatným podáním vyjádřil též k hodnocení kvality jeho práce ze strany odvolacích senátů Městského soudu v Praze, které předložila kárná navrhovatelka. JUDr. K. ponechává celkové shrnutí hodnocení dle stanovisek jednotlivých senátů na úvaze kárného senátu, má však za to, že s uvedenými negativními závěry nelze zcela souhlasit. K tomuto účelu předložil kárnému senátu řadu rozhodnutí Městského soudu v Praze s tím, že jimi mají být některé negativní závěry senátů odvolacího soudu minimálně z části vyvráceny.

[40] Zároveň kárně obviněný znovu zdůraznil, že po převedení na zcela odlišnou agendu EXE mohlo dojít k pochybení při vyřizování přidělených věcí právě následkem této skutečnosti. Ani v této agendě ovšem není některými senáty hodnocen negativně, viz např. hodnocení odvolacího senátu 15 Co, 18 Co, 30 Co, 53 Co, případně částečně rovněž 72 Co. Hodnocení odvolacích senátů 14 Co, 17 Co (u agendy C), 21 Co, 23 Co (zčásti), 29 Co, 35 Co, 55 Co, 62 Co a 91 Co považuje za nepodložená, neboť neuvádějí konkrétní rozhodnutí, z nichž vycházejí.

III.

Ústní jednání, dokazování

[41] Při ústní jednání konaném dne 20. 6. 2018 jménem kárné navrhovatelky k tomu pověřená místopředsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 10 pro věci občanskoprávní JUDr. Radka Veverková (dále též „kárná navrhovatelka“) nad rámec písemného znění kárného návrhu ve vztahu k vyjádřením kárně obviněného doplnila, že nesouhlasí s tím, že by se v kárném návrhu jednalo o polemiku s rozhodovací činností soudce či že v dané věci nešlo předvídat výsledek provedených úkonů, neboť vytýkané průtahy se objevily v drtivé většině u jednoduchých úkonů, jako je zastavení řízení po zpětvzetí před prvním jednáním ve věci, nesouhlas s postoupením, tedy posouzení místní příslušnosti, podání žaloby proti žalovanému v průběhu insolvenčního řízení, částečné zastavení řízení, rozšíření žaloby, povinnost pokračovat v přerušovém řízení atd., což dle kárné navrhovatelky nenese zvýšené nároky na soudce, mělo by jít o zcela běžnou práci se spisem a měl by ji zvládnout i průměrný asistent. K argumentaci kárně obviněného, že se v agendě EXE pro něho jednalo o novou, složitou agendu, s níž se musel seznamovat a v níž bylo velké množství spisů, kárná navrhovatelka uvedla, že od 1. 1. 2015, kdy byl soudce přeložen na oddělení EXE, nebyl dle výpisu ze systému ASJA Justiční akademie na žádném exekučním školení, k čemuž kárná navrhovatelka předložila dále zmiňované výpisy z uvedeného systému za roky 2012 až 2014 s tím, že následně se kárně obviněný na semináře nenahlašoval. Předložila také obdobné výpisy týkající se exekuční soudkyně Mgr. V. F., jež školení dle kárné navrhovatelky navštěvuje minimálně dvakrát ročně.

pokračování

[42] S námitkou přetíženosti, uvedenou kárně obviněným, kárná navrhovatelka nesouhlasila a v této souvislosti předložila přehled exekuční agendy za období od 1. 1. 2015 do 1. 3. 2018 zpracovaný dozorcí úřednicí a správkyňí aplikací V. F. (viz dále), z něhož dle kárné navrhovatelky vyplývá, že za uvedené období bylo jménem kárně obviněného vyhotoveno 1312 rozhodnutí v agendě EXE, tedy v průměru 32,8 rozhodnutí měsíčně, přičemž se jedná rovněž o rozhodnutí k pověření exekutora k nařízení exekuce. Ani v případě, že by žádné z těch rozhodnutí nevyhotovil jménem soudce asistent, nelze dle kárné navrhovatelky o žádné přetížení hovořit.

[43] Pokud jde o zahlazené výtky udělené předchozími předsedy z Obvodního soudu pro Prahu 10, uvedené v návrhu, kárná navrhovatelka si uvědomuje, že k těmto výtkám nelze přihlížet při stanovení výše trestu, ale odkaz na tyto výtky byl v návrhu uveden spíše pro demonstrování stylu práce kárně obviněného. První výtku obdržel již v roce 1999, po čtyřech či pěti letech ve funkci, kdy se zcela nepochybně nemohlo jednat o vyhořelého soudce, naopak to byl soudce v nejlepším věku. Pochybení, která byla shledána v těchto výtkách, se typově opakují, soudce nerozhodl o přistoupení dalšího účastníka, nepředložil spis znalci atd. Styl práce kárně obviněného se v zásadě žádným způsobem nezměnil a dle kárné navrhovatelky nemůže vyvolávat domněnku o tom, že pochybení byla způsobena věkem či nějakým vyhořením apod. K námitce zdravotního stavu kárná navrhovatelka odkazuje na lékařský posudek z preventivní lékařské prohlídky ze dne 8. 10. 2014 založený ve správním spisu. Je v něm konstatováno, že soudce je zdravý, práce schopen, a kárné navrhovatelce nebylo známo žádné zdravotní omezení JUDr. K.

[44] Obhájce kárně obviněného zdůraznil, že dle něj popis jednotlivých skutků v kárném návrhu není vždy zcela srozumitelný a nevyjadřuje skutkovou podstatu kárného provinění. Dále uvedl, že dle něj minimálně u jedenácti z uvedených skutků je kárný návrh podán po uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty, neboť z celkového kontextu důkazů je zřejmé, že kárná navrhovatelka, tedy předsedkyně soudu, věděla o těchto skutečích již před datem 15. 6. 2016 a nepovažovala za nutné je řešit jako nějaké pochybení, natož kárné provinění.

[45] Předseda kárného senátu dále v souladu s § 13 a § 17 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb. seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci s tím, že si kárný senát Nejvyššího správního soudu vyžádal spisy Obvodního soudu pro Prahu 10 (resp. jejich ověřené kopie), jichž se týkají skutky, v nichž kárná navrhovatelka spatřovala kárné provinění. Kárný soud vycházel také ze záznamů o pohybu spisu, které mu byly poskytnuty kárnou navrhovatelkou ve formě tabulek, stejně tak jako z „printscreenu“ záznamů o pohybu spisu, jež k některým vytýkaným věcem kárnému soudu poskytl kárně obviněný. Dále byly provedeny také listinné důkazy související s jednotlivými skutky, jež byly v rámci textu rozhodnutí přiřazeny k předmětným skutkům.

[46] Strany vyjádřily souhlas s tím, aby při jednání následně nebyly podrobně probírány veškeré jednotlivé skutky, ale jen ty, ke kterým by se strany, nad rámec svých předchozích písemných podání, chtěly dále vyjádřit či ke kterým by směřovaly nejasnosti ve skutkových zjištěních či právních závěrech. Podrobný popis relevantních částí vytýkaných spisů a jednotlivé skutkové i právní závěry, k nimž kárný senát dospěl, jsou obsaženy v části VI. a) tohoto rozhodnutí.

[47] Kárný senát dále v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. provedl další listinné důkazy, které byly předloženy kárnou navrhovatelkou nebo kárně obviněným ať již během písemné části řízení nebo při jednání, nebo které si soud sám obstaral.

[48] V první řadě bylo provedeno dokazování listinami dokumentujícími provedené prověrky spisů v senátu JUDr. K.:

Úkoly pro předsedy Obvodních soudů pro Prahu 1 – 10 pro rok 2015

[49] Jedná se o dokument vypracovaný Městským soudem v Praze pro účely kontroly práce pražských obvodních soudů, v němž je zmíněn i úkol č. 2/2015 zlepšit stav rozpracovanosti občanskoprávních věcí s přihlédnutím k možnostem daným personálním obsazením soudu a pravidelně sledovat bezprůtahový postup v řízení ve věcech C starších 3 let a starších 5 let s tím, že dohledovou činnost je třeba orientovat na snížení jejich počtu. Tento úkol stanoví povinnost kontroly nedodělků úseku C starších 3 let a 5 let v případě přerušených řízení pololetně a v případě ostatních řízení kvartálně, přičemž předseda obvodního soudu předkládá o kontrole zprávu. Dle dokumentu je nutné při zjištění závažných průtahů zaviněných soudcem postupovat podle zákona o soudech a soudcích a zákona č. 7/2002 Sb. a o postupu informovat příslušného místopředsedu Městského soudu v Praze.

Zprávy o prověrkách věcí starších 3, 5 a 7 let na občanskoprávním úseku Obvodního soudu pro Prahu 10

[50] Předloženy byly správní spisy (sp. zn. 39 Spr 372/2015, sp. zn. 39 Spr 602/2015, sp. zn. 39 Spr 824/2015, sp. zn. 39 Spr 1134/2015, sp. zn. 39 Spr 405/2016, sp. zn. 39 Spr 684/2016, sp. zn. 39 Spr 943/2016, sp. zn. 39 Spr 1182/2016 sp. zn. 39 Spr 356/2017, sp. zn. 39 Spr 631/2017, sp. zn. 39 Spr 937/2017, sp. zn. 39 Spr 1222/2017 a sp. zn. 39 Spr 359/2018) vedené k pravidelným čtvrtletním prověrkám uvedených věcí od 31. 3. 2015 – do 31. 3. 2018.

[51] V uvedených správních spisech se nenacházejí pokyny k provedení prověrky ani seznam prověřovaných spisů pro dané období. Jejich obsahem jsou tabulkové přehledy neskončených věcí C rozdělených podle stáří na věci starší 3, 5 a 7 let, sledující počet věcí tohoto stáří, nárůst či pokles proti předchozímu období, počty přerušených věcí a věcí předložených jiným soudům a jiných překážek v řízení a také počet věcí bez úkonu ve sledovaném období. V případě, že bylo shledáno, že v některých spisech nebyl v příslušném období proveden žádný úkon, nachází se v závěrečné zprávě pro předsedu městského soudu také popis věci a případně shledané období nečinnosti.

[52] Ve zmiňovaných správních spisech se nacházejí tyto spisy JUDr. K., v nichž byl shledán průtah bez objektivního důvodu:

[53] K 30. 6. 2015 ve věci sp. zn. 13 C 27/2012 (10 měsíců – není předmětem kárného návrhu).

[54] K 31. 3. 2017 ve věcech sp. zn. 13 C 51/2013 (roční průtah s předložením věci odvolacímu soudu s odvoláním do znalečného - není předmětem kárného návrhu) a sp. zn. 13 C 2/2013 (roční průtahy způsobené procesním pochybením JUDr. K. a dále nepředložení spisu odvolacímu soudu s odvoláním do znalečného – věc není předmětem kárného návrhu, ale výtky z roku 2016).

[55] K 30. 6. 2017 ve věcech sp. zn. 13 C 98/2013 (průtah s pokračováním v přerušeném řízení – není předmětem kárného návrhu), sp. zn. 13 C 175/2014 („*nedůvodné pátrání po žalobkyni*“ - není předmětem kárného návrhu), sp. zn. 13 C 41/2014 (nereagováno na zpětvzetí žaloby – věc je předmětem kárného návrhu pod bodem A.7.) a sp. zn. 13 C 216/2009 (průtah s pokračováním v přerušeném řízení – věc je předmětem kárného návrhu pod bodem A.1.)

[56] K 30. 9. 2017 ve věci sp. zn. 13 C 109/2013 nezjištěn průtah, avšak JUDr. K. byl upozorněn, že věc by měla být pravděpodobně zastavena (není předmětem kárného návrhu).

pokračování

[57] K 31. 12. 2017 ve věcech sp. zn. 13 C 39/2014 (nedodržení lhůty pro vyhotovení rozhodnutí – věc je předmětem kárného návrhu pod bodem H.1.) a sp. zn. 13 C 216/2009 (nezjištěny vady postupujícího usnesení jiného soudu o místní nepříslušnosti – opět bod A.1. kárného návrhu).

[58] Vzhledem ke skutečnosti, že kárně obviněný upozorňoval na dané prověrky v několika vytýkaných spisech, přičemž měl za to, že se na jejich základě vedení soudu mělo dozvědět o vytýkaných skutcích, a tudíž nebyla dodržena subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu, předseda kárného senátu vyzval při ústním jednání kárnou navrhovatelku, aby se vyjádřila k tomu, jak tyto prověrky probíhaly.

[59] Kárná navrhovatelka objasnila, že tzv. kontroly nedodělků jsou čtvrtletní kontroly zaměřené na spisy starší 3, 5 a 7 let a pololetní kontroly věcí, u nichž je řízení přerušeno a jsou starší 3, 5 a 7 let. Spis je takto kontrolován, jakmile zestárne, každé čtvrtletí, a pokud je řízení přerušeno, pak každé pololetí. Z každoročních úkolů, které ukládá předseda městského soudu předsedům obvodních soudů, plyne zaměření na provedení nebo neprovedení úkonu v posledním čtvrtletí, vždy v tom kontrolovaném čtvrtletí, u přerušovaných v kontrolovaném pololetí. Na poradě předsedů obvodních soudů byli vedením městského soudu znovu ubezpečeni, že se vskutku mají zaměřovat pouze na poslední kvartál nebo pololetí a nemají ani hlásit, pokud by odhalili nějaký starší prohřešek, ten se ani do zprávy, kterou vyhotovuje dozorčí úřednice a posléze ji obvodní soud zasílá městskému soudu po provedení kontroly nedodělků, nezaznamenává. Místopředsedkyně soudu uvedla, že nemůže komentovat postup, jakým byly nedodělky kontrolovány předchozí místopředsedkyní, neboť je v dané pozici krátce a před tím působila na Obvodním soudu pro Prahu 4 jako řadový soudce.

[60] Pokud je spis na kontrole nedodělků, mělo by se to dle vyjádření kárné navrhovatelky projevit v záznamech o pohybu spisu, neboť je povinností vedoucí kanceláře vyplývající z vnitřního a kancelářského řádu, to tam jako poznámku zaznamenat. Různé vedoucí to značí různým způsobem, neboť není jednotný vzor, někdo píše „u *místopředsedkyně*“, někdo „*kontrola*“, někdo „*nedodělky*“. Dozorčí úřednice vždy před tím, než má být provedena kontrola nedodělků, vyčlení ty spisy, kterých se to týká, udělá interní soupis ve formě tabulky, aby věděla, které spisy mají být předloženy, ale to je informace jen pro ni. Pro občanskoprávní úsek soudu se čtvrtletně řádově jedná o více než 300 spisů, tedy o cca 160 spisů pro jednu místopředsedkyni, neboť na tomto úseku působí dvě místopředsedkyně.

[61] Podle kárné navrhovatelky je rozdíl mezi touto formou kontroly nedodělků a tzv. mimořádnou kontrolou senátu nebo kontrolou senátu, která je nařízena předsedou městského soudu, přičemž předsedkyni obvodního soudu se ukládá provést dvě tyto hloubkové kontroly senátů ročně. Tyto hloubkové kontroly jsou odlišné a provádějí se jiným způsobem.

Záznamy o kontrole spisů JUDr. K. vedené pod sp. zn. 39 Spr 383/2016

[62] Opatřením předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 22. 3. 2016 byla z podnětu stížnosti účastníka řízení ve věci sp. zn. 13 C 387/2014, JURIS REAL, spol. s r. o., nařízena mimořádná kontrola věcí projednávaných soudcem JUDr. K.

[63] Dle úředního záznamu ze dne 23. 3. 2016 předsedkyně soudu vedením kontroly pověřila místopředsedkyni soudu JUDr. Hanu Zítkovou s tím, že předsedkyně soudu jí bude poskytovat součinnost. JUDr. Zítková měla s nařízením obeznámit kárně obviněného i obě dozorčí úřednice, K. M. a V. F. Dále měla stanovit dozorčím postupem, kdy a jak budou předkládány spisy ke kontrole, a také měla nahlédnout do osobního spisu.

[64] Kontrola měla proběhnout jak v civilních, tak v exekučních věcech, přičemž měl být zjištěn počet věcí agendy C, v nichž nebylo do 31. 12. 2014 rozhodnuto, a porovnat stav s ostatními senáty, zjistit počet skončených věcí agendy C za jednotlivé měsíce od roku 2015 do doby provádění kontroly, v agendě E vygenerovat veškeré údaje z ISAS, aby bylo jasné, jak je na tomto úseku soudce aktivní, zjistit obsazenost přidělené jednací síně a počet prodloužených lhůt k vyhotovení rozhodnutí od roku 2015 do současnosti.

[65] Podle zprávy o provedené kontrole spisů JUDr. K. ze dne 14. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016, kontrola v senátech JUDr. K. proběhla v měsíci dubnu 2016. Zkontrolováno bylo celkem 120 spisů, z toho 93 spisů civilních a 27 spisů exekučních; průtahy v řízení byly shledány v celkem 39 spisech, z toho 34 spisech civilních a 5 spisech exekučních, tedy cca v jedné třetině kontrolovaných spisů.

[66] Zpráva obsahuje shrnutí předchozího působení soudce na Obvodním soudě pro Prahu 10 a popis jeho senátů v letech 2015 a 2016. K přerážení kárně obviněného na exekuční agendu je uvedeno, že senát 13 C měl jeden z nejnižších nápadů v porovnání s ostatními senáty, neboť v období let 2011 – 2014 nikdy nebyl k senátu přiřazen asistent, přesto byl senát 13 C ke dni 1. 1. 2015 senátem patřícím k jednomu ze tří senátů s největší rozpracovaností. Dále zpráva obsahuje porovnání výkonnosti v počtech skončených věcí za období listopadu 2015 až dubna 2016 a počty jednacích dní v tomto období spolu s počty nařízených věcí a dále počty nařizovaných věcí do jednací síně na jednotlivé jednací dny v dubnu 2016.

[67] V dalších částech obsahuje zpráva věci, v nichž byly zjištěny průtahy v civilních spisech. Jednalo se o těchto 24 věcí: sp. zn. 13 C 2/2013, sp. zn. 13 C 408/2013, sp. zn. 13C 452/2013, sp. zn. 13 C 33/2014, sp. zn. 13 C 52/2014, sp. zn. 13 C 60/2014, sp. zn. 13 C 199/2014, sp. zn. 13 C 261/2014, sp. zn. 13 C 263/2014, sp. zn. 13 C 338/2014, sp. zn. 13 C 340/2014, sp. zn. 13 C 341/2014, sp. zn. 13 C 344/2014, sp. zn. 13 C 370/2014, sp. zn. 13 C 388/2014, sp. zn. 13 C 402/2014, sp. zn. 13 C 419/2014, sp. zn. 13 C 433/2014, sp. zn. 13 C 436/2014, sp. zn. 13 C 440/2014, sp. zn. 13 C 442/2014, sp. zn. 13 C 449/2014, sp. zn. 13 C 452/2014 a sp. zn. 13 C 476/2014.

[68] V dalším oddílu jsou zmiňovány věci, u nichž byly shledány průtahy v řízení, které spočívají v nevyřizování jednotlivých procesních úkonů (návrhů) účastníků. Ač soudce se spisem fakticky pracoval, často dle názoru kontrolujících neefektivně. Oddíl byl označen „*Průtahy v řízení zapříčiněné nečinností soudce při rozhodování o konkrétním úkonu*“ a obsahoval těchto 6 věcí: sp. zn. 13 C 130/2013, sp. zn. 13 C 213/2013, sp. zn. 13 C 153/2014, sp. zn. 13 C 300/2014, sp. zn. 13 C 349/2014 a sp. zn. 13 C 360/2014.

[69] Dle dalšího oddílu vznikly průtahy absolutní nečinností soudce v těchto 3 věcech: sp. zn. 13 C 160/2014, sp. zn. 13 C 162/2014 a sp. zn. 13 C 245/2014. Následuje seznam exekučních spisů, v nichž bylo shledáno pochybení soudce v následujících 5 věcech: sp. zn. 54 EXE 5455/2013, sp. zn. 54 EXE 590/2014, sp. zn. 54 EXE 2802/2014, sp. zn. 54 EXE 2706/2015 a sp. zn. 54 EXE 625/2016.

[70] Při jednání místopředsdkyně soudu uvedla, že nemá k dispozici více informací, než ty, které byly zjistitelné z daného správního spisu, spisové značky kontrolovaných spisů ve zprávě o kontrole bohužel zaznamenány nebyly a nenacházejí se ani v daném správním spise. Obhájce kárně obviněného k tomu uvedl, že při této kontrole byly předloženy všechny spisy kárně obviněného, včetně věcí přerušovaných, což je dle něj možné prokázat i svědecky.

Výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016

pokračování

[71] Tato výtka byla výsledkem zmiňované kontroly senátu JUDr. K. provedené v dubnu 2016. JUDr. K. ji podle § 88a zákona o soudech a soudcích udělila stávající předsedkyně obvodního soudu za průtahy v rozmezí od 4 do 18 měsíců v již zmiňovaných 37 věcech (s výjimkou věci sp. zn. 13 C 33/2014). Ve výtce předsedkyně soudu uvedla, že opatření považuje, pro tentokrát, ještě za dostačující; upozorňuje ovšem na to, že stejné opatření, tedy výtka, byla JUDr. K. udělena již dne 21. 9. 2014 pro obdobné porušení povinností soudce. V daném případě byly vytykávané nedostatky zjištěny ve více věcech. V případě dalších provinění již tedy bude nucena podat návrh na zahájení kárného řízení.

Zpráva o mimořádné prověrce senátu 13 C, 13 EC a 54 EXE ze dne 13. 11. 2017, sp. zn. 39 Spr 383/2016

[72] Podle této zprávy v důsledku velkého množství zjištěných nedostatků, jejichž výsledkem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 10 nařídila opětovnou prověrku spisů JUDr. K., která proběhla v srpnu 2017.

[73] Zjištěné nedostatky v práci soudce měly zahrnovat jak průtahy pro nečinnost, tak průtahy a pochybení z důvodu nedostatečné práce soudce se spisem, včetně průtahů způsobených absentující kontrolou a nedostatečným odborným vedením asistentů soudcem, proto bylo dle zprávy třeba hodnotit zjištěné nedostatky jako závažné. Množství zjištěných pochybení bylo dle zprávy, s přihlédnutím ke skutečnosti, že vesměs vycházejí ze zjištění učiněných v rámci mimořádné kontroly v měsíci srpnu 2017, kdy bylo kontrolováno celkem pouze 39 spisů C, 3 spisy EC a 12 spisů EXE či NC-exe náhodně vybraných ze seznamu spisů, jež měl soudce u sebe, značně vysoké. Soudcovská činnost JUDr. K. opakovaně dle závěrů zprávy vykazuje významné nedostatky, jež vedly v minulosti k udělení celkem pěti výtek, poslední v červnu roku 2016. Navzdory tomu, že soudce v případě upozornění na pochybení, je-li to možné, zjedná v naprosté většině případů nápravu, tato zpráva doporučuje s ohledem na množství v minulosti již udělených výtek a zjištěných nedostatků jako vhodný postup podání kárného návrhu.

[74] Zpráva o prověrce kopíruje strukturu zprávy o předchozí kontrole a její závěry i vytykávané spisy (až na jednu věc navíc) odpovídají kárnému návrhu. Nezávisle na provedené mimořádné kontrole a kontrole nedodělků byly v rámci vyřizování správní agendy dále zjištěny nedostatky v činnosti soudce ve věcech sp. zn. 13 C 69/2008 a sp. zn. 13 C 34/2014, které jsou rovněž předmětem kárného návrhu.

[75] Dále byly soudu předloženy listinné důkazy týkající se stížností na JUDr. K., jež byly řešeny vedením soudu. Jedná se o stížnosti u věcí vytykávaných kárným návrhem, jež jsou v tomto rozhodnutí kárného soudu zmíněny u analýzy těchto spisů v části IV. a), a dále o stížnosti u věcí, které nejsou předmětem kárného návrhu, shrnuté zde:

Stížnost manželky povinného ze dne 8. 6. 2015 vedená pod sp. zn. 39 St 33/2015

[76] Stížnost na průtahy ve věci sp. zn. 54 EXE 704/2014 podala manželka povinného, neboť v exekučním řízení byl postižen i její majetek, uplatnila proto návrh na zastavení exekuce dne 5. 6. 2014, avšak ačkoliv soudní exekutor její přípis dne 15. 8. 2014 postoupil Obvodnímu soudu pro Prahu 10, ve věci v době podání stížnosti dosud nebylo nařízeno jednání a navrhovatelka nebyla zpravena ani o jiném kroku, který by soud učinil. Po prošetření místopředsedkyně soudu shledala stížnost důvodnou, neboť zde došlo k pochybení exekutora, jež nejprve doručoval návrh ke sp. zn. jiné věci manžela navrhovatelky, následně sice byl po výzvě soudu návrh doručen ke sp. zn. 54 EXE 704/2014, avšak kancelář namísto doručovala zástupce navrhovatelky zástupci oprávněného, který tyto přípisy nebral na vědomí.

Stížnost účastníka řízení ze dne 9. 3. 2016 vedená pod sp. zn. 39 St 13/2016

[77] Stížnost na průtahy ve věci sp. zn. 13 C 387/2014 podal žalobce, který po zaplacení soudního poplatku vznesl v dubnu a následně v červnu 2015 dotaz na stav řízení. Následovala reakce soudu ze dne 10. 8. 2015 s výzvou, zda souhlasí s vydáním rozsudku bez jednání. V říjnu 2015 žalobce vznesl dotaz, zda existuje nějaká skutečnost bránící vyřízení věci bez jednání, na nějž žalobci nebyla do podání stížnosti doručena odpověď. JUDr. K. se k věci vyjádřil tak, že došlo k přehlédnutí jednoho z předchozích přípisů žalobce a na poslední přípis neodpovídal, neboť bylo nařízeno jednání, resp. postup dle § 115a o. s. ř. na 18. 11. 2015, což si mohl žalobce ověřit na internetových stránkách „Infosoud“. Ve věci pak bylo nařízeno jednání na 30. 3. 2016, ale po doručení stížnosti bylo přesunuto na 21. 3. 2016. Dle místopředsedkyně soudu byly ve věci shledány průtahy v řízení od okamžiku zaplacení soudního poplatku, avšak se soudcem byla věc projednána, což za daného stavu místopředsedkyně považovala za dostatečné opatření.

Stížnost účastníků řízení ze dne 4. 1. 2016 vedená pod sp. zn. 39 St 2/2016

[78] Dne 5. 1. 2016 byla obvodnímu soudu doručena stížnost žalobců ve věci sp. zn. 13 C 148/2005, neboť dne 18. 11. 2014 žalobci podali dovolání a teprve dne 2. 12. 2015 jejich zástupkyně obdržela výzvu k zaplacení soudního poplatku. Stížnost byla shledána částečně důvodnou, neboť povinnost zaplatit soudní poplatek vzniká již provedením příslušného procesního úkonu, a proto žalobcům nic nebránilo soudní poplatek uhradit kdykoliv. Pokud jde o časový odstup jednoho roku, shledala jej místopředsedkyně soudu nepřiměřeným, ačkoliv důvodem byla rozhodovací činnost soudce, kdy nejprve podané dovolání odmítl pro opožděnost, proti čemuž podali žalobci odvolání, které bylo soudcem shledáno důvodným, a proto rozhodnutí o odmítnutí dovolání autoremedurou změnil, přičemž následovalo řízení o odvolání žalovaného proti tomuto usnesení o změně před tím, než byl vyměřen soudní poplatek za původně podané dovolání žalobců.

Stížnost účastníka řízení ze dne 19. 10. 2015 vedená pod sp. zn. 39 St 68/2015

[79] Dne 20. 10. 2015 byla soudu doručena stížnost na průtahy v řízení sp. zn. 13 C 271/2014, neboť ve věci byl sice dne 8. 6. 2015 vydán rozsudek, ale ani po opakované urgenci nebyl žalobci doručen rozsudek s doložkou právní moci, jenž by mohl být využit jako exekuční titul. Stížnost byla shledána důvodnou, neboť právní moc byla vyznačena až dne 21. 10. 2015. Věc byla s JUDr. K. projednána a okamžité odstranění průtahu místopředsedkyně soudu považovala za dostatečné.

Stížnost znalce ze dne 4. 4. 2017 vedená pod sp. zn. 39 St 13/2017

[80] Z předložených listin vyplývá, že dne 7. 4. 2017 podal ve věci sp. zn. 13 C 2/2013 znalec urgenci vyplacení znalečného, neboť znalecký posudek byl vypracován dne 25. 5. 2016, avšak do doby podání urgency nebylo znalečné soudem uhrazeno (tj. již 10 měsíců).

[81] V odpovědi místopředsedkyně soudu ze dne 11. 4. 2017 bylo znalci sděleno, že proti výroku o znalečném podal účastník řízení odvolání, o němž bylo teprve rozhodováno u Městského soudu v Praze, avšak v souvislosti se skutečností, že bylo odvolání postoupeno tomuto soudu až po 9 měsících od jeho doručení obvodnímu soudu, byly v daném případě zjištěny nedůvodné průtahy. Uvedené bylo se soudcem projednáno a jemu vytčeno, aby se situace do budoucna již neopakovala. Stížnost byla tedy shledána důvodnou, ani toto pochybení však není v kárném návrhu JUDr. K. kladeno za vinu.

pokračování

Žádost o odškodnění za nepřiměřenou délku řízení vedená pod sp. zn. 39 Spr 216/2017

[82] Jedná se o žádost účastníka řízení o odškodnění za nepřiměřenou délku řízení ve věci sp. zn. 13 C 607/2007, která není předmětem kárného návrhu. O této záležitosti byl obvodní soud informován na základě žádosti Ministerstva spravedlnosti o zapůjčení předmětného spisu ze dne 10. 2. 2017. Dle vyjádření místopředsedkyně soudu JUDr. Z. se žadatel o odškodnění na průtazích ve věci částečně podílel, ovšem nelze tím ospravedlnit celkovou délku řízení. Řízení bylo zahájeno dne 16. 11. 2006, skončeno ve věci samé dne 20. 5. 2016 a v řízení třikrát rozhodoval soud I. stupně a třikrát také soud II. stupně.

[83] Obsahem stanoviska Ministerstva spravedlnosti České republiky ze dne 29. 5. 2017, č. j. MPS-3157/2016-ODSK-ODSK/10, jež kárná navrhovatelka připojila již ke kárnému návrhu, je následující sdělení Obvodnímu soudu pro Prahu 10:

„Ministerstvo spravedlnosti v rámci projednání žádosti žadatele L. B. (dále jen „žadatel“), o poskytnutí peněžitého zadostiučnění za nemajetkovou újmu podle zákona č. 82/1998 Sb., dospělo k závěru, že ve věci vedené Vaším soudem pod sp. zn. 13 C 607/2007 došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícím[u] v nepřiměřené délce řízení. Z uvedeného důvodu Ministerstvo spravedlnosti poskytlo žadateli zadostiučnění v penězích ve výši 91.875,- Kč.

Vzhledem k tomu, že v daném případě jde o neskončené řízení, dovoluje si Vás zdejší úřad požádat o podávání zpráv k dalšímu průběhu řízení v předmětné věci, a to v pravidelných měsíčních intervalech. První zprávu podejte do 30 dnů od doručení tohoto sdělení odboru justičního dohledu, a to přes datovou schránku Ministerstva spravedlnosti. V případě Vašeho budoucího zjištění nedostatků v plynulosti postupu soudu v předmětné věci očekáváme přijetí adekvátních opatření k nápravě závadného stavu za důsledného využití kárné pravomoci svěřené Vám tímto zákonem. Rovněž o event. přijetí těchto opatření informujte Odbor justičního dohledu.“

Správní spis sp. zn. 39 Spr 211/2017

[84] Z obsahu spisu vyplývá, že se jedná o pochybení ve věci vedené pod sp. zn. 13 C 219/97. Rozsudkem ze dne 9. 4. 2003, č. j. 13 C 219/97 – 195, rozhodl kárně obviněný mj. o přiznání nákladů právního zastoupení zástupce žalobce JUDr. L. Č. ve výši 94 800 Kč. Usnesením téhož soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 13 C 219/97 - 386, byla ustanovenému advokátovi k jeho žádosti poskytnuta záloha za zastupování žalobce ve výši 94 800 Kč. Tato záloha mu byla následně rovněž vyplacena. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2006, č. j. 51 Co 306/2004 – 426, byl předmětný výrok změněn tak, že zástupci JUDr. L. Č. byly přiznány náklady ve výši pouze 74 115 Kč. Došlo tak ke vzniku rozdílu mezi poskytnutou zálohou a přiznanou odměnou a náhradou hotových výdajů ve výši 20 685 Kč.

[85] Po doručení tohoto rozsudku advokát vyjádřil ochotu přeplatek vrátit a požádal o zaslání čísla účtu, ovšem účtárna nejprve požadovala kompletní vyúčtování. Mezitím byl spis předložen Ústavnímu soudu, a to od 4. 4. 2008 do 21. 8. 2009. Ještě v roce 2013 účtárna požadovala nejprve předložení vyúčtování zálohy advokátem. JUDr. K. nakonec rozhodl usnesením ze dne 2. 10. 2014, č. j. 13 C 219/97 – 493, o povinnosti advokáta vrátit přeplatek. Následně bylo zjištěno, že advokát zemřel, a kárně obviněný usnesením ze dne 17. 9. 2015, č. j. 13 C 219/97 – 522, své předcházející usnesení změnil tak, že povinnost zaplatit přeplatek má právní nástupkyně zemřelého advokáta. K jejímu odvolání Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 6. 2016, č. j. 17 Co 108/2016 – 539, posledně zmiňované rozhodnutí JUDr. K. zrušil s tím, že vůbec nemělo být vydáno a že soud I. stupně může uplatnit nárok u dědičky původní zúčastněné osoby (advokáta) prostředky hmotného práva. Obvodní soud takový pokus učinil, přičemž v příslušném připsu předsedkyně soudu konstatovala, že přes ochotu advokáta zaplatit k tomu nedošlo kvůli

administrativnímu pochybení účtárny soudu. Uplatnění tohoto nároku z bezdůvodného obohacení však nebylo úspěšné z důvodu námítky promlčení. Předsedkyně soudu uzavřela, že částku nelze vymoci z důvodu promlčení a s ohledem na to, kdy došlo v této věci k pochybení, za něj nelze JUDr. K. kárně postihnout.

[86] Dále si kárný soud vyžádal rozvrhy práce OS Praha 10 za poslední 4 roky:

Rozvrh práce na rok 2014 pro občanskoprávní úsek Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 39 Spr 1136/2013

[87] V roce 2014 vedl kárně obviněný oddělení 13 C (oddělení 13 EC nebylo v roce 2014 ani v následujících letech otevřeno), přičemž mu byla přiřazena agenda rozhodování ve věcech občanskoprávních bez specializace. Věci C měly do jeho senátu napadat v rozsahu 100 % celkového nápadu připadajícího na jeden občanskoprávní senát. Za soudce řešící srovnatelnou agendu lze považovat Mgr. A. L. (senát 8 C a 8 EC) a JUDr. R. H. (senát 15 C a 15 EC, ale také senát 14 C a 14 EC, do něhož však byl nápad uzavřen). Každému z těchto soudců byla přidělena zapisovatelka, která zároveň plnila povinnosti vedoucí soudní kanceláře.

Rozvrh práce na rok 2015 pro občanskoprávní úsek Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 39 Spr 910/2014

[88] V roce 2015 vedl JUDr. K. stále senát 13 C a 13 EC, ovšem nápad do něj byl zastaven. Ve výkonu agendy Mgr. A. L. a JUDr. R. H. nedošlo k 1. 1. 2015 k žádné změně. Od 1. 6. 2015 se pak v rozvrhu práce objevují asistenti pro civilní úsek (zjištěno kárným senátem Nejvyššího správního soudu z relevantního znění rozvrhu práce, dostupného na serveru justice.cz). Pro senáty 8 C, 8 EC, 11 C, 11 EC, 14 C, 14 EC, 15 C, 15 EC, 21 C a 21 EC se jedná o stejnou osobu. Asistentka přidělená do senátu 13 C a 13 EC byla přidělena také do senátů 6 C a 6 EC, 7 C a 7 EC, 26 C a 26 EC, 55 C, 56 C a 56 EC, 60 EC a 61 EC a jako asistentka JUDr. N. také do senátů 55 Nc a 55 EXE a 56 Nc a 56 EXE. Současně byla od 1. 7. 2015 stanovena společná VSÚ pro civilní úsek k vyznačování právní moci rozhodnutí a vyřizování postagendy.

[89] JUDr. K. byl s účinností od 1. 1. 2015 přerážen na úsek výkonu rozhodnutí. V tomto roce mu byla přidělena tato agenda: každá sudá věc řízení o výkonu rozhodnutí vyjma rozhodování věcí uvedených v § 11 zákona č. 121/2008 Sb. zahájených před 31. 12. 2004 (uzavřený senát 19 Nc), od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2008 (uzavřený senát 49 Nc - každá sudá věc), od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 (uzavřený senát 58 Nc) a v období od 1. 1. 2010 do 27. 4. 2011 (uzavřený senát 58 EXE); rozhodování ve věcech exekucí zahájených od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 – oddíl nařízení exekuce (uzavřený senát 54 Nc); rozhodování ve věcech dle § 15 písm. a) zákona č. 119/2001 Sb., ve znění zákona č. 396/2012 Sb. účinného od 1. 1. 2013 (souběh exekucí) a rozhodování o výtěžku dražby daňové exekuce (zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád) (aktivní senát 19 Nc); rozhodování ve věcech exekucí – oddíl exekuce - návrhy na pověření exekutora k provedení exekuce v rozsahu 100 %, oddíl prohlášení o majetku, návrhy na pomoc soudu podle § 260a o. s. ř., oddíl prohlášení o vykonatelnosti, řízení o výkonu rozhodnutí vyjma rozhodování věcí uvedených v § 11 zákona č. 121/2008 Sb. (aktivní senát 54 EXE).

[90] Agendou výkonu rozhodnutí a exekucí se zabývala také Mgr. V. F. Byly jí přidělovány věci agendy řízení o výkonu rozhodnutí vyjma rozhodování věcí uvedených v § 11 zákona č. 121/2008 Sb. zahájené před 31. 12. 2004 (uzavřený senát 19 Nc – každá lichá věc); od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2008 (uzavřený senát 49 Nc - každá lichá věc); od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009 (uzavřený senát 57 Nc) a v období od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2011 (uzavřený senát 57 EXE); rozhodování ve věcech dle § 15 písm. a) zákona č. 119/2001 Sb., ve znění zákona č. 396/2012 Sb. účinného od 1. 1. 2013 (souběh exekucí) a rozhodování o výtěžku dražby daňové exekuce (zákon č. 280/2009

pokračování

Sb., daňový řád)(aktivní senát 19 Nc); rozhodování ve věcech výkonu rozhodnutí – věci řízení o výkonu rozhodnutí k vymožení peněžitého plnění prodejem nemovitých věcí, kde musí být nařizováno jednání, a nepeněžitého plnění, ve věcech, kde je zákonem stanoveno, v rozsahu 100 % (aktivní senát 31 E); řízení o výkonu rozhodnutí vyjma rozhodování věcí uvedených v § 11 zákona č. 121/2008 Sb. (aktivní senát 31 E, uzavřený senát 49 E, 54 E); řízení o návrzích, k nimž je příslušný soud ve věcech výkonu rozhodnutí, které byly dle zákona č. 396/2012 Sb. předány soudnímu exekutorovi (aktivní senát 31 E, uzavřený senát 32 E, 54 E); nejasná podání ve věcech výkonu rozhodnutí a exekucí v rozsahu 100 % (senát 31 Nc); rozhodování ve věcech exekucí – oddíl exekuce - návrhy na pověření exekutora k provedení exekuce v rozsahu 90 %, oddíl prohlášení o majetku, návrhy na pomoc soudu podle § 260a o. s. ř., oddíl prohlášení vykonatelnosti, řízení o výkonu rozhodnutí vyjma rozhodování věcí uvedených v § 11 zákona č. 121/2008 Sb. (aktivní senát 49 EXE); dále také rozhodování o nových návrzích na zastavení exekuce, odklad exekuce, o námitkách proti příkazu k úhradě nákladů exekuce a proti osobám exekutorů a o dalších návrzích, v nichž byla nařízena exekuce do 31. 5. 2014 (uzavřené senáty 55 Nc, 55 EXE, 56 Nc, 56 EXE).

[91] Asistenti soudce a VSÚ v daném oddělení nebyli pouze k dispozici soudcům, ale vykonávali také agendu rozhodování ve věcech všech exekucí – oddíl pomoc soudu před nařízením výkonu rozhodnutí (8 EXE).

[92] Na úseku výkonu rozhodnutí a exekucí měl kárně obviněný soudce vyjma dvou asistentů k dispozici také vedoucí kanceláře a zapisovatelku. Obdobně Mgr. V. F. měla k dispozici vyjma asistenta a jedné či dvou VSÚ také vedoucí soudní kanceláře a jednu či dvě zapisovatelky. Pro senáty 31 E, 32 E, 49 E a 54 E byli rozvrhem práce stanoveni také soudní vykonavatelé. Od února 2015 byla k vyřizování agendy 55 Nc, 55 EXE a 56 Nc a 56 EXE, kterou byla pověřena Mgr. Fišerová, zařazena další soudkyně.

[93] S účinností ode dne 1. 5. 2015 došlo ke změně na pozici asistenta kárně obviněného, neboť byl jmenován do pozice VSÚ a na jeho místo nastoupil asistent jiný. Od 27. 7. 2015 byl kárně obviněnému přidělen třetí asistent a od 24. 8. 2015 dochází opět ke změně jednoho z asistentů kárně obviněného, od 1. 10. 2015 po odchodu druhé zkušenější asistentky měl kárně obviněný asistenty opět dva.

Rozvrh práce na rok 2016 pro občanskoprávní úsek Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 39 Spr 967/2015

[94] K 1. 1. 2016 nedošlo na civilním úseku u kárně obviněného k žádné změně agendy. Funkci asistenta kárně obviněného na civilním úseku převzala jedna z jeho asistentek působících pod jeho vedením na úseku EXE. U srovnávaných soudkyň došlo také ke změnám. Nová asistentka v senátu Mgr. A. L. zastávala tuto pozici navíc v senátech 9 C, 9 EC, 17 C, 17 EC a dále také působila v senátech 55 Nc a 55 EXE a 56 Nc a 56 EXE. Asistentka pracující pro senát 15 C JUDr. R. H. působila také v senátech 26 C a 26 EC, 20 P a 20 Nc, v senátu 63 Nc měla na starosti kromě asistentké agendy také vyznačování právní moci a postagendu. V senátech 62 C, 64 C, 65 C, 66 C, 8 P, 8 Nc, 19 P, 19 Nc, 25 P, 25 Nc, 41 P, 41 Nc, 50 P a 50 Nc byla pověřena pouze vyznačováním právní moci a postagendou. V rámci úseku C došlo k přiřazení více VSÚ pro vyznačování právní moci a postagendu.

[95] Na úseku výkonu rozhodnutí pak došlo ke změnám obsazení senátů 55 Nc, 55 EXE a 56 Nc a 56 EXE pomocným personálem. V únoru a dubnu 2016 došlo ke změně v osobě jednoho z asistentů kárně obviněného. V průběhu roku pak byl tento nový asistent převeden na pozici VSÚ. U Mgr. F. došlo ke změně asistenta také.

Rozvrh práce na rok 2017 pro občanskoprávní úsek Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 39 Spr 1027/2016

[96] K 1. 1. 2017 nedošlo u agendy vykonávané srovnávanými soudci k žádné změně. Do senátu Mgr. F. byl k 1. 1. 2017 zařazen nový asistent a následně převzal práci asistenta předchozího. S účinností od 16. 1. 2017 pak proběhla výměna asistenta Mgr. L. a k 23. 1. 2017 došlo k výměně asistentky kárně obviněného, zařazené jak na civilní úsek, tak na úsek výkonu rozhodnutí. Dne 1. 6. 2017 došlo ke změnám u VSÚ na civilním úseku. Od 19. 6. 2017 pak byl vyměněn asistent pro senáty 55 Nc, 55 EXE a 56 Nc a 56 EXE. V září 2017 proběhla změna u VSÚ přiděleného kárně obviněnému a v říjnu mu místo něj byl opět přidělen asistent. Změny proběhly i u VSÚ na civilním úseku. Od 18. 9. 2017 pak došlo k výměně asistenta JUDr. R. H.

[97] Kárný soud provedl také další listinné důkazy vztahující se k výkonnosti JUDr. K.:

Absenční karty JUDr. J. K., Ph.D. za roky 2014 až 2017

[98] Obsahují záznamy o přítomnosti kárně obviněného na pracovišti, o vybrané dovolené a případné pracovní neschopnosti v letech 2014 – 2017. Vyplývá z nich, že v roce 2014 neměl kárně obviněný vykázánu žádnou delší pracovní neschopnost a dovolenou si vybíral dne 2. 5., ve dnech 14. až 25. 7., 11. až 22. 8. a ve dnech 29. až 31. 12. Ani v roce 2015 dle záznamu nebyl JUDr. K. v pracovní neschopnosti. Dovolenou si vybíral ve dnech od 20. do 31. 7. a od 10. do 25. 8., dále také dne 16. 11. V roce 2016 opět není vykázána žádná pracovní neschopnost. Dovolenou si kárně obviněný vybíral ve dnech 4. až 8. 7., 18. až 29. 7., 15. až 26. 8., ve dnech 29. a 30. 9. a dne 18. 11. V roce 2017 nedošlo k nepřítomnosti kárně obviněného z důvodu pracovní neschopnosti, z důvodu dovolené nebyl přítomen na pracovišti ve dnech 31. 3., 21. 4., 2. 5., 9. 5., v období od 12. do 23. 6. a od 20. 7. do 4. 8.

Lékařské zprávy ke zdravotnímu stavu JUDr. J. K., Ph.D.

[99] Jedná se o záznamy z lékařských vyšetření a kontrol, a to ze dne 14. 3. 2013 u MUDr. O. Š. a následně z Revmatologického ústavu na Slupi 4, Praha 2, ze dne 6. 2. 2015, 4. 9. 2015, 23. 2. 2016, 7. 2. 2017 a 30. 8. 2017. Vyplývá z nich, že kárně obviněný trpí nonradiografickou axiální spondyloartritidou, je mu předepisována medikace při bolesti a doporučováno cvičení k udržení páteře a rehabilitace. Pacient cvičí doma, v určitém období chodil plavat, což vedlo ke zlepšení, rehabilitaci z časových důvodů odmítá. Na kontroly je zván vždy jednou za 6 měsíců.

Souhrnné přehledy o výkonnosti soudců za roky 2014 – 2016

[100] Tyto přehledy obsahují záznamy o počtech dnů omluvené nepřítomnosti a počtech odpracovaných dnů bez započtení této nepřítomnosti, přepočtení počtu vyřízených věcí (osob) na agendu C a výpočet průměrného měsíčního výkonu. V poznámce je pak uvedeno, jakou agendu daný soudce zpracovává. Z přehledů je zřejmé, že na Obvodním soudu pro Prahu 10 JUDr. K. jako jediný zpracovává současně civilní agendu a agendu exekuční.

[101] Dle těchto záznamů v roce 2014 Mgr. L. odpracovala 190 dní, vyřídila 321,75 věcí (přepočtených na agendu C) a její průměrný měsíční výkon tak činil 35,56 věcí. JUDr. H. odpracovala 220 dní, vyřídila 670,01 věcí a její průměrný měsíční výkon tak činil 63,96 věcí. JUDr. K. odpracoval 229 dní, vyřídil v přepočtu na agendu C 564,32 věcí a jeho průměrný měsíční výkon tak činil 51,75 věcí. Mgr. F. odpracovala 231 dní a v přepočtu na agendu C vyřídila 71,6 věcí, tedy průměrně 6,51 věcí.

pokračování

[102] V roce 2015 Mgr. L. odpracovala 229 dnů, vyřídila 748,94 věci a její průměrný měsíční výkon tak činil 68,68 věci. JUDr. H. odpracovala 226 dní, vyřídila 773,14 věci a její průměrný měsíční výkon tak činil 71,84 věci. JUDr. K. odpracoval 231 dní, vyřídil v přepočtu na agendu C 381,55 věci a jeho průměrný měsíční výkon tak činil 34,69 věci. Mgr. F. odpracovala 219 dní a v přepočtu na agendu C vyřídila 55,88 věci, tedy průměrně 5,36 věci.

[103] V roce 2016 Mgr. L. odpracovala 228 dnů, vyřídila 620,31 věci a její průměrný měsíční výkon tak činil 57,13 věci. Mgr. H. odpracovala 228 dní, vyřídila 628,99 věci a její průměrný měsíční výkon tak činil 57,93 věci. JUDr. K. odpracoval 227 dní, vyřídil v přepočtu na agendu C 156,4 věci a jeho průměrný měsíční výkon tak činil 14,47 věci. Mgr. F. odpracovala 213 dní a v přepočtu na agendu C vyřídila 52,47 věci, tedy průměrně 5,17 věci.

[104] K dotazu předsedy kárného na výpovědní hodnotu těchto koeficientů, neboť je zřejmé, že exekuční agenda má neúměrně nižší váhu v přepočtu na agendu C, kárná návrhvatelka uvedla, že dané koeficienty, dle kterých jsou jednotlivé agendy převáděny na počty věcí C, stanoví Ministerstvo spravedlnosti.

Měsíční výkazy výkonnosti JUDr. K. v agendě C za období od ledna 2012 do listopadu 2017

[105] Jedná se o podrobné měsíční přehledy výkonnosti JUDr. K. v agendě C, a to za jednotlivé měsíce let 2012 až 2017. Tyto výkazy sledují počty převzatých, obživlých, napadlých, vyřízených a nevyřízených věcí, přičemž nevyřízené věci jsou dále tříděny podle stáří. V těchto přehledech zaslaných kárně obviněným chybějí listy týkající se července a prosince roku 2017. Shrnutí nápadu a vyřízených věcí lze zpracovat do následující tabulky.

Rok	převzato z předchozího roku	napadlo	vyřízeno
2012	269	205	320
2013	259	503	301
2014	531	480	582
2015	454	3	331
2016	148	2	107
2017	49	1	26

[106] Rok 2017, jak bylo uvedeno výše, nezahrnuje údaje za červenec a prosinec. K 30. 11. 2017 zůstalo v senátu JUDr. K. 28 nevyřízených věcí C, z toho 16 od 3 do 5 let starých, 6 od 5 do 7 let a 6 starších 7 let. Kárně obviněný během jednání upozornil na skutečnost, že pokles vyřízených věcí od roku 2015 byl dán zastaveným nápadem, kvůli čemuž k vyřízení zůstávaly již jen komplikované případy, a navíc mu přibyla k vyřízení exekuční agenda.

Výkaz o pohybu agendy v rejstříku EXE za rok 2016

[107] Tato listina obsahuje počty věcí agendy EXE nevyřízených do konce předchozího období, věcí obživlých, věcí celkem zapsaných do rejstříku, které jsou rozděleny dle typu řízení. Dále obsahuje počty celkového nového nápadu a vyřízených a nevyřízených věcí. Vyřízené věci dále dělí dle typu rozhodnutí a nevyřízené podle stáří. Z výkazu vyplývá, že k 1. 1. 2016 bylo nevyřízeno celkem 383 věci, obživlo 438 věcí, do rejstříku bylo zapsáno celkem 12 966 věcí a nový nápad činil 12 960 věcí. Vyřízeno mělo být v daném období 13 158 věcí. K dotazu předsedy kárného senátu kárná návrhvatelka uvedla, že se jedná o souhrnná čísla pro celý soud, jež zpracovává dozorcí úřednice

Přehled exekuční agendy za roky 2015-2018 ze dne 6. 6. 2018

[108] Listinu zpracovanou dozorčí úřednicí a správkyní aplikace V. F. předložila kárná návrhovaatelka během jednání. Vyplývají z ní celkové počty věcí E a EXE, jež napadly OS Praha 10 a jež byly vyřízeny v letech 2015 – 2017 a dále v 1. čtvrtletí roku 2018. Jako nápad se evidují pouze věci, jež přijdou jako nové s návrhem na pověření exekutora. Jednotlivé návrhy v rámci konkrétního exekučního řízení evidovány nejsou, věc kvůli nim může „obživnout“, avšak není evidována jako nový nápad. Složení nápadu v senátu JUDr. K., tj. kolik napadlo návrhů na zastavení, na odklad exekuce, na pověření, případně počet dalších podání, nelze dle dokumentu podrobně zjistit, neboť tyto údaje se neevidují:

Období	EXE nápad	EXE vyřízeno	E nápad	E vyřízeno
2015	15927	16338	122	150
2016	12951	13136	93	277
2017	11763	12662	72	198
IQ 2018	2012	2000	21	48
Celkem	42653	44136	308	673

[109] Dle následné tabulky JUDr. K. za uvedené období napadlo celkem 22451 věcí EXE a 0 věcí E a Mgr. F. 20202 věcí EXE a 673 věcí agendy E. Dále se uvádí, že jménem JUDr. K. bylo za sledované období vydáno 1163 rozhodnutí v agendě EXE, 148 rozhodnutí Nc-ex a 1 rozhodnutí E, celkem tedy 1312 rozhodnutí.

Přehled stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání

[110] Ze strany kárně obviněného byl předložen přehled, jaký je stav věcí vytýkaných v kárném návrhu ke dni ústního jednání kárného soudu, „printscreeny“ ze systému ISAS k prokázání stavu těchto věcí a další listiny daný stav věcí prokazující. Aktuální stav věcí bude v tomto rozhodnutí uveden u jednotlivých bodů kárného návrhu.

[111] Kárný soud se dále zabýval listinnými důkazy vztahujícími se k širšímu hodnocení osoby kárně obviněného:

Hodnocení soudce Obvodního soudu pro Prahu 10, JUDr. J. K., Ph.D., odvolacími senáty Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2018, sp. zn. Spr 2799/2017

[112] Jedná se o stanoviska jednotlivých občanskoprávních odvolacích senátů Městského soudu v Praze, resp. jejich předsedů, k odborné úrovni a kvalitě práce jmenovaného soudce tak, jak ji hodnotí na základě jimi přezkoumaných rozhodnutí od roku 2015, a k obsahu spisů, které se k těmto rozhodnutím vztahovaly.

[113] Místopředseda městského soudu Mgr. V. S. jednotlivá vyjádření odvolacích senátů souhrnně hodnotí tak, že většina předsedů odvolacích senátů (konkrétně cca 67 %) považuje kvalitu odborné práce kárně obviněného soudce za podprůměrnou, přičemž se v této souvislosti opakovaně objevují výhrady nejen k jeho procesnímu postupu, ale i ke kvalitě jím vydaných rozhodnutí, a to jak po stránce věcné, tak i formální. Často bylo v této souvislosti poukazováno na nekoncentrovanost postupu v řízení či procesní pochybení, jakož i na nepřezkoumatelnost vydaných rozhodnutí, jejichž vypracování nebývá věnována patřičná pozornost; tedy na skutečnosti, které se ve svém důsledku negativně odrážejí na délce řízení. Zbývající předsedové odvolacích senátů nevznesli ve svých hodnoceních proti kvalitě práce jmenovaného soudce zásadnější výhrady, byť hodnocení, které by bylo možné označit za pozitivní, se mezi nimi

pokračování

neobjevilo. Senáty 28 Co, 39 Co a 69 Co v daném období žádné rozhodnutí vydané kárně obviněným nepřezkoumávaly, popř. tato rozhodnutí neevidují, proto se ke kvalitě práce soudce nevyjádřili. Hodnocení jednotlivých senátů byla následující:

[114] **Senát 11 Co:** Negativní hodnocení, nedostatečná kvalita rozhodnutí i jemu předcházejícího řízení; poukázáno na řízení vedené odvolacím soudem pod sp. zn. 11 Co 44/2017 (sp. zn. 13 C 41/2014), v němž byla žaloba dne 7. 1. 2014 vzata zpět, avšak řízení bylo zastaveno až dne 7. 7. 2017.

[115] **Senát 12 Co:** Žádná vážná pochybení kárně obviněného nebyla zjištěna; rozhodováno 5 věcí, jedna věc EXE potvrzena, jedna zrušena pro nepřezkoumatelnost, tři věci C potvrzeny.

[116] **Senát 13 Co:** Přezkoumáváno 8 rozhodnutí, některá potvrzena a některá změněna, žádné průtahy nebyly shledány.

[117] **Senát 14 Co:** „Rozhodnutí vydaná hodnoceným soudcem, která tento senát v minulosti přezkoumával, byla hodnocena jako nekvalitní a nepřesvědčivá.“

[118] **Senát 15 Co:** Přezkoumáváno 9 věcí, 4 věci EXE potvrzeny, věci C a EC ještě nebyly skončeny, nebo byla přezkoumávaná rozhodnutí ve třech případech zrušena.

[119] **Senát 16 Co:** Přezkoumáváno 6 rozhodnutí (2 rozhodnutí se týkala stejné věci). Ke kvalitě práce soudce, jenž je hodnocen jako výrazně podprůměrný, se senát podrobně vyjádřil ve svém usnesení vydaném pod sp. zn. 16 Co 479/2016 (sp. zn. 13 C 69/2008), kdy byla věc pro opakované závažné nedostatky přidělena jinému soudci. Ve věci sp. zn. 13 C 26/2011 byl rozsudek kárně obviněného změněn. Ostatní věci se týkaly procesních otázek, ve věci sp. zn. 54 EXE 6677/2014 soudce opomněl rozhodnout o nákladech řízení, ve věci sp. zn. 13 C 148/2005 bylo odvolání vzato zpět, ve věci sp. zn. 13 C 353/2014 bylo přezkoumávané usnesení změněno, nicméně průtahy v uvedené věci nebyly zjištěny.

[120] **Senát 17 Co:** Dlouhodobě nízká odborná kvalita rozhodování JUDr. K.; v jím vedených řízeních dochází k průtahům a odůvodňování rozhodnutí je věnována velmi malá pozornost. Ve věci sp. zn. 54 EXE usnesení potvrzeno, ale v odůvodnění se nacházela pasáž týkající se jiné věci. Usnesení ve věci sp. zn. 54 EXE 5610/2016 zrušeno pro nepřezkoumatelnost.

[121] **Senát 18 Co:** Všechna 4 přezkoumávaná rozhodnutí potvrzena, žádné vady nebyly zjištěny, všechna rozhodnutí byla přezkoumatelná a srozumitelná.

[122] **Senát 19 Co:** V řízení sp. zn. 54 EXE 3062/2010 zrušeno usnesení o odkladu exekuce pro nepřezkoumatelnost, rozsudek ve věci sp. zn. 13 C 171/2012 ve výroku o věci samé potvrzen, jednalo se o rozhodnutí standardní úrovně. Ve věci vedené pod sp. zn. 13 C 300/2014 zjištěny průtahy v délce více než jednoho roku.

[123] **Senát 20 Co:** V poslední době přezkoumávána pouze procesní rozhodnutí, shledána věcně správnými. Odborná úroveň kárně obviněného hodnocena jako nízká, neboť přes svou správnost jsou tato rozhodnutí chaoticky odůvodněná a nedostatečně vyargumentovaná. Ve věci sp. zn. 20 Co 65/2017 (sp. zn. 54 EXE 5148/2016) zrušeno rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost.

[124] **Senát 21 Co:** Negativní hodnocení; vady v rozhodování kárně obviněného.

[125] **Senát 23 Co:** Kárně obviněný zpravidla neřeší přidělené kauzy rychle ani adekvátně, mezi jednotlivými úkony bývají zjevné časové prodlevy a obsah spisů svědčí o tom, že procesní ani hmotněprávní problematika sporu nebyla zcela zvládnuta. Rovněž se zde projevuje

nekoncentrovaný postup soudce. Jako příklad uvedena věc sp. zn. 23 Co 144/2011 (zrušen rozsudek sp. zn. 13 C 13/2008).

[126] **Senát 25 Co:** Profesionální úroveň JUDr. K. dle kvality přezkoumávaných rozhodnutí je podprůměrná. Jako příklad uváděna věc sp. zn. 25 Co 381/2016 (sp. zn. 13 C 27/2012), ostatní rozhodnutí měla kvalitu obdobnou.

[127] **Senát 29 Co:** Úroveň rozhodnutí dlouhodobě neuspokojivá s tím, že za posledních cca 20 let se rozhodovací činnost tohoto soudce nikterak nezlepšila. Rozhodnutí jsou zhotovována bez náležité pečlivosti a právní odůvodnění bývají nepřehledná. Jmenovaný je hodnocen jako jeden z nejslabších soudců působících na Obvodním soudu pro Prahu 10.

[128] **Senát 30 Co:** Celkově je úroveň práce kárně obviněného hodnocena jako podprůměrná, za poslední 3 roky přezkum 6 rozhodnutí. Ve věci sp. zn. 30 Co 159/2017 (věc EXE) odvolání odmítnuto, rozhodnutí ve dvou věcech EXE potvrzena. Usnesení v civilní věci sp. zn. 30 Co 362/2014 (sp. zn. 13 C 4/2012) změněno pro zjevnou nesprávnost a nedostatečné odůvodnění, obdobně sp. zn. 30 Co 285/2016 (sp. zn. 13 C 423/2014). Naopak rozsudek v obtížnější civilní věci přezkoumávaný pod sp. zn. 30 Co 237/2016 (sp. zn. 13 C 88/2013) byl potvrzen.

[129] **Senát 35 Co** řadí „soudce JUDr. J. K., Ph.D. mezi nejslabší soudce, neboť jeho práce dlouhodobě nedosahuje odpovídající odborné úrovně“.

[130] **Senát 36 Co:** Bývalá předsedkyně již neobsazeného senátu poukázala na věc sp. zn. 13 C 148/2005, kde po prvním vydaném rozsudku, jenž byl zrušen bez zavinění na straně soudce, následovaly dva rozsudky zrušené pro nepřezkoumatelnost a závažné procesní vady, obdobně tomu bylo ve věci sp. zn. 13 C 238/2010. Po potvrzení rozhodnutí ve věci sp. zn. 13 C 11/2009 a jeho následném zrušení Nejvyšším soudem kárně obviněný opomněl rozhodnout o žádosti o prominutí zmeškání lhůty k odvolání. Vedle zjevné procesní nejistoty, patrné z posléze vydaných procesních rozhodnutí, však závažnější chyby nebyly v dané věci zjištěny.

[131] **Senát 51 Co:** Všechna přezkoumávaná rozhodnutí se týkala agendy EXE a byla potvrzena, ačkoliv se jejich odůvodnění nacházelo na hranici přezkoumatelnosti. Jiná negativní zjištění tento senát nezaznamenal.

[132] **Senát 53 Co:** V posledních 2 letech přezkum 8 procesních rozhodnutí týkajících se zastavení exekuce, nákladů řízení nebo přerušování řízení. Ve třech případech byla tato rozhodnutí potvrzena, ve dvou případech změněna a ve třech dalších případech zrušena z důvodu nepřezkoumatelnosti. Průtahy v řízení ani zjevná neodbornost soudce nebyla v uvedených řízeních zaznamenána.

[133] **Senát 54 Co:** V posledních třech letech tento senát přezkoumával celkem 3 rozhodnutí, vedená pod sp. zn. 54 Co 339/2015 (sp. zn. 13 C 11/2011), sp. zn. 54 Co 226/2017 (sp. zn. 13 C 11/2011) a sp. zn. 54 Co 431/2017 (sp. zn. 13 C 52/2014). Ve všech byla zjištěna pochybení, která vyústila ve zrušení přezkoumávaných rozhodnutí. Přestože se jednalo o jednoduché procesní otázky, soudce v těchto případech nepostupoval v souladu s příslušným procesním předpisem a obvyklou soudní praxí.

[134] **Senát 55 Co:** Kvalitu práce kárně obviněného hodnotí jako průměrnou až podprůměrnou, konkrétní rozhodnutí neuvádí.

pokračování

[135] **Senát 58 Co:** Ve věci sp. zn. 22 Co 60/2017 (sp. zn. 13 C 422/2014), převzaté tímto senátem, soudce předložil spis odvolacímu soudu bez zaplacení soudního poplatku z podaného odvolání, byť v předkládací zprávě bylo uvedeno, že tento poplatek uhrazen byl. Věc proto byla vrácena prvostupňovému soudu bez věcného vyřízení. Zavádějící byl též postup při odstraňování nejasností podaného odvolání. Po zopakování dokazování bylo rozhodnutí odvolacím soudem změněno, ovšem důvod vycházel ze změny formulace omluvy, které se žalobkyně v řízení domáhala, proto se jednalo o rozhodnutí věcně správné, byť odůvodnění bylo nepřesvědčivé.

[136] **Senát 62 Co:** Odborná kvalita práce kárně obviněného hodnocena jako průměrná, průtahy nebyly zjištěny.

[137] **Senát 68 Co:** Práce soudce je na velmi nízké úrovni, neboť odůvodněním nebývá věnována dostatečná péče a ze spisů je patrný nekoncentrovaný postup.

[138] **Senát 70 Co:** Po kvalitativní stránce je práce kárně obviněného hodnocena jako problematická. V roce 2017 přezkum 3 rozhodnutí EXE, dvě změněna, jedno zčásti změněno, zčásti potvrzeno.

[139] **Senát 72 Co:** Většina rozhodnutí přezkoumávaných tímto senátem v posledních letech se týkala exekučních řízení a ve většině případů byla jako věcně správná potvrzena, byť často za cenu významné korekce důvodů rozhodnutí. U dotčeného soudce lze konstatovat vyšší než průměrnou míru chybovosti a nedůslednosti při procesním postupu a rozhodování, jakož i při následném vyhotovování písemných odůvodnění vydaných rozhodnutí. Z tohoto pohledu se tedy jedná o soudce podprůměrných kvalit. Fatální pochybení, jež by mělo za následek zejména závažné prodloužení doby trvání řízení, však v posledních třech letech tento senát nezaznamenal. Ve věci vedené pod sp. zn. 54 EXE 158/2015 po změně věcně nesprávného usnesení o vyhovění návrhu na odklad exekuce (sp. zn. 72 Co 208/2015) bylo zrušeno v pořadí druhé usnesení soudu I. stupně, kterým byl další návrh povinného na odklad exekuce zamítnut, a to z důvodu existence překážky věci pravomocně rozhoduté, kterou soud I. stupně nerespektoval (sp. zn. 72 Co 56/2016), za současného zastavení řízení. Po opětovném předložení této věci odvolacímu soudu s rozhodnutím o zastavení exekuce bylo přistoupeno k jejímu následnému vrácení soudu I. stupně bez věcného vyřízení k vydání doplňujícího rozhodnutí, neboť v napadeném rozhodnutí chyběl výrok o nákladech řízení (sp. zn. 72 Co 226/2017). Ve věci sp. zn. 54 EXE 1604/2010 pak napadené výroky o nákladech nebyly odůvodněny vůbec a v této části tedy bylo rozhodnutí soudu zrušeno pro nepřezkoumatelnost. Z rozhodnutí civilních je zmíněn rozsudek sp. zn. 13 C 270/2010, který byl ve výroku o věci samé potvrzen, a to aniž by v řízení či v přezkoumávaném rozhodnutí byla zjištěna vážnější pochybení, změny doznal pouze výrok o nákladech vycházející z již neúčinné právní úpravy.

[140] **Senát 91 Co:** Rozhodnutí kárně obviněného hodnotí po odborné stránce jako podprůměrná. V odvolacím řízení přesto po doplnění dokazování některá obstála.

Rozhodnutí Městského soudu v Praze předložená kárně obviněným

[141] K těmto vyjádřením odvolacích senátů předložil kárně obviněný výčet rozhodnutí, resp. kopie těchto rozhodnutí Městského soudu v Praze, jimiž měla být přezkoumávána rozhodnutí kárně obviněného. Jednalo se vesměs o potvrzující rozhodnutí, jež přezkoumávala rozhodnutí senátu 13 C, ale v několika málo případech také senátu 12 C, případně 47 C. K dotazu předsedy senátu kárně obviněný uvedl, že se pravděpodobně jednalo o zástupy za kolegy, resp. o přerozdělení věcí po odchodu jiného soudce. Předseda kárného senátu ocitoval při jednání několik pasáží z předložených rozhodnutí odvolacího soudu tak, jak je vyznačil kárně obviněný, v nichž se odvolací soud ztotožnil s hodnocením kárně obviněného.

[142] Senát 11 Co:

Rozsudek ze dne 17. 12. 2014, č. j. 11 Co 378/2014 - 128 – rozsudek I. stupně potvrzen

[143] Senát 12 Co:

Rozsudek ze dne 26. 3. 2013, č. j. 12 Co 59/2013 - 70 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 20. 11. 2015, č. j. 12 Co 229/2015 - 267 - rozsudek I. stupně potvrzen
(sp. zn. 12 C 230/2009)

Rozsudek ze dne 23. 2. 2016, č. j. 12 Co 370/2015 - 49 - rozsudek I. stupně změněn

Rozsudek ze dne 19. 9. 2017, č. j. 12 Co 397/2014 - 141- rozsudek I. stupně potvrzen

[144] Senát 13 Co:

Rozsudek ze dne 22. 10. 2014, č. j. 13 Co 381/2014 - 128 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 3. 12. 2014, č. j. 13 Co 389/2014 - 145 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 9. 9. 2015, č. j. 13 Co 265/2015 - 41 - rozsudek I. stupně potvrzen

Usnesení ze dne 24. 11. 2017, č. j. 13 Co 429/2017 - 180 – rozsudek I. stupně potvrzen

[145] Senát 15 Co:

Rozsudek ze dne 24. 11. 2015, č. j. 15 Co 228/2015 - 57 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 12. 1. 2016, č. j. 15 Co 402/2015 - 92 - rozsudek I. stupně potvrzen

[146] Senát 17 Co:

Rozsudek ze dne 30. 9. 2016, č. j. 17 Co 462/2015 – 905 – rozsudek I. stupně ve výroku o věci samé potvrzen

[147] Senát 19 Co:

Rozsudek ze dne 23. 11. 2016, č. j. 19 Co 323/2016 - 161 - rozsudek I. stupně potvrzen

Usnesení ze dne 14. 2. 2018, č. j. 19 Co 14/2018 – 185 – usnesení I. stupně ve výroku o zastavení řízení potvrzeno

[148] Senát 20 Co:

Rozsudek ze dne 20. 3. 2014, č. j. 20 Co 65/2014 - 227 – rozsudek I. stupně potvrzen
(sp. zn. 12 C 131/2011)

Usnesení ze dne 25. 6. 2015, č. j. 20 Co 195/2015 - 122 - usnesení I. stupně potvrzeno
(sp. zn. 47 C 103/2010)

Rozsudek ze dne 1. 12. 2016, č. j. 20 Co 361/2016 – 208 – rozsudek I. stupně potvrzen

Usnesení ze dne 3. 10. 2017, č. j. 20 Co 346/2017 - 236 - usnesení I. stupně potvrzeno

Usnesení ze dne 6. 12. 2017, č. j. 20 Co 411/2017 - 247 - usnesení I. stupně potvrzeno

Usnesení ze dne 19. 12. 2017, č. j. 20 Co 412/2017 - 269 – usnesení I. stupně potvrzeno

[149] Senát 21 Co:

Rozsudek ze dne 21. 1. 2014, č. j. 21 Co 514/2013 - 57 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 11. 11. 2014, č. j. 21 Co 459/2014 - 117 – rozsudek I. stupně změněn

Rozsudek ze dne 23. 8. 2016, č. j. 21 Co 211/2016 - 156 – rozsudek I. stupně potvrzen

[150] Senát 23 Co:

Rozsudek ze dne 18. 1. 2012, č. j. 23 Co 439/2011-77 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 25. 4. 2012, č. j. 23 Co 94/2012 - 88 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 26. 9. 2012, č. j. 23 Co 254/2012 - 196 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 17. 4. 2013, č. j. 23 Co 49/2013 - 150 - rozsudek I. stupně potvrzen

[151] Senát 25 Co:

pokračování

Rozsudek ze dne 9. 12. 2014, č. j. 25 Co 411/2014 – 316 – rozsudek I. stupně zčásti změněn a zčásti potvrzen (sp. zn. 12 C 9/2011)

[152] Senát 29 Co:

Rozsudek ze dne 24. 1. 2012, č. j. 29 Co 469/2011 - 79 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 10. 1. 2013, č. j. 29 Co 431/2012 - 75 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 23. 1. 2014, č. j. 29 Co 410/2013 - 36 – rozsudek I. stupně ve výroku o věci samé potvrzen

Rozsudek ze dne 6. 2. 2014, č. j. 29 Co 431/2013 - 260 – rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 16. 4. 2015, č. j. 29 Co 12/2015 - 177 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 10. 9. 2015, č. j. 29 Co 161/2015 - 29 – rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 10. 11. 2016, č. j. 29 Co 335/2016 - 135 – zčásti odvolací řízení zastaveno, zčásti rozsudek I. stupně potvrzen

[153] Senát 30 Co:

Rozsudek ze dne 20. 11. 2012, č. j. 30 Co 411, 412/2012 - 231 – rozsudek I. stupně zčásti potvrzen, zčásti změněn

Rozsudek ze dne 19. 7. 2016, č. j. 30 Co 237/2016 - 111 - rozsudek I. stupně potvrzen

Usnesení ze dne 30. 8. 2017, č. j. 30 Co 279, 280/2017 – 560 – usnesení soudu I. stupně ve výroku o odmítnutí odvolání potvrzeno, pouze upřesněno jeho znění

[154] Senát 51 Co:

Rozsudek ze dne 18. 10. 2016, č. j. 51 Co 167/2016 - 102 – rozsudek I. stupně potvrzen

[155] Senát 53 Co:

Rozsudek ze dne 1. 12. 2014, č. j. 53 Co 385/2014 - 263 - rozsudek I. stupně potvrzen

Usnesení ze dne 6. 12. 2017, č. j. 53 Co 408/2017- 146 - usnesení I. stupně potvrzeno

[156] Senát 54 Co:

Rozsudek ze dne 22. 5. 2013, č. j. 54 Co 97/2013 - 139 – rozsudek I. stupně ve výroku o věci samé potvrzen

[157] Senát 58 Co:

Rozsudek ze dne 10. 10. 2012, č. j. 58 Co 36212012 - 28 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 29. 8. 2013, č. j. 58 Co 42, 44/2013 - 374 – rozsudek I. stupně změněn

Rozsudek ze dne 20. 3. 2014, č. j. 58 Co 81/2014 - 31 - rozsudek I. stupně potvrzen

Usnesení ze dne 18. 9. 2014, č. j. 58 Co 360/2014 - 166 – usnesení I. stupně potvrzeno

Rozsudek ze dne 23. 10. 2014, č. j. 58 Co 314/2014 - 69 - rozsudek I. stupně potvrzen

[158] Senát 62 Co:

Rozsudek ze dne 11. 12. 2013, č. j. 62 Co 167/2013 - 187 – rozsudek I. stupně z větší části potvrzen, částečně změněn

Rozsudek ze dne 1. 11. 2017, č. j. 62 Co 234/2016 - 107 - rozsudek I. stupně potvrzen

Usnesení ze dne 21. 3. 2018, č. j. 62 Co 427/2017 - 339 - usnesení I. stupně potvrzeno (sp. zn. 19 Nc 6662/2004)

[159] Senát 68 Co:

Rozsudek ze dne 7. 10. 2013, č. j. 68 Co 308/2013 - 99 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 16. 4. 2018, č. j. 68 Co 84/2018 - 106 - rozsudek I. stupně potvrzen

[160] Senát 70 Co:

Rozsudek ze dne 25. 10. 2012, č. j. 70 Co 409/2012 - 63 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 2. 4. 2015, č. j. 70 Co 92/2015 - 207 - rozsudek I. stupně potvrzen

[161] Senát 72 Co:

Rozsudek ze dne 14. 11. 2012, č. j. 72 Co 420/2012 - 280 - rozsudek I. z větší části potvrzen, částečně změněn

Rozsudek ze dne 27. 5. 2015, č. j. 72 Co 103/2015 - 143 – rozsudek I. stupně potvrzen

[162] Senát 91 Co:

Rozsudek ze dne 21. 4. 2015, č. j. 91 Co 49/2015 - 84 - rozsudek I. stupně potvrzen

Rozsudek ze dne 27. 1. 2016, č. j. 91 Co 214/2015 - 92 - rozsudek I. stupně zčásti potvrzen, zčásti změněn

Rozsudek ze dne 2. 3. 2016, č. j. 91 Co 433/2015 - rozsudek I. stupně potvrzen

[163] Kárně obviněný také předložil 11 rozhodnutí odvolacích senátů městského soudu, jež se ke kvalitě jeho rozhodování nevyjádřily, z toho 10 bylo potvrzujících (resp. v jednom případě byl zamítnut návrh na opravu odůvodnění usnesení I. stupně) a v jednom případě bylo rozhodnutí I. stupně změněno.

Přehled rozhodnutí o odvolání vůči rozhodnutím kárně obviněného soudce v agendách C a EC v letech 2013 až 2017

[164] V tomto přehledu předloženém kárně obviněným jsou evidována 3 odvolací rozhodnutí týkající se jeho věcí, která byla přijata v roce 2013, přičemž jimi bylo jedno rozhodnutí I. stupně potvrzeno a dvě rozhodnutí I. stupně byla změněna.

[165] Za rok 2014 je evidováno 25 odvolacích rozhodnutí, jimiž bylo rozhodnutí kárně obviněného ve 14 případech potvrzeno, jedno rozhodnutí I. stupně bylo částečně potvrzeno a částečně změněno, 4 rozhodnutí byla změněna a 6 bylo zrušeno.

[166] Za rok 2015 je evidováno 16 odvolacích rozhodnutí, jimiž bylo 12 rozhodnutí I. stupně potvrzeno, jedno bylo částečně potvrzeno a částečně zrušeno, 2 rozhodnutí byla změněna a 2 byla zrušena.

[167] V roce 2016 je evidováno 18 rozhodnutí odvolacího soudu, jimiž bylo 9 rozhodnutí kárně obviněného potvrzeno, 2 byla částečně potvrzena a částečně změněna, jedno bylo částečně změněno a částečně zrušeno, 4 byla změněna a 2 byla zrušena.

[168] V roce 2017 je evidováno 14 rozhodnutí odvolacího soudu, kterými bylo 9 rozhodnutí kárně obviněného potvrzeno, 3 byla zrušena, jedno bylo zrušeno a věc byla kárně obviněnému odňata a v jednom případě došlo ke změně rozhodnutí kárně obviněného.

Seznam přihlášek na semináře Justiční akademie

[169] Jedná se výpisy ze systému ASJA Justiční akademie, podle nichž se kárně obviněný v letech 2012 až 2014 přihlásil na následující semináře či školení pořádané Justiční akademií: 2012 - Elektronické dokumenty a jejich posuzování v soudní praxi, Základní změny v civilním právu pro rekonstrukci; 2013 - Náhrada škody a bezdůvodné obohacení, Zásadní změny v civilním právu v NOZ, Dědické právo a procesní souvislosti; 2014 - Obecná část závazkového práva, smlouva, ochrana spotřebitele, Stavební práce, jejich nedostatky a ceny.

[170] Mgr. V. F. se v letech 2012 až 2018 přihlásila na následující vzdělávací akce Justiční akademie: 2012 – Rozhodčí řízení, Spolupráce soudu a exekutorského úřadu, Základní změny

pokračování

v civilním právu po rekonstrukci, Elektronické dokumenty a jejich posuzování v soudní praxi; 2013 - Výkon cizozemských rozhodnutí po novele OSŘ a EŘ; 2014 – Spolupráce soudu a exekutorského úřadu, Náhrada škody a bezdůvodné obohacení, Základní podklady a metody pro vyčíslení ceny, zejména podniku a nemovitosti, Přejícná ustanovení v NOZ, Vlastnictví, držba, manželské majetkové právo, Obecná část závazkového práva, smlouva, ochrana spotřebitele, Věcná práva k věci cizí a zajištění dluhu; 2015 – Výkon rozhodnutí a exekuce; 2016 - Výkon rozhodnutí a exekuce; 2017 – Exekuce po novelizaci exekučního řádu, aktuální problémy, Výkon rozhodnutí a exekuce; 2018 – Výkon rozhodnutí a exekuce.

Stanovisko soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 10 k osobě JUDr. J. K., Ph.D., ze dne 11. 1. 2018

[171] Podle tohoto stanoviska JUDr. K. působí na občanskoprávním úseku soudu v agendách C a EC od roku 1994, přičemž od 1. 1. 2015 mu byl nápad do senátu 13 C zastaven a byl přerázen na exekuční úsek. V letech 2012 a 2013 měl kárně obviněný snížený nápad na 60 %, neboť se jednalo o senát bez asistenta, přičemž mu za rok 2012 napadlo 205 věcí v agendě C a 184 věcí v agendě EC a za rok 2013 celkem 503 věcí C (rejstřík EC byl zrušen). V roce 2014 měl nápad 100 % a napadlo mu 480 věcí. K datu 31. 12. 2014 měl kárně obviněný 455 nevyřízených věcí a pravomocně neskončených věcí 672. Jednalo se ve srovnání s ostatními civilními senáty o senát s velkým počtem neskončených věcí.

[172] Podle názoru soudcovské rady nápad do senátu JUDr. K. za uvedená období odpovídal nápadu ostatních soudců, neboť všechny senáty civilního úseku, k nimž byl přiřazen asistent (v období od poloviny roku 2011 do roku 2013), měly nápad 100 % a všechny senáty, k nimž asistent přiřazen nebyl, měly nápad 60 %.

[173] Pokud jde o pracovní podmínky na civilním úseku soudu v roce 2014, soudci neměli k dispozici žádný administrativní personál, vyjma rejstříkové vedoucí, která fakticky vykonávala i funkci zapisovatelky. Soudci neměli k dispozici ani VSÚ, ani asistenta. V podstatě si zpracovávali celou agendu sami od počátečního vyměření soudního poplatku až do vyznačení právní moci a tzv. postagendy. V roce 2015 se pracovní podmínky soudců zlepšily a soudcům na civilním úseku byl od 1. 6. 2015 přidělen asistent, a to v rozsahu jednoho týdne v měsíci. Od 1. 5. 2015 byl k vyznačování právních mocí a zpracování tzv. postagendy všem soudcům zajištěn jeden společný VSÚ. Postupně byli na civilní úsek zařazováni asistenti tak, aby každý soudce měl asistenta k dispozici na dva týdny v měsíci.

[174] Kárně obviněný měl při přechodu na exekuční úsek velkou rozpracovanost v agendě C. Dále je soudcovské radě z její činnosti známo, že se jmenovaný obtížně adaptoval na novou exekuční agendu. V prosinci 2016 žádal o převedení na civilní agendu.

[175] Kvantitativně byla výkonnost JUDr. K. za rok 2014 srovnatelná s ostatními soudci, byť počet neskončených věcí zůstal v jeho senátu vysoký. Výkonnost za další období lze obtížně posoudit, neboť jmenovaný soudce má od 1. 1. 2015 v agendě C zastaven nápad. Pokud jde o výkonnost na exekučním úseku, nemůže se soudcovská rada k této otázce jednoznačně vyjádřit, neboť část agendy je zpracovávána asistenty či VSÚ. Na exekuční agendě se podílejí dva soudci a lze konstatovat, že nápad na tomto úseku je mezi ně rovnoměrně rozdělen. JUDr. K. vyřizuje 100 % věcí napadajících do senátu 50 EXE, v němž je zahrnuto 100 % nápadu návrhů na pověření exekutora k provedení exekuce. Druhá soudkyně na tomto úseku vyřizuje 100 % věcí v senátu 54 EXE (z tohoto 90 % nápadu návrhů na pověření exekutora k provedení exekuce), dále jí napadá 100 % nápadu agendy ve věcech výkonu rozhodnutí (agenda E) a 100 % nápadu exekucí dopravních podniků (senáty 55 a 56 EXE; 55 a 56 Nc). Kvalitu rozhodování není soudcovská rada dle svého vyjádření oprávněna posuzovat.

Osobní spis kárně obviněného soudce

[176] Z jeho obsahu vyplývá, že JUDr. K. nastoupil dne 18. 11. 1991 jako justiční čekatel pro obvod Městského soudu v Praze, dne 9. 6. 1994 složil justiční zkoušku a dne 20. 9. 1994 ho prezident republiky jmenoval do funkce soudce. Rozhodnutím ministra spravedlnosti byl s účinností ode dne 21. 9. 1994 přidělen k výkonu soudcovské funkce k Obvodnímu soudu pro Prahu 10, kde působí dodnes.

[177] Za dobu působení JUDr. K. ve funkci soudce mu bylo uděleno pět výtek. Výtku ze dne 22. 4. 1999, sp. zn. Spr. 225/99, kárně obviněnému soudci udělil tehdejší předseda Obvodního soudu pro Prahu 10 JUDr. J. V. za průtahy v 7 věcech agend C a Nc pohybuující se mezi 5 a 8 měsíci. Výtku ze dne 4. 5. 1999, sp. zn. Spr. 259/99, udělil JUDr. V. kárně obviněnému za průtahy v dalších dvou případech agendy C, v nichž se jednalo nečinnost v délce 8 a 10 měsíců.

[178] Dle výtky ze dne 7. 8. 2013, sp. zn. 39 Spr 798/2013, udělené kárně obviněnému tehdejší předsedou soudu Mgr. M. V. dle § 88a zákona o soudech a soudcích, způsobil kárně obviněný průtahy ve 3 věcech agendy C, v jedné věci se jednalo o průtah v délce 5 měsíců, ve dvou zbývajících se pohyboval kolem 21 měsíců. Výtku ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 39 Spr 93/2014, udělená Mgr. V., směřovala do řízení vedeného JUDr. K. pod sp. zn. 13 C 69/2008, jež bylo zahájeno žalobou ze dne 9. 12. 1993. Rozsudek obvodního soudu byl zrušen krajským soudem dne 18. 6. 2013 a kárně obviněnému bylo vytýkáno, že v období od 4. 9. 2013 do 3. 1. 2014 neučinil žádný úkon směřující k vyřízení věci. Dne 4. 9. 2013 sice vyzval žalovaného k doplnění svých tvrzení, to ovšem již žalovaný učinil podáním dne 30. 9. 2013 a jednání ve věci bylo nařízeno až dne 2. 1. 2014 na 5. 3. 2014. Předseda Obvodního soudu pro Prahu 10 v odůvodnění výtky upozornil na skutečnost, že obdobné pochybení bylo kárně obviněnému vytýkáno již dne 7. 8. 2013, přičemž s ohledem na stáří věci je třeba jí věnovat mimořádnou pozornost. V případě dalších provinění již tedy bude nucen podat návrh na zahájení kárného řízení.

[179] Jak již bylo konstatováno, výtku ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016, udělila JUDr. K. stávající předsedkyně obvodního soudu za průtahy ve 37 věcech v rozmezí od 4 do 18 měsíců (viz výše).

[180] Proti kárně obviněnému nebylo za dobu jeho působení ve funkci soudce dosud vedeno kárné řízení.

[181] V osobním spisu jsou též založeny záznamy o preventivních lékařských prohlídkách kárně obviněného. Podle posledního zdravotního posudku ze dne 8. 10. 2014, vydaného praktickou lékařkou MUDr. I. Ch., byl JUDr. J. K. bez známek poškození zdraví z práce a tudíž zdravotně způsobilý.

Výslech kárně obviněného

[182] Kárně obviněný v první řadě vyjádřil lítost nad nedostatky, které mu byly vyčteny důvodně, zdůraznil, že především pochybení ve věci sp. zn. 13 C 34/2014, ale i v dalších případech, jej velmi mrzí. Zdůraznil, že se daná pochybení snažil napravit, jakmile se o nich dozvěděl, resp. jakmile to bylo možné, což by dle něj mělo vyplývat i z přehledu stavu věcí ke dni konání ústního jednání v kárné věci, jež předložil při jednání. Pokud jde o lhůty, v nichž docházelo k vyřizování věcí, uvedl, že se pokoušel úkony provádět v co nejkratších časových intervalech. Vzhledem k souběhu agend však, ačkoliv se průběžně snižovala rozpracovanost civilní agendy, vycházel alespoň z doporučení vedení soudu, jež jim bylo zdůrazňováno na poradách, aby u sebe neměl spis k relevantnímu úkonu déle než 3 měsíce. Nepopírá, že v této

pokračování

snaze ne vždy uspěl, avšak tímto pravidlem se řídil, pokud nebylo možné úkon provést dříve. K tomu sloužilo také opatření, v jehož rámci dostávali soudci na poradách seznam spisových značek a soudců, jež měli tyto věci u sebe déle než 3 měsíce. Věci kárně obviněného na tomto seznamu figurovaly cca dvakrát či třikrát, na základě čehož kárně obviněný úkon realizoval. Z toho důvodu jej zaskočily některé vytýkané průtahy, které z důvodu zavedení tohoto opatření dle jeho názoru nelze za průtahy považovat. K dotazu předsedy kárného senátu kárně obviněný vypověděl, že ve věci vytýkané pod bodem č. A.4. kárného návrhu opravdu došlo k jeho pochybení kvůli přehlédnutí doručenek a tudíž došlo k průtahu téměř 15 měsíců.

[183] Přerážení na agendu EXE v roce 2015 jej dle jeho vyjádření zaskočilo. Možnost přerážení s ním nebyla dopředu konzultována a nezná důvod tohoto přerážení. Dle svého vyjádření předpokládal, že důvodem byl odchod jednoho soudce z tohoto úseku do důchodu a zvýšení nápadu exekučních věcí. Z jeho pohledu chápal toto přerážení jako svou pomoc k řešení situace na tomto obvodním soudě a také v tom smyslu, že se něco příučí. Proto tuto agendu vykonává, ačkoliv je dle svého vyjádření civilista, který tuto oblast práva má v oblíbě a vyhovovala mu i předchozí specializace na pracovníprávní spory. Proto v době, kdy měla nastoupit kolegyně Mgr. K., jež se na exekuční úsek připravovala, podal návrh na přerážení na civilní úsek, jak to popsala ve svém vyjádření Soudcovská rada. Považoval to za oboustranně výhodné, neboť kolegyně měla zájem o exekuční úsek a on zase o úsek civilní, avšak k přerážení nedošlo a důvod mu nebyl sdělen. K dotazu předsedy kárného senátu uvedl, že podmínky, za kterých má přiděleny obě agendy, jsou zvladatelné při odpovídajícím úsilí, záleží samozřejmě na typu věcí, jež se v senátech nacházejí. Zmínil přitom dvě věci agendy C, jež budou složité, neboť jsou v nich vypracovávány znalecké posudky, další jsou předloženy odvolacímu soudu k rozhodnutí. Pokud jde o spolupráci s kanceláří, nezaznamenal kárně obviněný žádné problémy.

[184] Agendu EXE se snaží vykonávat co nejlépe. Jestliže mu bylo vytčeno, že se neúčastnil žádných školení v exekuční agendě, pak tomu bylo tak proto, že z důvodu souběhu agend se snažil většinu času věnovat řešení věcí a pokud vyjížděl na školení, tak pouze pokud se konala v Praze na Míčánkách. Navíc školení byla většinou zaměřena na osoby, jež již tuto agendu vykonávají déle.

[185] K nedostatečné supervizi asistentů, jež je mu vytýkána, kárně obviněný uvedl, že nyní se již situace zlepšila, avšak po přerážení na agendu EXE si musel způsob vedení agendy i agendu samotnou dostatečně osvojit. Asistenti se přitom stále měnili, za dobu posuzovanou kárným senátem se dle důkazů provedených při jednání jednalo o cca šest jmen, na což kárně obviněný neměl žádný vliv a nebyly mu nikdy sděleny důvody těchto změn. Respektuje však, že se jedná o pravomoc vedení soudu. Za daného stavu dle něj není možné ihned zjistit, zda se jedná o kvalitního pracovníka. O výkonech asistentů se soudce dozvídá až průběžně např. z hodnocení odvolacího senátu. S asistenty se snaží komunikovat, konzultuje s nimi dle potřeby, nemají žádné pravidelné porady. Především s nimi probírá, pokud se objeví mezi sledovanými jejich věci, neboť mají podmínky nastaveny tak, že by prodlevy mezi úkony neměly trvat déle než měsíc. V takovém případě s nimi věc řeší a klade důraz na to, aby si na danou problematiku dávali pozor, neboť je třeba na to klást důraz. Na druhou stranu jim nechává určitou volnost, aby neměli pocit, že „po nich šlape“, neboť mají velké množství práce a jejich úkony nelze řádně kontrolovat ani pomocí systému ISAS vzhledem k tomu, že kárně obviněný má dvě agendy a tedy i dvě kanceláře. Asistenti přitom nejsou přiděleni pouze jemu pro exekuční agendu, ale také jsou činní v civilní agendě, ovšem ne v jeho senátu. Pouze první rok byl asistent přidělen zároveň do obou jeho senátů, avšak to vytvářelo určité problémy, neboť musel po asistentce číst rozhodnutí „čárku po čárce“.

[186] Pokud jde o spolupráci s kanceláři, kárně obviněný dle jeho vyjádření chodí denně do obou. Zde si odevzdá spisy, jež pro něj byly připraveny vedoucí kanceláře, v případě kanceláře

EXE překontroluje a podepíše spisy nachystané asistenty a odnese si spisy připravené kanceláři. O existenci přiděleného spisu se mnohdy dozvídá až v okamžiku jeho předložení kanceláři. Žádný klíč, dle kterého by bylo rozhodováno, zda bude spis předložen jemu či asistentovi, neexistuje. Pokud jde o předání spisu zpět kanceláři, dle kárně obviněného probíhá tak, že pokud chce vydat pokyn, napíše referáty pro všechny spisy za daný den na počítači, jelikož jeho rukopis je nečitelný a následně je odešle k tisku do kanceláře civilního úseku. Rukou píše pouze výjimečně jednoduché referáty. Tyto spisy uloží do skříně a takto pracuje celý den. Do soudní kanceláře spisy odnáší až následující pracovní den, ačkoliv na referátech je datum ze dne jejich vytvoření. Vytisknuté referáty založí do spisů až v den, kdy spisy donese do kanceláře. V případě exekuční kanceláře předává spisy již se založenými referáty. Tímto způsobem postupuje dle seznamů spisů, jež se u něj nacházejí. Tyto seznamy si pravidelně nechává vytisknout. Dle jeho názoru tyto seznamy využívá většina soudců na předmětném soudu. Kdy kancelář do spisu zadává razítko o přijetí spisu od soudce, kárně obviněný nekontroluje.

[187] K dotazu předsedy senátu uvedl, že procesní pochybení, pramenící z přehlédnutí důležitých podání ve spisech, jež jsou mu v kárném návrhu vytykána, mohou pramenit z jeho onemocnění, které je spojeno s problémy se zrakem a ve chvíli, kdy má atak, dochází k tomu, že má rozostřené vidění, což následně odezní. Následkem je, že menší text prostě nevidí, a proto jej přehlédne. Tyto stavy přichází nepravidelně a po několika přehlédnutích, které zaznamenal i kárně obviněný, si pořídil brýle, což problém částečně řeší.

[188] Pokud by se měl vyjádřit ke své výkonnosti v porovnání s kolegy v obou agendách, závisí toto hodnocení dle kárně obviněného na období. Pokud se jedná o dobu před převedením na exekuční agendu, snažil se podávat průměrné či nadprůměrné výkony. Většinou tedy šlo o 40 věcí měsíčně, avšak někdy dosáhla jeho výkonnost i 60, 80 věcí za měsíc. Pokud jde o rok 2015 a dále, byla výkonnost v civilní agendě samozřejmě nižší z důvodu souběhu agend a zastavení nápadu, proto toto období není dle jeho názoru srovnatelné. Poměr věcí zrušených odvolacím soudem vůči věcem potvrzeným či změněným je dle něj takový, že zrušené věci tvoří zhruba jednu třetinu. K hodnocení jednotlivými senáty městského soudu uvedl, že je samozřejmé, že s některými se dalo spolupracovat hůře a s některými lépe, avšak je přesvědčen o tom, že na negativní hodnocení měla vliv kárná navrhovatelka. Jeho vztahy s předsedkyní soudu jsou problematické, neboť když nastoupila zpět na Obvodní soud pro Prahu 10, na němž dříve působili spolu, muselo dojít k nějaké nevráživosti, neboť s každým po návratu provedla pohovor a na kárně obviněného byl dle jeho vyjádření vyvíjen nátlak, aby na soudu nezůstával. V reakci na pochybení ve věci vytykávané v kárném návrhu pod bodem C.1. mu měla navrhnout, aby rezignoval.

[189] Pokud jde o prověrky jeho senátu, kárně obviněný popsal mechanismus, jakým jsou od něho přebírány spisy ke čtvrtletní kontrole dle seznamu, jež má k dispozici vedoucí kanceláře. Pokud je spis v pořádku, nenachází se v něm žádný výstup z kontroly, pokud byly při posledních kontrolách shledány nedostatky, byl na ně upozorněn místopředsedkyní. Kontroly dle kárně obviněného jdou hlouběji, než do období posledního čtvrtletí. Pokud jde o prověrku z dubna 2016, má za to, že se týkala všech jemu přidělených spisů v agendě C, čemuž napovídají i počty spisů předložených ke kontrole. Exekuční spisy byly v rámci této prověrky předloženy pouze některé.

Výslech L. B.

[190] Svědkyně L. B. vypověděla, že na Obvodním soudu pro Prahu 10 působí 15 let, začínala jako zapisovatelka a nyní působí na oddělení 13 C jako vedoucí kanceláře. Vzhledem k zastavenému nápadu do tohoto senátu má přiděleno také agendu centrálních elektronických platebních rozkazů pro celý soud. V současné době nemá žádné spolupracovníky, dříve byl do

pokračování

senátu 13 C přidělen asistent. Postup při předávání referátů JUDr. K. kanceláři popsala svědkyně shodně s kárně obviněným. Následně uvedla, že razítko o předání spisu do kanceláře vyznačuje většinou tentýž den, nejpozději před odchodem z práce do všech předaných spisů, avšak dříve, pokud měla víc práce, orazila spisy až druhý den, přičemž datum na razítku již neměnila zpět na předchozí den. Následně vyhodnocuje, co spěchá víc a je třeba vypravit, dává spisy na lhůty a pokud má nějakou urgentnější práci, některé spisy ponechává na druhý den.

[191] Pokud jde o práci kárně obviněného se spisy, některé dle svědkyně vyřizuje hned, některé má několik dní u sebe, práci si pravděpodobně rozděljuje dle urgentnosti věcí, avšak dny vyhrazené samostatně na civilní a exekuční agendu nemá. Do kanceláře s referáty a pro nové věci chodí každý den. S kárně obviněným má kolegiální, ale také přátelský vztah, neboť spolu pracují již 15 let.

[192] Pokud jde o čtvrtletní prověrky, svědkyně od dozorčí úřednice obdrží seznam spisů k předložení, ty obstará od soudce, ze lhůt, případně od asistenta a vyčká výzvy dozorčí úřednice k jejich předložení. K dotazu kárné navrhovatelky svědkyně uvedla, že s jednou z předchozích dozorčích úřednic se kvůli přetíženosti dohodla, že nemusí do pohybu spisu značit, který spis je na kontrole, jestliže tento pohyb trvá pouze několik hodin, pouze kontroluje, zda se všechny spisy vrátily podle seznamu vytvořeného dozorčí úřednicí, někdy poznamená „k“ či „kontrola“, což v pohybu spisu znamená čtvrtletní kontrolu nedodělků. K prověrce senátu v dubnu 2016 uvedla, že dle ní byly předloženy všechny spisy v běhu a dokonce některé ze spisovny.

[193] Pokud jde o zdravotní stav JUDr. K., svědkyně si je vědoma toho, že má Bechtěrevovu chorobu a některé dny je na něm opravdu poznat, že je mu špatně. Také se jí svěřil, že v důsledku slabých brýlí jednou či dvakrát přehlédl nějaké skutečnosti ve spisech, neboť má problémy s viděním a neviděl daný text. Někdy bere velmi silné léky.

Výslech H. K.

[194] Svědkyně H. K. uvedla, že na Obvodním soudě pro Prahu 10 působí od roku 2008 jako vedoucí exekuční kanceláře, její spolupracovnicí je zapisovatelka, v senátu JUDr. K. pak má dva asistenty, žádného VSÚ. Její práce spočívá v tom, že nové návrhy nebo návrhy do již zahájených věcí předkládá vždy asistentům, kteří napíší rozhodnutí, jež dle typu pokynu následně kancelář vypraví, nebo je předloží soudci se spisem. Záleží tedy na asistentovi, kdy je spis předložen soudci. Spisy označuje razítkem o přijetí od asistenta či soudce tentýž den, maximálně další den ráno, pokud je přinesou před koncem pracovní doby. Dle jejího vyjádření nemá povědomí o tom, že by na soudě existoval jednotný systém kontroly práce asistentů, v daném senátě kárně obviněný některá rozhodnutí vyhotovená jeho jménem, jež jsou mu předkládána, kontroluje a některá rovnou podepíše. Pověření soudního exekutora jsou až na výjimky vypravována jménem asistentů, jménem soudce jsou pověřeni vyhotovováni cca třikrát za čtvrt roku. Když byla dotazována na informovanost soudce o referátech asistentů, uvedla, že o nich pravděpodobně (obecně) ví, avšak nekontroluje všechna pověření a spisy, tedy nemá povědomí o konkrétním úkonu asistenta, jež mu není předložen.

[195] Pokud jde o práci s došlou poštou, dříve byla nadepsána datem, odkdy má JUDr. K. spis u sebe, a následně byla zakládána do „budníčku“, aby si ji soudce založil sám. Před dvěma lety si však kárně obviněný zapomněl poštu založit, zůstala mezi přílohami spisu, a proto v současnosti napíše e-mail s vyžadovanými spisovými značkami, které kárně obviněný následně donese do kanceláře, kde je pošta založena a zašita do spisu. Dané spisy jsou soudci obratem vráceny. K dotazu obhájce kárně obviněného svědkyně uvedla, že se ojedinele stává, že se spis nenachází tam, kde by měl být dle záznamů o pohybu spisu, pravděpodobně takové případy nastávají každý rok.

[196] K dotazu předsedy kárného senátu uvedla, že působení kárně obviněného v civilní agendě je nijak neomezuje v práci, spolupráce s kárně obviněným je obdobná spolupráci s jeho předchůdcem, jejich vztahy jsou profesionální, stejně jako vztahy svědkyně s vedením soudu. Pokud jde o kontroly ze strany vedení soudu, ví, že spisy byly kontrolovány, avšak nevzpomíná si kdy a nemůže uvést jakým způsobem. Kontrola spisů v dubnu 2016 neproběhla pro všechny spisy, ale pouze pro některé. V rámci své práce komunikuje spíše s dozorčí úřednicí.

Výslech Mgr. L. M.

[197] Svědkyně uvedla, že na Obvodním soudě pro Prahu 10 působí od 1. 4. 2017 jako pověřená místopředsedkyně a následně od 1. 10. 2017 jako místopředsedkyně pro civilní úsek, na němž má agendu C rozdělenou s druhou místopředsedkyní dle senátů a dále má na starosti také agendu EXE a agendu D. Dříve působila na Obvodním soudě pro Prahu 4 jako řadová soudkyně. Její vztahy s JUDr. K. i s vedením soudu jsou dle jejího názoru neutrální.

[198] K dotazu předsedy kárného senátu uvedla, že práci na civilním úseku JUDr. K. hodnotí spíše jako slabší, pokud jde o úsek EXE, na rozdíl od druhé soudkyně působící v této agendě, byla u kárně obviněného zjištěna pochybení. Ještě u nikoho neřešila tolik pochybení jako u JUDr. K., což je dáno také tím, že je zároveň tiskovou mluvčí soudu, a proto vyřizuje také různé podněty a stížnosti. V případě JUDr. K. jich je nejvíc, pak také u kolegyně, která však vyřizuje agendu ochrany osobnosti, takže ta podání vztahující se k jejím věcem jsou koncipována naprosto odlišně.

[199] Administrativní podpora JUDr. K. na obou úsecích je dle svědkyně srovnatelná s ostatními soudci. Rozdělování práce na úseku EXE mezi soudce a asistenty si organizují sami soudci, žádné pokyny správy soudu vydány nejsou. Pokud jde o pověřování soudních exekutorů, tam se ani nepředpokládá, že by tuto činnost soudci kontrolovali, vykonávají ji přímo asistenti, pokud nejde o případ, kdy toto rozhodnutí musí být vydáno jménem soudce. V poměru k úkonům soudce ve spise většinu práce odvádějí asistenti a dokonce některá rozhodnutí, jež mají být vydána jménem soudce, kárně obviněnému připravují, rozhodnutí vydaných jménem soudce bylo v roce, kdy bylo provedeno sledování agendy EXE, cca 400 a zbytek dělali asistenti svým jménem. Vedení soudu nevyžaduje po soudcích, aby si nastavili systém kontroly exekučních věcí, avšak správa soudu pravidelně monitoruje, zda má soudce spis u sebe déle než 3 měsíce a asistent 1 měsíc.

[200] Ode dne svého nástupu se svědkyně zapojuje do provádění čtvrtletních kontrol nedodělků a prováděla také mimořádnou kontrolu senátu JUDr. K. v roce 2017, jejímž výstupem byl kárný návrh. Prověrky nedodělků probíhají ve všech spisech starších 3 let, jež nebyly zaznamenány jako vyřízené. První prověrku prováděla svědkyně v červnu 2017. U věcí, jež již těmito prověrkami prošly, kontrolovala především poslední půlrok, neboť si nebyla jista, kdo a jak prováděl prověrku v březnu 2017, a také proto, že v rámci této prověrky proběhla také kontrola přerušovaných věcí. U tříletých věcí kontrolovala celý spis, neboť ještě na této kontrole nebyl, avšak velmi ji to zdrželo a nyní dostala také pokyn kontrolovat pouze provedení úkonu směřujícího k vyřízení věci za poslední čtvrtrok, případně půlrok, neboť tak to vyžaduje Ministerstvo spravedlnosti a Městský soud v Praze. Tyto prověrky se netýkají agendy EXE, neboť ta se tímto způsobem ani řádně kontrolovat nedá. Pokud jde o kontrolu v roce 2016, nemůže se k ní vyjádřit, neboť tehdy ještě nebyla na soudu, avšak předchozí kontroly dle jejího názoru musely probíhat obdobně, neboť se jedná o velké množství spisů a pokud by se kontrolovaly zevrubně, nemohli by místopředsedové soudu soudit. Jestliže je objeven průtah, hlásí se soudci, ale také městskému soudu, případně jednou za půl roku Ministerstvu spravedlnosti.

pokračování

[201] Pokud jde o mimořádné prověrky, ty mohou probíhat jednou za pololetí, kdy se podává zpráva městskému soudu, nebo se může jednat o nějakou zcela mimořádnou prověrku senátu. V takovém případě prověrka probíhá delší dobu a jde více do hloubky. Kontrolován je senát celý, avšak ne všechny spisy, protože to není v možnostech místopředsedkyně. V případě kontroly senátu 13 C v roce 2017 si však nechala místopředsedkyně předložit celý senát, neboť se jednalo pouze o cca 33 věcí. Postupně si tedy nechá předložit vytipované spisy, většinou v běhu, v nichž bylo dříve zjištěno nějaké pochybení, a u každého zjišťuje, zda je řádně veden a zda v něm nedošlo k nějakému pochybení či průtahy. Nezkoumá se, zda byl ve třech měsících proveden úkon, nebo ne, ale zda je úkon efektivní.

[202] S kárně obviněným se místopředsedkyně setkávala již od května 2017, kdy přišla první stížnost. Nedostatky v práci kárně obviněného svědkyně oznamovala JUDr. K. většinou osobně poté, co jej požádala o schůzku, někdy mu je oznamovala prostřednictvím e-mailu. V průběhu mimořádné kontroly se tedy s kárně obviněným scházela a řešila průtahy, a co je třeba s nimi dělat. Setkávali se poměrně často, na intenzitu si již nevzpomíná, ale v období od května do července 2017 uvedla konkrétně 3 schůzky a následně v průběhu mimořádné kontroly se setkávali častěji, i několikrát týdně. V srpnu se na jedné schůzce již úplně nepohodli, proto tento typ komunikace ukončili. Jinak kárně obviněný vždy uznal pochybení a snažil se jej co nejdříve napravit. Jediným opatřením ze strany vedení soudu, vyjma kárného návrhu, byla změna v zakládání pošty na úseku EXE, neboť v jednom případě došlo k jejímu založení jinam do spisu. Proto si kancelář spisy nyní vyžádá a podání rovnou zašije.

[203] K dotazu kárně obviněného svědkyně uvedla, že na důvody vzniku pochybení v jeho práci se jej vedení soudu nedotazovalo. Pokud jde o přidělování asistentů, soudci na něj nemají vliv. Asistenti jsou přidělováni podle toho, jak jsou přijati, často si žádají o „kolečko“ z důvodu přípravy na justiční zkoušky, v čemž se jim soud snaží vyjít vstříc. Pokud jde o nového asistenta, často bývá rok na exekucích, pak přechází na civilní či opatrovnickou agendu a následně žádá o přeložení na trestní úsek, o nějž je největší zájem, ale také je nejobtížnější se tam dostat.

[204] Provedení jiných důkazů nebylo stranami navrhováno.

[205] Kárná navrhovatelka měla na základě provedených důkazů za to, že se v kárném návrhu nejedná o zásadní polemiku s rozhodovací činností soudce. V průtahových úkonech dle jejího názoru šlo o jednoduché procesní kroky, které by měl soudce zcela bez problémů zvládnout. Zopakovala, že by je měl zvládnout i průměrný asistent. Z toho, co při jednání zaznělo, je dle ní zcela zřejmé, že styl práce kárně obviněného je v zásadě neměnný od doby první výtky udělené mu po čtyřech a půl letech souzení JUDr. V. Rovněž dle ní nešlo o nadprůměrně přetíženého soudce, a to i přesto, že i po zastavení nápadu civilní agendy od roku 2015 ji přesto dále vyřizoval a k tomu měl nápad v agendě EXE. Zejména z výslechu H. K., ale i z výslechu místopředsedkyně soudu, bylo zjištěno, že počet věcí, které skutečně v agendě EXE kárně obviněný rozhoduje, je zcela minimální a ani ta rozhodnutí, která napíše asistenti jeho jménem, standardně nekontroluje všechna. Přitom se jedná o pochybení soudce a je mu to možné klást za vinu, protože pokud jde o jednotky případů měsíčně, tak je zcela nepochybně v silách každého soudce, aby asistenta kontroloval. Kárná navrhovatelka uznala, že dochází k výměnám asistentů, avšak zdůvodnila to skutečností, že v Praze je poměrně velká fluktuace asistentů, a jak uvedla ve své výpovědi místopředsedkyně soudu, soud se snaží být k asistentům vstřícný a umožnit jim aspoň nějaké minimální kolečko tak, aby se mohli připravit na justiční zkoušku. Dlouhodobě však měl kárně obviněný stálého asistenta a vedení se snažilo, aby právě k těm změnám nedocházelo tak často.

[206] Kárná navrhovatelka považuje za jednoznačně alarmující, jaký zásadní dopad má nedbalost v práci, ledabylost a neznalost spisu kárně obviněného do práv účastníků, do jejich nákladů vynaložených zbytečně, do skutečnosti, že jsou zbaveni možnosti reagovat na situaci

ve spise. Takový postup se jim může samozřejmě jevit jako nerovný postoj k oběma stranám, kterého by se měl soudce zcela nepochybně vyvarovat. Kárná navrhovatelka také vyjádřila nesouhlas s interpretací kárně obviněného, že postačí učinit jeden úkon za tři měsíce. Dle kárné navrhovatelky kárně obviněný tento pokyn překroutil a možná zcela záměrně směšoval kontrolu spisů, které jsou v držení soudce po dobu delší než 3 měsíce, na poradě, s neprovedením úkonu za tři měsíce, neboť to nemusí korespondovat. Soudce nemusí mít spis u sebe, přesto v něm může nastat průtah.

[207] Kárná navrhovatelka připomněla, že k přeložení JUDr. K. na oddělení EXE došlo od 1. 1. 2015, tedy za předchozího vedení. Jednoznačně pak odmítla, že by současné vedení obvodního soudu jakkoli ovlivnilo vyjádření jednotlivých senátů městského soudu. Samozřejmě, že Městský soud v Praze některá rozhodnutí kárně obviněného potvrdil, to ovšem nemění nic na komplexním hodnocení senátů Městského soudu v Praze, které bylo předloženo kárnou navrhovatelkou a provedeno při jednání. Kárná navrhovatelka setrvala na návrhu kárného opatření, jak je uvedeno v kárném návrhu.

[208] Podle obhájce kárně obviněného bylo v průběhu řízení dostatečně prokázáno, že v dubnu roku 2016 byla provedena hloubková kontrola všech spisů senátu kárně obviněného, tedy senátu 13 C. S tím koresponduje i výpověď naposled vyslychané svědkyně, i když sama kontrolu neprováděla, neboť bylo prokázáno, že kontrola se do hloubky zabývala celým průběhem řízení v rámci kontrolovaných spisů a měla by tedy přijít na všechna pochybení, která se v nich nashromáždila. V kárném návrhu jsou pod body A.1., A.2., A.4., A.6., A.7., A.8., A.10., A.13., A.14., A.17. a E.2. uvedeny věci, které prošly touto kontrolou, a v nichž nepochybně musela být zjištěna vytýkaná pochybení v době této kontroly. Kontrola na ně nikterak nereagovala ani výtkou, která byla následně dne 15. 6. 2016 udělena, neboť tato pochybení buď nebyla považována ani za hodna výtky, anebo nebyl včas podán kárný návrh a došlo tak k propadnutí lhůty k podání kárného návrhu. Podle obhájce kárně obviněného tak nelze zcela přisvědčit kárné navrhovatelce, že skutky zjistila až při mimořádné prověrce dne 7. 8. 2017 a návrh podala včas. Mimo to, pokud by kárný senát nepřisvědčil tomu, že při této mimořádné komplexní prověrce byly zjištěny tyto vady, je nutné přihlédnout ke skutečnosti, že od této komplexní prověrky bylo prováděno šest dalších prověrek nedodělků. Jak vysvětlila místopředsdkyně soudu slyšená jako svědkyně, pokud při provádění prověrky zjistí, že nebyl ve věci proveden úkon, musí se vrátit tam, kde byl poslední důvod provádět úkony. Těch šest předchozích kontrol by tedy muselo přijít na to, že ke skutkům, které jsou předmětem kárného návrhu, došlo v uplynulých letech tak, jak jsou pod uvedenými body kárného návrhu popsány. Obhájce kárně obviněného tedy navrhl, aby pro zmiňované skutky bylo rozhodnuto o zastavení řízení ve smyslu § 14 zákona č. 7/2002 Sb.

[209] Pokud by kárný senát nepřisvědčil tomu, že kárný návrh nebyl podán včas, navrhl obhájce kárně obviněného, aby skutky byly posuzovány jednotlivě, každý sám komplexně z hlediska naplnění skutkové podstaty kárného provinění, přičemž má za to, že tyto skutky vzhledem ke své intenzitě nejsou kárným proviněním. Neměly za následek újmu na právech účastníků řízení takového druhu, aby u nich důvodně způsobila obavu z toho, že nerozhoduje kvalifikovaný soudce, že nerozhoduje spravedlivě a poctivě a že ztratili důvěru v soudy. Kárným proviněním dle jeho názoru nejsou skutky uvedené pod body A.5., A.9., A.12., A.15., A.16., A.18. a A.19. kárného návrhu, u nichž by měl být tedy kárně obviněný zproštěn ve smyslu § 19 odst. 2 zákona 7/2002 Sb. kárného obvinění.

[210] Naopak by dle obhajoby bylo možné přisvědčit návrhu, že skutky uvedené pod bodem A.11., C.1. a G.1. lze považovat za prokázané vzhledem k délce průtahů, míře chyb, kterých se dopustil soudce a které by mohly zadat podnět a také zadaly podnět ke stížnostem nebo ke kritice postupu soudu a jeho rozhodování. Jde však skutečně o zlomek toho, co je obsahem

pokračování

celého kárného návrhu, a tato pochybení by dle něj tedy měla být posuzována vzhledem k dlouholeté práci a pracovnímu vytížení kárně obviněného. Jeho senát byl průměrně, pokud ne nadprůměrně, vytížen. Ze spisu a z rozhodných důkazů je zřejmé, že průběžně bylo v senátu 200 až 300 věcí, což je značná zátěž. K tomu pak přibyla od 1. 1. 2015 exekuční agenda, se kterou kárně obviněný neměl praxi, resp. neměl takovou praxi, aby ji mohl vykonávat rutinně a věnovat se s plným nasazením všem věcem tak, aby mu nic nemohlo uniknout. Je také třeba vzít v potaz, že v inkriminovaném období se projeví u kárně obviněného určité zdravotní potíže, které předtím neznal, které se začaly rozvíjet a které ho překvapily. Tyto potíže, zejména se zrakem, měly za následek dvě fatální chyby, a to přehlédnutí čísla popisného domu, kam zasílal obsílky, protože bylo psáno tak malým písmem, že jej nepřečetl, ale nevěděl, že touto vadou věc trpí, a dále záměnu účastnice řízení, proti které byla vedena exekuce, s osobou jejího manžela, který se ocitl v insolventi. Ve prospěch kárně obviněného dle jeho obhájce svědčí to, že všechna pochybení, na která byl upozorněn, se snažil vždy neprodleně odstranit. Urychleně se po mimořádné kontrole z roku 2017 vypořádal se všemi 28 spisy, které zůstaly tzv. viset, a v současné době se dá říci, že tato agenda je v pořádku.

[211] Domněnka JUDr. K., že jeho hodnocení soudci Městského soudu v Praze bylo provedeno na určitou objednávku, není dle názoru obhajoby spekulací, neboť není obvyklé, aby byl požádán soudce, ať již předseda odvolacího senátu nebo soudce z nadřízeného soudu, aby se vyjadřoval k práci jiného soudce z jiného soudu, byť ji zná. Jde o dvoustupňové civilní řízení, kde samozřejmě odvolací senáty přezkoumávají rozhodnutí nalézacích soudů podřízených, jež k nim přicházejí, a rozhodují podle své úvahy a svého přesvědčení. Neodbornost soudce tedy dle názoru obhajoby nemůže být kárným proviněním a nemůže být posuzována v kárném řízení, hodnocení soudce K. provedené soudci senátu městského soudu tedy považuje za irelevantní pro posuzovanou věc.

[212] V závěru obhájce připomněl, že jde o první kárné řízení, které je vedeno proti JUDr. K. Navržené kárné opatření v podobě snížení platu o 20 % na dobu 10 měsíců považuje za nepřiměřeně přísné. Pokud kárný senát uzná kárně obviněného soudce vinným z kárných provinění u skutků, které doznal, kterých lituje a u nichž vysvětlil, jakým způsobem k nim došlo, mělo by být, pokud nebude přímo od kárného opatření upuštěno, uloženo mírnější kárné opatření, a to důtka.

IV.

Posouzení věci soudem

IV. a) Skutková zjištění plynoucí z vytýkaných spisů a jejich hodnocení

[213] Kárný senát Nejvyššího správního soudu si, jak již bylo řečeno, v rámci předběžného šetření vyžádal předmětné spisy Okresního soudu pro Prahu 10 a pečlivě se zabýval jednotlivými vytýkanými skutky, přičemž učinil následující podstatná skutková zjištění, která po zohlednění vyjádření stran vyhodnotil takto:

A.1. 13 C 216/2009

[214] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 17. 8. 2009 do doby podání kárného návrhu dne 15. 11. 2017, tj. průtah téměř 99 měsíců.

[215] Soudce se neseznámil s obsahem spisu, který byl Obvodnímu soudu pro Prahu 10, jako soudu místně příslušnému, postoupen Okresním soudem v Náchodě dle jím vydaného usnesení č. j. 5 C 89/2009 - 23. Při řádném seznámení se se spisem by soudce v den prvního předložení

spisu 17. 8. 2009 musel zjistit, že usnesení o místní nepřislušnosti a o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 10 bylo Okresním soudem v Náchodě vydáno dne 22. 7. 2009, ač v usnesení označená žalovaná byla v době jeho vydání již dva dny po smrti. Následně bylo usnesení o místní nepřislušnosti Okresním soudem v Náchodě doručováno právní zástupkyni opatrovnice žalované, ač její opatrovnictví v důsledku úmrtí žalované zaniklo. Nabytí právní moci usnesení o místní nepřislušnosti pak bránilo též usnesení Okresního soudu v Náchodě ze dne 5. 6. 2009, č. j. 5 C 89/2009 - 18, jež nabylo právní moci dne 13. 6. 2009 a jímž bylo řízení již před rozhodnutím o místní nepřislušnosti přerušeno dle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. do pravomocného skončení řízení vedeného u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 38 Cm 57/2008. Vše výše uvedené soudce přehlédl a činil ve věci úkony, ač nebyl v důsledku výše popsaného do podání kárného návrhu zákonným soudcem. Absolutní neznalost spisu je patrna též ze skutečnosti, že dne 17. 5. 2011 vydal soudce usnesení o přerušení řízení dle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. do doby pravomocného rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 38 Cm 57/2008, ač obsahově shodné usnesení o přerušení řízení bylo vydáno již dne 5. 6. 2009 Okresním soudem v Náchodě a v mezidobí nebylo rozhodnuto o pokračování v řízení. Soudce rezignoval na povinnost seznámit se s obsahem spisu jak na počátku řízení, tak při provedení každého dalšího úkonu, a tímto nedbalým způsobem postupuje v řízení dosud. Navzdory upozornění místopředsedkyně soudu, v návaznosti na jí učiněné zjištění při mimořádné kontrole spisu dne 7. 8. 2017, se soudce stále nepokusil zhojit vadu, již je řízení od nápadu k Obvodnímu soudu pro Prahu 10 zatíženo, a to, že usnesení o místní nepřislušnosti a postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 10 není pravomocné. K nestandardním procesním postupům soudce v dané věci se kárná navrhovatelka nevyjadřuje.

[216] V průběhu jednání kárná navrhovatelka doplnila, že vytýkaná vada byla zhojena až přípisem ze dne 23. 4. 2018, kdy teprve JUDr. K. spis vrátil Okresnímu soudu v Náchodě s průvodním **přípisem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 23. 4. 2018**. Tomu předcházelo vrácení spisu bez věcného vyřízení **přípisem Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2018**, v němž odvolací senát JUDr. P. soudci sdělil, jak má ve věci dále postupovat. Tyto listiny kárná navrhovatelka soudu předložila při jednání spolu s **e-mailovou zprávou ze dne 4. 8. 2017, zaslanou místopředsedkyní Obvodního soudu pro Prahu 10 Mgr. L. M. kárně obviněnému**, v níž jej upozorňuje na své zjištění, že dle jejího názoru v dané věci nevystupuje jako zákonný soudce. Tyto listiny byly kárným soudem provedeny k důkazu.

[217] **Kárně obviněný:** V daném případě skutečně došlo k přehlédnutí data úmrtí z jeho strany, ale jako hlavního viníka je nutno označit Okresní soud v Náchodě, který dne 22. 7. 2009 vydal usnesení přesto, že žalovaná byla již dva dny po smrti. Následně byly realizovány úkony patrné ze spisu. Dne 8. 6. 2017 bylo vydáno usnesení o pokračování v řízení, proti kterému bylo podáno odvolání, s tím, že po rozhodnutí o tomto odvolání chtěl kárně obviněný věc řešit s ohledem na vytýkanou skutečnost. V tomto případě věc k obvodnímu soudu napadla dne 27. 4. 2009, tj. od 27. 4. 2012 se jednalo starší časovou řadu, která spadala do věcí kontrolovaných každé tři měsíce místopředsedkyní soudu. Přes tuto skutečnost na uvedenou chybu nebyl nikdy (až do kontroly v srpnu 2017) upozorněn. Pochybení, které je mu kladeno za vinu, ho mrzí a omlouvá se za něj.

[218] V průběhu jednání obhájce kárně obviněného uvedl, že chyba, které se měl dopustit kárně obviněný, vznikla dle kárného návrhu již v roce 2009 a táhla se celým řízením až do mimořádné prověrky v roce 2017, jejímž výsledkem je kárný návrh. Dle obhajoby nelze souhlasit s tím, že by o této chybě v činnosti soudce nevědělo vedení soudu. Výsledkem komplexní prověrky z dubna 2016, kde byly posouzeny všechny spisy JUDr. K., byla výtka z 15. 6. 2016, v níž není uveden jako chybný právě postup ve spisu pod bodem A.1. kárného návrhu. Obhajoba měla za to, že v tomto případě rozhodně není dodržena subjektivní lhůta k podání kárného návrhu.

pokračování

[219] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že se jedná o žalobu na zaplacení částky 240 000 Kč, přičemž v dané věci bylo vedeno řízení na určení členství ve stavebním a bytovém družstvu, za jehož převod byla žalované daná částka vyplacena. Okresní soud v Náchodě, k němuž byla žaloba podána, řízení usnesením ze dne 5. 6. 2009, č. j. 5 C 89/2009 – 18, přerušil do rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ve věci vedené pod sp. zn. 38 Cm 57/2008, v němž byla řešena otázka platnosti mezi účastníky uzavřené dohody o převodu členských práv a povinností ve stavebním bytovém družstvu. Dne 22. 7. 2009 byla soudu doručena námitka místní nepřislušnosti, o které rozhodl Okresní soud v Náchodě usnesením ze dne 22. 7. 2009, č. j. 5 C 89/2009 – 23, tak, že námitce vyhověl a rozhodl o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 10. Dle pokynu na č. l. 25 mělo být usnesení zasláno zástupci žalované, jímž v dané věci byla právní zástupkyně opatrovnice žalované, advokátka JUDr. D. J. Dle doručky nelze danou skutečnost potvrdit, neboť se v kopii spisu nenachází. Dle doložky ve spise mělo usnesení nabýt právní moci dne 11. 8. 2009.

[220] Obvodnímu soudu pro Prahu 10 byl spis postoupen dne 13. 8. 2009. Dle záznamu o pohybu spisu v ISAS měl soudce spis u sebe od 17. 8. 2009 do 30. 11. 2009, kdy kanceláři předal pokyn ze dne 26. 11. 2009, dle kterého měl být zjištěn stav řízení u Krajského soudu v Hradci Králové. Dne 1. 12. 2009 byla soudu doručena odpověď, že řízení vedené pod sp. zn. 38 Cm 57/2008 bylo přerušeno do pravomocného rozhodnutí v dědickém řízení, neboť žalovaná zemřela. Následovaly úkony kárně obviněného ke zjištění stavu dědického řízení, dědicům byl usnesením ze dne 4. 1. 2010, č. j. 13 C 216/2009 – 31, ustanoven opatrovník. Dále byl sledován výsledek dědického řízení vedeného OS Praha 10 pod sp. zn. 27 D 1541/2009 a po jeho zastavení z důvodu nezanechání majetku zůstavitelkou byl žalobce žádán o vyjádření, zda chce pokračovat v řízení. Na základě jeho stanoviska, že trvá na žalobě, byl dne 18. 8. 2010 vydán pokyn ke zjištění stavu řízení u Krajského soudu v Hradci Králové, což kancelář vypravila dne 16. 9. 2010. Na základě informace ze dne 22. 9. 2010, že v řízení u Krajského soudu v Hradci Králové bude pokračováno, vydal kárně obviněný usnesení ze dne 17. 5. 2011, č. j. 13 C 216/2009 – 48, jímž bylo dle § 107 odst. 1 o. s. ř. rozhodnuto o tom, že bude v řízení namísto původní žalované pokračováno se dvěma zjištěnými dědici, a dále bylo řízení dle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. přerušeno do rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 38 Cm 57/2008. Usnesení bylo zasláno jak ustanovenému opatrovníku, tak právním nástupcům žalované. Stav řízení před krajským soudem byl průběžně sledován prostřednictvím aplikace „Infosoud“. O pokračování v řízení kárně obviněný rozhodl usnesením ze dne 8. 6. 2017, č. j. 13 C 216/2009 – 112, a konečný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 7. 2015, č. j. 38 Cm 57/2008 – 474, byl Obvodnímu soudu pro Prahu 10 na základě žádosti ze dne 8. 6. 2017 doručen dne 15. 6. 2017. Proti rozhodnutí o pokračování v řízení bylo podáno odvolání. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2017, č. j. 53 Co 408/2017 – 146, bylo usnesení obvodního soudu potvrzeno. Údaje uvedené v návrhu jsou v souladu se záznamem o pohybu spisu.

[221] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání**, předloženého kárně obviněným v průběhu jednání a provedeného k důkazu, byl spis dne 26. 4. 2018 vrácen Okresnímu soudu v Náchodě.

[222] **Hodnocení:** V první řadě je třeba řešit otázku, zda je kárný návrh podán včas, tedy při respektování objektivní tříleté a subjektivní šestiměsíční lhůty dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., jestliže je soudci vytýkáno pochybení, jež má mít svůj počátek již v roce 2009. Ovšem vzhledem k tomu, že toto pochybení je v kárném návrhu definováno jako trvající delikt spočívající v tom, že kárně obviněný od 17. 8. 2009 až do podání kárného návrhu dne 15. 11. 2017 neřešil skutečnost, že usnesení o místní nepřislušnosti a postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 10 trpí výše popsánými vadami, je možné vycházet z toho, že návrh byl podán při respektování obou lhůt [v podrobnostech viz část IV. b) tohoto rozhodnutí].

[223] Pokud jde o samotný vytýkaný skutek a jeho právní hodnocení, zmiňovaný nedostatek, tedy skutečnost, že věc byla kárně obviněnému postoupena na základě rozhodnutí Okresního soudu v Náchodě trpícího výše popsanými vadami, byl dle spisu zjistitelný až ode dne 1. 12. 2009, kdy byl Obvodní soud pro Prahu 10 (kárně obviněný) informován o úmrtí žalované. Jedná se však v podstatě o formální vady při postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 10, jehož místní příslušnost v této věci dle zákona ani kárná navrhovatelka nezpochybňuje.

[224] Vada spočívající v tom, že rozhodnutí Okresního soudu v Náchodě nenabýlo právní moci, má být dle pokynů odvolacího soudu obsažených ve výše uvedeném přípisu městského soudu ze dne 12. 4. 2018 odstraněna tím, že po vrácení spisu Okresnímu soudu v Náchodě má být jeho rozhodnutí z roku 2009 doručeno právním nástupcům původní žalobkyně a teprve po správném doručení opětovně vyznačena právní moc s tím, že teprve po té bude spis znovu zaslán Obvodnímu soudu pro Prahu 10. Tato náprava procesního pochybení, na němž se podílel i kárně obviněný, by ovšem sama o sobě neměla znamenat nějaké zcela zásadní zdržení či jiné procesní komplikace, tím méně pak průtahy v délce 99 měsíců, resp. 95 a půl měsíce, jež dovozuje kárná navrhovatelka. Skutečnost, že dané řízení trvá již od roku 2009, má zcela jiné příčiny, které jsou objektivní povahy a spočívají v tom, že bylo třeba vyčkat na výsledek dědického řízení a dále na výsledek řízení vedeného Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 38 Cm 57/2008. V této souvislosti kárná navrhovatelka kárně obviněnému žádnou nečinnost ani jiné pochybení nevytýká.

[225] Skutečnost, že kárně obviněný zmiňované vady postupujícího rozhodnutí sám nezjistil a do dne podání kárného návrhu neřešil, tedy nemá charakter kárného provinění.

A.2. 13 C 201/2012

[226] **Kárná navrhovatelka:** průtah pro absolutní nečinnost od 22. 6. 2015 do 14. 10. 2015, tj. průtah déle než 3,5 měsíce a průtah pro neefektivní postup soudce ve věci od 18. 12. 2015 do 24. 3. 2016, tj. průtah déle než 3 měsíce.

[227] Soudce je ve věci od 22. 6. 2015, kdy toliko lhůtoval spis v návaznosti na sdělení partnera žalované, doručené dne 9. 2. 2015, ohledně jejího zdravotního stavu (č. l. 47), do 14. 10. 2015, kdy dává pokyn k opětovnému postupu dle referátu ze dne 25. 5. 2015, zcela nečinný. Soudce dále ve věci postupuje neefektivně, když od 18. 12. 2015, kdy opětovně dává pokyn k postupu dle referátu z 25. 5. 2015 s upozorněním na možnost uložení pořádkové pokuty, do vydání usnesení ze dne 24. 3. 2016, č. j. 13 C 201/2012 – 57, o přerušení řízení, činil toliko účelový úkon – pokyn kanceláři dne 16. 3. 2016 k dotazu na Centrální evidenci obyvatel (dále jen „CEO“) ohledně žalobce. Postup soudce v dané věci je neefektivní a je poznamenán průtahy již od samého počátku řízení (průtahy od 29. 1. 2013 do 30. 5. 2013 či od 21. 3. 2014 do 4. 8. 2014 nejsou soudci z důvodu „promlčení“ kladeny za vinu), což vedlo k tomu, že o nároku žalobce, který nebyl v průběhu řízení činěn sporným, bylo rozhodnuto až téměř pět let od zahájení řízení.

[228] **Kárně obviněný:** S průtahem od 22. 6. 2015 do 14. 10. 2015 (avizovaný průtah 3,5 měsíce) nesouhlasí, protože v případě žalované se jednalo o osobu, u níž bylo nutné zjišťovat místo jejího pobytu, a to s ohledem na její zdravotní stav. Bylo zvažováno i ustanovení opatrovníka. V tomto směru činil od počátku řízení příslušné úkony. Dne 9. 6. 2015 (č. l. 47 spisu) bylo soudu sděleno, že žalovaná je objednána na 13. 7. 2015 na vyšetření a čeká se na jeho výsledek. Z tohoto důvodu byl dne 22. 6. 2015 dán pokyn kanceláři, aby spis dala na lhůtu 30 dnů, za účelem vyčkání výsledků. Je pravdou, že další úkon byl realizován až dne 14. 10. 2015, avšak v mezidobí od 20. 7. do 31. 7. a následně od 11. 8. do 25. 8. 2015 čerpal kárně obviněný řádnou dovolenou (tedy celkem po dobu jednoho měsíce), nesouhlasí proto s vytýkaným průtahem v délce 3,5 měsíce.

pokračování

[229] Pokud se jedná o vytýkaný průtah za období od 18. 12. 2015 do 24. 3. 2016, tj. tvrzený průtah delší než tři měsíce, s tím rovněž nesouhlasí, jelikož dne 18. 12. 2015 dal pokyn kanceláři k urgenci výzvy panu R. (příteli žalované) ohledně zjištění zdravotního stavu a pobytu žalované, neboť bylo nutno zvažovat případné ustanovení opatrovníka žalované, vzhledem k tomu, že na předchozí výzvu nereagoval. Tento referát byl vypraven kanceláří dne 21. 12. 2015. K tomu byla poskytnuta lhůta 10 dnů od doručení. Soudu se dne 11. 1. 2016 vrátila obálka a spis byl soudci předložen téhož dne. Je pravdou, že další relevantní úkon byl učiněn dne 24. 3. 2016 (usnesení o přerušení řízení). Období mezi těmito úkony, tj. od 11. 1. 2016 do 24. 3. 2016, tak představuje dobu cca 2 a půl měsíce, a nikoliv, jak je uváděno, přes tři měsíce.

[230] V tomto období měl kárně obviněný ještě v běhu 148 spisů (leden 2016) a další spisy na zv. postagendu, v únoru 2016 se jednalo o 140 spisů a postagendu, v březnu 2016 o 126 spisů a postagendu, přičemž se jednalo již o složitější spisy. Dále zde byl nápad v agendě EXE, která pro kárně obviněného byla nová, a byl nucen se s ní seznamovat. Úkony tak byly realizovány, jak bylo možné. V tomto směru kárně obviněný upozorňuje na skutečnost, že vedení soudu kladlo důraz na relevantní pohyb spisů do tří měsíců dle seznamu, jak jsou soudci předkládány. Za toto období byl kromě toho potrestán výtkou ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016.

[231] **NSS:** Ze spisu vyplývá, že spor o zaplacení 30 000 Kč ze smlouvy o půjčce, spolu se smluvním úrokem z prodlení a se smluvní pokutou, napadl na soud dne 21. 12. 2012. Kárně obviněný následně činil úkony k odstranění vad řízení, přičemž dne 29. 1. 2013 bylo z CEO zjištěno, že rodné číslo uvedené v žalobě nepatří žalované. Dle záznamu o pohybu spisu byl spis u soudce do 31. 5. 2013, kdy předal kanceláři pokyn k výzvě žalobci k upřesnění osoby žalované. Odpověď žalobce byla soudu doručena dne 17. 6. 2013, avšak pokyn k doručení žalované byl vydán dne 5. 9. 2013, přičemž soudce měl spis u sebe od 27. 6. 2013 do 16. 9. 2013. Následně došlo k problémům s doručováním žalované a doručeno bylo vyvěšením na úřední desce soudu. K tomu byl vydán pokyn dne 21. 3. 2014, jež byl předán kanceláří dne 25. 3. 2014. K vyvěšení výzvy k vyzvednutí zásilky došlo dne 25. 3. 2014, ke svěšení dne 24. 4. 2014, k vyvěšení sdělení podle § 49 odst. 4 o. s. ř. došlo dne 4. 4. 2014 a snato bylo dne 5. 5. 2014. Další úkon kárně obviněného následuje dne 4. 8. 2014. Dle absenčních karet poskytnutých soudu nebyl kárně obviněný přítomen na pracovišti z důvodu dovolené od 12. do 27. 7. 2014 a od 9. do 24. 8. 2014 (včetně víkendů). Soud znovu usnesením ze dne 23. 9. 2014, č. j. 13 C 201/2012 – 23, vyzval žalobce k doplnění náležitostí žaloby spočívajících v určení osoby žalované a na základě doplněných informací se pokusil znovu doručovat.

[232] Dne 16. 2. 2015 byla soudu doručena žádost přítele žalované o „odložení věci“ ze zdravotních důvodů na straně žalované, neboť není schopna na žalobu reagovat. Usnesením ze dne 15. 4. 2015, č. j. 13 C 201/2012 – 41, vyzval kárně obviněný žalovanou, aby soudu sdělila, kdy se bude s ohledem na její zdravotní stav moci vyjádřit k žalobě spolu s upozorněním, že jí může na žádost být ustanoven zástupce pro řízení. Vzhledem k vrácené zásilce byl dne 25. 5. 2015 vydán pokyn k zaslání obdobné výzvy příteli žalované, který za ni odesílal žádost o odložení věci. Pokyn byl kanceláří předán dne 26. 5. 2015 a téhož dne vypraven. Dne 9. 6. 2015 byla soudu doručena odpověď s tím, že žalovaná je na 13. 7. 2015 objednána na vyšetření a vyčká výsledků, následně její přítel bude schopen s jistotou odpovědět na výzvu soudu. Na zadní straně tohoto sdělení se nachází pokyn kanceláří ze dne 22. 6. 2015 dát spis na lhůtu 30 dní. Dle záznamů o pohybu spisu byl spis soudci předložen znovu dne 27. 7. 2015 a soudce jej měl u sebe do 16. 10. 2015. Dle absenčních karet poskytnutých soudu nebyl kárně obviněný přítomen na pracovišti z důvodu dovolené od 18. 7. do 2. 8. 2015 a od 11. do 25. 8. 2015 (včetně víkendů). Dne 16. 10. 2015 předal kanceláři referát k opakování přípisu příteli žalované ke sdělení jejího zdravotního stavu do 10 dnů od doručení. Doručeno bylo dne 22. 10. 2015 vhozením do schránky a spis byl soudci znovu předložen dne 30. 10. 2015. Vzhledem k nečinnosti přítele žalované byl referát opakován dne 18. 12. 2015 (od 30. 10. 2015 měl soudce spis u sebe), s tím,

že adresát byl upozorněn na pořádkovou pokutu. Pokyn byl kanceláři předán dne 21. 12. 2015, tentokrát se však nepodařilo doručit a písemnost byla vrácena soudu dne 11. 1. 2016. Následuje pokyn kárně obviněného ze dne 16. 3. 2016 k ověření údajů žalobce v CEO předaný kanceláři dne 17. 3. 2016. Dne 24. 3. 2016 bylo vydáno usnesení o přerušení řízení dle § 109 odst. 2 písm. a) o. s. ř. Po dalších neúspěšných pokusech žalovanou zastihnout bylo vydáno usnesení ze dne 4. 4. 2017, č. j. 13 C 201/2012 – 98, o pokračování v řízení za účelem ustanovení opatrovníka a věc byla skončena rozsudkem ze dne 4. 10. 2017, č. j. 13 C 201/2012 – 117 (PM vyznačena dnem 12. 12. 2017). Údaje v záznamech o pohybu spisu odpovídají údajům v kárném návrhu.

[233] Rovněž dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** se jedná o věc pravomocně skončenou dne 12. 12. 2017.

[234] **Hodnocení:** Jak je podrobně popsáno v části IV. b) tohoto rozhodnutí, kárný soud byl nucen kárné řízení ve vztahu k těmto skutkům dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit pro opožděnost kárného návrhu vzhledem k tomu, že vytýkané skutky předchází provedení mimořádné kontroly senátu 13 C kárně obviněného v dubnu 2016 ze strany vedení soudu, a je tedy třeba vycházet z toho, že subjektivní šestiměsíční lhůta dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. ve vztahu k těmto skutkům před podáním kárného návrhu marně uplynula.

A.3. 13 C 98/2013

[235] **Kárná navrhovatelka:** průtah pro neefektivní postup soudce od 7. 12. 2016 do 8. 6. 2017, tj. průtah 6 měsíců.

[236] Usnesením ze dne 19. 1. 2015, č. j. 13 C 98/2013 – 57, bylo řízení přerušeno do doby zjištění neodmítnuvších dědiců po zemřelé žalované. Dne 25. 11. 2016 bylo soudu doručeno pravomocné usnesení Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 21. 11. 2016, č. j. 35 D 1333/2014 - 160, kterým bylo rozhodnuto o zastavení dědického řízení, neboť hodnota zůstavitelkou zanechaného majetku je nepatrná. Soudce, kterému byl spis předložen dne 7. 12. 2016, ve věci činil úkony, avšak ačkoliv odpadl důvod přerušení řízení dle jím vydaného usnesení, o pokračování v řízení rozhodl až usnesením ze dne 8. 6. 2017, č. j. 13 C 98/2013 - 106.

[237] V průběhu jednání kárná navrhovatelka zdůraznila, že v době kontroly nedodělků v prosinci 2016 daný úkon průtahovým ještě nebyl, neboť tento průtah dle kárného návrhu započal dne 7. 12. 2016, byl tedy zjištěn až v červnu 2017 při další kontrole nedodělků a JUDr. K. na něj byl upozorněn. Kárná navrhovatelka dále vyjádřila pochybnosti o postupu soudce, kdy vyčkával zaslání dědického spisu, neboť dle jejího názoru byl jediný správný postup po obdržení usnesení o tom, že není dědiců, rozhodnout o pokračování v řízení a následně je zastavit dle § 107 o. s. ř., neboť nebylo s kým jednat na straně žalované. Rozhodně nebylo nejrychlejším postupem ptát se žalobce, zda trvá na podané žalobě, a snažit se věc vyřešit zastavením řízení pro zpětvzetí dle § 96 o. s. ř.

[238] **Kárně obviněný:** S tvrzeným průtahem od 7. 12. 2016 do 8. 6. 2017 (tj. šest měsíců) nesouhlasí, neboť po obdržení usnesení Okresního soudu v Litoměřicích č. j. 35 D 1333/2014 - 60 (zastavení dědického řízení), dne 7. 12. 2016 učinil hned následující den, tj. 8. 12. 2016, dotaz na žalobce, zda s ohledem na výsledek dědického řízení (majetek nepatrné hodnoty) trvá na podané žalobě. K vyjádření procesního stanoviska byla poskytnuta lhůta v délce trvání 10 dnů, žalobci bylo doručeno dne 9. 12. 2016. Dne 15. 12. 2016 soud obdržel sdělení od žalobce, kterým trval na své žalobě a tvrdil, že svou pohledávku přihlásil do dědického řízení. Soud proto dne 30. 1. 2017 žádal Okresní soud v Litoměřicích o předložení dědického spisu. Toto bylo následně urgováno rovněž dne 20. 3. 2017. Tento dědický spis byl následně připojen až dne 4. 5. 2017. Dne 31. 5. 2017, tj. ještě tentýž měsíc, byl žalobce znovu vyzván ke sdělení procesních úkonů,

pokračování

a to s ohledem na obsah jeho vyjádření a výsledek dědického řízení. K tomu byla žalobci poskytnuta lhůta 20 dnů. Doručeno bylo dne 1. 6. 2017. Procesní stanovisko bylo soudu podáno dne 7. 6. 2017 a následně bylo neprodleně rozhodnuto usnesením ze dne 8. 6. 2017. S tvrzeným průtahem v délce šesti měsíců proto kárně obviněný nesouhlasí, neboť bezprostředně reagoval na stanovisko žalující strany. K věci bylo nutné vyžádat dědický spis Okresního soudu v Litoměřicích, což bylo, jak je uvedeno shora, provedeno dne 30. 1. 2017 a následně dne 20. 3. 2017, tedy s odstupem dvou měsíců, což bylo v daném případě v souladu s pokynem vedení soudu. Vyjádření kárné navrhovatelky o správném postupu považoval kárně obviněný za polemiku se svou rozhodovací činností, což nepatří do kárného řízení.

[239] K postupu soudu kárně obviněný podotkl, že se věc po zjištění stavu dědického řízení snažil nejprve vyřešit co nejjednodušší a neekonomičtější cestou, k čemuž rovněž nakonec došlo (viz usnesení o zastavení řízení). K tvrzeným průtahům dále upozornil na skutečnost, že tento spis napadl dne 22. 4. 2013, od 22. 4. 2016 se tak jednalo o spis sledovaný, avšak až do obdržení kárného návrhu mu nebylo i přes pravidelné čtvrtletní kontroly vedením soudu nic vytýkáno.

[240] Obhájce kárně obviněného při jednání uvedl, že u tohoto skutku nejde o průtah, neboť úkon byl závislý na dodání vyžádaného spisu od Okresního soudu v Litoměřicích. Žádost o něj byla podána dne 30. 1. 2017 a do 4. 5. 2017 nebyl spis předložen. Po předložení byl úkon proveden dne 8. 6. 2017, čili v podstatě neprodleně, tudíž nelze dané zpoždění považovat za průtah, který by mohl zakládat kárné provinění.

[241] **NSS:** Ze spisu vyplývá, že se jedná o věc, v níž byl vydán elektronický platební rozkaz, avšak následně byl usnesením ze dne 8. 4. 2013, č. j. EPR 43326/2013 – 7, zrušen, neboť se jej nepodařilo doručit. Následně bylo zjištěno, že žalovaná je zbavena svéprávnosti a je tedy nutné doručovat jejímu opatrovníkovi. Dne 11. 11. 2014 bylo soudu doručeno oznámení o úmrtí žalované. Z CEO bylo zjištěno datum úmrtí dne 20. 10. 2014. Následně byly zjišťovány stav dědického řízení a stanovisko žalobce. Usnesením ze dne 19. 1. 2015, č. j. 13 C 98/2013 – 57, bylo řízení ve věci přerušeno do doby zjištění dědiců, kteří neodmítli dědictví. Stav dědického řízení byl průběžně zjišťován a dne 25. 11. 2016 bylo soudu doručeno usnesení Okresního soudu v Litoměřicích o zastavení dědického řízení ze dne 21. 11. 2016, č. j. 35 D 1333/2014 – 160, z důvodu zanechání pouze nepatrného majetku zůstavitelkou; dle záznamů o pohybu spisu v ISAS však byl spis kárně obviněnému předložen až dne 7. 12. 2016. Dne 8. 12. 2016 byl vydán pokyn kanceláři, aby bylo zjištěno procesní stanovisko žalobce k předmětnému řízení. Toto stanovisko bylo soudu doručeno dne 15. 12. 2016. Žalobce v něm soudu mj. sdělil, že svou pohledávku uplatnil v rámci dědického řízení a že na podané žalobě trvá. JUDr. K. měl spis u sebe od 16. 12. 2016 do 31. 1. 2017, kdy předal kanceláři pokyn k vyžádání spisu dědického řízení. Spis byl na lhůtě do 17. 3. 2017, následně byl předložen soudci, který dne 21. 3. 2017 předal kanceláři spis s urgencí vyžádání spisu o dědickém řízení. K připojení vyžádaného spisu došlo dne 4. 5. 2017. V té době se spis již nacházel u soudce. Kárně obviněný vydal dne 31. 5. 2017 pokyn k výzvě žalobci, zda si je vědom majetku, který nebyl součástí dědického řízení, a zda bude iniciovat dodatečné projednání dědictví, v opačném případě bude soud postupovat dle příslušných ustanovení o. s. ř. V reakci na výzvu bylo dne 7. 6. 2017 obvodnímu soudu doručeno zpětvzetí žaloby. Dne 8. 6. 2017 bylo vydáno usnesení o pokračování v řízení a usnesením ze dne 11. 7. 2017, č. j. 13 C 98/2013 - 108, soud řízení zastavil (PM dnem 29. 7. 2017). Data uvedená v kárném návrhu se shodují se záznamy o pohybu spisu.

[242] Rovněž z **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** vyplývá, že věc byla pravomocně skončena dne 29. 7. 2017.

[243] **Hodnocení:** Z výše uvedeného popisu nelze konstatovat, že by kárně obviněný soudce byl v daném období nečinný, naopak jednal ve věci ihned druhý den po předložení spisu

s usnesením o zastavení dědického řízení a příslušné úkony vůči žalobci i dědickému soudu činil i následně v přiměřených intervalech a v návaznosti na došlá podání až do pravomocného skončení věci. Kárná navrhovatelka sice v kárném návrhu obecně uváděla, že postup kárně obviněného byl neefektivní, v čem měla tato tvrzená neefektivita spočívat, ovšem částečně specifikovala až při jednání kárného soudu, přičemž lze souhlasit s kárně obviněným, že hodnocení, který z možných zákonných postupů je vhodnější, již kárnému soudu nepřísluší, neboť zasahuje do nezávislé rozhodovací činnosti soudce. V postupu kárně obviněného ve vytýkaném období nebylo shledáno kárné provinění.

A.4. 13 C 102/2013

[244] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 2. 2. 2015 do 28. 4. 2016, tj. průtah více než 14 měsíců.

[245] Soudce byl ve věci od ústního jednání konaného dne 2. 2. 2015 (protokol z jednání zažurnalizován ve spise nikoliv chronologicky na č. l. 56) až do 28. 4. 2016, kdy spis zaslal Okresnímu soudu v Přerově k provedení dožádaného výsledku žalovaných, zcela nečinný, a to navzdory dotazu žalobce na stav řízení doručenému již dne 1. 12. 2015. Nedostatečná práce soudce se spisem též způsobila, že soudce zcela nedůvodně věc neprojednal již na prvním jednání nařízeném na den 19. 11. 2014, které bylo odročeno pro závadu v doručení za účelem opětovného obeslání žalovaných (viz protokol na č. l. 41) na 2. 2. 2015, ačkoliv druhý žalovaný si na jedné ze dvou adres, na něž byl obeslán, předvolání osobně převzal dne 13. 10. 2014 a doručka se soudu vrátila již dne 14. 10. 2014. První žalovaná si předvolánku osobně převzala dne 16. 9. 2014 a doručka se soudu vrátila dne 19. 9. 2014. První žalovaná se z ústního jednání nařízeného na 19. 11. 2014 sice omluvila, o odročení však nepožádala, odkázala na své předchozí vyjádření ve věci (usnesením ze dne 3. 2. 2017 bylo řízení vyloučeno ve vztahu k první žalované k samostatnému řízení pod sp. zn. 13 C 1/2017, neboť jí bylo v mezidobí povoleno oddlužení).

[246] **Kárně obviněný:** V tomto případě skutečně došlo z jeho strany omylem k přehlédnutí doruček na č. l. p. v. 36 a vycházel ze závady na č. l. 38. Zda se v daném případě jedná o průtah a kárné provinění z hlediska kárného návrhu, nechává na úvaze kárného senátu. Za toto období byl kromě toho potrestán výtkou ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016. Obhájce kárně obviněného při jednání kárného soudu zdůraznil nedodržení lhůty k podání kárného návrhu ve vztahu k tomuto skutku z důvodu kontroly senátu kárně obviněného v dubnu 2016.

[247] **NSS:** Jedná se o věc, v níž byl podán návrh na vydání elektronického platebního rozkazu na zaplacení dlužné částky ze smlouvy o úvěru. Elektronický platební rozkaz ze dne 28. 2. 2013, č. j. EPR 37820/2013 – 8, byl usnesením ze dne 10. 3. 2013, č. j. EPR 37820/2013 – 11, zrušen, neboť se jej nepodařilo řádně doručit. Ve věci byla nařizována ústní jednání, přičemž dne 10. 9. 2014 byl kanceláři předán pokyn k předvolání stran k jednání na 19. 11. 2014. Dle doruček byla předvolání doručena dne 13. 10. 2014 v případě druhého žalovaného (doručenka se soudu vrátila dne 14. 10. 2014) a v případě první žalované byla zásilka vyzvednuta dne 16. 9. 2014 (soudu byla doručka vrácena dne 19. 9. 2014). Ve spise se však na č. l. 38 nachází také předchozí nedoručené předvolání druhého žalovaného, jež bylo zasláno na jinou adresu (zásilka vrácena soudu dne 29. 9. 2014). Dne 13. 11. 2014 pak byla soudu doručena omluva první žalované bez žádosti o odročení, kde žalovaná odkázala na své vyjádření. Z protokolu o jednání ze dne 19. 11. 2014, č. j. 13 C 102/2013 – 41, však plyne, že jednání bylo odročeno na 2. 2. 2015 z důvodu nového obeslání žalovaných. Opět došlo k obeslání a vyzvednutí předvolání stranami a první žalovaná se z jednání omluvila. Následně nejsou listiny ve spise zařazeny chronologicky. Protokol z jednání ze dne 2. 2. 2015 se nachází na č. l. 56. Jednání bylo za účelem provedení dožádaného výsledku žalovaných odročeno na neurčito. Na č. l. 46 se nachází pokyn k dožádání výsledku žalovaných u OS Přerov ze dne 28. 4. 2016, jenž byl dle razítka ve spise stejného dne předán kanceláři, v záznamu o pohybu spisu je však uvedeno, že spis se nacházel u soudce až do

pokračování

29. 4. 2016. Na č. l. 48 i 51 se nachází odpověď ze dne 28. 4. 2016 na žádost žalobce o informaci o stavu řízení, jež byla soudu doručena dne 1. 12. 2015, avšak ve spise se nachází až na č. l. 52. Přípisem ze dne 20. 6. 2016 OS Přerov sdělil, že dožádání nebylo možné vyhovět. Další úkony, včetně přerušování řízení vůči žalované z důvodu jejího úpadku a vyloučení věci ve vztahu k žalované k samostatnému řízení, navazují, věc byla vůči žalovanému skončena rozsudkem ze dne 29. 5. 2017, č. j. 13 C 102/2013 – 84.

[248] **Z Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** vyplývá, že věc byla pravomocně skončena dne 22. 6. 2017.

[249] **Hodnocení:** Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, kárný soud konstatuje, že vytýkaný průtah v období od 2. 2. 2015 do 28. 4. 2016 v této konkrétní věci sp. zn. 13 C 102/2013 nebyl předmětem zmiňované výtky ze dne 15. 6. 2016, č. j. 39 Spr 383/2016 (na věc sp. zn. 13 C 102/2013 se uvedená výtka vůbec nevztahuje), přičemž každý takový vytýkaný postup (příp. nečinnost) v konkrétní soudci přidělené věci považuje kárný senát stabilně za samostatný skutek. Udělení výtky tedy působí jako překážka věci rozhodnuté (*ne bis in idem*) pouze ve vztahu ke kárnému návrhu, který by se týkal stejně či obdobně definovaného pochybení ve shodné soudci přidělené věci, které již dříve bylo předmětem výtky, přičemž ani v takovém případě není vyloučen postih za obdobné kárné provinění týkající se téže věci, pokud k němu došlo až po udělení výtky (viz např. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2015, č. j. 13 Kss 6/2014 – 138). Je tedy zřejmé, že překážka věci rozhodnuté na vytýkané pochybení kárně obviněného ve věci sp. zn. 13 C 102/2013 nedopadá.

[250] Na druhou stranu lze odkázat na část IV. b) tohoto rozhodnutí s tím, že ačkoliv nebyl tento spis předmětem uvedené výtky, byl pravděpodobně, obdobně jako všechny ostatní neskončené věci v senátu 13 C, předmětem dubnové kontroly jí předcházející, přičemž vzhledem k ukončení tvrzeného skutku dne 28. 4. 2016 nelze za situace, kdy není přesně známo datum ukončení dubnové kontroly, vyloučit, že vytýkaný skutek byl před ukončením této kontroly již dokonán. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k vytýkanému skutku kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

A.5. 13 C 421/2013

[251] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 26. 9. 2014 do 4. 7. 2017, tj. průtah déle než 33 měsíců.

[252] Soudce nevěnuje spisu dostatečnou pozornost, po doručení „vratky“ s výzvou žalovanému k vyjádření dle § 115a o. s. ř. (soudu doručena dne 4. 9. 2014) dává dne 26. 9. 2014 pokyn k vyvěšení sdělení obsahu závady na č. l. 17, ačkoliv žalovanému, nesprávně označenému jako H., bylo doručováno na nesprávnou adresu. Žalovaný je podnikatel s příjmením H. (nikoliv H.), se sídlem podnikání na adrese V., jak vyplývá z výpisu z ARES na č. l. 12 spisu, zásilka mu však byla doručována na adresu V. Dne 26. 1. 2015 soudce ve věci rozhodl bez jednání, ačkoliv pro to v důsledku nesprávného doručování žalovanému nebyly splněny předpoklady. Dne 27. 3. 2015 dává soudce pokyn též k vyvěšení sdělení k obsahu závady na č. l. 29 („vratky“ s rozsudkem ze dne 26. 1. 2015), ačkoliv zásilka obsahující rozsudek byla žalovanému opět nesprávně označenému H. doručována na nesprávnou adresu, dne 3. 6. 2015 pak soudce dává pokyn k vyznačení doložky právní moci na neúčinně doručeném rozsudku. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2017, č. j. 68 Co 188/2017 – 67, je k odvolání žalovaného zrušen rozsudek ze dne 26. 1. 2015, č. j. 13 C 421/2013 – 26, a věc vrácena k dalšímu řízení. V důsledku postupu soudce, který se opakovaně nezabývá účinností doručení, se věc po vrácení spisu z Městského soudu v Praze dne 4. 7. 2017 dostává na samý počátek. Období od 20. 6. 2016, kdy je soudci dle ISAS předložen spis s odvoláním žalovaného, do 24. 10. 2016, kdy soudce dává pokyn ke zrušení

doložky právní moci na rozsudku a k opětovnému zaslání rozsudku žalovanému, lze současně považovat za průtah pro nečinnost, když v mezidobí (dne 6. 9. 2016) daný pokyn k výpisu z evidence obyvatel ohledně žalovaného podnikatele je třeba považovat za účelový úkon.

[253] V průběhu jednání kárná navrhovatelka upozornila na skutečnost, že tento spis byl od 5. 6. 2015 do 20. 6. 2016 umístěn na spisovně, neboť byl po nějakou dobu veden jako pravomocně vyřízen a tudíž nemohl projít kontrolou v dubnu 2016, která vyústila ve výtku v roce 2016.

[254] **Kárně obviněný:** V tomto případě s průtahem tak, jak je mu kladen za vinu, nesouhlasí, a to z toho důvodu, že žalobce již v návrhu žalovaného nesprávně označil „H.“ namísto správného „H.“. Stejně tak je v návrhu chybně uvedena adresa žalovaného, a to „V.“, když má být správně „V.“. Žalobce stále žalovaného označoval nesprávně jako „H.“ a rovněž uváděl i nesprávnou adresu „V.“. Je pravdou, že v daném případě bylo jednáno poněkud zmatečně, když nebyly činěny důrazné kroky k odstranění vady žaloby, tj. vedení žalobce ke správnému označení žalovaného příjmením a adresou. Soudce tak vycházel z označení žalovaného, jak ho žalobce učinil jak v žalobním návrhu, tak následně např. i v podání ze dne 10. 12. 2014 na č. l. 21 spisu. Dne 12. 12. 2014 bylo ve věci nařízeno jednání dle § 115a o. s. ř., a to na 26. 1. 2015 (s ohledem na obsazení jednacích síní). Téhož dne pak byl vyhlášen rozsudek, který byl následně doručován žalovanému tak, jak byl označen v žalobním návrhu. Dne 9. 5. 2015 byla na rozsudek vyznačena doložka právní moci a dne 3. 6. 2015 byl dán pokyn předat spis na spisovnu, k čemuž došlo dne 5. 6. 2015. Až dne 20. 6. 2016 byl spis znovu předložen se žádostí o doručení rozsudku od právního zástupce žalovaného (tedy po více než roce, kdy byl spis na spisovně). Po doručení podání datovaného dnem 28. 6. 2016 následně kárně obviněný činil další úkony ve věci, a to dne 6. 9. 2016, 24. 1. 2016, 8. 12. 2016, 13. 2. 2017, 15. 2. 2017. Dne 5. 5. 2017 se jednalo o pokyn k předložení věci městskému soudu. Spis se následně vrátil dne 4. 7. 2017, tedy po cca dvou měsících s rozhodnutím Městského soudu v Praze. Určité pochybení v tomto spise kárně obviněný přiznává, a to ve vztahu k faktu, že nebyl kladen dostatečný důraz na vyjasnění označení osoby žalovaného a stejně tak vyjasnění adresy jeho pobytu a rovněž i ve vztahu k doručení písemného vyhotovení rozsudku, avšak nesouhlasí s celkově tvrzenými průtahy ve věci, když v průběhu řízení byly činěny průběžně úkony a spis byl více než rok na spisovně. To, zda a k jakým průtahům v daném případě došlo a zda je na jeho straně taková míra zavinění, jaká je mu kladena za vinu, ponechává na zvážení kárného senátu. Považuje však za nutné zdůraznit, že žalobce v podstatě po celé řízení až do doby podání odvolání ze dne 28. 6. 2016 trval na nesprávném označení žalovaného příjmením i adresou.

[255] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že žalobou podanou dne 13. 11. 2013 se žalobce domáhal náhrady škody po žalovaném, označeném jako J. H., V. Z následujícího usnesení, kterým kárně obviněný vyzýval k zaplacení soudního poplatku, a z usnesení s výzvou k vyjádření vyplývá, že obvodní soud převzal označení žalovaného, jak bylo uvedeno v žalobě. Takto bylo žalovanému také doručováno, přičemž přípis obsahující žalobu a výzvu k vyjádření se vrátil soudu (č. l. 8). Na č. l. 12 se pak nachází výpis z Registru ekonomických subjektů ČSÚ v ARES a na jeho zadní straně pokyn ze dne 8. 8. 2014 k zaslání přípisu na adresu J. H. (háček nad jménem dopsán rukou), V. Z kopie není zřetelné, kdy byl pokyn předán kanceláři, dle záznamu o pohybu spisu však měl být spis u soudce až do 19. 8. 2014. V následujících usneseních ze dne 19. 8. 2014 je žalovaný označen opět stejně jako v žalobě. Následuje vrácený přípis, který byl zaslán na adresu uvedenou v usneseních (č. l. 17). Na základě pokynu ze dne 26. 9. 2014, předaného kanceláři dne 7. 10. 2014 byla na úřední desku vyvěšena závada na č. l. 17. Na základě pokynu ze dne 12. 12. 2014, předaného kanceláři dne 16. 12. 2014, bylo dne 26. 1. 2015 konáno „jednání“ za účelem vyhlášení rozhodnutí, k němuž ovšem nebyly předvolány strany. Dle rozsudku ze dne 26. 1. 2015, č. j. 13 C 421/2013 – 26, bylo ve věci rozhodnuto bez jednání, neboť s tím účastníci na základě výzvy soudu souhlasili a soud vycházel z fikce souhlasu dle § 101 odst. 3 o. s. ř.

pokračování

Po vrácení zásilky s rozsudkem zaslané žalovanému dal soudce dne 27. 3. 2015 pokyn k doručení obsahu závady prostřednictvím úřední desky soudu, kanceláři došlo dne 9. 4. 2015. Dne 3. 6. 2015 vydal kárně obviněný pokyn k vyznačení právní moci rozsudku dnem 5. 5. 2015. Dle záznamu o pohybu spisu se od 5. 6. 2015 do 20. 6. 2016 spis nacházel ve spisovně. Dne 16. 6. 2016 byla soudu doručena žádost J. H., sídlem V., o doručení rozsudku s doložkou právní moci. Následně bylo dne 28. 6. 2016 doručeno odvolání žalovaného. Odvolání bylo dle záznamu o pohybu spisu předloženo soudci téhož dne. Ve spise následuje potvrzení o vyhledávání osob v CEO ze dne 7. 9. 2016 s výsledným úředním záznamem z téhož dne konstatujícím, že žalovaný se jmenuje H., nikoliv H. Následoval pokyn ke zrušení doložky právní moci na rozhodnutí ze dne 24. 10. 2016 a jeho doručení žalovanému, který v reakci na to v přípise doručeném soudu dne 31. 10. 2016 uvedl, že trvá na svém odvolání. Na základě pokynu ze dne 9. 11. 2016 byl žalovaný vyzván k zaplacení SOP za odvolání, poplatek zaplacen dne 18. 11. 2016. Dne 9. 12. 2016 bylo odvolání zasláno žalobci k vyjádření. Na základě pokynu ze dne 13. 2. 2017 byl žalobce vyzván ke sdělení správného příjmení žalovaného. Dle vyjádření žalobce doručeného dne 1. 3. 2017 byla žaloba podána vůči osobě jménem J. H. Na pokyn kárně obviněného ze dne 5. 5. 2017, který kancelář převzala dne 10. 5. 2017, byla věc předložena Městskému soudu v Praze k rozhodnutí o odvolání. Městský soud usnesením ze dne 14. 6. 2017, č. j. 68 Co 188/2017 – 67, napadený rozsudek zrušil a věc vrátil obvodnímu soudu k dalšímu řízení. Odvolací soud mj. konstatoval, že soud I. stupně za výše popsanych okolností žalovanému řádně nedoručil žalobu ani následné výzvy, a tudíž neměl prostor k projednání věci a rozhodnutí o ní bez nařízení jednání, čímž porušil právo žalovaného se k žalobě vyjádřit, být přítomen projednání věci a hájit svá práva. V dalším řízení měl soud I. stupně ve spolupráci s žalobcem vyjasnit, jak zní příjmení žalovaného a kde je jeho sídlo (městský soud poznamenal, že z podání žalobce ze dne 1. 3. 2017 se zdá, že žalobce trvá na tom, že žalovaným je osoba nesoucí příjmení H., a je to žalobce, kdo vládne sporem). Po té, budou-li splněné procesní podmínky, soud provede účastníky navržené důkazy a při zachování procesních práv účastníků ve věci rozhodne. Obvodnímu soudu byl spis vrácen dne 4. 7. 2017. Kárně obviněný pokračoval v úkonech vedoucích ke skončení věci v intencích pokynů odvolacího soudu a v době vyžádání spisu již byl vydán nepravomocný rozsudek ze dne 18. 12. 2017, č. j. 13 C 421/2013 – 92.

[256] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** byla k datu jednání kárného soudu věc již skončena pravomocně, neboť zmiňovaný rozsudek obvodního soudu ze dne 18. 12. 2017 byl potvrzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16. 4. 2018 a právní moc nastala dne 22. 5. 2018.

[257] **Hodnocení:** Počátek „průtahu“, jak byl definován kárným návrhem, spadá do období, vůči němuž již uplynula tříletá objektivní lhůta pro podání kárného návrhu, ale vzhledem k tomu, že tento skutek měl být dokonán (tedy průtah ukončen) až dne 4. 7. 2017, je kárný návrh vůči tomuto skutku třeba hodnotit i z hlediska dodržení tříleté lhůty jako včasný.

[258] Kárně obviněnému ovšem není za celé vymezené období od 26. 9. 2014 do 4. 7. 2017 vytýkána nečinnost, ale procesní pochybení, v jehož důsledku došlo ke zdržení celého řízení, resp. k jeho vrácení na samotný počátek. Z provedené rekapitulace řízení je přitom zřejmé, že k tomuto pochybení spočívajícímu v označování žalovaného nesprávným příjmením a k doručování na nesprávnou adresu a v důsledku toho k nezákonnému rozhodnutí ve věci bez jednání skutečně došlo a že mělo za následek prodloužení řízení. Je ovšem třeba zároveň konstatovat, že takový výsledek má vlastně každé at' již hmotněprávní či procesní pochybení soudce, které vede nadřízený soud ke zrušení jeho rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení, tedy do předchozího procesního stádia. Je tedy otázkou, zda, případně za jakých okolností může takové pochybení naplňovat skutkovou podstatu kárného provinění. Podle ustálené kárné judikatury (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2011, č. j. 13 Kss 7/2010 – 116, nebo ze dne 19. 11. 2014, č. j. 13 Kss 4/2014 - 152) je náprava

takových procesních pochybení primárně vyhrazena řízení o opravných prostředcích (tak, jak se ostatně stalo v posuzované věci), nejedná-li se o zjevný (často vědomý) exces se závažnými následky. V daném případě je pochybení JUDr. K. sice zjevné (když kárně obviněný přehlédl, že bylo již na č. l. 12 spisu zjištěno správné příjmení i adresa žalovaného, a v dalších úkonech opět vycházel z jejich nesprávného označení v žalobě), ale dle názoru kárného senátu omluvitelné a nedosahuje ani svými následky intenzity kárného provinění.

[259] Pokud jde o období, v němž kárný návrh konstatuje v rámci vymezeného průtahu absolutní nečinnost kárně obviněného, tedy od 20. 6. 2016 do 24. 10. 2016, pak je třeba konstatovat, že spis s odvoláním žalovaného byl soudci předložen až dne 28. 6. 2016. Nicméně je třeba souhlasit s kárným návrhem, že ověřování příjmení a adresy žalovaného v evidenci obyvatel dne 7. 9. 2016 za situace, kdy tyto údaje již vyplývají z údajů na č. l. 12 spisu, a zejména za situace, kdy příslušný úkon kárně obviněného, tedy pokyn ke zrušení doložky právní moci na rozhodnutí, následoval až dne 24. 10. 2016, nelze uznat jakožto pokyn směřující ke skončení věci a tedy přerušující nečinnost. Je tedy možné konstatovat nečinnost kárně obviněného v období **od 29. 6. 2016 do 24. 10. 2016**, tj. **necelé 4 měsíce**, která má, i přesto, že kárně obviněný čerpal v tomto období od 2. do 10. 7. 2016, od 15. do 31. 7. 2016, od 13. do 28. 8. 2016 a od 29. 9. do 2. 10. 2016 (včetně víkendů a státní svátků) dovolenou (celkem tedy 26 pracovních dnů), s ohledem na výše popsané okolnosti této věci, intenzitu kárného provinění.

A.6. 13 C 29/2014

[260] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 1. 10. 2014 do 23. 2. 2015, tj. průtah déle než 4 měsíce.

[261] Dne 1. 10. 2014 (dle spisu a ISAS spis kanceláři soudcem předložen až dne 21. 10. 2014) dává soudce pokyn k zaslání žaloby a kvalifikovaného usnesení žalovanému. Poté je soudce až do vydání usnesení ze dne 23. 2. 2015, č. j. 13 C 29/2014 - 44 (výzva k doplnění žaloby), zcela nečinný, ačkoliv vyjádření žalovaného k žalobě je soudu doručeno již dne 11. 11. 2014.

[262] **Kárně obviněný:** Dne 1. 10. 2014 dal pokyn kanceláři k zaslání žaloby a kvalifikované výzvy k vyjádření ve lhůtě 30 dnů, doručeno žalované dne 22. 10. 2014, od doručení běžela třicetidenní lhůta k podání vyjádření žalované. Ta se vyjádřila dne 12. 11. 2014. Následně pak bylo dne 23. 2. 2015 vydáno usnesení vyzývající k doplnění žaloby (č. l. 44). V daném případě se tak nemůže jednat o průtahy delší čtyř měsíců. Úkon nebyl realizován v období od doručení podání žalované, tj. od 12. 11. 2014 do 23. 2. 2015, přičemž v mezidobí byl spis asi od 18. 11. 2014 do 20. 11. 2014 na nahlížení, v měsíci prosinci byly rovněž svátky a úkon byl následně učiněn dne 23. 2. 2015. V době, kdy v senátu kárně obviněného bylo celkem nevyřízeno 459 věcí + postagenda. Věc se tak snažil řešit v co možná nejbližším možném termínu s ohledem na ostatní vyřizované věci. Dále kárně obviněný uvádí, že za toto období byl potrestán výtkou ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016.

[263] Při jednání obhájce kárně obviněného uvedl, že se nejedná o průtahy takové intenzity, které by mohly zakládat kárné provinění, mimo to opět zdůraznil, že spis byl podroben kontrole před výtkou ze dne 15. 6. 2016.

[264] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že se jedná o věc, v níž byl podán návrh na uložení povinnosti uhradit částku z titulu náhrady škody. Soudce činil úkony k odstranění vad návrhu. Soudní poplatek byl zaplacen dne 18. 8. 2014, avšak dle záznamu o pohybu spisu v ISAS byl spis soudci předložen až dne 10. 9. 2014, přičemž měl spis do 21. 10. 2014. Kárně obviněný dne 1. 10. 2014 vydal pokyn k zaslání žaloby protistraně spolu s žádostí o vyjádření ve lhůtě 30 dnů. Dle záznamu ve spise, ale také dle již zmiňovaného záznamu o pohybu spisu však tento pokyn kárně obviněný předal kanceláři až dne 21. 10. 2014. Spis byl na lhůtě do 21. 11. 2014, ovšem po

pokračování

doručení vyjádření žalovaného dne 11. 11. 2014 byl spis dne 12. 11. 2014 předložen kárně obviněnému. Od 18. 11. do 21. 11. 2014 byl spis na informačním oddělení za účelem nahlížení. Ve spise následuje usnesení ze dne 23. 2. 2015, č. j. 13 C 29/2014 – 44, kterým soud vyzval žalobce k doplnění tvrzení. V době předložení kopie spisu kárnému senátu bylo rozhodnuto usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2018, č. j. 1 Nc 3019/2017 – 388, o tom, že JUDr. K. není ve věci podjatý, a spis byl dne 11. 1. 2018 vrácen obvodnímu soudu.

[265] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** byl ve věci dne 11. 4. 2018 vydán mezitímní rozsudek, proti němuž bylo podáno odvolání.

[266] **Hodnocení:** Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 13 C 29/2014 nebyl předmětem této výtky, v podrobnostech platí uvedené ad A.4. Stejně tak však lze odkázat na nedodržení subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu, jak je podrobněji rozvedeno v části IV. b) tohoto rozhodnutí, a to ve vztahu k vytýkanému skutku, který měl být ukončen už dne 23. 2. 2015, ovšem kontrola senátu kárně obviněného byla provedena v dubnu 2016. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k vytýkanému skutku kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

A.7. 13 C 41/2014

[267] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 10. 2. 2014 do 7. 7. 2017, tj. průtah bez tří dnů 41 měsíců.

[268] Soudce se vůbec neseznámil s obsahem spisu, který byl Obvodnímu soudu pro Prahu 10, jako soudu místně příslušnému, postoupen Obvodním soudem pro Prahu 2 dne 6. 2. 2014. V době předložení spisu soudci dne 10. 2. 2014 měl spis pouhých 12 stran, kdy na č. l. 10 bylo zpětvzetí žaloby, a nadto postupující soud ve svém přípisu na č. l. 12 na zpětvzetí žaloby upozornil. Usnesení o zastavení řízení soudce vydal až dne 7. 7. 2017, po upozornění místopředsedkyně soudu v návaznosti na jí učiněné zjištění při první kontrole spisu jako věci starší tří let provedené dne 5. 6. 2017. Soudce tedy rezignoval na povinnost seznámit se s obsahem spisu jak na počátku řízení, tak při provedení každého dalšího úkonu, a tímto nedbalým způsobem postupoval v řízení po dobu téměř 41 měsíců.

[269] Kárná navrhovatelka při jednání zdůraznila, že ačkoliv pravděpodobně nebude průtah částečně uznán, neboť se dané období kryje s výtkou z června 2016, pokračoval až do července 2017, tedy dalších 13 měsíců.

[270] **Kárně obviněný:** V tomto případě kárně obviněný přiznává, že podání na č. l. 10 ze dne 7. 1. 2014 přehlédl. Zavádějící bylo označení adresovaného soudu (Praha 2) a jejich sp. zn. 31 C 164/2013. Vzhledem k přehlédnutí následně prováděl úkony ve věci samé, tj. výzvu k uhrazení SOP. Je potom překvapivé, že ač žalobce vzal svůj žalobní návrh zpět, na tuto výzvu reagoval tím, že soudní poplatek uhradil v plné výši. Nesdělil skutečnost, že žaloba byla z jeho strany vzata zpět. Kárně obviněný dále přiznává, že si následně vytýkaného podání nevšiml a postupoval ve věci, a to za situace, kdy byl soudní poplatek z podané žaloby uhrazen. Následně na toto podání reagoval po upozornění místopředsedkyně soudu a řízení ve věci zastavil. Na pochybení však nebyl upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. Spr 383/2016.

[271] **NSS:** Ze spisu vyplývá, že se v dané věci jednalo o žalobu na nahrazení projevu vůle k uzavření smlouvy o převodu pozemků podanou k Obvodnímu soudu pro Prahu 2. Tento soud

usnesením ze dne 6. 1. 2014, č. j. 31 C 164/2013 – 8, rozhodl o své místní nepřislušnosti a o tom, že věc bude postoupena Obvodnímu soudu pro Prahu 10. Následuje zpětvzetí žaloby ze dne 7. 1. 2014, doručené Obvodnímu soudu pro Prahu 2 dne 8. 1. 2014 (č. l. 10). Dne 6. 2. 2014 byl Obvodnímu soudu pro Prahu 10 postoupen spis spolu s přípisem ze dne 29. 1. 2014, který upozorňoval na zpětvzetí žaloby. Pokyn ze dne 7. 7. 2014 k vydání usnesení vyzývajícího k zaplacení SOP předal kárně obviněný kanceláři dne 9. 7. 2014. Soudní poplatek byl zaplacen dne 16. 7. 2014 a soudce dále pokračoval v úkonech, přičemž věc byla na určitou dobu přerušena z důvodu vyčkání na rozhodnutí v jiné věci. V odůvodnění usnesení ze dne 8. 6. 2017, č. j. 13 C 41/2014 – 43, o pokračování v řízení, soudce uvedl, že vzhledem ke zpětvzetí ze dne 7. 1. 2014 není již třeba vyčkat na výsledek jiného řízení, a proto se rozhodl pokračovat v řízení a rozhodnout o zastavení řízení. Dne 26. 1. 2017 byl soudu doručen přípis žalobce, jímž bral zpět svůj návrh na zastavení řízení ze dne 7. 1. 2014, neboť zpětvzetí bylo učiněno z důvodu podání návrhu na místně příslušný soud, avšak po postoupení projednávané věci bylo řízení o novém návrhu zastaveno pro litispendenci. Usnesením ze dne 7. 7. 2017, č. j. 13 C 41/2014 – 48, bylo řízení ve věci zastaveno pro zpětvzetí. V odůvodnění usnesení se konstatuje, že s ohledem na § 41a odst. 4 o. s. ř. nemůže mít „zpětvzetí zpětvzetí“ žalobcem v daném případě žádné účinky. Uvedené usnesení bylo následně potvrzeno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2017, č. j. 11 Co 344/2017 – 59. Soud konstatoval pochybení kárně obviněného, který přes zpětvzetí žaloby pokračoval v řízení, nicméně ztotožnil se s jeho hodnocením neúčinnosti odvolání zpětvzetí. Zároveň konstatoval, že daný návrh, který byl vzat zpět, je možné podat znovu, neboť mu nebrání překážka věci rozhodnuté. Ze spisu ani ze záznamu o pohybu spisu neplyne, kdy proběhla prověrka, na základě níž měl být kárně obviněný upozorněn na zpětvzetí návrhu, ani jaký byl její závěr.

[272] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** bylo přehlédnutí kárně obviněného po upozornění ihned napraveno, právní moc usnesení o zastavení řízení nastala dne 2. 10. 2017.

[273] **Hodnocení:** Počátek průtahu, jak byl definován kárným návrhem, spadá do období, vůči němuž již uplynula tříletá objektivní lhůta pro podání kárného návrhu, ale vzhledem k tomu, že tento skutek, tedy vedené řízení i přes zpětvzetí návrhu, měl být dokonán až dne 7. 7. 2017, je kárný návrh vůči tomuto skutku třeba hodnotit z hlediska dodržení tříleté lhůty jako včasný.

[274] Pokud jde o dodržení subjektivní lhůty, i kdyby mělo být prokázáno, že místopředsedkyně soudu se o přehlédnutí zpětvzetí žaloby dozvěděla již v rámci prověrky, která předcházela udělení výtky ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. Spr 383/2016, daný skutek, v němž kárný návrh spatřuje kárné provinění, měl pokračovat až do zastavení řízení dne 7. 7. 2017, a tedy ani subjektivní šestiměsíční lhůta pro podání kárného návrhu nemohla ve vztahu k tomuto skutku uběhnout.

[275] Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 13 C 41/2014 nebyl předmětem této výtky.

[276] Kárně obviněnému je opět vytýkána nikoliv nečinnost, ale ve své podstatě procesní pochybení spočívající v přehlédnutí zpětvzetí žaloby a v následném vedení řízení i přes tuto skutečnost. Platí tedy již řečené ad A.5., tedy že podle ustálené kárné judikatury je náprava takových procesních pochybení primárně vyhrazena řízením o opravných prostředcích, nejedná-li se o zjevný (často vědomý) exces se závažnými následky. V daném případě je ovšem pochybení JUDr. K. nejen zjevné a jím doznané, ale, i když se v žádném případě nejedná o úmyslně protizákonný (svévolný) postup, je možné je zároveň považovat, vzhledem k tomu, že spis měl v době jeho postoupení Obvodním soudem pro Prahu 2 pouhých 12 listů (včetně zpětvzetí žaloby) a kárně obviněný byl na zpětvzetí postupujícím soudem výslovně upozorněn, za hrubou nedbalost. Dále je třeba přihlédnout k poměrně závažným důsledkům, které v tomto případě

pokračování

dané pochybení mělo pro žalobce, a to i přesto, že tyto důsledky žalobce spoluzavinil tím, že původně podal tutéž žalobu na dva rozdílné obvodní soudy. Kárný soud se z uvedených důvodů přiklonil k tomu, že v tomto případě pochybení kárně obviněného již dosahuje intenzity kárného provinění.

A.8. 13 C 255/2014

[277] **Kárná navrhovatelka:** průtahy od 27. 2. 2015 do 30. 6. 2015, od 30. 6. 2015 do 19. 10. 2015, od 29. 4. 2016 do 11. 8. 2016 a od 13. 3. 2017 do 30. 6. 2017, tj. opakované průtahy v délce 3,5 až 4 měsíce.

[278] Průtah od 27. 2. 2015 do 19. 10. 2015 – soudce usnesením ze dne 27. 2. 2015, č. j. 13 C 255/2014 – 11, zčásti zastavuje řízení a téhož dne dává kanceláři pokyn k vypravení usnesení na č. l. 11 a k výzvě k úhradě soudního poplatku. Ačkoliv je soudní poplatek zaplacen již dne 4. 3. 2015 a žalobci podáním doručeným dne 1. 6. 2015 urgují nařízení jednání, je soudce ve věci nečinný nejméně do dne 19. 6. 2015 (kanceláři spis dle razítka a ISAS předán soudcem až dne 30. 6. 2015), kdy dává pokyn k zaslání žaloby a výzvy k vyjádření žalované.

[279] Ode dne 19. 6. 2015 (úkon viz výše) je soudce ve věci opět nečinný až do dne 19. 10. 2015, kdy nařizuje ústní jednání na den 24. 2. 2016, a to ačkoliv vyjádření žalované je soudu doručeno již dne 22. 7. 2015. Ode dne vydání usnesení o uložení zálohy na náklady důkazu, tj. od 29. 4. 2016, do dne 11. 8. 2016, kdy je soudcem vydáno usnesení č. j. 13 C 255/2014 - 34 o ustanovení znalce, je soudce ve věci opět zcela nečinný. Záloha byla složena každým z žalobců dne 16. 5. 2016 (č. l. 32, 33).

[280] Ode dne 13. 3. 2017, kdy je na neurčito odročeno ústní jednání za účelem ustanovení nového znalce, je soudce zcela nečinný do dne 30. 6. 2017, kdy vydává usnesení o uložení zálohy na náklady důkazu a přiznává znalečné znalci. Průtah s rozhodnutím o znalečném je soudci kladen za vinu též na jiném místě kárného návrhu. Soudce se spisem nepracuje v přiměřených lhůtách již od samého počátku řízení.

[281] **Kárně obviněný:** Kárně obviněný nesouhlasí s vytýkaným průtahem v období od 27. 2. 2015 do 19. 10. 2015, jak je tvrzeno za jednotlivá období, tj. za první období od 27. 2. 2015 do 30. 6. 2015. Dne 27. 2. 2015 bylo zčásti zastaveno řízení a téhož dne byl dán kanceláři pokyn k vypravení a k zaslání výzvy k uhrazení SOP. Usnesení o částečném zastavení (viz č. l. 11) nabylo právní moci dne 19. 3. 2015. Dne 4. 3. 2015 byl uhrazen soudní poplatek (č. l. 14). Je pravdou, že dne 1. 6. 2015 žalobci urgovali nařízení jednání, a je rovněž pravdou, že dne 19. 6. 2015 byl dán pokyn kanceláři k zaslání žaloby žalované spolu s kvalifikovanou výzvou. Ta byla kanceláři vypravena dne 30. 6. 2015. Je pravdou, že mezi daty 4. 3. 2015 a 19. 6. 2015 nebyl učiněn žádný úkon. Úkony se však kárně obviněný dle svého vyjádření snažil realizovat v co nejkratších termínech s ohledem na množství neskončených věcí, v tomto období se počet jeho neskončených věcí pohyboval v rozmezí 375 věcí v měsíci březnu až 250 věcí v měsíci červnu tohoto roku. Zároveň mu nabíhaly rovněž spisy EXE. Vycházel z kritéria zdůrazňovaného na všech poradách soudců, tj. realizovat ve věci úkon jednou za tři měsíce.

[282] Tvrzení uvedené v kárném návrhu, že byl spis referován dne 19. 6. 2015, ale kanceláři předán až dne 30. 6. 2015, se dle kárně obviněného nezakládá na pravdě. Vzhledem k tomu, že spis referoval dne 19. 6. 2015, což byl pátek, předával jej kanceláři dne 22. 6. 2015, tedy v pondělí, a kancelář ho následně vypravila dne 30. 6. 2015.

[283] Pokud se jedná o průtah od 19. 6. 2015 do 19. 10. 2015, s tímto průtahem nesouhlasí, neboť dne 19. 6. 2015 vypracoval referát - pokyn k zaslání žaloby spolu s kvalifikovanou výzvou,

tj. ve lhůtě 30 dnů. Toto bylo žalované doručeno dne 8. 7. 2015. Dne 22. 7. 2015 bylo soudu doručeno vyjádření k žalobě (č. l. 20), spis byl s touto poštou soudci předložen dne 5. 8. 2015 a dne 19. 10. 2015 bylo nařízeno jednání na 24. 2. 2016. V době od 20. do 31. 7. 2015 a dále v době od 11. 8. 2015 do 25. 8. 2015 přitom čerpal řádnou dovolenou. K „nareferování“ spisu, tj. nařízení jednání, se následně dostal dne 19. 10. 2015, tj. před uplynutím necelých dvou měsíců. V srpnu měl přitom ještě 200 nevyřízených věcí, v září rovněž 200 nevyřízených věcí a v říjnu 183 nevyřízených věcí. Kromě toho mu rovněž napadaly věci EXE.

[284] Pokud se jedná o průtah od 29. 4. 2016 do 11. 8. 2016, s tímto průtahem kárně obviněný rovněž nesouhlasí, a to s ohledem na skutečnost, že dne 29. 4. 2016, tj. v pátek, bylo vypracováno usnesení ke složení zálohy na znalečné, spis tak předával do kanceláře dne 2. 5. 2016 k vypravení, pokyn byl vypraven dne 6. 5. 2016. Je pravdou, že zálohy byly uhrazeny dne 17. 5. 2016. Usnesení o ustanovení znalce pak bylo vypracováno dne 11. 8. 2016. V tomto období však měl kárně obviněný čerpat ve dnech 4. 7. až 8. 7. 2016 a následně ve dnech 18. 7. až 29. 7. 2016 řádnou dovolenou. Se spisem se tak snažil pracovat v přiměřených lhůtách, a to za situace, kdy již ve větší míře napadaly věci EXE.

[285] Pokud se jedná o naposledy vytýkaný průtah za období od 13. 3. 2017 do 30. 6. 2017, s tímto rovněž nesouhlasí. Je sice pravdou, že ve věci proběhlo dne 13. 3. 2017 jednání, které bylo odročeno na neurčito za účelem ustanovení nového znalce. Dne 21. 3. 2017 byly soudu doručeny ze strany žalobce otázky na znalce a dne 30. 6. 2017 bylo vypracováno usnesení, jímž byli účastníci vyzváni k uhrazení záloh na znalečné. Dle názoru kárně obviněného je však třeba zohlednit skutečnost, že ve dnech 31. 3., 21. 4., 2. 5., 9. 5., dále ve dnech 12. 6. až 23. 6. 2017 čerpal řádnou dovolenou, po jejímž ukončení ihned činil úkony ve věci. Nemůže tak souhlasit s vytýkaným průtahem v období od 13. 3. 2017 do 30. 6. 2017.

[286] Úkony se kárně obviněný dle svého přesvědčení snažil realizovat v přiměřených lhůtách s přihlédnutím k režimu nastavenému vedením soudu. Na tvrzená pochybení před datem 6. 6. 2016 však nebyl upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. Spr 383/2016.

[287] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že předmětem řízení byl návrh na určení výše nájemného. Kárně obviněný měl dle záznamu o pohybu spisu spis u sebe v období od 5. 12. 2014 do 3. 3. 2015, kdy kanceláři předal pokyn ze dne 27. 2. 2015 k zaslání výzvy k zaplacení soudního poplatku. Zároveň dne 3. 3. 2015 bylo odesláno usnesení ze dne 27. 2. 2015 o zastavení řízení v části, v níž byl návrh vzat zpět. Dle doložky právní moci nabylo toto usnesení právní moci dne 19. 3. 2015. Dle spisu byl soudní poplatek zaplacen již dne 4. 3. 2015. Není zřejmé, kdy byla tato skutečnost sdělena soudci, ovšem dle záznamu o pohybu spisu v ISAS byl spis vrácen soudci v pátek dne 3. 4. 2015. Kárně obviněný měl dle těchto záznamů mít spis u sebe do 30. 6. 2015, přičemž v tomto období byla do spisu založena žádost žalobců o nařízení jednání ze dne 1. 6. 2015. Dle razítka ve spisu i záznamů o jeho pohybu byl pokyn k zaslání žaloby a žádosti o vyjádření žalované ze dne 19. 6. 2015 převzat kanceláří dne 30. 6. 2015, téhož dne byl vypraven.

[288] Dle záznamu o pohybu spisu měl být spis předán zpět soudci až dne 5. 8. 2015, ačkoliv vyjádření žalované bylo doručeno již dne 22. 7. 2015. Pokyn ze dne 19. 10. 2015 k nařízení jednání byl kanceláři dle spisu i záznamu o jeho pohybu předán dne 20. 10. 2015. Mezi těmito úkony se žádný další nenachází. Jednání dne 24. 2. 2016 bylo po provedení listinných důkazů a výslechu žalované odročeno za účelem složení zálohy na vypracování znaleckého posudku a následně za účelem vypracování znaleckého posudku ke stanovení obvyklého nájemného. Usnesení ukládající žalobcům i žalované zaplacení zálohy byla vydána stejného dne a pokyn k jejich rozeslání ze dne 29. 4. 2016 byl kanceláři předán dne 6. 5. 2016. Spis byl následně na lhůtě do 20. 5. 2016, kdy byl kanceláří učiněn záznam, že v dané věci žalovaná do tohoto dne zálohu

pokračování

neuhradila, a téhož dne byl spis vrácen soudci. Za tímto záznamem se nacházejí záznamy ze dne 17. 5. 2016 o složení zálohy oběma žalobci. Usnesení o ustanovení znalce ze dne 11. 8. 2016, č. j. 13 C 255/2014 – 34, bylo dne 12. 8. 2016 předáno kanceláři k vypravení.

[289] Následují další úkony v řízení a na závěr ústního jednání ze dne 13. 3. 2017 je po výsledku znalce jednání odročeno na neurčito za účelem ustanovení nového znalce. Ve spise následuje přípis žalobců ze dne 21. 3. 2017 obsahující sdělení změny adresy jednoho ze žalobců a zároveň návrh otázek pro znalce. Za přípisem následují usnesení ze dne 30. 6. 2017, č. j. 13 C 255/2014 – 85, a č. j. 13 C 255/2014 – 86, ukládající žalobcům a žalované složení zálohy na náklady nového znaleckého posudku a usnesení č. j. 13 C 255/2014 – 87, jímž se přiznává znalci odměna za účast na jednání. Pokyn k vypravení těchto usnesení ze dne 30. 6. 2017 pak byl dle údajů ve spise i dle záznamů o jeho pohybu předán kanceláři dne 3. 7. 2017. Posledním úkonem učiněným ve spise před zasláním jeho kopie kárnému senátu je pokyn k vyznačení právní moci usnesení o ustanovení právního zástupce žalované ze dne 8. 1. 2018.

[290] Dle **Přehledu stavu vytykánych věcí ke dni ústního jednání** byl dne 28. 5. 2018 uzavřen smír a spis se nacházel na lhůtě do 25. 6. 2018.

[291] **Hodnocení:** Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 13 C 41/2014 nebyl předmětem této výtky, v podrobnostech platí uvedené ad A.4. V daném případě však první dvě vytykané nečinnosti měly trvat od 27. 2. 2015 do 30. 6. 2015 a od 30. 6. 2015 do 19. 10. 2015, přičemž kontrola senátu kárně obviněného předcházející zmiňované výtce byla provedena v dubnu 2016. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k těmto vytykaným skutkům kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

[292] Třetí období vytykané nečinnosti, u něhož již k marnému uplynutí šestiměsíční lhůty dojít nemohlo (vytykaný průtah přesahuje ukončení prověrky v dubnu 2016 a zároveň daná věc vzhledem ke svému stáří nepodléhala pravidelné čtvrtletní kontrole), lze počítat až **od 20. 5. 2016**, kdy byl spis po zjištění stavu placených záloh na znalečné předán soudci, **do 11. 8. 2016** (tedy **necelé 3 měsíce**). I zde je třeba přihlídnout k dovolené, jež si kárně obviněný dle absenčních karet vybíral ve dnech 2. až 10. 7. a 16. až 31. 7. 2016 (včetně víkendů, celkem 13 pracovních dnů).

[293] Pokud jde o poslední vytykané období, lze nečinnost vymezit **od 14. 3. 2017**, kdy bylo dne 13. 3. 2017 na neurčito odročeno jednání za účelem ustanovení nového znalce, **do 30. 6. 2017 (tři a půl měsíce)**.

[294] Byť tedy lze konstatovat, že úkony ve spisech byly činěny s určitými prodlevami, v zásadě byl dodržován interval 3 měsíců, který je standardně považován, zvláště za situace, kdy soudce má „v běhu“ větší množství spisů, za ještě přiměřený postup, což platí tím spíše, pokud kárně obviněný čerpal delší dovolenou. Pouze druhé ze zjištěných období nečinnosti přesáhlo dobu 3 měsíců, ale jen nepatrně, proto ani tato prodleva nemá intenzitu kárného provinění.

A.9. 13 C 300/2014

[295] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 1. 8. 2016 do 3. 11. 2016, tj. průtah 3 měsíce.

[296] Usnesením ze dne 1. 7. 2016 soudce ve věci ustanovil znalkyni. Dne 1. 8. 2016 dal soudce pokyn k vyznačení doložky právní moci na usnesení na č. l. 69 o přiznaném svědečném a na usnesení na č. l. 70 o ustanovení znalce a poté byl ve věci až do dne 3. 11. 2016, kdy dal pokyn

k zaslání spisu ustanovené znalkyni, zcela nečinný. V mezidobí žalování dne 17. 10. 2016 vznáší dotaz na stav řízení a žalobci dne 2. 11. 2016 urgují další postup soudu ve věci. Takto soudce postupoval, ačkoliv mu za průtah v tomto řízení v období od 15. 10. 2015 do 22. 4. 2016 již byla dne 15. 6. 2016 udělena výtka. Z tohoto důvodu soudci již není kladen za vinu průtah s proplacením svědečného přiznaného svědka T. při ústním jednání konaném dne 14. 10. 2015 (č. l. 46), kdy na základě urgency svědka doručené dne 3. 6. 2016 byl dán pokyn k proplacení až dne 1. 7. 2016, a rovněž tak není ze stejného důvodu již soudci kladen za vinu průtah s přiznáním svědečného svědka S. dle žádosti doručené dne 19. 10. 2015, o níž bylo rozhodnuto až usnesením ze dne 1. 7. 2016.

[297] Při jednání kárná navrhovatelka uvedla, že pokyn k vyznačení doložky právní moci a pokyn k zaslání spisu ustanovené znalkyni bylo možno jednoznačně spojit a učinit je souběžně. Nebyl žádný důvod mezi nimi činit rozestup 3 měsíce, a to i pokud kárně obviněný čerpal dovolenou.

[298] **Kárně obviněný:** S průtahem za období od 1. 8. 2016 do 3. 11. 2016, tj. průtah v délce trvání tří měsíců, kárně obviněný nesouhlasí, a to za situace, kdy je faktem, že dne 1. 8. 2016 dával pokyn k vyznačení doložky na usnesení na č. l. 69 a 70 a dále k proplacení svědečného svědka Ing. S. Následně pak byl dán pokyn dne 3. 11. 2016 k zaslání spisu znalkyni. V tomto případě se kárně obviněný snažil realizovat úkony v přiměřených lhůtách i s ohledem na režim nastavený vedením soudu, tj. úkon za tři měsíce, a dále v období od 15. 8. do 26. 8. a následně v období od 29. 9. do 30. 9. 2016 čerpal dovolenou. V průběhu řízení pak obhájce kárně obviněného předeslal, že „běžná“ lhůta byla překročena pouze o dva dny, a takový průtah by neměl být hodnocen jako kárné provinění.

[299] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že se jednalo o žalobu na odstranění neoprávněné stavby. V tomto řízení kárně obviněný vydal usnesení o svědečném ze dne 1. 7. 2016, č. j. 13 C 300/2014 – 69, a usnesení o ustanovení znalce ze dne 1. 7. 2016, č. j. 13 C 300/2014 – 70. Dle údajů ve spise a záznamů o jeho pohybu v ISAS dne 9. 8. 2016 kárně obviněný předal kanceláři pokyn ze dne 1. 8. 2016 k vyznačení doložky právní moci na těchto usneseních a k předání usnesení o svědečném účtárně. Dle záznamu o pohybu spisu pak byl spis od 9. 8. 2016 do 2. 11. 2016 na účtárně, přičemž tam byla přidána pošta doručená v tomto období. Dne 17. 10. 2016 byl soudu doručen přípis zástupce žalované, v němž se dotazoval na stav řízení, a dne 2. 11. 2016 byla doručena urgency dalšího postupu ve věci ze strany žalobců, která byla se spisem předána soudci téhož dne. Následuje pokyn ze dne 3. 11. 2016 k zaslání spisu znalkyni, jenž byl předán kanceláři dne 4. 11. 2016. Jedná se o věc pravomocně neskončenou, přičemž dne 27. 12. 2017 byl jako poslední úkon před zasláním kopie spisu kárnému senátu zaznamenán pokyn k předložení spisu Městskému soudu v Praze k rozhodnutí o odvolání.

[300] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** byl dne 14. 5. 2018 vyhlášen rozsudek a spis byl na lhůtě do 30. 6. 2018.

[301] **Hodnocení:** Jak připomíná i kárná navrhovatelka, v této věci již shledala průtahy v předešlém období, které byly tudíž také předmětem výtky ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. Spr 383/2016, avšak kárný senát odkazuje na své již zmiňované rozhodnutí ze dne 18. 2. 2015, č. j. 13 Kss 6/2014 – 138, v němž dospěl k závěru, že není vyloučen postih za obdobné kárné provinění týkající se postupu či nečinnosti v téže věci, pokud k němu došlo až po udělení výtky.

[302] Ze spisu jednoznačně vyplývá, že od 9. 8. 2016 do 3. 11. 2016 nedošlo k žádnému úkonu ve věci. Nelze však vycházet z toho, že byl kárně obviněný v tomto období (které navíc ani nepřesahuje obecně tolerovanou hranici tří měsíců) nečinný, když byl spis po celé toto období

pokračování

až do doručení urgency na účtárně, jak vyplývá ze záznamů o pohybu spisu. Nejedná se tedy o kárné provinění.

A.10. 13 C 303/2014

[303] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 18. 11. 2014 do 16. 3. 2015, tj. téměř 4 měsíce, a průtah od 3. 6. 2015 do 14. 9. 2015, tj. průtah déle než 3 měsíce.

[304] Soudce byl ve věci zcela nečinný od 18. 11. 2014, kdy dal pokyn k zaslání žaloby a výzvy žalovanému k vyjádření k žalobě, do 16. 3. 2015, kdy řízení zastavil pro litispendenci. Vyjádření k žalobě bylo soudu doručeno již dne 2. 12. 2014 (s tím se strana žalující seznámila z vlastní iniciativy při ústním jednání dne 27. 3. 2017 pořízením fotografie mobilním telefonem – viz rub č. 1. 66), soudce měl dle ISAS spis nepřetržitě u sebe od 29. 12. 2014 do 16. 3. 2015.

[305] Soudce byl ve věci nečinný též od 3. 6. 2015, kdy dal pokyn k rozeslání usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2015, č. j. 13 Co 194/2015 - 33, jímž bylo zrušeno usnesení ze dne 16. 3. 2015, č. j. 13 C 303/2014 – 20, o zastavení řízení, do dne 14. 9. 2015, kdy dal pokyn k vyznačení doložky právní moci a následně dne 16. 9. 2015 vydal usnesení o přerušení řízení dle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Soudce měl dle ISAS spis nepřetržitě u sebe od 29. 6. 2015 do 17. 9. 2015.

[306] **Kárně obviněný:** S vytýkaným průtahem za období od 18. 11. 2014 do 16. 3. 2015 kárně obviněný nesouhlasí. Uznává, že dne 18. 11. 2014 dal pokyn kanceláři k zaslání žaloby a výzvy žalovanému k vyjádření k žalobě ve lhůtě 10 dnů. Tuto výzvu dle vrácené doručky žalovaný obdržel dne 26. 11. 2014. Dne 2. 12. 2014 bylo soudu doručeno podání žalovaného ze dne 30. 11. 2014. Spis však byl předložen soudci až dne 29. 12. 2014. Je pravdou, že následně vydal usnesení ze dne 16. 3. 2015. Nemohlo tak však dojít k tvrzenému průtahu v délce téměř čtyř měsíců. Ve spise se kárně obviněný snažil realizovat úkony v přiměřených lhůtách, když v daném období měl v běhu v průměru 412 věcí.

[307] Pokud se jedná o průtah od 3. 6. 2015 do 14. 9. 2015, k tomu kárně obviněný uvádí, že s ním nemůže souhlasit, a to za situace, kdy v období od 20. do 31. 7. 2015 a dále v období od 11. do 25. 8. 2015 čerpal řádnou dovolenou. K realizovaným úkonům pak uvádí, že dne 3. 6. 2015 byl dán pokyn kanceláři k rozeslání usnesení na č. l. 33, kancelář vypravila tento referát dne 4. 6. 2015 a dala na lhůtu do 29. 6. 2015, kdy byl spis předložen soudci. Úkony se tak snažil realizovat v přiměřených časových lhůtách. V mezidobí čerpal dovolenou, jak uvádí výše, a reflektoval také režim nastavený vedením soudu. Na pochybení však nebyl upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. Spr 383/2016.

[308] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že v dané věci se jednalo o žalobu na určení vlastnického práva k nemovitosti. Kárně obviněný předal dne 20. 11. 2014 kanceláři pokyn ze dne 18. 11. 2014 k zaslání žaloby a žádosti o vyjádření žalované. Toto vyjádření bylo soudu doručeno dne 2. 12. 2014, přičemž dle záznamu o pohybu spisu byl spis soudci znovu předložen až dne 29. 12. 2014. Kárně obviněný následně vydal usnesení o zastavení řízení pro překážku věci zahájené ze dne 16. 3. 2015, č. j. 13. C 303/2014 – 20, předané kanceláři téhož dne. Proti tomuto usnesení bylo podáno odvolání a městský soud změnil usnesením ze dne 27. 5. 2015, č. j. 13 Co 194/2015 – 33, odvoláním napadené rozhodnutí I. stupně tak, že řízení se nezastavuje. Spis byl vrácen Obvodnímu soudu pro Prahu 10 dne 2. 6. 2015 a dne 3. 6. 2015 vydal kárně obviněný pokyn k rozeslání tohoto usnesení účastníkům řízení, který předal kanceláři dne 4. 6. 2015 se lhůtou: „*doručenky (PM)*“. Dle záznamu o pohybu spisu byl následně spis na lhůtě až do 29. 6. 2015, kdy byl znovu předložen soudci. Ve spise následuje pokyn soudce ze dne 14. 9. 2015 k vyznačení právní moci usnesení městského soudu předaný kanceláři dne 15. 9. 2015.

Jedná se o věc, jež do doby odeslání kopie spisu kárnému soudu nebyla pravomocně skončena, v kopii spisu se však nachází rozsudek ze dne 25. 9. 2017, č. j. 13 C 303/2014 – 221. Ze záznamu o pohybu spisu pak vyplývá, že byl postoupen městskému soudu za účelem rozhodnutí o odvolání.

[309] To vyplývá i z **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání**, podle něhož se spis od 17. 3. 2018 nachází u Městského soudu v Praze k rozhodnutí o odvolání.

[310] **Hodnocení:** Pokud jde o námitku udělení výtky za daná období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 13 C 303/2014 nebyl předmětem této výtky, nicméně vytýkané nečinnosti měly trvat od 18. 11. 2014 do 16. 3. 2015 a od 3. 6. 2015 do 14. 9. 2015, přičemž kontrola senátu kárně obviněného předcházející zmiňované výtce byla provedena v dubnu 2016. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k těmto vytýkaným skutkům kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

A.11. 13 C 312/2014

[311] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 26. 9. 2014 do 26. 5. 2017, tj. 32 měsíců.

[312] Soudci byl spis předložen po postoupení od místně nepřislušného soudu dne 26. 9. 2014. Soudce věci opětovně nevěnuje dostatečnou pozornost a vydává vyrozumění o přerušení řízení ze dne 9. 12. 2014, č. j. 13 C 312/2014 – 28, odůvodněné prohlášením konkursu na majetek žalované (sp. zn. MSPH 98 INS 9154/2012). Účastníky řízení jsou na straně žalobce Komerční banka, a. s. a na straně žalované M. I. Insolvenční řízení vedené pod sp. zn. MSPH 98 INS 9154/2012 se však týká dlužníka V. I., jak je ostatně patrné z č. l. 27 spisu, jakož i z následných č. l. 30, 31, 32, 33, 34 a 35 spisu. V důsledku nepozornosti tak soudce vede řízení jako přerušené pro úpadek osoby odlišné od účastníka řízení až do 26. 5. 2017, kdy v návaznosti na upozornění žalobce doručené dne 28. 3. 2017 (zažurnalizováno až na č. l. 41 spisu) nařizuje ústní jednání na den 9. 8. 2017.

[313] V průběhu jednání pak kárná navrhovatelka zdůraznila, že na chybu v přerušení řízení upozornili sami účastníci, kteří sdělili, že insolvenční řízení, pro které bylo řízení vedeno jako přerušené, se týká jiné osoby, která nebyla vůbec účastníkem řízení. Ačkoliv se jednalo o insolvenční řízení vedené s manželem žalované, přičemž do tohoto řízení byla přihlášena i pohledávka žalobce, kárná navrhovatelka byla toho názoru, že zde nebyl prostor k přerušení, avšak uznává, že by se mohlo opět jednat o polemiku s rozhodovací činností soudce.

[314] **Kárně obviněný:** Průtah v tomto případě přiznává tak, jak je mu kladen za vinu, připouští, že z jeho strany bohužel došlo k přehlédnutí. Pouze dne 9. 12. 2014 v tomto spise realizoval vyrozumění účastníka řízení (žalobce) dle § 263 odst. 1 insolvenčního zákona, které bylo doručeno žalobkyni dne 11. 12. 2014 a na které nereagovala, i když se týkalo skutečně jiné osoby než žalované. Pochybení kárně obviněného velmi mrzí. Na pochybení před datem 6. 6. 2016 však nebyl upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtky ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. Spr 383/2016.

[315] Obhájce kárně obviněného pak v průběhu jednání uvedl, že skutečně došlo k určitému omylu ze strany soudce, nicméně pochopitelnému, protože šlo o manžele, soudce vyhodnocoval stav majetku, který je do exekuce zahrnut, a po zjištění, že je tam insolvence proti jednomu z nich, učinil poučení o přerušení, které se následně snažil zhojit. Nejde dle něj o nějakou hrubou nedbalost a postup, který není přímo odůvodnitelný. Dle Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni

pokračování

ústního jednání, předloženého kárně obviněným v průběhu jednání, byla k datu ústního jednání věc skončena, právní moc nastala dne 28. 11. 2017.

[316] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že se jedná o spor o zaplacení dlužné částky, přičemž byl podán návrh na vydání platebního rozkazu. V rámci odporu proti platebnímu rozkazu vydanému Okresním soudem Praha - západ byla uplatněna námitka místní nepříslušnosti. Současně byl podán návrh na přerušení řízení na dobu do skončení insolvenčního řízení s úpadcem V. I., vůči němuž byla uplatněna shodná pohledávka jako vůči žalované M. I. O námitce místní nepříslušnosti Okresní soud Praha - západ rozhodl usnesením ze dne 6. 8. 2014, č. j. 10 C 79/2014 – 25, tak, že není příslušný a že věc bude postoupena Obvodnímu soudu pro Prahu 10. Kárně obviněnému byl postoupený spis předložen dle záznamu o pohybu spisu dne 25. 9. 2014. Ve spise je na č. l. 26 založen výpis z CEO ze stejného dne týkající se žalované a na č. l. 27 se nachází výstup z insolvenčního rejstříku týkající se insolvenčního řízení ve věci sp. zn. MSPH 98 INS 9154/2012, z něhož je patrné, že insolvenční řízení bylo zahájeno s V. I., nikoliv s žalovanou. Dne 10. 12. 2014 pak byl kanceláři předán pokyn k vyznačení konkurzu a zaslání vyrozumění o přerušení řízení ze dne 9. 12. 2014, č. j. 13 C 312/2014 – 28, účastníkům, v němž se výslovně (chybně) uvádí, že „na *majetek žalovaného byl prohlášen konkurs*“. Na č. l. 30 – 35 se nachází výstupy z insolvenčního rejstříku zjišťující stav řízení a pokyny ke lhůtování spisu. Poslední je datován dnem 20. 12. 2016, na jeho zadní straně se nachází pokyn ke lhůtě 90 dní ze dne 21. 12. 2016 a následuje pokyn ze dne 26. 5. 2017, předaný kanceláři dne 30. 5. 2017, jímž bylo nařízeno jednání na 9. 8. 2017. Na č. l. 41 se pak nachází návrh ze dne 28. 3. 2017 na pokračování v řízení ze strany žalobkyně, odůvodněný tím, že žalovaná a účastník předmětného insolvenčního řízení jsou dvě odlišné osoby. Od 17. 3. 2017 přitom měl kárně obviněný spis u sebe až do 30. 5. 2017. Jedná se o věc, která ještě nebyla v době vyžádání spisu kárným soudem pravomocně skončena, ovšem v kopii spisu se nachází rozsudek ze dne 9. 8. 2017, č. j. 13 C 312/2014, u něhož však není vyznačena právní moc.

[317] Ta dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** nastala dne 28. 11. 2017.

[318] **Hodnocení:** Počátek skutku, jak byl definován kárným návrhem, spadá do období, vůči němuž již uplynula tříletá objektivní lhůta pro podání kárného návrhu, ale vzhledem k tomu, že tento skutek měl být dokonán až dne 26. 5. 2017, je kárný návrh vůči tomuto skutku třeba hodnotit i z hlediska dodržení tříleté lhůty jako včasný. Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 13 C 312/2014 nebyl předmětem této výtky.

[319] V dané věci se soudce dopustil procesního pochybení spočívajícího v tom, že dospěl k chybnému závěru, že dané řízení bylo ze zákona přerušeno prohlášením konkursu, neboť patrně přehlédl, že tento konkurs byl prohlášen na majetek jiné osoby, než je žalovaná. Důsledkem tohoto pochybení pak byla nečinnost ve věci **od 10. 12. 2014**, po vydání pokynu k rozeslání chybného vyrozumění účastníkům o přerušení řízení, **do 26. 5. 2017**, kdy kárně obviněný vydal pokyn k nařízení jednání. Byť se jedná o velmi dlouhé období, vzhledem k tomu, že se nejednalo o typickou nečinnost soudce, ale právě o důsledek zmiňovaného přehlédnutí, navíc za situace, kdy tatáž pohledávka, jež byla předmětem žaloby, byla skutečně žalobcem přihlášena v rámci zmiňovaného insolvenčního řízení s manželem žalované, dospěl kárný soud k závěru, že se nejedná o kárné provinění.

A.12. 13 C 473/2014

[320] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 13. 3. 2015 do 24. 6. 2015, tj. průtah déle než 3 měsíce, od 17. 12. 2015 do 5. 5. 2016, tj. průtah 4,5 měsíce, průtah od 5. 5. 2016 do 9. 8. 2016, tj. průtah 3 měsíce, a od 15. 2. 2017 do 26. 6. 2017, tj. průtah déle než 4 měsíce.

[321] Soudce byl ve věci zcela nečinný od 13. 3. 2015, kdy dal pokyn k vypravení usnesení ze dne 12. 3. 2015, č. j. 13 C 473/2014 – 25, vyzývajícího žalobkyni k doplnění tvrzení v návaznosti na její žádost o osvobození od soudních poplatků, nejméně do 24. 6. 2015 (dle spisu a ISAS spis kanceláři soudcem předložen až dne 30. 6. 2015), kdy činí další úkony v souvislosti s žádostí žalobkyně o osvobození od soudních poplatků.

[322] Soudce byl ve věci zcela nečinný od 17. 12. 2015, kdy dal pokyn k vypravení usnesení ze dne 17. 12. 2015, č. j. 13 C 473/2014 – 63, opětovně vyzývajícího žalobkyni k doplnění tvrzení v návaznosti na její žádost o osvobození od soudních poplatků, do dne 5. 5. 2016, kdy vydává usnesení č. j. 13 C 473/2014 – 116, o částečném osvobození žalobkyně od soudních poplatků. Na žádost žalobkyně o prodloužení lhůty k doplnění tvrzení do 15. 1. 2016 doručenou dne 5. 1. 2016 není soudcem reagováno, doplnění tvrzení je doručeno dne 13. 1. 2016. Již dne 19. 2. 2016 je soudu doručeno podání žalovaného nazvané „urgence jednání“.

[323] Nečinnost následuje též od úkonu dne 5. 5. 2016 (viz výše) do 9. 8. 2016, kdy soudce dal pokyn k vyznačení doložky právní moci na usnesení č. l. 116 a k zaslání výzvy k úhradě soudního poplatku. Výše uvedené nepřiměřené prodlevy mezi jednotlivými úkony soudce vedou k tomu, že až dne 27. 9. 2016 (spis soudci po postoupení místně nepřislušným soudem prvně předložen již dne 29. 12. 2014) dává soudce pokyn k zaslání žaloby spolu s kvalifikovanou výzvou k vyjádření žalovanému. Soudce současně vykazuje neznalost spisu, když žalobu s vyjádřením nechává zaslat přímo účastníku řízení, ač je ve spise již ode dne 8. 12. 2015 (č. l. 62) založena plná moc jeho právního zástupce.

[324] Soudce dále vykazuje nečinnost v období od 15. 2. 2017, kdy dal pokyn k dotazu na stav řízení vedeného pod sp. zn. 11 C 242/2014 u Okresního soudu v Uherském Hradišti, do 26. 6. 2017, kdy dal pokyn k vyžádání rozsudku ve věci sp. zn. 11 C 242/2014 od Okresního soudu v Uherském Hradišti a současně také k odpovědi na dotaz žalovaného na stav řízení doručení dne 15. 6. 2017.

[325] **Kárně obviněný:** Uznává, že dne 13. 3. 2015 dal pokyn k vypravení usnesení ze dne 12. 3. 2015, kterým byla žalobkyně vyzvána k doplnění tvrzení v návaznosti na její žádost o osvobození od SOP. K tomu jí byla poskytnuta lhůta 10 dnů. Právní zástupce žalobkyně výzvu obdržel dne 13. 3. 2015, dne 16. 3. 2015 byl soudu doručen vyplněný formulář s doklady o majetkových poměrech. Následně byl dán dne 24. 6. 2015 pokyn kanceláři směřující k dalšímu zjištění majetkových poměrů potřebných k rozhodnutí o žádosti o osvobození. Kárně obviněný proto nesouhlasí s tvrzeným průtahem delším než tři měsíce. V daném případě se snažil úkon realizovat v přiměřené lhůtě, bylo třeba řádně prostudovat podklady předložené žalobkyní k osvobození od SOP. Úkon byl realizován jen několik dnů po lhůtě, která byla stanovena vedením soudu. V uvedeném období také měl v senátě 13 C v březnu až červnu 2015 ještě v průměru v každém měsíci 309 spisů nedodělků společně s postagendou a rovněž napadajícími spisy EXE. Spis se tak snažil zpracovávat v přiměřených lhůtách.

[326] S tvrzeným průtahem od 17. 12. 2015 do 5. 5. 2016 tak, jak je mu v uvedeném rozsahu vytýkáno, nemůže kárně obviněný zcela souhlasit, a to s ohledem na skutečnost, že dne 17. 12. 2015 byl dán pokyn k rozeslání usnesení - doplnění údajů k žádosti o osvobození od soudních poplatků. Žalobkyně podáním ze dne 5. 1. 2016, které bylo doručeno soudu téhož

pokračování

dne, požádala o prodloužení lhůty k doplnění do 15. 1. 2016. Dne 13. 1. 2016 žalobkyně podání doplnila. Dne 28. 4. 2016 byl spis předán asistence Mgr. H., která následně spis vrátila s připraveným usnesením dne 6. 5. 2016, což představuje cca dva pracovní týdny. Posouzení, zda v daném případě k průtahu došlo či nikoliv, ponechává kárně obviněný na úvaze kárného senátu.

[327] S tvrzeným průtahem v období od 5. 5. 2016 do 9. 8. 2016 kárně obviněný nesouhlasí, když dne 6. 5. 2016 byl dán pokyn kanceláři k vypravení usnesení ze dne 5. 5. 2016 (částečné osvobození od SOP). Usnesení bylo doručeno zást. žalobkyně dne 10. 5. 2016, od tohoto data začala běžet patnáctidenní lhůta k případnému odvolání, jejíž běh byl ukončen dne 26. 5. 2016, kdy usnesení nabylo právní moci. Dne 2. 6. 2016 byl spis předložen soudci. Následně pak skutečně byl dne 9. 8. 2016 dán pokyn k vyznačení doložky právní moci na usnesení č. l. 116 a dále k zaslání výzvy k úhradě SOP z podané žaloby. V mezidobí však kárně obviněný čerpal dovolenou, a to v termínech od 4. 7. do 8. 7. 2016, od 18. 7. do 29. 7. 2016 a dále od 15. 8. do 26. 8. 2016. Úkony se tak snažil realizovat v přiměřených termínech.

[328] S tvrzeným průtahem v období od 15. 2. 2017 do 26. 6. 2017 kárně obviněný nesouhlasí, a to za situace, kdy dne 15. 2. 2017 byl žádán Okresní soud v Uherském Hradišti o sdělení stadia řízení v jejich věci vedené pod sp. zn. 11 C 242/2014. Dne 24. 2. 2017 soud obdržel sdělení, že spis nelze zapůjčit, neboť rozsudek ve věci byl vyhlášen dne 16. 9. 2016, není doposud v právní moci a věc bude následně ve lhůtě 14 dnů předložena odvolacímu soudu. Bylo tak možné předpokládat, že požadované rozhodnutí bude soudu předloženo s delším časovým odstupem. Ve dnech 12. 6. 2017 až 23. 6. 2017 pak kárně obviněný čerpal dovolenou. Téměř ihned po jejím ukončení byl učiněn další dotaz na Okresní soud v Uherském Hradišti ohledně stavu řízení v jejich věci sp. zn. 11 C 242/2014. Zároveň soud reagoval na dotaz ohledně stavu řízení adresovaný zdejšímu soudu ze strany žalovaného dne 15. 6. 2017, tj. v době, kdy soudce čerpal dovolenou. Bylo tedy postupováno ve snaze dodržet přiměřené lhůty.

[329] Na tvrzené pochybení před datem 6. 6. 2016 kárně obviněný nebyl upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016.

[330] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že se jednalo o žalobu na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 1 686 475 Kč. Pokynem ze dne 13. 3. 2015 nechal kárně obviněný rozeslat usnesení ze dne 12. 3. 2015, č. j. 13 C 473/2014 – 25, s žádostí o doplnění tvrzení ve vztahu k žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků. Požadovaný přípis byl soudu doručen dne 16. 3. 2015 a soudci byl předán dne 17. 3. 2015. Ve dnech 8. 4. a 9. 4. 2015 se spis nacházel na nahlížení a následně byl u soudce dle zápisu ve spise i záznamu o jeho pohybu až do 30. 6. 2015, kdy byl kanceláři předán pokyn ze dne 24. 6. 2015 s výzvou k doplnění údajů žádosti pro přiznání osvobození od soudních poplatků.

[331] Následují další úkony soudce ve věci a dne 21. 12. 2015 předává kanceláři usnesení s žádostí o další doplnění informací k žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků ze dne 17. 12. 2015, č. j. 13 C 473/2014 - 63. Dne 5. 1. 2016 byla soudu doručena žádost o prodloužení lhůty k poskytnutí informací nejlépe do 15. 1. 2016, na což nebylo reagováno. Dle záznamu o pohybu spisu se do 14. 1. 2016 spis nacházel na lhůtě. Dne 13. 1. 2016 bylo soudu doručeno podání s doplněním požadovaných informací, jež je zažurnalizováno na č. l. 69 – 112 (cca 43 stran). Hned za tímto podáním se nalézá „urgence jednání“ ze strany žalovaného ze dne 19. 2. 2016. Dle záznamu o pohybu spisu jej má soudce u sebe od 14. 1. 2016 do 28. 4. 2016, kdy je předán asistentce soudce Mgr. H. Usnesení o částečném osvobození od soudních poplatků ze dne 5. 5. 2016, č. j. 13 C 473/2014 – 116, je kanceláři předáno dne 6. 5. 2016.

[332] Uvedené usnesení bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 10. 5. 2016. Dle pokynu měl být spis na lhůtě 15 dní od doručení, ovšem kárně obviněnému byl předán až dne 2. 6. 2016. Pokyn

k vyznačení právní moci usnesení a k zaslání usnesení k uhrazení poměrné části soudního poplatku ze dne 9. 8. 2016 byl kanceláři předán dne 10. 8. 2016.

[333] Následně soudce činil další úkony v řízení. Dne 15. 2. 2017 proběhlo jednání, na němž soud ověřil existenci řízení vedeného u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod sp. zn. 11 C 242/2014, jehož výsledek může mít vliv na projednávanou věc. Jednání bylo odročeno na neurčito za účelem seznámení se s rozhodnutím Okresního soudu v Uherském Hradišti. Dne 16. 2. 2017 předává soudce kanceláři pokyn ke zjištění stavu řízení u Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 15. 2. 2017. Dne 24. 2. 2017 byl soud informován, že rozsudek OS Uherské Hradiště ze dne 16. 9. 2016, č. j. 11 C 242/2014 – 131, dosud není v právní moci a žalobkyně v dané věci podala odvolání. Věc bude během 14 dní předložena odvolacímu soudu. Spis byl předložen soudci dne 9. 3. 2017 a ve dnech 12. 4. 2017 a 13. 4. 2017 do něj bylo nahlíženo. Ve spise následují další listiny zaslané účastníky. Dne 15. 6. 2017 byl soudu doručen dotaz na stav řízení ze strany žalovaného. Spis byl u soudce až do 27. 6. 2017, kdy kanceláři předal pokyn ze dne 26. 6. 2017 s žádostí o zaslání rozsudku ve věci vedené u Okresního soudu v Uherském Hradišti. Řízení ve věci nebylo k datu vyžádání spisů kárným senátem pravomocně skončeno. Mezi posledními listinami založenými v kopii spisu je odvolání proti rozsudku kárně obviněného ze dne 6. 11. 2017, č. j. 13 C 473/2014 – 225.

[334] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** bylo toto odvolání předloženo Městskému soudu v Praze dne 18. 6. 2018.

[335] **Hodnocení:** Pokud jde o námitku udělení výtky za daná období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 13 C 473/2014 nebyl předmětem této výtky, nicméně první vytýkaná nečinnost měla trvat od 13. 3. 2015 do 24. 6. 2015, přičemž kontrola senátu kárně obviněného předcházející zmiňované výtce byla provedena v dubnu 2016. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k tomuto vytýkanému skutku kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

[336] Druhou vytýkanou nečinnost lze datovat až **od 14. 1. 2016**, kdy byl spis předán soudci s doplněním požadovaných informací od žalobkyně, **do 28. 4. 2016**, kdy byl spis předán asistentce Mgr. H. k vypracování usnesení o osvobození od soudních poplatků (tedy **zhruba 3 a půl měsíce**).

[337] Pokud jde o třetí tvrzenou nečinnost kárně obviněného, lze přihlídnout k nečinnosti od předání spisu soudci **dne 2. 6. 2016** do vydání dalšího pokynu **dne 9. 8. 2016** (cca **2 měsíce**). Zde je však nutné zohlednit také dovolenou, kterou si kárně obviněný vybíral od 2. do 10. 7. 2016, od 16. do 31. 7. 2016 (včetně víkendů a státních svátků), tedy 13 pracovních dní.

[338] Poslední vytýkané období nelze soudci vůbec klást za vinu, neboť je zřejmé, že čekal na pravomocné skončení souvisejícího řízení u Okresního soudu v Uherském Hradišti a vzhledem k informacím, které od tohoto soudu koncem února 2017 obdržel (spis by teprve předložen odvolacímu soudu), by bylo zbytečné dotazovat se na stav daného řízení dříve než v červnu 2017.

[339] Ze dvou shledaných období nečinnosti pouze jedna mírně přesahuje obecně tolerovanou prodlevu 3 měsíců a i vzhledem k tomu, že věc následně byla alespoň nepravomocně skončena, obě období ani ve své kumulaci nedosahují intenzity kárného provinění.

pokračování

A.13. 54 EXE 3062/2010

[340] **Kárná navrhovatelka:** ve věci se kumulují průtahy: od 10. 9. 2015 do 11. 8. 2016, tj. průtah 11 měsíců, od 19. 2. 2016 do 24. 5. 2017, tj. průtah déle než 15 měsíců, od 9. 7. 2015 do 8. 8. 2017, tj. průtah téměř 25 měsíců.

[341] Převážnou část úkonů v rozhodném období činili ve věci asistenti soudce, přičemž z jejich práce se spisem je zřejmá naprostá absence vedení a dohledu soudce. Soudce učinil v uvedeném období od 9. 9. 2015 do 8. 8. 2017 pouze 4 úkony ve věci – 1. dne 27. 10. 2015 (pokyn k zaslání odvolání oprávněných do usnesení ze dne 15. 7. 2015, č. j. 54 EXE 3062/2010 – 131, protistraně), 2. dne 30. 12. 2015 (předkládací zpráva k odvolání do usnesení ze dne 15. 7. 2015, č. j. 54 EXE 3062/2010 - 131 o povolení odkladu exekuce) 3. dne 24. 5. 2017 (pokyn k rozeslání usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2016, č. j. 19 Co 3/2016 – 170, a přípis povinnému) a 4. dne 8. 8. 2017 (nařízení ústního jednání k návrhu povinného na zastavení exekuce). Soudce měl dle ISAS spis u sebe v období, za něž jsou vytýkány průtahy, od 27. 7. 2015 do 29. 10. 2015, od 30. 10. 2015 do 4. 1. 2016, od 8. 2. 2017 do 15. 2. 2017, od 22. 2. 2017 do 10. 4. 2017, od 11. 4. 2017 do 25. 5. 2017, od 12. 6. 2017 do 3. 8. 2017 a dne 7. 8. 2017. Za uvedené období učinil pouze 4 úkony, viz výše.

[342] První průtah od 10. 9. 2015 do 11. 8. 2016 spočíval v absolutní nečinnosti soudce ve vztahu k návrhu oprávněných na rozšíření exekuce dle podání doručeného soudu dne 9. 9. 2015. Dalšímu trvání průtahů zabránili sami oprávnění, kteří podáním doručeným soudu dne 11. 8. 2016 (č. l. 206) vzali svůj návrh na rozšíření exekuce zpět s tím, že tento nárok již uplatnili samostatně. Na délce průtahů se mohla podílet skutečnost, že kancelář po doručení návrhu na rozšíření exekuce netrvala na předložení spisu soudcem, který měl spis v době doručení uvedeného podání u sebe. Návrh tak nebyl po doručení řádně zažurnalizován do spisu. Soudci bylo podání po doručení předáno dle sdělení vedoucí kanceláře H. K., do spisu však zažurnalizováno po dobu trvání průtahů nebylo. Až do upozornění místopředsedkyně soudu bylo podání ze dne 9. 9. 2015 volně mezi opisy. Podání bylo doručeno do datové schránky, bylo zjištělné též náhledem do ISAS.

[343] Druhý průtah od 19. 2. 2016 do 24. 5. 2017 spočíval v nepřiměřené lhůtě pro zaslání usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2016, č. j. 19 Co 3/2016 - 170, kterým bylo k odvolání oprávněných zrušeno usnesení ze dne 15. 7. 2015, č. j. 54 EXE 3062/2010 - 131 (původně č. l. 120), o povolení odkladu exekuce. Dne 18. 2. 2016 byl spis Městským soudem v Praze vrácen s rozhodnutím o odvolání do usnesení na čl. 131. Až dne 30. 1. 2017, v návaznosti na žádost oprávněných doručenou soudu dne 25. 11. 2016 (č. l. 210), byl asistentem soudce dán pokyn k zaslání usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2016, č. l. 170, avšak toliko straně oprávněné. V podání doručeném soudu dne 5. 5. 2017 žádá soudní exekutor o zaslání usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2016, č. l. 170. Dne 10. 5. 2017 je doručena žádost oprávněných o řádné doručení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2016, č. l. 170 všem účastníkům řízení. Až dne 24. 5. 2017 reaguje soudce na doručená podání pokynem k řádnému rozeslání výše uvedeného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2016.

[344] Třetí průtah od 9. 7. 2015 do 8. 8. 2017 způsobil soudce ve věci rozhodnutí o návrhu povinného na zastavení exekuce doručeném již dne 8. 7. 2015 exekutorem. Exekutor v předkládací zprávě nazvané „Předložení věci k rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce“ (č. l. 133), doručené soudu dne 8. 7. 2015 spolu se spisovým přehledem a elektronickým spisem, informoval soud, že o návrhu na odklad exekuce do doby rozhodnutí o návrzích povinného na zastavení exekuce již rozhodl. Soudce se s věcí dostatečně neseznámil a namísto o zastavení exekuce rozhodl usnesením ze dne 15. 7. 2015, č. j. 54 EXE 3062/2010 - 131 (původně č. l. 120), o odkladu exekuce. Po zrušení usnesení o povolení odkladu exekuce k odvolání povinného

Městským soudem v Praze (blíže viz druhý průtah), učinil soudce první úkon směřující k rozhodnutí o zastavení exekuce až dne 8. 8. 2017, kdy nařídil ústní jednání na 11. 10. 2017. Úkonu soudce předcházela návrh oprávněných na určení lhůty k provedení procesního úkonu doručený soudu dne 3. 8. 2017 (č. l. 276) a urgencye nařízení jednání od právního zástupce povinného doručena dne 26. 5. 2017 (č. l. 258). Úkon soudce ze dne 24. 5. 2017 spočívající v přípisu povinnému, zda trvá na návrhu na zastavení exekuce za situace, kdy exekutor vydal oznámení o skončení exekuce ze dne 7. 10. 2015, č. j. 114 EX 519/10 - 091, nelze považovat za úkon směřující k rozhodnutí o návrhu povinného na zastavení exekuce. Uvedený přípis toliko dokládá nedbalou práci soudce se spisem, neboť oznámení o skončení exekuce, které uvádí soudce ve svém dotazu, se vztahuje ke zcela jinému exekučnímu řízení.

[345] Zaviněné vleklé vícečetné průtahy jsou způsobeny nesystematickou prací soudce se spisem, neznalostí spisu soudcem, nedostatečným odborným vedením asistentů soudcem, jakož i absentující kontrolou práce asistentů soudcem. Dalšímu trvání průtahů zabránili v dané věci ve všech třech výše zmíněných případech svou iniciativou sami účastníci řízení. Průtahy byly zjištěny ze stížnosti oprávněných doručené soudu dne 3. 8. 2017. Stížnost byla shledána důvodnou.

[346] V průběhu jednání kárně obviněná soudu sdělila aktuální stav věci, kdy Městský soud v Praze zrušil rozhodnutím č. j. 19 Co 3/2016 - 170 rozhodnutí kárně obviněného s tím, že velmi pregnantně sdělil, co s tímto spisem má JUDr. K. dělat. Dne 31. 5. 2018 došla do spisu námitka podjatosti, neboť ač místopředsdkyně Mgr. M. JUDr. K. upozorňovala na problematiku doručování v dané věci, v nedůslednosti i nadále pokračoval a advokát matky, která zastupuje své nezletilé děti ve vymáhání výživného, se o jednom z úkonů dozvěděl pouze z aplikace „Infosoud“, což sděluje ve své námitce podjatosti, a má za to, že již není možné, že by to pramenilo pouze z nepozornosti. Soustavně mu není doručováno, je mu doručováno na úplně jinou adresu, anebo matce na adresu trvalého bydliště, i když sdělila doručovací adresu. Tuto **námítku podjatosti ze dne 31. 5. 2018** kárná navrhovatelka předložila soudu během jednání a tato listina byla provedena k důkazu.

[347] K této věci kárná navrhovatelka předložila rovněž **stížnost ze dne 1. 8. 2017 vedenou pod sp. zn. 39 St 28/2017** na průtahy v tomto řízení, jež byla společně s příslušným správním spisem rovněž provedena k důkazu. V této stížnosti, jež byla obvodnímu soudu doručena dne 3. 8. 2017, namítají oprávnění v exekučním řízení opakované nedůvodné průtahy ve věci a pochybnosti o řádném vedení spisu. V odpovědi místopředsdkyně soudu byla většina výtek shledána důvodnými. Dále bylo stěžovatelům sděleno, že soudce byl upozorněn na důležitost věci a vyzván ke zjednání nápravy obratem. Spis pak dle tohoto přípisu měl být dále pravidelně sledován, aby se tato nežádoucí situace neopakovala.

[348] **Kárně obviněný:** S tvrzenými průtahy kárně obviněný nesouhlasí. Ze strany soudce byly realizovány úkony ve snaze o jejich provedení ve lhůtách přiměřených i s ohledem na nastavení provedení úkonů vedením soudu, a to tak, jak byl spis kárně obviněnému předkládán. V daném případě je mu vytýkáno, že byly z jeho strany realizovány pouze čtyři úkony. To je sice skutečností, avšak posouzení, zda se jedná o průtah, ponechává na úvaze kárného senátu.

[349] Průtah vytýkaný za období od 10. 9. 2015 do 11. 8. 2016 se vztahuje k návrhu oprávněných doručenému dne 9. 9. 2015, který byl následně vzat zpět podáním na č. l. 206. V tomto případě došlo skutečně k přehlédnutí tohoto podání. Ve spise se nachází řada podání, která jsou poměrně nepřehledná, a je poměrně obtížné se v nich orientovat. Z jakého důvodu nebylo pracováno s návrhem doručeným dne 9. 9. 2015, nedokáže kárně obviněný dle svého vyjádření odpovědět. Je však velice obtížné v takto složité věci EXE do důsledku provádět

pokračování

kontrolu spisu, byť přes aplikaci ISAS. Takto by musel být kontrolován každý spis, za stavu, kdy ročně napadne přes 10 000 věcí.

[350] S tvrzeným průtahem v období od 19. 2. 2016 do 24. 5. 2017 nesouhlasí. Posouzení, zda k tomuto průtahu došlo, či nikoliv a zda za něj odpovídá, ponechává na úvaze kárného senátu. Je pravdou, že usnesení Městského soudu v Praze na č. l. 170 bylo doručeno zdejšímu soudu dne 18. 2. 2016 a rozesláno účastníkům skutečně až na základě pokynu soudce ze dne 24. 5. 2017. Spis však byl předložen dne 18. 2. 2016 asistentu soudce, nikoliv soudci, a to JUDr. S. Následně byl spis vyřizován průběžně asistenty, tj. v období od 18. 2. 2016, a to až do 8. 2. 2017, kdy byl předložen soudci. Asistentům byl dle evidence ISAS předložen dne 8. 4. 2016 (B.), dne 6. 6. 2016 (B.), dne 22. 6. 2016 (B.), dne 23. 6. 2016 (B.), dne 14. 7. 2016 (B.), dne 11. 8. 2016 (B.), dne 28. 11. 2016 (B.), dne 2. 1. 2017 (B.). Asistenti pak dle evidence ISAS realizovali jednotlivé úkony. Skutečnost, že usnesení Městského soudu v Praze na č. l. 170 nebylo doručeno účastníkům, pak mohl kárně obviněný dle svého mínění zjistit až při předložení spisu, tj. po datu 8. 2. 2017. Je pravdou, že tuto skutečnost zjistil následně až na základě žádosti účastníků, která byla soudu doručena dne 10. 5. 2017. Na to pak reagoval dne 24. 5. 2017, tedy po uplynutí 9 pracovních dnů, kdy dal pokyn k rozeslání usnesení.

[351] S tvrzeným průtahem za období od 9. 7. 2015 do 8. 8. 2017, kdy je mu kladeno zavínou, že nerozhodl o návrhu povinného na zastavení exekuce, který byl soudu doručen již dne 8. 7. 2015, rovněž nemůže kárně obviněný zcela souhlasit, a to za situace, kdy nejprve bylo nutné rozhodnout o návrhu na odklad exekuce, který byl soudu doručen dne 6. 5. 2015. Dne 12. 5. 2015 byl soudci spis předložen. O tomto návrhu bylo rozhodnuto usnesením na č. l. 131 ze dne 15. 7. 2015. Téhož dne byl dán pokyn kanceláři k rozeslání usnesení účastníkům a zároveň byl od Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou žádán spis ve věci sp. zn. 3 C 23/2008. Tento soud byl žádán o ustanovení kolizního opatrovníka oprávněným a bez jeho ustanovení nebylo možné rozhodnout o návrhu na zastavení exekuce. Usnesení o ustanovení opatrovníka bylo soudu doručeno dne 13. 8. 2015, viz č. l. 160 a č. l. 160a, tedy v době, kdy byla soudcem čerpána dovolená (11. až 25. 8. 2015). Následně byla dne 30. 12. 2015 vypracována předkládací zpráva k rozhodnutí o odvolání proti usnesení na č. l. 131 a spis byl dne 5. 1. 2016 doručen Městskému soudu v Praze k rozhodnutí. Z Městského soudu v Praze se vrátil dne 18. 2. 2016 s usnesením na č. l. 170 a byl předložen téhož dne asistentu (S.), v referátu asistentů pak byl rovněž v období následném, jak je uvedeno v předchozím odstavci, a to až do 8. 2. 2017, kdy byl předložen soudci. Následně byl realizován úkon dne 24. 5. 2017 na č. l. 256. Ve dnech 12. 6. až 23. 6. a ve dnech 20. 7. až 4. 8. 2017 pak byla čerpána dovolená. Je skutečností, že dne 8. 8. 2017 bylo ve věci nařízeno jednání na 11. 10. 2017.

[352] V převážné většině období, které je v tomto případě kárně obviněnému kladeno za vinu, tak byl spis v referátu asistentů. Ze strany asistentů pak byly realizovány úkony, dle jeho názoru v pokud možno přiměřených časových intervalech. Ve vztahu k době, po kterou byl spis u asistentů, odkazuje na odůvodnění, jak je uvedeno ve druhém odstavci jeho vyjádření k tomuto spisu. V průběhu jednání pak obhájce kárně obviněného uvedl, že kárně obviněný nastoupil do systému exekuční agendy, který již běžel tak, že soudci se dostával spis, aniž by mohl ovlivnit, kdy k němu přijde. Spis byl kanceláři předkládán, aniž by soudce věděl, co se s ním před tím dělo. U asistentů mohl být právě tak týden jako měsíce a ze spisů byly soudcem vyřizovány pouze ty, kde jsou lhůty a neodkladné úkony, přičemž tam žádná pochybení nebyla zjištěna.

[353] Na pochybení před datem 6. 6. 2016 nebyl kárně obviněný upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn 39 Spr 383/2016.

[354] Co se týče aktuálního stavu věci, uvedl kárně obviněný, že nezletilým oprávněným byl ustanoven opatrovník, a tedy matka ani její advokát již nejsou účastníky řízení, tudíž i námitka

podjatosti byla podána někým, kdo není účastníkem. Kárně obviněnému pak bylo vyčteno i nesprávné označení opatrovníka nezletilých účastníků řízení. Na dotaz předsedy senátu uvedl, že v rámci exekučního řízení oběma stranám většinou doručuje prostřednictvím exekutora, pouze v některých případech přímo.

[355] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že se jedná o návrh na nařízení exekuce na základě předběžné vykonatelnosti rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 23. 7. 2010, č. j. 3 C 23/2008 – 440, kterým byla žalovanému (povinnému) uložena povinnost hradit výživné na dvě nezletilé děti a uhradit dluh na tomto výživném. Dle záznamu o pohybu spisu byly ve spise činěny úkony převážně asistenty kárně obviněného.

[356] Povinný v řízení podal dne 20. 4. 2015 návrh na zastavení exekuce a zrušení exekučních příkazů. Přílohy k návrhu byly soudu doručeny dne 21. 4. 2015. Na č. l. 110 se nachází pokyn asistentky k zaslání podkladů exekutorovi k rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce, který byl kanceláří předán dne 23. 4. 2015.

[357] Dne 5. 5. 2015 byl soudu doručen další návrh povinného, tentokrát se spolu s dalšími návrhy jednalo především o návrh na odklad exekuce dle § 54 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, v relevantním znění (dále jen „exekuční řád“), do doby rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce, neboť výsledek by měl dopady do vedeného exekučního řízení. Dne 13. 5. 2015 pak povinný zaslal soudu písemnost nazvanou „*Oprava podání a doplnění podání ze dne 20. 4. 2015*“. Dne 12. 5. 2015 byl dle záznamu o pohybu spisu spis poprvé předložen soudci, u něhož byl až do 16. 7. 2015. Prvním jeho úkonem ve věci bylo vydání usnesení ze dne 15. 7. 2015, č. j. 54 EXE 3062/2010 – 131 (původně 120), o odložení exekuce, neboť s ohledem na tvrzení povinného bude exekuce zastavena. Toto usnesení kárně obviněný předal kanceláři k vypravení dne 16. 7. 2015 a zároveň vydal pokyn k vyžádání spisu Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou sp. zn. 3 C 23/2008 a k žádosti opatrovníckému oddělení uvedeného soudu k ustanovení kolizního opatrovníka oprávněným nezletilým, k čemuž měl být připojen také návrh ze dne 20. 4. a jeho doplnění ze dne 11. 5. 2015. Nutnost ustanovení opatrovníka oprávněným v daném usnesení o odkladu exekuce kárně obviněný nezmiňuje. Až za usnesením a tímto pokynem je zažurnalizována listina doručená soudu dne 8. 7. 2015, obsahující informaci, že sám exekutor do doby rozhodnutí o zastavení exekuce rozhodl usnesením na č. l. 162 exekučního spisu o odkladu exekuce.

[358] Dne 1. 8. 2015 bylo soudu doručeno odvolání proti usnesení soudu o odložení exekuce, dne 9. 9. 2015 byl pak soudu doručen přípis s návrhem oprávněných na rozšíření exekuce a dne 13. 8. 2015 bylo soudu doručeno usnesení OS Rychnov nad Kněžnou ze dne 17. 7. 2015, č. j. 0P 135/2013 – 393, o ustanovení kolizního opatrovníka oprávněných v exekučním řízení. Kárně obviněný měl dle záznamu o pohybu spisu spis u sebe v této době od 27. 7. 2015 do 29. 10. 2015. Znovu měl pak spis u sebe od 30. 10. 2015 do 4. 1. 2016, neboť dne 5. 1. 2016 byl spis předložen městskému soudu k rozhodnutí o odvolání. Zda se podání ze dne 9. 9. 2015 nacházelo ve spise, není ze záznamů o pohybu spisu zřejmé.

[359] Městský soud v Praze rozhodl usnesením ze dne 8. 2. 2016, č. j. 19 Co 3/2016 – 170, o odvolání tak, že usnesení obvodního soudu o odkladu exekuce zrušil na základě nepřezkoumatelnosti, neboť soud vycházel pouze z tvrzení povinného bez zřetele k tomu, co povinný ke svým tvrzením dokládá, a bez zjištění stanoviska oprávněných, což je o to závažnější, jestliže se jedná o výživné pro nezletilé. Soud navíc musí nejdříve zjistit, zda o tomtéž návrhu povinného nerozhodl již soudní exekutor a případně s jakým výsledkem. Spis byl vrácen obvodnímu soudu dne 18. 2. 2016 a předložen asistentu soudce, který činil ve věci další úkony, přičemž se jednalo o dohledání připojeného spisu Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou,

pokračování

ve věci vedené pod sp. zn. 3 C 23/2008, jež nebyl vrácen odvolacím soudem, a o jeho zaslání zpět soudu, který věc vedl.

[360] Dne 7. 6. 2016 byl soud exekutorem upozorněn na skutečnost, že právní účinky odložení exekuce stále trvají a dne 9. 8. 2016 bylo soudu zasláno usnesení soudního exekutora ze dne 22. 5. 2015 o odkladu exekuce do doby rozhodnutí o jejím zastavení. V této době byl spis předkládán dle záznamu o jeho pohybu pouze asistentovi.

[361] Dne 11. 8. 2016 pak bylo soudu doručeno zpětvzetí návrhu na rozšíření exekuce ze dne 9. 9. 2015, neboť již o této části bylo rozhodnuto v samostatném řízení. Opět bylo předloženo pouze asistentovi.

[362] Dne 25. 11. 2016 byla soudu doručena žádost oprávněných o zaslání usnesení městského soudu ze dne 8. 2. 2016, č. j. 19 Co 3/2016 – 170 (č. l. 210). Dle záznamu po pohybu spisu byl spis u asistenta v období od 28. 11. 2016 do 29. 12. 2016, kdy byl předán k nahlížení, jež proběhlo dne 2. 1. 2017. Na č. l. 212 spisu se pak nachází pokyn asistenta soudce k zaslání požadovaného usnesení pouze právnímu zástupci oprávněných a k předložení soudci k rozhodnutí, jež byl předán kanceláři dne 1. 2. 2017. Dne 8. 2. 2017 byl spis dle záznamu o jeho pohybu předán soudci.

[363] Dne 20. 2. 2017 byl soudu doručen přípis soudního exekutora, kterým informuje soud o svém rozhodnutí o částečném zastavení exekuce na základě rozhodnutí Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou o úpravě výživného a zároveň se dotazuje na stav vyřízení návrhu na zastavení exekuce ze dne 20. 4. 2015. Dne 14. 3. 2017 byla soudu doručena replika povinného k vyjádření oprávněných týkající se návrhu na zastavení exekuce. Dne 5. 5. 2017 byla soudu zaslána žádost soudního exekutora o vyznačení právní moci zrušujícího usnesení městského soudu. Mezi tím byla soudu doručena také žádost oprávněných o řádné doručení zrušujícího usnesení městského soudu. V dané době měl spis dle záznamu o jeho pohybu u sebe soudce, vyjma období 15. 2. – 22. 2. 2017 a 10. 4. – 11. 4. 2017 z důvodu nahlížení do spisu. Dne 25. 5. 2017 předal soudce kanceláři k vypravení pokyn ze dne 24. 5. 2017 k zaslání zrušujícího usnesení Městského soudu v Praze účastníkům prostřednictvím exekutora a k dotazu na zástupce povinného, zda trvá na návrhu na zastavení exekuce, jestliže exekutor vydal oznámení o skončení exekuce.

[364] Dne 26. 5. 2017 byla soudu doručena urgence nařízení jednání ze strany povinného a dne 3. 8. 2017 je soudu doručen návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze strany oprávněných. V tomto období měl kárně obviněný spis u sebe vyjma období od 25. 5. - 2. 6. 2017 z důvodu nahlížení do spisu. Následně byl spis na lhůtě do 12. 6. 2017. Od 3. 8. 2017 do 7. 8. 2017 byl spis prověřován z důvodu stížnosti ze dne 3. 8. 2017 na průtahy v řízení, jež byla shledána důvodnou (viz přehled listinných důkazů). Pokyn k nařízení jednání ze dne 8. 8. 2017 byl kanceláři předán tentýž den. Před zasláním kopie spisu kárnému senátu bylo nařízeno jednání na 24. 1. 2018.

[365] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** kárného soudu bylo ve věci nařízeno jednání na 8. 8. 2018.

[366] **Hodnocení:** Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 54 EXE 3062/2010 nebyl předmětem této výtky.

[367] Kárně obviněnému není vytýkána absolutní nečinnost v exekučním řízení jako takovém, ale jeho prodlení při rozhodování o konkrétních návrzích povinného a oprávněného v této věci.

[368] Pokud jde o první takové vytýkané prodlení, je zjevné, jak kárně obviněný sám doznal, že přehlédl návrh oprávněných na rozšíření exekuce doručený soudu dne 9. 9. 2015 a vůbec o něm až do zpětvzetí tohoto návrhu dne 11. 8. 2016 nerozhodl, ačkoliv měl spis v dané době u sebe. Toto pochybení, vzhledem k délce prodlení (**od 10. 9. 2015 do 11. 8. 2016**) a k poměrně závažným důsledkům pro oprávněné, má intenzitu kárného provinění.

[369] Druhé vytýkané pochybení má spočívat v prodlení s doručením odvolacího rozhodnutí stranám. Je nesporné, že spis byl odvolacím soudem vrácen dne 19. 2. 2016 (pátek), a odvolací rozhodnutí bylo zasláno účastníkům až na základě pokynu kárně obviněného ze dne 24. 5. 2017 (tj. po více než 15 měsících). Kárný soud má ovšem za to, že kárně obviněný nemůže v exekuční agendě nést kárnou odpovědnost za prodlení a jiná pochybení způsobená jeho asistenty. Kárné provinění je založeno na odpovědnosti za zavinění, přičemž při zohlednění nejen počtu exekučních věcí, které měl kárně obviněný v dané době přiděleny, ale také s ohledem na jeho přetrvávající zatížení civilní agendou a na praxi, která je na exekučních odděleních daného soudu zavedena (exekuční spisy jsou předkládány soudci až v okamžiku, kdy v nich má něco osobně vykonat, jinak s nimi pracují asistenti), nemohl kárně obviněný své asistenty při výkonu exekuční agendy kontrolovat tak, aby bylo možné obdobným prodlením či jiným pochybením asistentů předejít.

[370] Nečinnost tedy lze počítat až **od 8. 2. 2017**, kdy byl spis dle záznamu o jeho pohybu předán soudci, **do 24. 5. 2017**, což činí **3 a půl měsíce**. Takové prodlení samo o sobě nemá intenzitu kárného provinění, zvláště s ohledem na to, že spis byl od 15. 2. do 22. 2. 2017 a od 10. 4. do 11. 4. 2017 na nahlížení a že kárně obviněný ve dnech 31. 3., 21. 4., 2. 5. a 6. 5. 2017 čerpal dovolenou.

[371] Pokud jde o třetí vytýkané pochybení, jež má spočívat v prodlení s úkonem směřujícím k rozhodnutí o zastavení exekuce, lze sice souhlasit s kárnou navrhovatelkou, že kárně obviněný zbytečně rozhodoval o návrhu na odklad exekuce za situace, kdy o tomto odkladu již rozhodl soudní exekutor, nicméně je nutné také zohlednit, že kárně obviněný vyčkával rozhodnutí o ustanovení kolizního opatrovníka, které bylo soudu doručeno dne 13. 8. 2015. Následně bylo proti jeho usnesení o odkladu exekuce podáno odvolání, a tedy byl povinen věc předložit odvolacímu soudu. Prodlení kárně obviněného lze v souladu s výše uvedeným v daném případě počítat až od **8. 2. 2017**, kdy byl spis kárně obviněnému znovu předložen. Další úkony soudu, které se následně týkaly zejména doručování zrušujícího rozhodnutí odvolacího soudu ve věci odkladu exekuce, dle názoru kárného soudu již nebránily kárně obviněnému činit úkony směřující k rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce. Nelze zohlednit ani dobu potřebnou k vyjádření povinného k věci, neboť dotaz kárně obviněného se skutečně týkal jiného exekučního řízení. Nečinnost soudce ve vztahu k rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce trvala **do 3. 8. 2017**, neboť je zde nutné zohlednit dobu, kdy byl spis na kontrole z důvodu prověření stížnosti na průtahy, tedy období od 3. 8. do 7. 8. 2017. Dne 8. 8. 2017 pak již soudce učinil úkon směřující k rozhodnutí o předmětném návrhu. Prodlení tedy trvalo **od 8. 2. 2017 do 3. 8. 2017**, což je doba dostatečně dlouhá na to, aby měla intenzitu kárného provinění, a to i v případech zohlednění intervalů, kdy byl spis na nahlížení (zejména od 15. 2. do 22. 2. 2017 a od 10. 4. do 11. 4. 2017), i doby, kdy si kárně obviněný vybíral dovolenou (v daném období 25 dnů).

pokračování

A.14. 54 EXE 3232/2011

[372] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 28. 8. 2015 do 4. 1. 2016, tj. průtah déle než 4 měsíce.

[373] V důsledku nedbalé práce se spisem vydal soudce dne 27. 8. 2015 pod č. j. 54 EXE 3232/2011 – 22 usnesení o částečném zastavení exekuce (co do 10 000 Kč), ačkoliv povinný ve svém podání předloženém exekutorem soudu dne 30. 4. 2015 navrhoval zastavení exekuce jako celku. K odvolání povinného proti uvedenému usnesení, doručenému dne 22. 9. 2015, byl spis s předkládací zprávou datovanou dne 8. 10. 2015 předložen Městskému soudu v Praze, který jej dne 5. 11. 2015 soudci vrátil bez věcného vyřízení s upozorněním ze dne 2. 11. 2015, že je třeba rozhodnout nejprve o zbytku návrhu a teprve poté věc s novou předkládací zprávou opětovně předložit odvolacímu soudu k rozhodnutí o odvolání. Usnesením ze dne 4. 1. 2016, č. j. 54 EXE 3232/2011 – 53, soudce rozhodl o zbytku návrhu povinného. Soudce tedy opětovně nevěnoval věci dostatečnou pozornost, což vedlo k zaviněným průtahům při rozhodování ve věci samé. Průtahům v odvolacím řízení (ohledně rozhodnutí o odvolání ze dne 22. 9. 2015 do usnesení ze dne 27. 8. 2015, č. j. 54 EXE 3232/2011 - 22) pak vlastní iniciativou zabránil Městský soud v Praze, když dne 15. 3. 2016, dne 5. 4. 2016 a dne 25. 4. 2016 opětovně žádal o předložení spisu. K těmto jeho žádostem byl spis Městskému soudu v Praze dne 6. 5. 2016 zaslán. Městský soud v Praze následně nechal předložit věc svému zápisovému oddělení s odkazem na předchozí předkládací zprávu a poté o odvolání usnesením ze dne 13. 5. 2016, č. j. 62 Co 411/2015 – 83, z vlastní iniciativy rozhodl.

[374] **Kárně obviněný:** Usnesení ze dne 27. 8. 2015 na č. l. 22 o částečném zastavení exekuce bylo vypracováno asistentem. V té době se kárně obviněný s exekuční agendou seznamoval. V rámci počtu spisů této agendy není dle něj možné provádět dokonalou kontrolu každého spisu. S vytýkaným průtahem proto nesouhlasí. Spis se v době zaslání vyjádření kárně obviněného nacházel na Městském soudu v Praze, tudíž se k vytýkaným nedostatkům nemohl konkrétněji vyjádřit. Na pochybení však kárně obviněný nebyl upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn 39 Spr 383/2016.

[375] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že návrh na nařízení exekuce a pověření soudního exekutora ze dne 23. 6. 2011 byl podán na základě vykonatelného výkazu nedoplatek povinného na pojistném na veřejném zdravotním pojištění. O tomto návrhu rozhodla vyšší soudní úřednice. Dne 30. 4. 2015 pověřený exekutor soudu předložil návrh povinného na zastavení exekuce ze dne 6. 4. 2015 a vyjádření oprávněné ze dne 8. 4. 2015. K dotazu soudu exekutor soudu dne 31. 7. 2015 sdělil, že povinný uhradil přímo oprávněnému částku 10 000 Kč a k uvedenému datu zbývá z vymáhaného plnění 70.873,30 Kč uhradit 31.273,30 Kč. Usnesením kárně obviněného ze dne 27. 8. 2015, č. j. 54 EXE 3232/2011 – 22, byla exekuce co do částky 10 000 Kč s odvoláním na plnění povinného zastavena. Z pokynu ze dne 27. 8. 2015 převzatého kanceláří dne 31. 8. 2015 je zřejmé, že koncept usnesení vypracovala asistentka soudce a byl předložen kárně obviněnému ke kontrole a podpisu. Proti tomuto usnesení bylo dne 22. 9. 2015 podáno odvolání. Spis byl na lhůtě do 5. 10. 2015 a dne 14. 10. 2015 byl postoupen k rozhodnutí o odvolání spolu s předkládací zprávou ze dne 8. 10. 2015. Dne 5. 11. 2015 byl spis vrácen obvodnímu soudu bez věcného vyřízení, neboť nebylo rozhodnuto o zastavení celé exekuce, a proto bylo třeba ve zbývajících částech návrhu povinného na zastavení exekuce zamítnout.

[376] Dne 4. 1. 2016 bylo kanceláří předáno usnesení kárně obviněného ze dne 4. 1. 2016, č. j. 54 EXE 3232/2011 – 53, kterým byl doplněn výrok II do usnesení obvodního soudu ze dne 27. 8. 2015, tak, že ve zbývajících částech se návrh povinného na zastavení exekuce zamítá. Dne 9. 2. 2016 bylo soudu doručeno odvolání povinného s tím, že trvá na zastavení exekuce. Dne 15. 3. 2016 žádal městský soud o poskytnutí spisu, což však bylo přípisem asistenta soudce ze dne 24. 3. 2016 odmítnuto, neboť bylo třeba rozhodnout o druhém (opožděném) odvolání

povinného. Dne 24. 3. 2016 bylo vydáno usnesení, č. j. 54 EXE 3232/2011 – 69, kterým bylo odmítnuto druhé odvolání povinného pro opožděnost. Dle záznamu o pohybu spisu kárně obviněný předal spis kanceláři dne 4. 4. 2016 a následně byl spis na lhůtě do 15. 4. 2016 a po té u asistenta do 6. 5. 2016. Na další dvě žádosti městského soudu o předložení spisu ze dne 5. 4. 2016 a 25. 4. 2016 bylo reagováno pokynem asistenta ze dne 5. 5. 2016 k předložení spisu městskému soudu.

[377] U městského soudu byl dán pokyn k zápisu nové obživlé věci pod sp. zn. 62 Co 411/2015. Dne 26. 5. 2016 byl spis obvodnímu soudu vrácen spolu s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2016, č. j. 62 Co 411/2015 – 83, kterým bylo původní odvolání povinného odmítnuto, neboť směřovalo proti původnímu usnesení obvodního soudu o té části jeho návrhu, jíž bylo daným usnesením vyhověno.

[378] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** se spis od 2. 3. 2018 nachází na spisovně.

[379] **Hodnocení:** Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 54 EXE 3232/2011 nebyl předmětem této výtky, nicméně vytýkané prodlení mělo trvat od 28. 8. 2015 do 4. 1. 2016, přičemž kontrola senátu kárně obviněného předcházející zmiňované výtce byla provedena v dubnu 2016. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k tomuto vytýkanému skutku kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

A.15. 54 EXE 3366/2011

[380] **Kárná navrhovatelka:** ve věci se kumulují průtahy; 1. průtah od 8. 6. 2016 do dne podání kárného návrhu dne 15. 11. 2017, tj. průtah 16 měsíců, 2. průtah od 29. 6. 2016 do 21. 8. 2017, tj. průtah více než 13 měsíců, 3. průtah od 16. 12. 2016 do dne podání kárného návrhu dne 15. 11. 2017, tj. průtah 11 měsíců.

[381] První průtah od 8. 6. 2016 do dne podání kárného návrhu způsobil soudce v odvolacím řízení. Usnesením ze dne 17. 5. 2016, č. j. 54 EXE 3366/2011 – 26, byl zamítnut návrh povinného na zastavení exekuce. Usnesení bylo napadeno odvoláním povinného doručeným dne 7. 6. 2016 (č. l. 28) a doplněným dne 15. 6. 2016 (č. l. 42). Spis nebyl do dne podání kárného návrhu předložen s odvoláním povinného na č. l. 28 Městskému soudu v Praze k rozhodnutí, a to ačkoliv byl s předkládací zprávou ze dne 20. 10. 2016 Městskému soudu v Praze předložen k rozhodnutí o jiném, dalším odvolání. Ve spise je na č. l. 43 předkládací zpráva k odvolání do usnesení na č. l. 26, s níž však spis Městskému soudu v Praze předložen nebyl. Vedoucí kanceláře, H. K., k dotazu sdělila, že spis nebyl zaslán Městskému soudu v Praze a byl předložen zpět soudci, neboť předkládací zpráva ze dne 23. 6. 2016 vykazovala vady (vady jsou z předkládací zprávy na č. l. 43 zřejmé - uvedeno, že spis je předkládán s odvoláním na č. l. 71, ač sama předkládací zpráva má teprve č. l. 43; jako datum podání odvolání je uvedeno 15. 6. 2016, avšak skutečné datum podání odvolání bylo 7. 6. 2016, odvolání podané dne 15. 6. 2016 by bylo opožděné). Z ISAS je zřejmé, že spis byl soudci předložen a tento jej měl u sebe od 24. 6. 2016 do 28. 6. 2016 a poté jej předal asistentovi. Předkládací zpráva však nebyla soudcem opravena a spis dosud nebyl předložen k rozhodnutí o odvolání do usnesení na č. l. 26. Soudce byl na průtah upozorněn místopředsedkyní soudu po mimořádné kontrole spisu dne 21. 8. 2017, nápravu prozatím zjednal pouze dílčí, zrušením vyznačené doložky právní moci na usnesení na č. l. 26.

pokračování

[382] Druhý průtah od 29. 6. 2016 do 21. 8. 2017 způsobil soudce ve věci rozhodnutí o námitkách proti příkazu k úhradě nákladů exekuce. Dne 28. 6. 2016 byly soudci předloženy k rozhodnutí námitky povinného do příkazu k úhradě nákladů exekuce vydaného soudním exekutorem JUDr. Jurajem Podkonickým dne 25. 5. 2016 pod č. j. 067 EX 290017/10 - 38, a to spolu s exekučním spisem sp. zn. 067 EX 2902017/10. O námitkách soudce rozhodl až usnesením ze dne 21. 8. 2017, č. j. 54 EXE 3366/2011 - 82, ač exekutor na absenci rozhodnutí o námitkách opakovaně upozorňoval (podáním ze dne 8. 12. 2016 na č. l. 67, podáním ze dne 11. 4. 2017 na č. l. 75, podáním ze dne 11. 8. 2017 na č. l. 79).

[383] Třetí průtah ve věci soudce způsobil tím, že od vrácení spisu dne 15. 12. 2016, po částečném zrušení usnesení ze dne 12. 10. 2016, č. j. 54 EXE 3366/2011 - 57, usnesením Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2016, č. j. 72 Co 459/2016 - 71, nečiní ve věci úkony směřující k opětovnému rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce doručeném dne 21. 6. 2016. Zaviněné průtahy jsou způsobeny nesystematickou prací soudce se spisem a opět též neznalostí spisu.

[384] **Kárně obviněný:** Pokud jde o tvrzený průtah od 8. 6. 2016 do dne podání kárného návrhu, kárně obviněný nezpochybňuje skutečnosti, které jsou mu kladeny za vinu, spis nebyl prozatím předložen k rozhodnutí o odvolání, když v mezidobí byly řešeny další procesní návrhy, a je skutečností, že v tomto případě došlo z jeho strany k přehlédnutí.

[385] U tvrzeného průtahu od 29. 6. 2016 do 21. 8. 2017 je skutečností, že námitky byly soudu předloženy exekutorem spolu s předkládací zprávou dne 28. 6. 2016, soudci byly k rozhodnutí předloženy až dne 10. 7. 2017 a dne 21. 8. 2017 o nich bylo rozhodnuto usnesením ze dne 21. 8. 2017 na č. l. 19. Ve dne 20. 7. až 4. 8. přitom soudce čerpal dovolenou. Průtah v této věci z hlediska exekučního řádu kárně obviněný nezpochybňuje, na svou obranu však uvádí, že na úseku EXE není možné zcela důsledně a podrobně kontrolovat všechny exekuční spisy za situace, kdy jsou ve velkém množství zpracovávány asistenty. Posouzení tohoto průtahu tak ponechává na zvážení kárného senátu.

[386] S tvrzeným průtahem od 16. 12. 2016 do podání kárného návrhu nesouhlasí, resp. nechává jeho posouzení na úvaze kárného senátu, a to za situace, kdy je pravdou, že spis byl s usnesením Městského soudu v Praze na č. l. 71 vrácen obvodnímu soudu dne 15. 12. 2016. Ve věci však byly průběžně, ať asistentem, či soudcem, činy úkony směřující k tomu, aby bylo možné rozhodnout o návrhu povinného na zastavení exekuce. Jedná se o pokyn pro soudního exekutora na č. l. 73 ze dne 7. 3. 2017, k rozeslání usnesení městského soudu na č. l. 71 účastníkům spolu s výzvou k vyčíslení nákladů exekuce, k jehož splnění byla poskytnuta lhůta 14 dnů. Spis byl lhůtován na 3 týdny. Na to exekutor reagoval podáním doručeným dne 7. 4. 2017, na č. l. 74, v mezidobí bylo rovněž rozhodováno o námitkách proti příkazu k úhradě nákladů exekuce, viz č. l. 82, ze dne 21. 8. 2017. Dne 24. 8. 2017 exekutor soudu sdělil (č. l. 84), že usnesení na č. l. 71 je doručováno účastníkům. Následně byly doručenky soudu předloženy spolu s podáním exekutora dne 7. 9. 2017. Spis byl naposledy předložen soudci dne 6. 11. 2017.

[387] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že návrh na nařízení exekuce podaný dne 28. 6. 2011 byl opřen o vykonatelný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7, který oprávněnému přiznal částku nezaplaceného jízdného za přepravu hromadnou dopravou a úhradu nákladů řízení. Dne 20. 5. 2016 bylo kanceláři k vypravení předáno usnesení ze dne 17. 5. 2016, č. j. 54 EXE 3366/2011 - 26, kterým byl zamítnut návrh povinného na zastavení exekuce ze dne 23. 3. 2016. Dne 7. 6. 2016 bylo soudu doručeno odvolání povinného proti tomuto usnesení. V žádosti asistenta ze dne 9. 6. 2016, aby exekutor soudu předložil doručenky, je zmíněno, že žádost byla zaslána z důvodu podání odvolání. Dne 15. 6. 2016 je soudu doručeno doplnění odvolání (č. l. 42). Na č. l. 43 se nachází předkládací zpráva určená pro Městský soud v Praze,

která vykazuje vady zmiňované kárnou navrhovatelkou, datovaná dnem 23. 6. 2016, s pokynem asistenta ze stejného dne k předložení soudci k podpisu. Soudci byla dle záznamu o pohybu spisu zpráva předložena dne 24. 6. 2016 a dne 28. 6. 2016 byl spis vrácen asistentovi soudce.

[388] Ve spise se dále nacházejí listiny zaslané soudu exekutorem dne 28. 6. 2016 k rozhodnutí o námitkách proti příkazu k úhradě nákladů exekuce a ze dne 1. 7. 2016 k rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce. Následuje žádost asistenta soudce, aby exekutor zaslal odvolání ze dne 7. 6. 2016, a bylo tak možné odvolání povinného posoudit komplexně s ohledem na doplnění tohoto odvolání dne 15. 6. 2016. Soudní exekutor však soudu zasílá námitku povinného ze dne 6. 6. 2016.

[389] Dne 12. 9. 2016 je vydán pokyn asistenta k předání usnesení ze dne 12. 9. 2016, č. j. 54 EXE 3366/2011 - 57, kterým se zamítá návrh na zastavení a odklad exekuce, soudci k podpisu. Proti tomuto usnesení bylo dne 29. 9. 2016 podáno odvolání a to bylo s předkládací zprávou ze dne 20. 10. 2016 předloženo městskému soudu k rozhodnutí dne 25. 10. 2016. Do tohoto okamžiku je spis soudci předkládán pouze k podpisu. K Městskému soudu v Praze je pak zaslán přípis exekutora ze dne 5. 12. 2016, doručený obvodnímu soudu dne 8. 12. 2016, žádající o sdělení stavu rozhodování o námitkách povinného do příkazu k úhradě nákladů exekuce. Usnesení městského soudu ze dne 12. 12. 2016, č. j. 72 Co 459/2016 – 71, kterým bylo zrušeno usnesení obvodního soudu o zamítnutí návrhu na zastavení exekuce, bylo obvodnímu soudu doručeno dne 15. 12. 2016. Exekutorovi bylo usnesení zasláno na základě pokynu VSÚ, předaného kanceláři dne 7. 3. 2017, který zároveň exekutora vyzval k vyčíslení nákladů exekuce. Následně byl spis dán na lhůtu do 12. 4. 2017. Dne 11. 4. 2017 byl soudu doručen přípis vyčísľující náklady exekuce a žádost o sdělení nabytí právní moci usnesení městského soudu.

[390] Na základě pokynu asistenta ze dne 10. 7. 2017 byl spis dle záznamu o jeho pohybu předložen soudci dne 11. 7. 2017 k rozhodnutí o námitkách na č. l. 44 a k novému rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce. Dne 11. 8. 2017 je pak soudu zaslána další žádost exekutora o sdělení stavu rozhodování o námitkách. Usnesením ze dne 21. 8. 2017, č. j. 54 EXE 3366/2011 – 82, kárně obviněný rozhodl o námitkách povinného a spolu s pokynem k rozeslání dal pokyn k vyžádání doručenek ke zrušujícímu usnesení městského soudu. Z kopie spisu ovšem není zřejmé datum pokynu. Doručenky byly soudu zaslány dne 8. 9. 2017 a spis byl soudci předložen dne 11. 9. 2017. Ze záznamu o pohybu spisu vyplývá, že v období od 3. do 6. 11. 2017 byl spis předán ke kontrole, na jejímž základě byl podán kárný návrh.

[391] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** byl spis odeslán městskému soudu dne 25. 5. 2018, a to z důvodu zdržení způsobeného nevyznačením čísel jednacích.

[392] **Hodnocení:** Pokud jde o první vytýkané pochybení spočívající v nepředložení odvolání proti usnesení ze dne 17. 5. 2016, č. j. 54 EXE 3366/2011 – 26, ani kárně obviněný nezpochybňuje, že toto podání přehlédl, což mělo za následek velmi výrazné prodlení s předložením odvolání nadřízenému soudu, resp. do dne podání kárného návrhu (**15. 11. 2017**) odvolání předloženo nebylo. Za tuto skutečnost lze kárně obviněného činit odpovědným přinejmenším od **24. 6. 2016**, kdy mu byl spis předložen ke kontrole (vadné) předkládací zprávy k tomuto odvolání. Toto výrazné prodlení je i z hlediska svých následků třeba považovat za kárné provinění.

[393] Pokud jde o druhé vytýkané prodlení s rozhodnutím o námitkách povinného proti příkazu k úhradě nákladů exekuce, je třeba opět konstatovat, že ačkoliv nelze kárně obviněnému soudci přičítat prodlení na straně jeho asistentů, v každém případě se mohl dozvědět o tom,

pokračování

že je třeba i o těchto námitkách rozhodnout, dne **12. 9. 2016**, kdy mu bylo předloženo k podpisu usnesení o zamítnutí návrhu na zastavení a odklad exekuce. Přesto bylo o těchto námitkách rozhodnuto, po opakovaných urgencích exekutora, až dne **21. 8. 2017**. Ačkoliv se v mezidobí soudce i asistent zabývali také dalšími podáními a spis byl mj. rovněž po určitou dobu u odvolacího soudu, takto výrazné prodlení s rozhodnutím o daném návrhu již je třeba považovat za kárné provinění, zvláště pak za situace, kdy podle § 88 odst. 3 exekučního řádu je soud povinen o námitkách proti příkazu k úhradě nákladů exekuce rozhodnout ve lhůtě 15 dnů ode dne jejich postoupení exekutorem.

[394] Pokud jde o poslední vytýkané prodlení s opětovným rozhodnutím o návrhu na zastavení exekuce po vrácení spisu se zrušujícím rozhodnutím odvolacího soudu dne 15. 12. 2016, je naopak třeba dát za pravdu kárně obviněnému, že, jak vyplývá z výše uvedené analýzy spisu, on sám i jeho asistent činili v přiměřených intervalech příslušné úkony zejména vůči exekutorovi směřující k tomu, aby o tomto návrhu mohlo být znovu rozhodnuto. Kárný soud zde prodlení, jež by mělo intenzitu kárného provinění, neshledal.

A.16. 54 EXE 3311/2012

[395] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 22. 4. 2016 do 9. 8. 2016, tj. průtah 3,5 měsíce.

[396] Soudci byl dle referátu na rubu č. 1. 19 spisu ve spojení s ISAS dne 22. 4. 2016 předložen spis k rozhodnutí o námitce podjatosti vznesené povinnou v podání doručeném soudu dne 19. 4. 2016. Soudce byl ve věci zcela nečinný až do 9. 8. 2016, kdy usnesením č. j. 54 EXE 3311/2012 - 25 rozhodl, že exekutor není vyloučen z provedení exekuce. Při rozhodnutí soudce vycházel toliko z podání povinné, vyjádření exekutora nebylo třeba, toto nežádal, neboť povinná netvrdila ani neprokazovala skutečnosti, které by odůvodňovaly vyloučení exekutora z exekučního řízení. Rozhodnutí věci v přiměřené lhůtě tak nic nebránilo.

[397] **Kárně obviněný:** S tvrzeným průtahem od 22. 4. 2016 do 9. 8. 2016 kárně obviněný nesouhlasí, neboť ve dnech 4. 7. 2016 až 8. 7. 2016, dále v období od 18. 7. do 29. 7. 2016 čerpal řádnou dovolenou, úkon ve věci se tak snažil učinit v přiměřené lhůtě odpovídající rovněž požadavkům vedení soudu, tj. provedení relevantního úkonu v průběhu tří měsíců.

[398] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že návrh na nařízení exekuce ze dne 1. 6. 2012 byl podán na základě vykonatelného výkazu nedoplateků na veřejném zdravotním pojištění. Dne 19. 4. 2016 byla soudu doručena námitka podjatosti směřující proti soudnímu exekutorovi pověřenému provedením exekuce. Na č. 1. 19 se nachází pokyn k předložení soudci k rozhodnutí o námitkách ze dne 21. 4. 2016. Dle záznamu o pohybu spisu byl spis soudci předložen dne 22. 4. 2016. Ve spise je jako další úkon obsaženo usnesení ze dne 9. 8. 2016, č. j. 54 EXE 3311/2012 – 25, o tom, že soudní exekutor není vyloučen z provedení exekuce. Z kopie spisu není zřetelné, kdy byl pokyn k rozeslání předán kanceláři, dle záznamu o pohybu spisu však soudce odevzdal spis dne 11. 8. 2016. Dle záznamu o pohybu spisu byl spis ve dnech 3. až 6. 11. 2017 předložen ke kontrole, která vyústila v podání kárného návrhu.

[399] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** byl spis na lhůtě do 18. 7. 2018.

[400] **Hodnocení:** Jedná se o nečinnost soudce od předání spisu k rozhodnutí o námitce podjatosti **dne 22. 4. 2016** do rozhodnutí o ní **dne 9. 8. 2016** (tj. cca **3 a půl měsíce**). Je však nutné zohlednit dovolenou, kterou si dle absenčních karet kárně obviněný vybíral ve dnech od 2. do 10. 7. 2016, od 16. do 31. 7. 2016 (včetně víkendů a státní svátků), tedy 13 pracovních

dní. Vzhledem k délce prodlevy i k dovolené kárně obviněného soudce v rámci tohoto období nemá tato nečinnost intenzitu kárného provinění.

A.17. 54 EXE 3056/2013

[401] **Kárná navrhovatelka:** průtah nejméně od 11. 9. 2015 do 30. 12. 2015, tj. průtah 3,5 měsíce, a od 31. 12. 2015 do 8. 4. 2016, tj. průtah déle než 3 měsíce.

[402] Soudci byl spis na pokyn asistenta předložen dne 11. 9. 2015 k rozhodnutí o návrhu na částečné zastavení exekuce dle předkládací zprávy pověřeného exekutora doručené soudu dne 15. 7. 2015. Soudce byl ve věci zcela nečinný až do 30. 12. 2015. Samotný úkon ze dne 30. 12. 2015 lze však považovat za účelový, neboť se jedná o pokyn k dotazu na stav řízení o vypořádání SJM a na sdělení soudu, který řízení vede, ač z přílohy podání na č. l. 35, na jejímž základě soudce dotaz činil, je zřejmé, že řízení o rozvod manželství bylo vedeno u Obvodního soudu pro Prahu 10, a tedy bylo možno předpokládat, že je u téhož soudu vedeno i řízení o vypořádání SJM, a vše potřebné bylo snadno a rychle zjistitelné náhledem do soudního systému či zadáním pokynu kanceláři. Od 31. 12. 2015 (následující den po pokynu k dotazu) do 8. 4. 2016, kdy soudce nařídil ústní jednání na 23. 5. 2016, byl ve věci opět zcela nečinný, ač reakci na odpověď na dotaz doručenou dne 12. 1. 2016, včetně rozsudku o vypořádání SJM, obdržel soudce od kanceláře se spisem již dne 13. 1. 2016.

[403] **Kárně obviněný:** S tvrzeným průtahem v období od 11. 9. 2015 do 30. 12. 2015 kárně obviněný nesouhlasí, neboť úkon byl učiněn v možné přiměřené době, kdy mu ještě zbývalo v senátě 13 C v průměru na měsíc 174 věcí, úkony se tak snažil realizovat v obou agendách C i EXE v přiměřených lhůtách, přičemž zároveň vycházel z nastavení realizace jednotlivých úkonů dle vedení soudu. Nesouhlasí ani s označením dotazu ze dne 30. 12. 2015 za účelový, neboť má za to, že není možné s jistotou předpokládat, kde je příslušné řízení případně vedeno.

[404] S tvrzeným průtahem od 31. 12. 2015 do 8. 4. 2016 nesouhlasí, neboť mu spis byl předložen s podáním manželky povinného dne 13. 1. 2016 a následně byl úkon realizován v nejbližším možném časovém termínu, tj. dne 8. 4. 2016, což odpovídalo stanoveným časovým dispozicím určeným vedením soudu. Na pochybení však kárně obviněný nebyl upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016.

[405] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že návrh na nařízení exekuce ze dne 20. 6. 2013 byl podán na základě platebního rozkazu Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2010, č. j. 11 Cm 86/2010 – 17. Dle záznamu o pohybu spisu do jeho předání soudci dne 11. 9. 2015 k rozhodnutí o návrhu na částečné zastavení exekuce, doručeného soudu dne 15. 7. 2015, vykonávali potřebné úkony ve spise asistenti soudce. Soudu bylo zasláno také doplnění návrhu na částečné zastavení exekuce ze dne 16. 11. 2015. Z kopie spisu však není čitelné, kdy bylo toto podání soudu doručeno, pravděpodobně se jedná o 16. 11. 2015. Dle záznamu o pohybu spisu byl spis předán k nahlížení ve dnech 22. 10. 2015 – 29. 10. 2015. Usnesení ze dne 30. 12. 2015, č. j. 54 EXE 3056/2013 – 39, kterým se vyzývá navrhovatelka, aby soudu sdělila, v jakém stadiu řízení se nachází a u kterého soudu je vedena věc sp. zn. 15 C 108/2013, bylo dle záznamu o pohybu spisu předáno kanceláři dne 31. 12. 2015. Odpověď byla soudu doručena dne 12. 1. 2016 a soudci byl spis předán dne 13. 1. 2016. Jednání bylo nařízeno pokynem ze dne 8. 4. 2016, který byl kanceláři předán dne 11. 4. 2016.

[406] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** byl spis na lhůtě do 23. 6. 2018, neboť bylo nutné vyčkat rozhodnutí v dědické věci.

pokračování

[407] **Hodnocení:** Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 54 EXE 3056/2013 nebyl předmětem této výtky, nicméně vytýkaná prodlení měla trvat od 11. 9. 2015 do 30. 12. 2015 a od 31. 12. 2015 do 8. 4. 2016, přičemž kontrola senátu kárně obviněného předcházející zmiňované výtce byla provedena právě v dubnu 2016. Byť předmětem této prověrky bylo dle provedených důkazů méně exekučních spisů kárně obviněného, než tomu bylo u spisů v agendě C, nelze vyloučit, že se tato prověrka týkala právě i spisu sp. zn. 54 EXE 3056/2013 a že byla dokončena až po 8. 4. 2016. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k těmto vytýkaným skutkům kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

A.18. 54 EXE 1845/2014

[408] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 1. 1. 2015 do 12. 4. 2016, tj. průtah déle než 15 měsíců.

[409] Předmětem řízení bylo dlužné výživné splatné do podání návrhu na nařízení exekuce a pravidelné výživné splatné od podání návrhu. Dne 15. 8. 2014 exekutor soudu doručil návrh povinného na zastavení exekuce odůvodněný tím, že výživné splatné do dne podání exekučního návrhu již mělo být ke dni podání exekučního návrhu uhrazeno. Návrh povinného spolu s elektronickým spisem exekutora byl soudu zaslán již s nesouhlasným vyjádřením oprávněného. Soudce byl vyřízením věci pověřen v důsledku změny rozvrhu práce od 1. 1. 2015. Soudce činí první úkon ve věci dne 16. 3. 2017, kdy nařizuje ústní jednání. Do té doby činili veškeré úkony ve věci asistenti soudce, přičemž z jejich práce se spisem je zřejmá absence vedení a dohledu soudce.

[410] Od 1. 1. 2015, kdy byl vyřízením věci soudce pověřen, do 12. 4. 2016, jsou činěny asistenty soudce tyto úkony: 1. dne 16. 1. 2015 nalhůtování spisu asistentem do doby pravomocného rozhodnutí o návrhu povinného ze dne 27. 12. 2013 na snížení výživného, 2. dne 3. 9. 2015 dán pokyn k zaslání pravomocných rozhodnutí ve věci návrhu povinného na snížení výživného exekutorovi, 3. dne 17. 3. 2016 odpověď na dotaz exekutora ze dne 14. 3. 2016 o stavu rozhodování o návrhu povinného na zastavení exekuce.

[411] Až od 12. 4. 2016 jsou činěny úkony, které lze považovat za úkony směřující k rozhodnutí ve věci samé (o návrhu povinného na zastavení řízení) a které mohly být činěny již dne 16. 1. 2015 namísto lhůtování spisu. Některé úkony činěné asistenty od 12. 4. 2016 lze však rovněž považovat za nekoncepční (dotaz vznesený na povinného v přípise ze dne 5. 8. 2016 mohl být vznesen již v přípise ze dne 12. 4. 2016).

[412] Ve věci tedy není po nepřiměřeně dlouhou dobu zřejmá žádná práce se spisem (od 16. 1. 2015 do 3. 9. 2015 a od 4. 9. 2015 do 17. 3. 2016), případně ve věci činěné úkony (dne 16. 1. 2015, dne 3. 9. 2015 a dne 17. 3. 2016) nesměřují k rozhodnutí o zastavení exekuce k návrhu povinného.

[413] **Kárně obviněný:** V uvedeném období od 1. 1. 2015 do 12. 4. 2016 neměl kárně obviněný spis dle svého vyjádření předložen. Úkony byly realizovány asistenty, a to nejprve Mgr. Ī. a následně Mgr. H., s ohledem na množství spisů v agendě EXE není možné důsledně kontrolovat práci asistentů. S průtahem, který je mu kladen za vinu, tak nesouhlasí. Na pochybení nebyl upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016.

[414] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že se jednalo o návrh na nařízení exekuce ze dne 19. 3. 2014, podaný na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9. 2. 2011,

č. j. 20 P 105/2010 – 23, jímž byla schválena dohoda rodičů stanovící povinnost otce hradit výživné na nezletilé dítě. V dané věci byly úkony prováděny převážně asistenty. Spis byl původně přidělen jinému soudci než kárně obviněnému, na něhož přešel s účinností od 1. 1. 2015, což však nic ve spise, ani v záznamu o pohybu spisu, nenaznačuje. Již dne 11. 8. 2014 byl soud exekutorem postoupen návrh povinného ze dne 1. 7. 2014 na zastavení exekuce a na její odklad a také nesouhlasné vyjádření oprávněného k tomuto návrhu doručené dne 6. 8. 2014. Dne 25. 11. 2014 bylo soudu zasláno usnesení exekutora o odkladu exekuce, které bylo dle přípisu povinného ze dne 2. 11. 2014 vydáno, neboť bylo třeba vyčkat na pravomocné rozhodnutí o návrhu povinného na snížení výživného.

[415] Dne 16. 1. 2015 byl spis dán na lhůtu do rozhodnutí o návrhu povinného na snížení vyživovací povinnosti, případně na lhůtu 6 měsíců. Ve spise se za pokynem ze dne 16. 1. 2015 nachází rozsudek zamítající návrh na snížení výživného, na němž je vyznačena právní moc dne 21. 5. 2015. Dle záznamu o pohybu spisu byl spis znovu dán na lhůtu od 29. 6. 2015 do 2. 9. 2015. Ve spise následuje pokyn asistentky Mgr. H., dne 4. 9. 2015 předaný kanceláři, k zaslání rozsudku exekutorovi. Zároveň měl být spis dán na lhůtu 1 měsíce či do rozhodnutí exekutora o zastavení řízení. Dne 14. 3. 2016 byla soudu doručena žádost exekutora o sdělení stavu rozhodování o návrhu na zastavení exekuce. Přípisem ze dne 17. 3. 2016 asistentka reagovala na žádost exekutora sdělením, že soud v současné chvíli provádí postupy ke zjištění všech podkladů rozhodných pro rozhodování o návrhu povinného. Dle připojeného pokynu kanceláři měl být spis po odeslání zmiňovaného sdělení vrácen asistentce k rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce, k čemuž dle záznamu o pohybu spisu došlo dne 21. 3. 2016. Následuje přípis asistentky ze dne 12. 4. 2016, doručený kanceláři dne 13. 4. 2016, jímž žádá povinného o doplnění návrhu na zastavení exekuce, a pokyn k urgenci této výzvy dodaný kanceláři dne 20. 5. 2016. Vyjádření povinného bylo soudu doručeno dne 9. 6. 2016. Následovaly další úkony asistentky a spis byl kárně obviněnému na základě jejího pokynu poprvé předložen až dne 20. 1. 2017.

[416] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** se spis od 8. 2. 2018 nachází na spisovně.

[417] **Hodnocení:** Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 54 EXE 1845/2014 nebyl předmětem této výtky, nicméně vytýkané prodlení mělo trvat od 1. 1. 2015 do 12. 4. 2016, přičemž kontrola senátu kárně obviněného předcházející zmiňované výtce byla provedena právě v dubnu 2016. Nelze vyloučit, že se tato prověrka týkala právě i spisu sp. zn. 54 EXE 1845/2014 a že byla dokončena až po 12. 4. 2016. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k tomuto vytýkanému skutku kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

A.19. 54 EXE 4512/2014

[418] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 13. 8. 2015 do 30. 11. 2015, tj. průtah 3,5 měsíce.

[419] Soudci byl spis k pokynu asistenta na rubu č. l. 126 spisu předložen dle ISAS dne 13. 8. 2015 k opětovnému rozhodnutí o návrhu povinného na odklad a zastavení exekuce v důsledku zrušení předchozího zamítavého usnesení ze dne 1. 4. 2015, č. j. 54 EXE 4512/2014 – 73, usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2015, č. j. 29 Co 144/2015 - 125. Soudce byl ve věci nečinný až do 30. 11. 2015, kdy nařídil ústní jednání až na 13. 4. 2016, tj. za téměř 4 a půl měsíce, a to ačkoliv byl podáním matky oprávněných, jako jejich zákonného zástupce, doručeným dne 13. 10. 2015, požádán o urychlené vyřízení věci, neboť předmětem řízení je vymáhání

pokračování

běžného výživného na 4 nezletilé děti, které je v důsledku procesních návrhů povinného od března 2015 zadržováno exekutorem.

[420] K této věci kárná navrhovatelka předložila rovněž **stížnost ze dne 1. 7. 2016 vedenou pod sp. zn. 39 St 41/2016** na průtahy v tomto řízení, jež byla rovněž společně s příslušným správním spisem provedena k důkazu. Stížnost byla podána zástupkyní oprávněných v dané věci, neboť po doručení usnesení č. j. 54 EXE 4512/2014 – 185, kterým byla exekuce odložena a návrh na zastavení exekuce zamítnut, jak oprávnění, tak exekutor urgovali vyznačení doložky právní moci tohoto usnesení a zaslání spisu exekutorovi, aby mohl vyplatit již více než rok zadržované výživné, avšak do doby podání stížnosti se tak nestalo. Ve své stížnosti oprávnění také upozornili na skutečnost, že po zrušení usnesení ze dne 1. 4. 2015, č. j. 54 EXE 4512/2014 – 73, usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2015, č. j. 29 Co 144/2015 – 125, nařídil soud nové jednání až na 13. 4. 2016. Místopředsdkyně soudu řešící předmětnou stížnost si vyžádala exekuční spis, kterého se stížnost týkala. Na základě posouzení spisového materiálu shledala místopředsdkyně stížnost důvodnou.

[421] **Kárně obviněný:** S tvrzeným průtahem od 13. 8. 2015 do 30. 11. 2015 kárně obviněný nesouhlasí, jelikož dne 13. 10. 2015 bylo soudu doručeno vyjádření oprávněných a následně byl dne 30. 11. 2015 dán pokyn k nařízení jednání. Úkon byl tak realizován v nejbližším možném termínu. Na pochybení kárně obviněný nebyl upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016.

[422] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že návrh na nařízení exekuce ze dne 19. 6. 2014 byl soudu zaslán na základě pravomocného rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 25. 4. 2013, č. j. 22 Nc 66/2013 – 54, kterým byla povinnému stanovena povinnost přispívat na výživu 4 nezletilých oprávněných. Usnesením ze dne 23. 9. 2014, č. j. 54 EXE 4512/2014 – 55, soudkyně JUDr. B. Z. zamítla návrh povinného ze dne 21. 8. 2014 na odklad a zastavení exekuce. Usnesením ze dne 1. 4. 2015, č. j. 54 EXE 4512/2014 – 73, byl návrh povinného na odklad a zastavení exekuce zamítnut již kárně obviněným. Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno odvolání, doručené soudu dne 26. 4. 2015, které bylo následně ještě dne 4. 5. 2015 doplněno. Spis byl předložen městskému soudu dne 2. 6. 2015 s předkládací zprávou ze dne 27. 5. 2015. Usnesením ze dne 17. 6. 2015, č. j. 29 Co 144/2015 – 125, bylo usnesení obvodního soudu zrušeno a věc byla soudu vrácena k dalšímu řízení. Spis byl obvodnímu soudu vrácen dne 9. 7. 2015 a po vrácení doručenek byl spis dle záznamu o jeho pohybu dne 13. 8. 2015 předložen soudci. Dne 13. 10. 2015 bylo soudu bez výzvy doručeno vyjádření oprávněných k návrhu na zastavení exekuce s žádostí o vyřízení s maximálním urychlením. Ve spise následuje pokyn kárně obviněného ze dne 30. 11. 2015 k vyznačení právní moci usnesení městského soudu, k nařízení jednání a rozeslání vyjádření oprávněných, který byl kanceláři předán dne 1. 12. 2015. Dle záznamu o pohybu spisu byl spis ve dnech od 11. 7. 2016 do 21. 7. 2016 předán k vyřízení výše zmiňované stížnosti vedené pod sp. zn. 39 St 41/2016 a ve dnech od 3. 11. do 9. 11. 2017 byl předán ke kontrole, jež vyústila v podání kárného návrhu. Dle záznamu o pohybu spisu lze také konstatovat, že věc byla skončena a dne 11. 12. 2017 předána na spisovnu.

[423] Rovněž podle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** se ode dne 11. 12. 2017 spis nachází na spisovně.

[424] **Hodnocení:** Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 54 EXE 4512/2014 nebyl předmětem této výtky, ovšem spis mohl být předmětem проверки jí předcházející a zejména vedení soudu se zcela nepochybně o pochybení soudce dozvědělo při vyřizování zmiňované stížnosti ze dne 1. 7. 2016, a to, podle data vyřízení této stížnosti příslušnou místopředsdkyní soudu, nejpozději dne 21. 7. 2016. Ve stížnosti se výslovně upozorňuje rovněž na kárným návrhem vytýkanou

skutečnost, tedy, že po zrušení usnesení ze dne 1. 4. 2015, č. j. 54 EXE 4512/2014 – 73, nařídil kárně obviněný nové jednání až na 13. 4. 2016. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k tomuto vytykánému skutku kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

B.1. 13 C 69/2008 (původně 13 C 358/93)

[425] **Kárná navrhovatelka:** Soudce ve zcela výjimečné intenzitě nedostál požadavkům na odůvodnění rozsudku ze dne 23. 3. 2015, č. j. 13 C 69/2008 – 892, dle § 157 odst. 2 o. s. ř., když neuvedl, jaká přijal ve věci dílčí skutková zjištění, ani jaký přijal závěr o skutkovém stavu, který na tato dílčí zjištění navazuje, a spokojil se v této části odůvodnění s doslovným opisem předchozího zrušovacího usnesení Městského soudu v Praze č. j. 16 Co 187/2013 - 716. Uvedené vedlo k tomu, že se Městský soud v Praze uchýlil k výjimečnému postupu, kdy ve svém usnesení ze dne 14. 6. 2017, č. j. 16 Co 479/2016 – 1017, nařídil, aby věc projednal jiný soudce, s odůvodněním, že soudce zcela rezignoval na svou povinnost opatřit odůvodnění rozsudku jeho zákonnými náležitostmi a jeho nezodpovědný přístup k řešení sporné věci již zakládá reálné riziko, že i v budoucnu může dojít k dalším pochybením ve smyslu § 219a o. s. ř. Závažnost nedbalého postupu soudce je o to vyšší, že se jedná o řízení zahájené již dne 9. 12. 1993 a v dané věci se jednalo o pátý soudcem vydaný rozsudek (rozsudku ze dne 23. 3. 2015 předcházely rozsudky ze dne 31. 10. 2012, ze dne 9. 1. 2002, ze dne 6. 10. 1999 a ze dne 21. 5. 1996), který byl shodně jako předchozí rozhodnutí odvolacím soudem zrušen.

[426] Ve věci byl současně zjištěn průtah od 4. 1. 2014 do 23. 3. 2015, tedy více než 14 měsíců, když o částečném zpětvzetí žaloby co do částky 2,780.020,60 Kč s přísl. učiněném žalobkyní a) v podání doručeném soudu dne 9. 10. 2001 (č. l. 212) a o částečném zpětvzetí žaloby co do částky 231.668,42 Kč učiněném každým z žalobců b) až e) v podání doručeném soudu dne 26. 10. 2001 (č. l. 215) soudce rozhodl až usnesením ze dne 23. 3. 2015, č. j. 13 C 69/2008 - 909 (mezi částečnými zpětvzetími žaloby a rozhodnutím o částečném zastavení řízení soudce ve věci dvakrát rozhodl rozsudkem – dne 9. 1. 2002 a dne 31. 10. 2012). Průtah do 3. 1. 2014 není soudci v tomto řízení kladen za vinu, neboť za nečinnost v období od 4. 9. 2013 do 3. 1. 2014 mu již byla udělena výtka dne 29. 1. 2014 (39 Spr 93/2014), při níž současně bylo možné výše uvedené pochybení zjistit.

[427] V rámci ústního jednání kárná navrhovatelka odkázala především na stranu 9 usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2017, č. j. 16 Co 479/2016 – 1017, a ocitovala část tohoto usnesení upozorňující na nevhodný doslovný opis předchozího zrušovacího rozhodnutí městského soudu a na absenci podstatných náležitostí v rozhodnutí kárně obviněného.

[428] **Kárně obviněný:** Nezpochybně vytykána pochybení, poukazuje však na složitost a výjimečnost posuzované věci, a to jak z hlediska problematiky, tak procesních úkonů účastníků, přičemž v průběhu řízení navíc docházelo k jejich úmrtí. Ve vztahu k vytykánému průtahu podotýká, že spis prošel opakovaně kontrolami a rozhodováním odvolacího soudu, aniž by toto pochybení kdokoli zjistil. Posouzení své odborné způsobilosti ponechává na hodnocení odvolacích senátů, odkazuje však rovněž na přehled věcí, v nichž byla jeho rozhodnutí potvrzena. Ve vztahu k odebrání věci v rámci odvolacího řízení kárně obviněný zdůraznil, že se jedná o zcela ojedinělý případ, kdy k takovému kroku odvolací soud mimo posuzovanou věc přistoupil pouze jednou, a to ve věci sp. zn. 13 C 230/2008 rozhodnutím ze dne 14. 2. 2013, č. j. 17 Co 39/2013 - 195.

[429] V průběhu jednání obhájce kárně obviněného uvedl, že se jednalo o vleklý spor, kde dle jeho názoru nešlo o nedbalost či neznalost soudce, nýbrž byl hodnocen postup soudce z hlediska jeho úkonů, názorů a jeho práva postupovat ve věci, což má být řešeno v rámci odvolacího řízení,

pokračování

nikoliv řízení kárného. Není zcela výjimečné, že odvolací soud nakonec rozhodne o přidělení věci jinému soudci.

[430] **NSS:** Ze spisu vyplývá, že se v dané věci jednalo o žalobu na vyklizení nemovitostí a zaplacení dlužného nájemného podanou dne 9. 12. 1993 týkající se nadužívání společné věci jedním ze spoluvlastníků. Kárně obviněný v dané věci postupně vydal celkem 5 rozsudků (ze dne 21. 5. 1996, č. j. 13 C 358/93 - 55, ze dne 6. 9. 1999, č. j. 13 C 358/93 - 153, ze dne 9. 1. 2002, č. j. 13 C 358/93 - 232, ze dne 31. 10. 2012, č. j. 13 C 69/2008 - 659, a ze dne 23. 3. 2015, č. j. 13 C 69/2008 - 892), přičemž všechny byly následně Městským soudem v Praze zrušeny (usnesení ze dne 23. 10. 1996, č. j. 19 Co 476/96 - 64, ze dne 20. 12. 2000, č. j. 25 Co 249/2000 - 176, ze dne 22. 1. 2008, č. j. 16 Co 410/2007 - 400, ze dne 18. 6. 2013, č. j. 16 Co 187/2013 - 716, a ze dne 14. 6. 2017, č. j. 16 Co 479/2016 - 1017) a v dané věci dvakrát rozhodoval o dovolání rovněž Nejvyšší soud (rozsudek ze dne 11. 10. 2007, č. j. 22 Cdo 2492/2005 - 394, a usnesení ze dne 16. 9. 2010, č. j. 22 Cdo 2103/2010 - 550). V posledním zrušujícím rozhodnutí ze dne 14. 6. 2017, č. j. 16 Co 479/2016 - 1017, městský soud kárně obviněnému danou věc odebral. V odůvodnění městský soud poukázal na § 157 odst. 2 o. s. ř. a následně uvedl:

[431] *„Soud I. stupně těmto požadavkům ve zcela výjimečné intenzitě nedostál, když ve skutečnosti nevěděl, jaká přijal ve věci dílčí skutková zjištění, ani jaký přijal závěr o skutkovém stavu, který na tato dílčí zjištění navazuje (tj. skutkovou právní větu, k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 2. 2010, sp. zn. 30 Cdo 541/2008 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 12. 2010, sp. zn. 30 Cdo 4111/2009). Namísto toho se soud I. stupně v této části odůvodnění, jak již bylo uvedeno, spokojil s pouhým a skutečně doslovným opisem předchozího zrušovacího usnesení Městského soudu v Praze č. j. 16 Co 187/2013 - 716. O doslovnosti opisu svědčí i fakt, že soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku ponechal i části zrušovacího usnesení hovořící o výchozích přezkumu odvolacího soudu. Z odůvodnění napadeného rozsudku se tak například ani nepodává konkrétní označení ‚předmětné nemovitosti‘. Soud I. stupně tak zcela rezignoval na svou povinnost opatřit odůvodnění rozsudku jeho zákonnými náležitostmi.*

[432] *Takové rozhodnutí však nejen že porušuje práva účastníků řízení na spravedlivý proces (viz náleží Ústavního soudu ze dne 12. 10. 1998, sp. zn. IV. ÚS 304/98, publikovaný pod č. 120/1998 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu), ale znemožňuje odvolacímu soudu přezkoumat, jakým způsobem se soud I. stupně vypořádal se skutkovými i právními námitkami účastníků. Nehledě na to odvolacímu soudu není známo, jaké skutečnosti rozhodné pro skutkové závěry a další právní posouzení věci soud I. stupně vlastně vůbec zjišťil. Tuto povinnost nelze nahrazovat opisem zrušovacího usnesení odvolacího soudu, jednak proto, že takový způsob odůvodnění rozsudku nemůže být ani zdánlivě přesvědčivý (157 odst. 2 o. s. ř., viz např. náleží Ústavního soudu ze dne 26. 9. 1996, sp. zn. III. ÚS 176/96, publikovaný pod č. 891/1996 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu), ale také proto, že uvedené usnesení odvolacího soudu jen rekapitulovalo vybrané pasáže předchozího rozsudku soudu I. stupně, aniž by samo hodnotilo důkazy a přijímalo skutkové závěry. Pokud by za takového stavu odvolací soud rozhodl meritorně, nemuselo by být později jasné, o jakém skutku soudy v nynější věci vlastně rozhodly, a na co se tedy v případné budoucí věci vztahuje překážka věci pravomocně rozhodnuté (rei indicatae) ve smyslu § 159a odst. 4 o. s. ř. (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 23 Cdo 4460/2014, publikované pod č. 77/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Tím, že odvolací soud ve zrušujícím usnesení č. j. 16 Co 187/2013 - 716 uložil soudu I. stupně, aby doplnil dokazování a aby se v dalším rozsudku více věnoval některým právním a skutkovým otázkám, odvolací soud neřekl, aby soud I. stupně v dalším rozsudku vše další pomínil.*

[433] *Napadený rozsudek soudu I. stupně je tedy nepřezkoumatelný pro svoji nesrozumitelnost, a odvolacímu soudu nezbylo, než jej postupem podle § 219a odst. 1 písm. b/ o. s. ř. zrušit (viz výrok III/ nynějšího rozhodnutí odvolacího soudu). Tento zrušovací důvod se rovněž týká napadeného usnesení č. j. 13 C 69/2008 - 909 v těch výrocích, kterými bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení, neboť tyto výroky jsou na zrušeném rozsudku ve věci samé závislé (§ 206 odst. 2 o. s. ř., usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2014, sp. zn. 31 Cdo 2740/2012, publikované pod č. 82/2014 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).*

[434] *Z obsahu spisu je dále patrné, že ve věci dochází opakovaně k rušení meritorních rozhodnutí, a nejedná se tak na straně soudu I. stupně jen o ojedinělá pochybení v postupu v řízení a rozhodování. Podoba posledního meritorního rozhodnutí (doslovný opis zrušovacího rozhodnutí, absence některých podstatných náležitostí odůvodnění rozsudku, ledabylá struktura) navíc naznačuje neodpovědný přístup soudu I. stupně k řešení sporné věci, který vedle množství předchozích zrušovacích usnesení a délky řízení, nehledě také na časový rozestup mezi částečnými zpětvzetími a rozhodnutím o nich (viz výroky I/ a II/ napadeného usnesení soudu I. stupně) již dle odvolacího soudu zakládá reálné riziko, že i v budoucnu může v nezměněném složení rozhodovacího senátu soudu I. stupně dojít k dalším pochybením ve smyslu § 219a o. s. ř. Odvolací soud se proto výjimečným postupem podle § 221 odst. 2 o. s. ř. rozhodl „odblokovat“ řízení zatížené neschopností soudu I. stupně uzavřít věc zákonným způsobem (viz náleží Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2009, sp. zn. IV. ÚS 956/09, publikovaný pod č. 225/2009 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu), a nařídil, aby věc projednal jiný samosoudce (k tomuto výroku odvolacího soudu viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2006, sp. zn. 29 Odo 551/2006). Právo účastníků na projednání věci bez zbytečných průtahů podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má s ohledem na stav, délku a způsob vedení projednávaného řízení přednost před právem účastníků na projednání věci zákonným soudcem podle čl. 38 odst. 1 Listiny (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2007, sp. zn. 28 Cdo 2860/2007). Další obsazení soudu I. stupně v této věci se bude řídit rozvrhem práce (§ 24 odůvodnění nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 956/09).“*

[435] Městský soud v citovaném usnesení dále přezkoumal usnesení kárně obviněného ze dne 23. 3. 2015, č. j. 13 C 69/2008 - 909, jímž kárně obviněný dodatečně rozhodl o částečném zastavení řízení pro dílčí zpětvzetí žaloby (na základě podání ze dne 20. 9. 2001 na č. l. 212 a ze dne 24. 10. 2001 na čl. 215, jimiž žalobci provedli úpravu petitu žaloby), přičemž v tomto smyslu městský soud neshledal žádnou nesprávnost a napadené výroky potvrdil.

[436] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** soudkyně, již byla tato věc přidělena, řízení na žádost obou stran přerušila.

[437] **Hodnocení:** Pokud jde o skutek spočívající v tom, že kárně obviněný reagoval na podání žalobců ze dne 20. 9. 2001 a ze dne 24. 10. 2001 až usnesením ze dne 23. 3. 2015, č. j. 13 C 69/2008 – 909, o částečném zastavení řízení, je třeba konstatovat, že ve věci sp. zn. 13 C 69/2008 již tehdejší předseda soudu shledal průtahy v předešlém období, které bylo tudíž také předmětem výtky ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 39 Spr 93/2014, byť se jednalo o jiný typ průtahu. Nicméně podstatné je především to, že vytýkaná nečinnost měla trvat do 23. 3. 2015, přičemž kontrola senátu kárně obviněného předcházející další výtce udělené kárně obviněnému byla provedena v dubnu 2016. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k tomuto vytýkanému skutku kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

[438] Naopak skutek, jenž má spočívat ve vadném odůvodnění rozsudku ze dne 23. 3. 2015, č. j. 13 C 69/2008 – 892, sice také předchází uvedené kontrole senátu kárně obviněného provedené v dubnu 2016, nicméně v tomto případě je zřejmé, že mezi skutečností týkající se tvrzeného kárného provinění, jež byly rozhodné pro podání kárného návrhu (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), patřilo také negativní hodnocení kvality odůvodnění uvedeného rozsudku kárně obviněného odvolacím soudem, o němž se kárná návrhovatelka mohla dozvědět až z rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2017, č. j. 16 Co 479/2016 – 1017; šestiměsíční lhůta ve vztahu k tomuto vytýkanému skutku tedy byla dodržena.

[439] Dle citovaných závěrů odvolacího soudu by se vytýkané pochybení kárně obviněného spočívající v porušení § 157 odst. 2 o. s. ř. mohlo jevit jako závažné, bylo-li by prokázáno, že se opravdu jedná o zcela flagrantní porušení, zejména pokud by bylo způsobeno úmyslně. Takový závěr ovšem nelze z obsahu spisu dovodit. Ačkoliv lze s odvolacím soudem souhlasit, že prvních 10 stránek rozsudku ze dne 23. 3. 2015, č. j. 13 C 69/2008 - 892, představuje doslovný

pokračování

přepis rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 18. 6. 2013, č. j. 16 Co 187/2013 – 716, kárně obviněný danou skutečností nijak nezastíral, nýbrž výslovně podotkl, že „[v] průběhu dalšího řízení soud vycházel ze závazných právních závěrů obsažených v usnesení odvolacího soudu, jak jsou uvedena shora“, přičemž na následujících 24 stranách kárně obviněný popisuje aktuální stav řízení, shrnuje závěry dokazování a uvádí, jak uvážil o rozhodných právních otázkách. Z obsahu odůvodnění tedy nelze dovodit, že by zcela záměrně ignoroval závěry odvolacího soudu či že by se záměrně vyhýbal povinnosti věc náležitě odůvodnit. Je pravdou, že kárně obviněnému je odvolacím soudem oprávněně vytýkána ledabylá struktura či nepřehlednost rozsudku, v tomto ohledu však nejde o nedostatky, které by měly být posuzovány kárným soudem v rámci kárného řízení. Soud neshledal ve vytýkaném postupu kárně obviněného pochybení, jež by mělo charakter či intenzitu kárného provinění (k tomu srov. též kárné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2011, č. j. 13 Kss 7/2010 – 116).

C.1. 13 C 34/2014

[440] **Kárná navrhovatelka:** Soudce ve věci rozhodl v rozporu s § 159a odst. 4 o. s. ř. Návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, jímž by byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 5 402 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 2 701 Kč od 1. 10. 2013 do 31. 10. 2013 a z částky 5 402 Kč od 1. 11. 2013 do zaplacení. Podáním ze dne 18. 4. 2014 vzal žalobce žalobu zpět co do jistiny ve výši 5 402 Kč a trval na přiznání úroků z prodlení, co do části úroků z prodlení žalobu současně rozšířil a požadovaný úrok z prodlení kapitalizoval celkovou částkou 143 Kč. Usnesením ze dne 29. 7. 2014, č. j. 13 C 34/2014 - 15, právní moc dne 3. 9. 2014, soudce řízení co do částky 5 402 Kč zastavil a připustil změnu žaloby dle podání žalobce ze dne 18. 4. 2014. Dne 26. 1. 2015 soudce ve věci vydal rozsudek, kdy opět rozhodl o žalované jistině 5 402 Kč, a to tak, že ji žalované uložil k úhradě, a o úrocích z prodlení rozhodl dle návrhu na zahájení řízení, nikoliv dle pravomocně připuštěné změny žaloby.

[441] Soudce opětně rezignoval na povinnost seznámit se s obsahem spisu, a svou nedbalostí zavinil, že bylo dvakrát pravomocně rozhodnuto o tomtéž, a dále, že o části předmětu řízení (o úrocích z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z částky 2 701 Kč od 16. 9. 2013 do 30. 9. 2013 a z částky 2 701 Kč od 16. 10. 2013 do 31. 10. 2013) naopak rozhodnuto nebylo. Závažnost věci zvyšuje skutečnost, že proti rozsudku není dle § 202 odst. 2 o. s. ř. přípustné odvolání a že pověřením soudního exekutora vydaným Obvodním soudem pro Prahu 10 dne 21. 5. 2015 pod č. j. 54 EXE 2706/2015-9 byla podle shora uvedeného rozsudku pro částku 5 402 Kč s příslušenstvím nařízena exekuce. Na uvedeném nic nemění, že usnesením exekutora č. j. 095 Ex 796/15/U 01-025, ze dne 22. 6. 2015, bylo k návrhu povinné se souhlasem oprávněného rozhodnuto o zastavení exekuce co do částky 5 402 Kč a co do úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 5 402 Kč od 29. 1. 2014. Skutek byl zjištěn v důsledku e-mailového dotazu redaktora idnes.cz V. H. doručeného soudu dne 8. 6. 2017. Věc byla medializována dne 26. 6. 2017.

[442] K této věci kárná navrhovatelka předložila **správní spis sp. zn. 39 Spr 529/2015**, jenž byl během jednání proveden k důkazu. Obsahuje stížnost žalované, L. F., ze dne 8. 6. 2015, na vytýkané pochybení kárně obviněného v dané věci. Žalovaná uvádí, že podala podnět k zastavení exekuce, ovšem bez rozhodnutí o zmatečnosti uvedeného rozsudku tohoto cíle pravděpodobně nedosáhne, nemá však prostředky na zaplacení soudního poplatku, neboť exekucním příkazem jí byly zastaveny všechny výplaty příjmů z hmotného zabezpečení uchazeče o zaměstnání a na její nemovitost bylo zřízeno exekutorské zástavní právo. Závěrem položila žalovaná dotaz, zda se má pokusit tuto situaci řešit trestněprávní cestou. Součástí daného správního spisu je i část odůvodnění předmětného rozsudku ze dne 26. 1. 2015, č. j. 13 C 34/2014 – 25, v němž kárně obviněný přiznává, že nedopatřením došlo k rozhodnutí o celém původním předmětu řízení,

když fakticky mělo být rozhodnuto pouze o částce sporného příslušenství. Následují přílohy k tomuto přípisu a dále výpis z ISAS týkající se dané věci a pokyn k připojení občanskoprávního i exekučního spisu, což bylo dle záznamu uskutečněno dne 10. 6. 2015 (spisy byly dle záznamu ve spise vráceny do oddělení dne 3. 7. 2015).

[443] Dle tohoto správního spisu byla žalované zaslána odpověď ze dne 1. 7. 2015, v níž místopředsedkyně JUDr. Hana Zítková uvádí, že prošetřila stížnost žalované na chyby v rozhodování JUDr. K. a na následně vedenou exekuci a tvrzení uvedená ve stížnosti žalované vyplývají z obsahu spisu. Dle této odpovědi však nelze shledat stížnost přípustnou, neboť se v plném rozsahu týká rozhodovací činnosti soudce, do jejíž nezávislosti nelze dle § 164 odst. 2 zákona o soudech a soudcích v žádném případě dohledovou činností zasahovat.

[444] Dle spisu proběhla také komunikace mezi místopředsedkyní soudu a oddělením justičního dohledu Ministerstva spravedlnosti, kterému byl podnět žalované také zaslán. Místopředsedkyně oddělení poskytla text odpovědi na podnět zasláný stěžovatelce. V reakci na dotaz odboru justičního dohledu, zda byla vůči JUDr. K. přijata nějaká opatření, místopředsedkyně odkázala na text odpovědi žalované s tím, že se jedná o rozhodovací činnost soudce a s ohledem na tento závěr nelze přijmout ve vztahu k soudci ani žádné opatření. Jak plyne z odůvodnění rozsudku ze dne 26. 1. 2015, č. j. 13 C 34/2014 – 25, soudce si je svého pochybení vědom.

[445] V průběhu jednání kárná navrhovatelka uvedla, že si je existence tohoto správního spisu vědoma, avšak tehdejší místopředsedkyně nevyvodila z dané stížnosti žádné opatření, a to proto, že ji shledala nepřípustnou, neboť se dle jejího návrhu jednalo o rozhodovací pravomoc soudce, v tomto duchu na danou stížnost odpověděla, a spisem se nezabývala.

[446] Kárná navrhovatelka předložila rovněž **správní spis sp. zn. 39 Spr 577/2017**, který byl během jednání také proveden k důkazu. Vyplývá z něho, že ve věci žalované L. F. se na místopředsedkyni soudu Mgr. L. M. obrátil dne 8. 6. 2017 novinář V. H. s žádostí o zodpovězení otázek týkajících se rozhodování kárně obviněného v této věci. Ve spise následuje odpověď místopředsedkyně soudu ze dne 8. 6. 2017, v níž vyjadřuje politování nad pochybením JUDr. K., uvádí, že rozhodující předseda senátu byl na své pochybení upozorněn a vyjádřil nad ním lítost, a poukazuje na možnost podat žalobu pro zmatečnost.

[447] Kárná navrhovatelka rovněž kárnému soudu předložila další listinný důkaz provedený při jednání, jímž byl **článek V. H. „Exekuce pro 143 korun: soud se spletl, ale chybu napravit nejde“, ze dne 26. 6. 2017, zveřejněný na serveru www.finance.idnes.cz**. Z obsahu článku vyplývá, že ve věci žalované L. F., jež byla v prodlení s placením nájmu za dva měsíce, pronajímatel podal žalobu, ovšem v lednu 2014 žalovaná nájemné doplatila, pronajímatel vzal žalobu zpět, avšak domáhal se uhrazení úroků z prodlení ve výši 143 Kč. Soud řízení ve vztahu k dlužné částce zastavil, ovšem později uložil žalované dluh zaplatit spolu s úrokem z prodlení a náklady řízení, přičemž odvolání nebylo proti tomuto rozhodnutí přípustné. Sám JUDr. K. v odůvodnění rozsudku uvedl, že nedopatřením došlo k rozhodnutí o celém předmětu řízení, ačkoliv fakticky mělo být žalobě vyhověno pouze do částky 143 Kč. Na žalovanou se vzápětí obrátil exekutor a již uhradila 12 000 Kč v hotovosti a exekutor prodal její akcie ve výši 7042 Kč. Žalovaná má obavy, že ji nedopatření soudu bude stát další peníze.

[448] **Kárně obviněný:** Přiznává, že k uvedenému pochybení došlo, což si uvědomil při vypracování písemného vyhotovení rozsudku, a proto na ně rovněž v předmětném rozsudku výslovně upozornil. Stalo se to v době, kdy měl tzv. v běhu 454 věcí a postagendu. Uvedené pochybení jej velmi mrzí, lituje jej a omlouvá se za něj.

pokračování

[449] **NSS:** Tvrzení stran odpovídají obsahu spisu. Lze rovněž potvrdit, že v předmětném rozsudku ze dne 26. 1. 201, č. j. 13 C 34/2014 – 25, kárně obviněný uvedl: „*Soud v daném případě upozorňuje na skutečnost, že ve věci bylo usnesením ze dne 29. 7. 2014, č. j. 13 C 34/2014 - 15, které nabylo právní moci dne 3. 9. 2014, řízení co do částky 5402,- Kč, zastaveno, když žalovaná tuto částku žalobci v mezidobí uhradila. Žalobce pak nárokoval pouze příslušenství ve výši 143,- Kč, za období a z částek specifikovaných v uvedeném ustanovení. Nedopatřením se však stalo, že bylo rozhodnuto o celém předmětu řízení, když fakticky mělo být žalobě vyhověno pouze co do částky 143,- Kč.*“ Stejně tak kárná navrhovatelka doložila medializaci daného případu, jakož i datum, kdy se o tomto pochybení dozvěděla a které je rozhodné pro počátek běhu subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu (viz body 8 a 9 shrnutí listinných důkazů).

[450] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** bylo exekuční řízení v této věci částečně zastaveno.

[451] **Hodnocení:** Při posouzení včasnosti návrhu ve vztahu k tomuto skutku je nutno konstatovat, že vedení soudu se o vytýkaném pochybení zcela nepochybně dozvědělo při vyřizování výše uvedené stížnosti žalované vedené pod sp. zn. 39 Spr 529/2015, a to nejpozději dne 1. 7. 2015. Z tohoto důvodu ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k tomuto vytýkanému skutku kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

D.1. 54 EXE 5455/2013

[452] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 11. 4. 2016 do 15. 8. 2017, tj. průtah déle než 16 měsíců.

[453] Soudce v rozporu s 19 odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících [správně má být § 19 odst. 1 tohoto zákona - pozn. NSS] rozhodl o znalečném uplatněném znalkyní Ing. Stanislavou Kellerovou při ústním jednání konaném dne 2. 9. 2015 (č. l. 76 spisu) až usnesením ze dne 17. 8. 2015 [kárná navrhovatelka při jednání opravila písařskou chybu – mělo se jednat o 17. 8. 2017] po upozornění místopředsedkyně soudu v návaznosti na jí učiněné zjištění při mimořádné kontrole senátu dne 15. 8. 2017. Průtah od 4. 9. 2015 (uplatnění znalečného 2. 9. 2015 + 2 měsíce) do 10. 4. 2016 není soudci v tomto řízení kladeno za vinu, neboť za nečinnost v období od 2. 9. 2015 do 10. 4. 2016 mu již byla udělena výtka dne 15. 6. 2016.

[454] **Kárně obviněný:** Je skutečností, že při jednání soudu dne 2. 9. 2015 bylo znalkyní Ing. S. K. nárokováno znalečné za účast při jednání soudu téhož dne. Stejně tak je pravdou, že o tomto znalečném bylo rozhodnuto až usnesením ze dne 17. 8. 2017 na č. l. 118. V mezidobí však byly ze strany soudce či asistenta činy další úkony ve věci. Usnesením ze dne 11. 4. 2016 [správně má být 10. 4. 2016 – pozn. NSS] byli účastníci vyzváni k uhrazení zálohy na znalečném (č. l. 91 a 92), které byly uhrazeny až dne 10. 5. 2016 (viz čl. 165, 166), dne 1. 6. 2016 pak byl ustanoven znalec k vypracování posudku. Dne 9. 8. 2016 byla na tomto usnesení vyznačena doložka PM (dnem 21. 7. 2016). Dne 9. 8. 2016 byl spis předložen soudci. Jím byl následně dne 9. 9. 2016 dán pokyn k zaslání spisu znalci. Znalecký posudek byl znalcem soudu předložen až dne 20. 6. 2017. Ve dnech 12. 6. až 23. 6. 2017 a 20. 7. až 4. 8. 2017 byla soudcem čerpána dovolená. Následně bylo usnesením ze dne 17. 8. 2017 znalkyni Ing. Kellerové přiznáno znalečné za účast při jednání soudu dne 2. 9. 2015. K průtahům s přiznáním znalečného tak skutečně došlo, míru provinění však kárně obviněný ponechává s ohledem na okolnosti na úvaze kárného senátu.

[455] **NSS:** Obsah spisu (s výše uvedenými odchylkami) odpovídá popisu kárné navrhovatelky a kárně obviněného. Uvedené věci se týká rovněž výtka ze dne 15. 6. 2016,

sp. zn. 39 Spr 383/2016, udělená dle § 88a zákona o soudech a soudcích vytykající mimo jiné nečinnost či neefektivní postup v předmětné věci v délce 7 měsíců (od 2. 9. 2015 do 10. 4. 2016).

[456] Dle **Přehledu stavu vytykaných věcí ke dni ústního jednání** byl spis na lhůtě do 8. 7. 2018.

[457] **Hodnocení:** Jak již bylo řečeno, výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016, se týkala jiného skutku, totiž absolutní nečinnosti kárně obviněného v této věci, a proto nevytváří překážku věci rozhodnuté ani skutečnost, že nyní posuzovaný skutek, jak je definován v kárném návrhu, tedy prodlení s rozhodnutím o znalečném od 11. 4. 2016 do 15. 8. 2017 zčásti předchází datum udělení výtky (15. 6. 2016).

[458] Kárně obviněnému v tomto případě není vytykáno, že po určité období nečinil úkony směřující ke skončení věci, ale že nerespektoval dvouměsíční lhůtu pro rozhodnutí o přiznání znalečného dle § 19 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících. Pro posouzení tohoto pochybení tudíž není podstatné, že kárně obviněný činil v mezidobí jiné úkony, jak uvádí ve svém vyjádření. Zásadní je pouze skutečnost, že nárok na přiznání znalečného byl znalkyní uplatněn dne 2. 9. 2015, zákonná lhůta pro rozhodnutí o znalečném tedy uplynula dne 2. 11. 2015, přičemž kárně obviněný rozhodl o přiznání znalečného až dne 15. 8. 2017, zákonnou lhůtu tedy překročil o téměř 21 a půl měsíce. Nicméně kárný soud bude přihlížet pouze k překročení této lhůty od 11. 4. 2016, neboť takto vymezila toto prodlení kárná navrhovatelka a kárný soud není oprávněn měnit vymezení skutku v kárném návrhu v neprospěch kárně obviněného. Je tedy třeba vycházet z překročení zákonné lhůty o **více než 16 měsíců (od 11. 4. 2016 do 15. 8. 2017)**.

[459] Otázkou, zda a v jakých případech může porušení zákonných lhůt pro přiznání a vyplacení znalečného představovat kárné provinění, se kárný soud zabýval již v rozhodnutí ze dne 16. 3. 2016, č. j. 13 Kss 3/2015 – 96, v němž shledal, že nedodržení dvouměsíční lhůty pro rozhodnutí o přiznání znalečného, resp. tlumočného dle § 19 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících, případně třicetidenní lhůty pro vyplacení znalečného nebo tlumočného stanovené tímž zákonným ustanovením, zpravidla nevyvolává natolik závažné následky jako např. porušení zákonné lhůty pro vyhotovení soudního rozhodnutí či pro nařízení hlavního líčení v řízení trestním, neboť zpoždění s přiznáním či vyplacením odměny znalci nebo tlumočnickovi se zpravidla přímo nedotýká zájmů účastníků daného řízení. Na druhou stranu výrazné a opakované porušování zákonných lhůt pro přiznávání a vyplacení znalečného nebo tlumočného může mít za následek snížení motivace takto dotčených znalců nebo tlumočníků provádět pro soudy znaleckou a tlumočnickou činnost nejen v odpovídající kvalitě, ale také ve lhůtách jim soudy stanovených a je tedy v takovém případě způsobilé ohrozit veřejný zájem na řádném fungování justice, k němuž nepochybně důležitým dílem přispívá právě i činnost soudních znalců a tlumočníků. Takové jednání, je-li zaviněno soudcem, jemuž byly tyto věci přiděleny, tedy může ve svém souhrnu naplňovat znaky skutkové podstaty kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

[460] Z uvedených závěrů je třeba plně vycházet i v této věci, přičemž je nutno konstatovat, že zákonná lhůta byla v daném případě překročena (i po 11. 4. 2016) velmi výrazně a uvedené pochybení tedy již dosahuje intenzity kárného provinění.

D.2. 13 C 255/2014 (zároveň věc A.8.)

[461] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 13. 5. 2017 do 30. 6. 2017, tj. průtah déle než 1 měsíc.

[462] Soudce v rozporu s § 19 odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících [správně má být § 19 odst. 1 tohoto zákona - pozn. NSS] rozhodl o znalečném uplatněném znalcem Ing. M. B. při

pokračování

ústním jednání konaném dne 13. 3. 2017 (č. l. 81 spisu) až usnesením č. j. 13 C 255/2014 - 87 ze dne 30. 6. 2017 (průtah počítán od uplatnění znalečného + 2 měsíce). Soudci je pod bodem A. 5. odstavec 4 [správně má být A.8. – pozn. NSS] kladen za vinu průtah spočívající v absolutní nečinnosti, který zahrnuje též tento zde blíže rozvedený skutek.

[463] **Kárně obviněný:** Pokud se jedná o průtah v přiznání znalečného, jak bylo znalcem nárokováno při jednání dne 13. 3. 2017, které bylo přiznáno usnesením ze dne 30. 6. 2017, kárně obviněný připustil, že skutečně překročil zákonnou lhůtu o déle než měsíc, ponechává proto posouzení charakteru tohoto průtahu na úvaze kárného senátu.

[464] **NSS:** Z kopie spisu vyplývá, že znalečné bylo uplatněno při jednání dne 13. 3. 2017 (odměna za účast na jednání v celkové výši 700 Kč), přičemž znalečné bylo přiznáno usnesením ze dne 30. 6. 2017 (blíže viz shrnutí obsahu spisu uvedené pod bodem A.8.).

[465] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** byla věc skončena smírem ze dne 28. 5. 2018.

[466] **Hodnocení:** I v uvedené věci je třeba vycházet především z výše citovaného rozhodnutí kárného soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 13 Kss 3/2015 – 96, dle něhož je ovšem nutné s ohledem na zásadu subsidiarity kárného postihu zohlednit též nižší závažnost uvedeného pochybení oproti jiným porušením zákonných lhůt zejména tím, že intenzity kárného provinění nabývá teprve výraznější překročení této lhůty či překročení ve větším počtu věcí.

[467] Byť lze tedy souhlasit s kárným návrhem, že zaviněním kárně obviněného byla i v této věci překročena zákonná lhůta k přiznání znalečného o **cca jeden a půl měsíce, tj. od 13. 5. 2017 do 30. 6. 2017**, nejde o překročení pro tento typ pochybení nijak výrazné, přičemž nebylo ani prokázáno, že by i toto kratší zdržení způsobilo vážnější újmu ať již dotčenému znalci nebo účastníkům předmětného řízení. Toto pochybení tedy nedosahuje intenzity kárného provinění.

E.1. 13 C 68/2011

[468] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 1. 1. 2014 do 9. 8. 2017, tj. průtah 43 měsíců.

[469] Řízení ve věci bylo zahájeno dne 23. 3. 2011 proti žalovanému, proti němuž bylo již od 21. 3. 2011 vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 96 INS 4605/2011 insolvenční řízení. Usnesením ze dne 28. 7. 2011, které nabylo právní moci dne 24. 8. 2011, byl na majetek žalovaného prohlášen úpadek. Soudce navzdory právní úpravě účinné od 1. 1. 2014 řízení bez zbytečného odkladu po 1. 1. 2014 nezastavil a učinil tak až usnesením ze dne 9. 8. 2017 po upozornění místopředsedkyně soudu v návaznosti na jí učiněné zjištění při mimořádné kontrole senátu dne 7. 8. 2017.

[470] **Kárně obviněný:** Vytýkaný průtah od 1. 1. 2014 do 9. 8. 2017 nezpochybňuje a přiznává, že z jeho strany došlo k přehlédnutí, které bylo neprodleně napraveno po upozornění vedením soudu. Dále kárně obviněný podotkl, že ode dne 24. 3. 2014 se jednalo o spis vyšší časové řady, který podléhal pravidelným čtvrtletním kontrolám, v rámci kterých ovšem nikdy nebyl na tuto chybu upozorněn, až dne 7. 8. 2017.

[471] **NSS:** Souhrn úkonů obsažených v kárném návrhu odpovídá obsahu spisu. Nad rámec uvedeného je třeba doplnit, že se jednalo o žalobu na zaplacení částky 4581 Kč s příslušenstvím a že dne 7. 11. 2011 kárně obviněný vydal vyznění o přerušení řízení dle § 263 odst. 1 insolvenčního zákona. Dále následují již jen pravidelné lustrace s pokynem JUDr. K. k uložení

spisu na lhůtu 90 dnů (naposledy dne 7. 6. 2017), na které navazuje usnesení ze dne 9. 8. 2017 k zastavení řízení dle § 141a insolvenčního zákona. Z obsahu spisu nelze ověřit, zda a popř. kdy byl daný spis kontrolován vedením soudu, přičemž uvedená věc nebyla ani předmětem výtky ze dne 15. 6. 2016, Spr 3831/2016. Nicméně z výpisu o pohybu spisu z ISAS vyplývá, že spis byl od 10. 9. do 9. 12. 2015 na kontrole.

[472] Dle **Přehledu stavu vytykánych věcí ke dni ústního jednání** byla věc pravomocně skončena dne 6. 9. 2017.

[473] **Hodnocení:** Ačkoli počátek vytykáneho prodlení se zastavením řízení spadá do období, vůči němuž již uplynula tříletá objektivní lhůta pro podání kárného návrhu, a ačkoli z výpisu z ISAS lze pravděpodobně dovodit, že vedení soudu spis v roce 2015 kontrolovalo, v daném případě je rozhodující, že vytykány skutek trval až do dne 9. 8. 2017, k uplynutí objektivní ani subjektivní lhůty tedy nedošlo.

[474] Dle § 141a insolvenčního zákona, ve znění zákona č. 294/2013 Sb., platí, že po právní moci rozhodnutí o úpadku zastaví soud nebo jiný k tomu příslušný orgán řízení o pohledávkách nebo jiných právech, která byla zahájena v rozporu s omezeními podle § 109 odst. 1 písm. a) a podle § 140c insolvenčního zákona.

[475] Z komentáře k příslušnému ustanovení insolvenčního zákona, přitom vyplývá:

„Ustanovení navazuje na § 109 odst. 1 písm. a) a § 140c, když stanovuje, že řízení zahájená v rozporu s těmito ustanoveními mají být zastavena. Ustanovení § 109 odst. 1 písm. a) představuje právní úpravu, podle níž je se zahájením insolvenčního řízení spojen zákaz uplatnit žalobou pohledávky a jiná práva týkající se majetkové podstaty, pokud mohou být uplatněna příbláškou. Ustanovení § 140c pak upravuje zákaz zahájení nových řízení o stanovených pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty (podrobněji komentář k těmto ustanovením).

Podle přechodných ustanovení zákona č. 294/2013 Sb., účinného od 1. 1. 2014, insolvenční zákon ve znění účinném od 1. 1. 2014 platí i pro insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 294/2013 Sb. Právní účinky úkonů, které v insolvenčním řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 294/2013 Sb., zůstávají zachovány. Ustanovení spojuje povinnost zastavení stanovených soudních a rozhodčích řízení s právní mocí rozhodnutí o úpadku, resp. tato povinnost vzniká právní mocí rozhodnutí o úpadku a má být splněna kdykoli později, nejedná se o ustanovení, které by bylo formulováno jako účinek vydání rozhodnutí o úpadku a dopadá také na probíhající řízení, v nichž bylo o úpadku dlužníka rozhodnuto před 31. 12. 2013. Povinnost zastavit soudní či rozhodčí řízení zahájená v rozporu s § 109 odst. 1 písm. a) a § 140c se v takovém případě samozřejmě neuplatní zpětně od právní moci rozhodnutí o úpadku, ale nastala od 1. 1. 2014, tj. od účinnosti zákona č. 294/2013 Sb. V případě, že o úpadku dlužníka bylo rozhodnuto před 1. 1. 2014, rozhodnutí o úpadku nabylo právní moci a soudní a rozhodčí řízení byla zahájena do 31. 12. 2013 v rozporu s § 109 odst. 1 písm. a) (nikoli v rozporu s § 140c, jelikož ten dopadá pouze na soudní a rozhodčí řízení zahájená po 1. 1. 2014), vznikla povinnost takové řízení zastavit po 1. 1. 2014. V případě, že o úpadku dlužníka bylo rozhodnuto po 1. 1. 2014 a rozhodnutí o úpadku nabylo právní moci, vznikla povinnost zastavit příslušná soudní či rozhodčí řízení právní mocí rozhodnutí o úpadku.

O zastavení soudního či rozhodčího řízení zahájeného v rozporu s § 109 odst. 1 písm. a) a s § 140c nebude rozhodovat insolvenční soud, ale vždy pouze soud či rozhodce, který příslušné řízení vede.

K zastavení soudního či rozhodčího řízení zahájeného v rozporu s § 109 odst. 1 písm. a) a s § 140c by mělo dojít bez zbytečného odkladu poté, co se příslušný orgán dozví o tom, že bylo vydáno rozhodnutí o úpadku a že toto nabylo právní moci. V případě, že soudem, který vede příslušné řízení je obecný soud dlužníka (§ 85 o. s. ř.), dozví se tento soud již o zahájení insolvenčního řízení, a také o vydání rozhodnutí o úpadku z vyrozumění

pokračování

insolvenčního soudu podle § 102 a 139. Tento soud pak sám musí pouze zjistit, zda vydané rozhodnutí o úpadku nabylo právní moci. V případě, že se nejedná o obecný soud dlužníka nebo v případě, že řízení vede rozhodce, tyto orgány nemusí být vždy insolvenčním soudem o vydání rozhodnutí o úpadku a jeho nabytí právní moci informováni (v případě, že insolvenční soud nemá o vedení takových řízení povědomost). Je pouze na jejich aktivitě a na aktivitě účastníků řízení, kdy a jak se příslušný orgán o vydání úpadku a nabytí jeho právní moci dozví.

Právní úprava § 141a byla do zákona zařazena jako reakce na již ustálenou soudní judikaturu k § 109 odst. 1 písm. a). Podle soudní judikatury měla být i před 1. 1. 2014 (tedy před účinností zákona č. 294/2013 Sb.) řízení zahájená v rozporu s § 109 odst. 1 písm. a) zastavena, a to z důvodu nedostatku procesních podmínek podle § 103 a násl. o. s. ř. (např. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. června 2011, sp. zn. 36 Co 13/2011, uveřejněné pod číslem 4/2012 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek, jakož i rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. ledna 2012, sp. zn. 29 Cdo 3963/2011, uveřejněný pod číslem 70/2012 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek).

Povinnost zastavit řízení zahájené v rozporu s § 109 odst. 1 písm. a) a § 140c vzniká orgánu, který příslušné soudní či rozhodčí řízení vede právní mocí usnesení o úpadku. Právní mocí úpadku je definitivně najisto postaveno, že dlužník je v úpadku, a tento bude řešen podle pravidel insolvenčního řízení. Další pokračování v předmětných soudních či rozhodčích řízeních tak ztrácí svůj smysl, jelikož ani v případě, že věřiteli bude proti dlužníkovi přiznáno jeho právo, nezmění se postavení věřitele v insolvenčním řízení a mimo insolvenční řízení není po dobu trvání insolvenčního řízení uspokojení věřitele možné.“

[476] Vzhledem k uvedenému tedy není pochyb o tom, že předmětné řízení bylo zahájeno v rozporu s § 109 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona a mělo tedy být po 1. 1. 2014, kdy bylo do insolvenčního zákona vloženo nové ustanovení § 141a, zastaveno. Prodlení se zastavením řízení je jistě velmi výrazné, na druhé straně je skutečně výsledkem přehlédnutí, nebo spíše právního omylu kárně obviněného, který se patrně neseznámil s příslušnou novelou insolvenčního zákona a s jejími účinky na běžící řízení, na straně druhé, i přes jistě platnou zásadu *iura novit curia*, se nejedná o úmyslně svévolný postup soudce ani o hrubou nedbalost vzhledem k tomu, že kárně obviněný není insolvenčním soudcem, a byť mu lze neznalost insolvenčního zákona a jeho změn jistě vytknout, do určité míry je daný omyl omluvitelný, a to i vzhledem k ne zcela obvyklým účinkům příslušné novely i na řízení zahájená před její účinností (přechodné ustanovení čl. II zákona č. 294/2013 Sb.). Navíc nebylo prokázáno, že by dané pochybení mělo jakékoli závažné důsledky pro účastníky řízení nebo veřejný zájem, kdy namísto toho, aby bylo řízení kárně obviněným zastaveno, bylo nadále ze zákona přerušeno. Za těchto okolností lze mít tedy s ohledem na zásadu subsidiarity kárného postihu za to, že vytýkané pochybení nedosahuje intenzity kárného provinění.

E.2. 13 C 190/2014

[477] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 31. 10. 2014 do 9. 8. 2017, tj. průtah 33 měsíců.

[478] Řízení ve věci bylo zahájeno dne 20. 6. 2014 proti žalovanému, proti němuž bylo již od 2. 6. 2014 vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 77 INS 15100/2014 insolvenční řízení. Usnesením ze dne 3. 10. 2014, které nebylo právní mocí dne 30. 10. 2014, byl na majetek žalovaného prohlášen úpadek. Soudce v rozporu s platnou právní úpravou řízení bez zbytečného odkladu po 30. 10. 2014 nezastavil a učinil tak až usnesením ze dne 9. 8. 2017 po upozornění místopředsedkyně soudu v návaznosti na jí učiněné zjištění při mimořádné kontrole senátu dne 7. 8. 2017.

[479] **Kárně obviněný:** Vytýkaný průtah od 31. 10. 2014 do 9. 8. 2017 nezpochybňuje a přiznává, že z jeho strany došlo k přehlédnutí, které bylo neprodleně napraveno po upozornění

vedením soudu. Dále kárně obviněný podotkl, že na pochybení před datem 6. 6. 2016 nebyl upozorněn ani po provedení kontroly, jejímž výstupem byla výtka ze dne 15. 6. 2016, Spr 383/2016.

[480] **NSS:** Souhrn úkonů obsažených v kárném návrhu odpovídá obsahu spisu. Nad rámec uvedeného je třeba doplnit, že dne 24. 10. 2014 kárně obviněný vydal vyznění o přerušení řízení dle § 263 odst. 1 insolvenčního zákona. Dále následují již jen pravidelné lustrace s pokynem JUDr. K. k uložení spisu na lhůtu 90 dnů (poslední ze dne 7. 6. 2017), na které navazuje usnesení ze dne 9. 8. 2017 k zastavení řízení dle § 141a insolvenčního zákona. Z obsahu spisu ani z výpisu o pohybu spisu ze systému ISAS nelze ověřit, zda a popř. kdy byl daný spis kontrolován vedením soudu, přičemž uvedená věc nebyla předmětem výtky ze dne 15. 6. 2016, Spr 3831/2016.

[481] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** byla k datu ústního jednání věc skončena, právní moc nastala dne 6. 9. 2017.

[482] **Hodnocení:** O zachování lhůt pro podání kárného návrhu ve vztahu k tomuto vytýkanému skutku platí výše uvedené ad E.1.

[483] Ani v této věci není pochyb o tom, že se kárně obviněný dopustil výrazného prodlení se zastavením řízení (viz argumentace obsažená v předchozím bodě), nicméně i závěry k předcházejícímu bodu týkající se závažnosti pochybení se uplatní také v nyní posuzovaném případě, pouze s tím rozdílem, že právní moc rozhodnutí o úpadku v daném případě nastala až po účinnosti zákona č. 294/2013 Sb., a bylo proto třeba namísto vyznění o přerušení řízení přistoupit rovnou k jeho zastavení. Tento rozdíl však nevede k odlišnému závěru o tom, že tento typ pochybení nedosahuje za daných okolností intenzity kárného provinění.

F.1. 13 C 160/2014

[484] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 7. 2. 2017 do 7. 6. 2017, tj. průtah 4 měsíce.

[485] Dne 6. 2. 2017 byla soudu doručena žádost žalovaného (č. l. 55) o prominutí pořádkové pokuty uložené výrokem I. usnesení ze dne 13. 1. 2017, č. j. 13 C 160/2014 - 53. Žádost byla téhož dne předložena soudci, který dal dne následujícího, tj. dne 7. 2. 2017, pokyn k dotazu na znalkyni, zda již žalovaný poskytl potřebnou součinnost k podání znaleckého posudku. Přestože znalkyně soudci odpověděla již dne 10. 2. 2017, soudce byl ve věci nečinný od výše zmíněného dotazu dne 7. 2. 2017 až do dne 8. 6. 2017, kdy po upozornění místopředsedkyně soudu v návaznosti na jí učiněné zjištění při kontrole nedodělků dne 5. 6. 2017 žalovanému na jeho žádost o prominutí pořádkové pokuty odpověděl. Takto soudce ve věci postupoval, ačkoliv mu již byla za absolutní nečinnost od 22. 4. 2015 do 25. 4. 2016, tedy za průtah v trvání 12 měsíců, udělena výtka dne 15. 6. 2016.

[486] **Kárně obviněný:** S vytýkaným průtahem nesouhlasí. Dne 7. 2. 2017 učinil dotaz na znalkyni ohledně vypracování znaleckého posudku, který navazoval na usnesení ze dne 13. 1. 2017. Znalkyni byl dotaz doručen dne 10. 2. 2017, znalkyně na něj reagovala dne 13. 2. 2017 a žádala o poskytnutí lhůty v délce 30ti dnů. Dne 14. 2. 2017 byl dán pokyn kanceláři k vyznačení doložky PM na usnesení ze dne 13. 1. 2017 na č. l. 53 a znalkyně následně předložila dne 24. 2. 2017 znalecký posudek. Následně dne 19. 4. 2017 bylo vypracováno usnesení o přiznání znaleckého a téhož dne byl dán pokyn kanceláři k zaslání usnesení o přiznání znaleckého, vyúčtování a ZP spolu s výzvou k vyjádření ke ZP ve lhůtě 15 dnů. Kanceláři bylo vypraveno dne 20. 4. 2017. Doručeno bylo dne 25. 4. 2017. Účastníkům tak byla poskytnuta lhůta do 10. 5. 2017 k vyjádření ke znaleckému posudku. Dne 11. 5. 2017 pak soud obdržel vyjádření od žalovaného ke znaleckému posudku. Dne 17. 5. 2017 byl soudcem dán pokyn k vyznačení PM

pokračování

na usnesení o přiznání znalečného a zároveň k jeho proplacení. Byl dán pokyn k vyčkání proplacení účtárnou. Spis byl účtárně předán dne 18. 5. 2017 a zpět soudci vrácen dne 25. 5. 2017. Ten následně dne 7. 6. 2017 nařídil jednání na 14. 8. 2017. Na tento spis kárně obviněný kladl důraz právě s ohledem na výtka ze dne 15. 6. 2016.

[487] **NSS:** Údaje uváděné kárnou navrhovatelkou si všímají pouze úkonů souvisejících s žádostí žalovaného o prominutí pořádkové pokuty a i tento jejich výčet je neúplný, jinak obsah vytykánoho spisu v zásadě odpovídá popisu kárně obviněného. Dne 13. 1. 2017 vydal kárně obviněný usnesení, jímž uložil žalovanému pořádkovou pokutu ve výši 5 000 Kč pro neposkytnutí potřebné součinnosti ustanovené znalkyni z oboru písmoznalectví, jež byla ustanovena k posouzení pravosti podpisu žalovaného. Dne 10. 2. 2017 bylo doručeno sdělení znalkyně, dle něhož žalovaný neposkytuje potřebnou součinnost. Dne 24. 2. 2017 znalkyně předložila ZP, dle něhož nebylo i z důvodu nedostatečné součinnosti žalovaného možné pravost podpisů potvrdit. Dne 11. 5. 2017 pak soud obdržel na základě své předchozí výzvy vyjádření žalovaného, dle něhož nesouhlasí se závěry ZP. Dne 8. 6. 2017 JUDr. K. zadal pokyn k vypravení přípisu žalovanému, dle něhož žádosti o prominutí pokuty nebude vyhověno, neboť žalovaný opakovaně neposkytl potřebnou součinnost, což bylo rovněž konstatováno v ZP a odrazilo se též na závěrech znalce.

[488] Dle **Přehledu stavu vytykánoh věcí ke dni ústního jednání** byla věc pravomocně skončena dne 16. 1. 2018.

[489] **Hodnocení:** Jak již bylo řečeno, výtka ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 39 Spr 383/2016, se týkala jiného skutku, totiž tvrzené absolutní nečinnosti kárně obviněného v této věci, a proto nevytváří překážku věci rozhodnuté ve vztahu k nyní vytykánoému skutku, který se navíc stal až v období po udělení výtky.

[490] V dané věci není kárně obviněnoému vytykána nečinnost, pokud jde o úkony směřující ke skončení věci, nýbrž pouze to, že nereagoval včas na žádost žalovaného o prominutí pořádkové pokuty. Vzhledem k tomu, že pro posouzení, zda jsou dány důvody k prominutí pořádkové pokuty, bylo v dané věci nezbytné (nebo přinejmenším vhodné) vyčkat předložení ZP, bylo by tuto prodlevu možné spatřovat nejdříve od 25. 2. 2017, případně po té, co soud obdržel vyjádření stran k ZP, tj. od 12. 5. 2017. Z uvedených důvodů nelze v postupu kárně obviněného shledat pochybení, které by dosahovalo intenzity kárného provinění.

G.1. 13 C 182/2009

[491] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 14. 11. 2012 do podání kárného návrhu, tj. průtah 60 měsíců.

[492] Při ústním jednání konaném dne 14. 11. 2012 soudce vyhlásil usnesení, jímž byla žalované uložena pořádková pokuta ve výši 10 000 Kč (č. l. 120). Žalovaná ani její zástupce nebyli ústnímu jednání, při němž bylo usnesení vyhlášeno, přítomni. Z obsahu spisu není patrné, že by usnesení o uložení pořádkové pokuty bylo kdy písemně vyhotoveno, když ani dne 22. 1. 2014 [správně má být zřejmě 12. 2. 2014 – pozn. NSS] zjištěný úpadek žalované (právní moc dne 7. 5. 2014) nezbavuje soudce povinnosti usnesení vyhotovit, prohlášení úpadku má vliv pouze na případné doručování rozhodnutí.

[493] **Kárně obviněný:** V tomto případě potvrzuje, že žalované byla při jednání soudu dne 14. 11. 2012 usnesením uložena pořádková pokuta ve výši 10 000 Kč. Usnesení bylo následně vyhotoveno až dne 5. 12. 2017. Pochybení v této věci tak kárně obviněný uznává, zároveň však upozorňuje na skutečnost, že tato věc patřila od roku 2012 mezi spisy starší tří let a tudíž

kontrolována každé tři měsíce vedením soudu. Na tuto chybu nikdy nebyl upozorněn, a to ani v souvislosti s udělením výtky ze dne 15. 6. 2016, Spr 3831/2016.

[494] **NSS:** Tvrzení stran po skutkové stránce odpovídají obsahu spisu. Usnesení o uložení pořádkové pokuty žalovanému ve výši 10 000 Kč bylo v dané věci vyhlášeno na jednání dne 14. 11. 2012, a to bez bližšího odůvodnění. Za protokolem z ústního jednání následuje nedatovaná omluva z jednání zástupce žalovaného. Dne 12. 2. 2014 bylo vydáno vyrozumění o přerušení řízení z důvodu prohlášení konkursu na majetek žalovaného. Dne 5. 12. 2017 zadal kárně obviněný pokyn k vyhotovení usnesení o uložení pořádkové pokuty a jeho založení do spisu. Z obsahu spisu ani z výpisu o pohybu spisu ze systému ISAS nelze ověřit, zda a popř. kdy byl daný spis kontrolován vedením soudu, přičemž uvedená věc nebyla ani předmětem výtky ze dne 15. 6. 2016, Spr 3831/2016.

[495] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** bylo usnesení o pokutě vypracováno a ponecháno ve spise v okamžiku, kdy se soudce o chybě dozvěděl.

[496] **Hodnocení:** Vzhledem k tomu, že daný skutek měl dle kárného návrhu trvat až do podání kárného návrhu, nelze v dané věci uvažovat o překročení objektivní či subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu. Pokud jde o námitku udělení výtky za dané období, je třeba konstatovat, že ani postup kárně obviněného ve věci sp. zn. 13 C 182/2009 nebyl předmětem této výtky.

[497] Zákonná třicetidenní lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř. uplynula dne **14. 12. 2012**, přičemž vyhlášené usnesení nebylo do podání kárného návrhu dne **15. 11. 2017** vyhotoveno a vyhotoveno bylo až následně dne 5. 12. 2017. Zákonná lhůta tedy byla v daném případě do dne podání kárného návrhu překročena o **59 měsíců**.

[498] Uvedené pochybení je typově zjevně méně závažné než nevyhotovení rozsudku v zákonné lhůtě a v zásadě nemá vliv na vznik průtahů v řízení, i když lze mít za to, že rovněž nevymáhání již uložené pořádkové pokuty může u účastníků či veřejnosti ohrozit důvěru v činnost justice. Takto výrazné překročení zákonné lhůty pro vyhotovení usnesení lze v každém případě již považovat za kárné provinění.

H.1 13 C 39/2014

[499] **Kárná navrhovatelka:** průtah od 7. 7. 2014 do 22. 11. 2016, tj. průtah déle než 28 měsíců

[500] Usnesením ze dne 7. 1. 2014 č. j. 13 C 140/2011 – 257, rozhodl soudce o vyloučení řízení ve vztahu k pozemkům p. č. X, p. č. X a p. č. X vše v k. ú. S., obec P. k samostatnému projednání. Řízení o vyloučeném nároku bylo dále vedeno pod sp. zn. 13 C 39/2014. Usnesením ze dne 7. 7. 2014, č. j. 13 C 39/2014 - 26, vyslovil soudce místní nepříslušnost Obvodního soudu pro Prahu 10 a rozhodl o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 5. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2016, č. j. 1 Nc 2752/2016 - 163, byl shledán důvodným nesouhlas Obvodního soudu pro Prahu 5 s postoupením věci s odůvodněním, že rozhodný je stav v době zahájení řízení, přičemž v době zahájení řízení dne 10. 6. 2011 byly předmětem řízení toliko pozemky v k. ú. K. a v k. ú. K.y, obec P. Pozemky v k. ú. S. se staly předmětem řízení až v důsledku změny žaloby připuštěné soudem v řízení sp. zn. 13 C 140/2011 dne 1. 7. 2013 a ani jejich následné vyloučení k samostatnému projednání nemohlo založit místní příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 5.

[501] Spis byl Obvodnímu soudu pro Prahu 10 vrácen dne 22. 11. 2016 poté, co byl shledán důvodným nesouhlas Obvodního soudu pro Prahu 5 s postoupením věci. V důsledku

pokračování

nerespektování v § 11 odst. 1 o. s. ř. zakotvené zásady *perpetuatio fori* došlo ve věci ke zcela nedůvodným průtahům v trvání 28 měsíců, kdy uvedené je o to závažnější, že žalobce se domáhá nahrazení souhlasu státu s vydáním náhradních pozemků, přičemž od 1. 7. 2018 nastane tzv. „druhá restituční tečka“, a je proto třeba práva restituentů co nejdříve postavit najisto (naléhavost věci v obdobném případě právě s ohledem na tzv. druhou restituční tečku shledal též Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV ÚS 2672/2017).

[502] **Kárně obviněný:** Skutečnosti tvrzené ve vztahu k průtahu od 7. 7. 2014 do 22. 11. 2016 jsou dle kárně obviněného pravdivé. Na svou obhajobu toliko uvedl, že se jedná o složitý případ, kde uvedená zásada unikla jeho pozornosti. Posouzení závažnosti tohoto průtahu ponechává na zvážení kárného senátu a předmětného pochybení velmi lituje.

[503] **NSS:** Skutečnosti tvrzené v kárném návrhu odpovídají obsahu spisu. Nad rámec uvedeného lze doplnit, že nedostatek místní příslušnosti soudu namítl ve svém vyjádření ze dne 30. 7. 2013 žalovaný č. 2. Dne 25. 8. 2014 zadal JUDr. K. pokyn, aby byl spis po vyznačení právní moci usnesení o postoupení věci předložen Obvodnímu soudu pro Prahu 5. Následně byl JUDr. K. opakovaně urgován, aby OS Praha 5 postoupil také spis sp. zn. 13 C 39/2014. Na uvedené výzvy JUDr. K. reagoval poukazem na nemožnost zapůjčení s ohledem na probíhající úkony soudu. K zapůjčení spisu došlo dne 4. 1. 2016, přičemž dne 10. 10. 2016 OS pro Prahu 5 předložil věc Městskému soudu v Praze k rozhodnutí o nesouhlasu s jejím postoupením, který ve věci rozhodl usnesením ze dne 21. 10. 2016, č. j. 1 Nc 2752/2016 - 163.

[504] Dle **Přehledu stavu vytýkaných věcí ke dni ústního jednání** byl spis částečně na lhůtě do 25. 6. 2018 a částečně u znalce k vypracování posudku.

[505] **Hodnocení:** Při posuzování včasnosti návrhu je třeba vycházet z toho, že vytýkaný skutek měl být dokonán dne 22. 11. 2016, přičemž i v případě, že by se stáří této věci počítalo až od jejího vyloučení k samostatnému řízení dne 7. 1. 2014, spis byl od 7. 1. 2017 starší tří let a tedy podléhal pravidelné čtvrtletní kontrole nedodělků poprvé k 31. 3. 2017. S ohledem na dále uvedené závěry o charakteru těchto kontrol a o jejich vlivu na běh subjektivní šestiměsíční lhůty pro podání kárného návrhu [viz následující část IV. b) tohoto rozhodnutí] ani v tomto případě nezbylo kárnému soudu než ve vztahu k tomuto vytýkanému skutku kárné řízení pro opožděnost kárného návrhu (marné uplynutí subjektivní šestiměsíční lhůty) dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavit.

IV. b) Shrnutí závěrů kárného soudu k otázce včasnosti kárného návrhu a k námitce *ne bis in idem*

[506] V rámci posouzení věci se soud nejprve zabýval ve vztahu ke všem vytýkaným skutkům včasností kárného návrhu, tedy dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu, a to nejen z toho důvodu, že ze strany obhajoby bylo ve vztahu k celé řadě skutků namítáno, že návrh je podán opožděně. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích).

[507] Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 15. 11. 2017. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro skutky, o kterých se navrhovatel dozvěděl ne dříve než 15. 5. 2017. Jak přitom vyplynulo z dokazování, prověrku spisů v agendě civilní

a exekuční, jež vyústila v podání kárného návrhu, provádělo vedení soudu v srpnu 2017, takže z tohoto hlediska byla šestiměsíční subjektivní lhůta pro všechny vytýkané skutky zachována.

[508] Předtím však prováděla tehdejší místopředsedkyně soudu hloubkovou kontrolu spisů kárně obviněného soudce v dubnu 2016, přičemž v průběhu kárného řízení bylo prokázáno, že byla kontrolována velká část spisů přidělených kárně obviněnému. Není přitom rozhodující, zda se jednalo o veškeré spisy senátu 13 C, nebo o jejich převážnou část. Ve zprávě z této kontroly se uvádí, že mělo být kontrolováno celkem 93 spisů civilních a 27 spisů agendy EXE. Je pravděpodobné, že mezi nimi byla řada spisů, které se následně staly předmětem kárného návrhu, a soud tedy v daném ohledu byl povinen v pochybnostech postupovat ve prospěch kárně obviněného soudce. Proto u všech skutků vytýkaných v kárném návrhu, které byly dle kárné navrhovatelky dokonány před provedením prověrky senátu v dubnu 2016, byl kárný soud nucen vycházet z toho, že se o nich místopředsedkyně soudu, která prověrku prováděla, dozvěděla, respektive se z předložených spisů mohla a měla dozvědět, již v té době. Dle ustálené kárné judikatury se má za to, že dozvěděl-li se člen vedení soudu, který vykonává funkci místopředsedy pro daný úsek, o skutečnostech, týkajících se tvrzeného kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání kárného návrhu, a tím spíše, stane-li se tak při oficiální prověrce příslušného spisu kárně obviněného soudce, má se za to, že se o těchto rozhodných skutečnostech dozvěděl také předseda soudu jakožto oprávněný kárný navrhovatel. Je tedy v této věci nutné přijmout závěr, že subjektivní šestiměsíční lhůta pro podání kárného návrhu ve vztahu k těmto skutkům marně uplynula a kárný návrh byl ve vztahu k těmto skutkům podán opožděně.

[509] K obdobným závěrům soud dospěl rovněž u pravidelných čtvrtletních kontrol, které provádělo vedení soudu u věcí starších 3 let v agendě C, a shledal, že i při těchto prověrkách, byť byly zaměřeny zejména vždy na poslední čtvrtletí od předchozí kontroly, mělo vedení soudu k dispozici celý spis, takže bylo možné, aby se vedení soudu ve vztahu k vytýkaným skutkům dozvědělo z těchto kontrol o skutečnostech rozhodných pro podání kárného návrhu. I v těchto případech, u skutků vytýkaných v kárném návrhu, samozřejmě pod podmínkou, že byly ukončeny před některou z těchto pravidelných kontrol prováděných v období do 31. 3. 2015 do 31. 3. 2017, došlo k uplynutí subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu, přičemž samostatným důvodem pro zastavení řízení byla uvedená skutečnost pouze ve vztahu k vytýkanému skutku u věci sp. zn. 13 C 39/2014.

[510] Soud shledal uplynutí subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu rovněž ve vztahu ke skutku vytýkanému ve věci sp. zn. 54 EXE 4512/2014, kde byl postup kárně obviněného předmětem stížnosti účastníků řízení, kterou vedení soudu obdrželo v červenci roku 2016 a následně ji vyřizovalo, takže ve vztahu k tomuto skutku, jenž měl být dle kárného návrhu dokonán již dne 30. 11. 2015, šestiměsíční lhůta pro podání kárného návrhu marně uplynula. Obdobné konstatování platí pro věc sp. zn. 13 C 34/2014, kde vedení soudu obdrželo a vyřizovalo stížnost účastnice řízení již v roce 2015.

[511] Ve všech těchto případech kárný soud výrokem III. svého rozhodnutí řízení o této části kárného návrhu pro opožděnost dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavil.

[512] Pokud jde o tříletou objektivní lhůtu pro podání kárného návrhu, z data podání kárného návrhu je zřejmé, že byl podán včas u kárných provinění spáchaných ne dříve než 15. 11. 2014. U některých vytýkaných kárných provinění sice počátek tvrzeného průtahu předchází zmiňované datum, nicméně ve všech těchto případech měl tvrzený průtah trvat i po tomto datu, v některých případech dokonce až do podání kárného návrhu. Vytýkané skutky jsou tedy definovány jako trvající delikty, k jejichž dokonání mělo dojít až v rámci zákonné tříleté lhůty, a tedy v těchto případech považuje kárný soud tuto lhůtu za zachovalou, přičemž nedošlo ani k zániku kárné

pokračování

odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích. Příslušné lhůty pro podání kárného návrhu nemohou dle kárné judikatury začít běžet dříve, než je příslušný skutek dokonán.

[513] Pokud jde o námitku kárně obviněného, že mu za průtahy již byly uděleny zmiňované výtky, kárný soud opakuje, že naprostá většina věcí vytykánych v kárném návrhu vůbec nebyla předmětem výtek z roku 2014 a 2016, a pokud se již jednalo o shodné věci, jsou u nich kárným návrhem vytykána až období po udělení výtek. Podle judikatury tohoto kárného senátu přitom každý takový vytykány postup (příp. nečinnost) v konkrétní soudci přidělené věci považuje kárný senát za samostatný skutek. Udělení výtky tedy působí jako překážka věci rozhodnuté (*ne bis in idem*) pouze ve vztahu ke kárnému návrhu, který by se týkal stejně či obdobně definovaného pochybení ve shodné soudci přidělené věci, které již dříve bylo předmětem výtky, přičemž ani v takovém případě není vyloučen postih za obdobné kárné provinění týkající se téže věci, pokud k němu došlo až po udělení výtky (viz např. rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2015, č. j. 13 Kss 6/2014 – 138). Je tedy zřejmé, že překážka věci rozhodnuté na vytykána pochybení kárně obviněného nedopadá.

IV. c) Shrnutí závěrů kárného soudu v otázce viny za kárné provinění

[514] Pokud jde o důvodnost kárného návrhu, tedy o otázku viny kárně obviněného, soud se důkladně zabýval všemi skutky vytykány v jednotlivých částech kárného návrhu, u nichž nedošlo k zastavení řízení, a dospěl přitom k závěru, že návrh je zčásti důvodný.

[515] K první části kárného návrhu je třeba podotknout, že v něm kárná navrhovatelka shromáždila jednak případy, kdy kárně obviněnému vytyká nečinnost po určitá období v některých věcech v agendě C, ale také řadu případů, kdy dochází k závěru, že důvodem, proč došlo v řízení k prodlevám, není absolutní nečinnost kárně obviněného, ale spíše většinou procesní pochybení různého druhu, přičemž obdobné skutky jsou též předmětem dalších částí kárného návrhu.

[516] Pokud jde o případy absolutní nečinnosti, ačkoli lze přisvědčit kárné navrhovatelce, že se jí kárně obviněný dopustil ve vícero vytykánych věcech, dospěl soud k závěru, že mají intenzitu kárného provinění pouze v jedné věci, a to sp. zn. 13 C 421/2013, a i to je případ vzhledem k délce průtahu spíše hraniční. V případech, kde by bylo možné shledat delší časová období absolutní nečinnosti soudce, došlo k marnému uplynutí subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu a soud tedy tyto nečinnosti nemohl věcně posuzovat.

[517] V souvislosti s vytykanou nečinností soudce, jak konstatoval Nejvyšší správní soud např. ve svém kárném rozhodnutí ze dne 5. 11. 2015, č. j. 11 Kss 8/2014 - 119, při úvaze o tom, zda se v konkrétních případech již jedná o průtahy v řízení, kárná judikatura konstantně vychází z premisy, že práce soudce je činností navýsost intelektuální a kreativní, která se ze své povahy vzpírá možnosti jakéhokoliv normování, či jiným snahám o stanovení pevných lhůt, v jejichž rámci měl být ten který úkon v řízení učiněn (viz například rozhodnutí tohoto kárného soudu ze dne 20. 3. 2014 č. j. 16 Kss 9/2013 - 91, a ze dne 29. 5. 2014, č. j. 11 Kss 10/2013 - 83). Přestože zákonodárce v některých případech stanovil nejen lhůty pro vydání rozhodnutí, ale i lhůty pro provedení jiných úkonů směřujících ke skončení věci, obecně platí, že občanský soudní řád, dle kterého bylo postupováno i v nyní posuzovaných případech, vyslovuje pouze obecný požadavek, aby účastníkům byla poskytnuta rychlá a účinná ochrana jejich práv (§ 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř.). Nelze přitom reálně očekávat, že vždy a ve všech soudních řízeních na sebe budou jednotlivé úkony soudce (či jím pověřené soudní osoby) plynule navazovat, a je tedy nutno vždy individuálně stanovit určitou hranici, kdy existující nečinnost již atakuje požadavek na co nejrychlejší projednání a rozhodnutí věci, vyslovený obecně pro všechny typy soudního řízení rovněž v § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Z tohoto pohledu tedy

v některých případech může být za průtah v řízení považována nečinnost po dobu i jen několika týdnů, v jiných případech bude nečinnost akceptovatelná i v rádech řady měsíců.

[518] Jde-li o případy nečinnosti absolutní, tedy nebyl-li v posuzovaném období učiněn soudcem žádný úkon, jak tomu bylo ve zmiňované věci sp. zn. 13 C 421/2013, zastává kárný soud názor, že je nutno odlišovat případy, kdy standardní postup v soudním řízení předpokládá učinění úkonu jednoduchého, spíše administrativní povahy, u něhož nebylo třeba právní úvahy, od případů, kdy byla věc již způsobila k meritornímu projednání či k vydání jiného rozhodnutí, tedy případu, kdy se soud již zabýval nebo měl zabývat skutkovým a právním hodnocením věci, tedy tím, co tvoří jádro soudcovské činnosti. V případech, kdy se nejedná o nečinnost tohoto druhu (tedy nečinnost při provádění jednoduchých úkonů), je stanovování jakýchkoliv časových hranic z povahy věci vyloučeno a tyto situace tak musí být posuzovány vždy přísně individuálně, a to zejména z pohledu celkového zatížení soudce, stáří posuzované věci, dodržování časových řad při vyřizování věci, výkonnosti soudce atd.

[519] Kárný soud přihlédl k tomu, že ve zmiňovaném případě předmětná nečinnost spadala do období, kdy ve věci byly prováděny či měly být prováděny relativně jednoduché, spíše administrativní úkony. I když se tedy JUDr. K. ve svých vyjádřeních odvolával na své vytížení dobíhající agendou C i novou agendou EXE, nedospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v dané konkrétní věci, v níž došlo k určitým pochybením již v období předcházejícím vytýkané nečinnosti, má neprovedení relativně jednoduchých úkonů objektivní povahu a nezavinil je svou nečinností kárně obviněný.

[520] Kárný soud tedy v tomto ohledu shledal, že se JUDr. K. uvedeným zaviněným porušením svých povinností vyplývajících z § 100 odst. 1 o. s. ř. a § 79 zákona o soudech a soudcích dopustil kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

[521] Naopak v řadě dalších případů kárný soud shledal nečinnost kárně obviněného nepřesahující nebo jen velmi mírně přesahující obecně tolerované období 3 měsíců. Byť se jednalo často o více takových období v téže věci, má soud za to, že je třeba přihlédnout k dodržování těchto v zásadě tříměsíčních intervalů, které jsou často doporučovány orgány státní správy soudů. To samozřejmě neznamená, že by nebylo možné činit úkony v kratších intervalech, nicméně v řadě případů je soudcům skutečně zdůrazňováno, že spis bez úkonu lze ponechat nanejvýš tři měsíce. Kárný senát přihlédl také ke skutečnosti, že JUDr. K. měl ve sledovaném období souběžně přiděleny věci civilní i exekuční agendu, jakož i k jeho pracovním podmínkám na daném obvodním soudu, a k tomu, že nebylo prokázáno, že by podle výlučně kvantitativních kritérií výkonnostně zaostával za ostatními soudci. Při zohlednění těchto skutečností a také velmi důležité zásady subsidiarity kárného postihu, neshledal kárný soud v těchto kratších prodlevách kárné provinění a pro tyto skutky tedy JUDr. K. kárného obvinění zprostil.

[522] Pokud jde o průtahy, které byly kárně obviněnému vytýkány v exekuční agendě, nejde dle kárného návrhu o absolutní nečinnost soudce a jeho asistentů v přidělených věcech, jako spíše o to, že z nejrůznějších důvodů včas nereagovali na návrhy povinného či oprávněného, které byly soudu předloženy soudním exekutorem, resp. že soud včas nerozhodl o těchto návrzích. Soud shledal kárné provinění u těch vytýkaných skutků, kde prodlení s vyřizováním těchto návrhů bylo skutečně výrazné, přičemž bylo možno dospět k závěru, že ho v daném období zavinil kárně obviněný. Právě vzhledem k tomu, že ke vzniku kárné odpovědnosti je třeba zavinění, soud odmítl bez dalšího vyvozovat kárnou odpovědnost také z pochybení či nečinnosti asistentů či dalšího soudního personálu, který vykonává činnost na daném soudním oddělení. Soud dospěl k závěru, že kárně obviněnému nebyly na daném úseku soudu vytvořeny takové podmínky, aby měl možnost práci asistentů nad rámec toho, co mu bylo předloženo k podpisu, skutečně efektivně kontrolovat, jak předpokládala kárná navrhovatelka v kárném návrhu.

pokračování

[523] Pokud jde o nejruznější převážně procesní pochybení vytýkaná v různých částech kárného návrhu, lze shrnout, že podle ustálené kárné judikatury (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2011, č. j. 13 Kss 7/2010 – 116, nebo ze dne 19. 11. 2014, č. j. 13 Kss 4/2014 - 152) je náprava takových procesních pochybení primárně vyhrazena řízení o opravných prostředcích či jiným postupům k tomu určeným procesními předpisy, tak jak se stalo rovněž u řady těchto procesních vad způsobených kárně obviněným soudcem, a kárnou odpovědnost lze z těchto pochybení vyvozovat pouze tehdy, jedná-li se o zjevný exces, tedy zejména o vědomý svévolný protizákonný postup, případně o hrubou nedbalost se závažnými následky. Za tyto závažné následky nelze většinou považovat bez dalšího „pouhou“ skutečnost, že takové pochybení způsobí určitou prodlevu v řízení, neboť takový výsledek má vlastně každé at' již hmotněprávní či procesní pochybení soudce, které vede nadřízený soud ke zrušení jeho rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení, tedy do předchozího procesního stádia.

[524] Pochybení JUDr. K. vytýkaná v kárném návrhu, vůči nimž nebyl kárný návrh opožděný, neměla podobu úmyslného, tedy svévolného protiprávního postupu ani nemohla být většinou bez dalšího hodnocena jako hrubá nedbalost, spíše se jednalo v řadě případů o přehlédnutí důležitého podání ve spise či jiné rozhodné skutečnosti, v některých případech též o nesprávné právní posouzení dané otázky, přičemž i kárnou odpovědnost za nesprávný právní názor lze dovodit pouze v krajních případech definovaných kárnou judikaturou (viz kárná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2013, č. j. 16 Kss 2/2013 – 134, či ze dne 6. 9. 2017, č. j. 13 Kss 5/2017 – 120), mezi něž věci vytýkané v kárném návrhu nepatří. I když je třeba dát za pravdu kárné navrhovatelce, že by měl kárně obviněný pracovat s jednotlivými spisy pečlivěji a věnovat také náležitou pozornost relevantní právní úpravě, judikatuře atd., pokud jsou tyto skutky posuzovány jednotlivě, nemají charakter ani intenzitu kárného provinění. Do určité míry alarmující je ovšem dle kárného senátu množství těchto nedostatků, k nimž zjevně ve spisech přidělených JUDr. K. dochází. Přesto je na místě poměrně vysoká míra zdrženlivosti při hodnocení podobných pochybení soudce, vycházející mj. z naléhavého zájmu na ochraně nezávislosti soudcovského rozhodování, která je prvořadou hodnotou, jež je kárný soud povinen ve své rozhodovací činnosti respektovat a chránit (viz již zmiňované rozhodnutí tohoto kárného senátu ze dne 6. 9. 2017, č. j. 13 Kss 5/2017 – 120, bod 131).

[525] Soud tedy u této kategorie vytýkaných skutků, ve vztahu k nimž nebylo kárné řízení zastaveno, shledal kárné provinění pouze ve věci sp. zn. 13 C 41/2014, v níž kárný soud hodnotil procesní pochybení kárně obviněného jako jeho hrubou nedbalost se závažnými důsledky pro účastníka řízení [v podrobnostech viz část VI.a) tohoto rozhodnutí, bod A.7.].

[526] Soud ještě shledal kárné provinění v postupu JUDr. K. ve věci sp. zn. 54 EXE 5455/2013, kde došlo k výraznému překročení zákonné lhůty pro přiznání znalečného, a dále ve věci sp. zn. 13 C 182/2009, kde byla výrazně překročena zákonná lhůta pro vyhotovení rozhodnutí [v podrobnostech lze opět odkázat na část VI.a) tohoto rozhodnutí, body D.1. a G.1.].

[527] V ostatních případech, jak již bylo konstatováno, kárný soud JUDr. K. kárného obvinění dle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. výrokem II. tohoto rozhodnutí zprostil, neboť dospěl k závěru, že vytýkaný skutek nemá charakter nebo intenzitu kárného provinění, případně, že se vůbec nestal.

IV. d) Úvahy kárného soudu o uložení kárného opatření

[528] Pokud jde o uložení kárné opatření za skutky, v nichž kárný senát shledal kárné provinění, vzal kárný soud na jedné straně v úvahu, že v několika vytýkaných případech, zejména

exekučních věcí, došlo k poměrně dlouhému období, kdy kárně obviněný nereagoval na podání účastníků řízení.

[529] Na straně druhé kárný soud přihlédl k tomu, že kárně obviněný byl oproti původní šíři kárného návrhu shledán odpovědným za kárné provinění pouze ve výrazně menším počtu věcí.

[530] Navíc mu svědčí některé polehčující okolnosti, především, že JUDr. K. řadu pochybení doznal a vyjádřil nad nimi lítost, jakož i soud přihlédl k jeho zdravotnímu stavu, který mu může částečně komplikovat výkon soudcovské funkce, ačkoliv se soud nedomnívá a ani nebylo v řízení prokázáno, že by se jednalo o jedinou příčinu jeho pochybení. Soud přihlédl také k tomu, že JUDr. K. je již velmi zkušeným soudcem, který čelí dlouhodobě relativně vysokému nápadu věcí, a to v některých případech i věcí skutkově i právně složitých a obsáhlých, přičemž ve funkci předsedy senátu na občanskoprávním, či nyní exekučním úseku Obvodního soudu pro Prahu 10 působí již od roku 1994 a dosud nebyl za celou dobu své soudcovské činnosti kárně postižen.

[531] Je ovšem též pravdou, že mu bylo dosud uděleno celkem 5 výtek, většinou za průtahy v řízení, nicméně pouze k posledním třem z nich, a to ze dne 7. 8. 2013, ze dne 29. 1. 2014 a ze dne 15. 6. 2016, lze přihlížet jako k přítěžující okolnosti. K těm dřívějším pak lze v souladu s judikaturou nyní rozhodujícího senátu přihlížet nanejvýš v rámci hodnocení osoby kárně obviněného (analogické použití § 24 zákona č. 7/2002 Sb. o zaházení kárného postihu).

[532] Na základě všech uvedených skutečností kárný soud neshledal na jedné straně zákonné podmínky pro to, aby mohl upustit od kárného opatření ve smyslu § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích, na straně druhé za adekvátní kárné opatření, které splní svůj účel, soud považuje v souladu s § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích uložení dťtky.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 20. června 2018

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.
předseda kárného senátu